

جنگ تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران

(یادداشت‌های دیپلماتیک، مکاتبات رسمی و بیانیه‌های بین‌المللی)

وزارت امور خارجه

معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

(مرداد ۱۴۰۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جنگ تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه

جمهوری اسلامی ایران

(یادداشت‌های دیپلماتیک، مکاتبات رسمی و بیانیه‌های بین‌المللی)

وزارت امور خارجه

معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

(مرداد ۱۴۰۴)

فهرست مطالب

مقدمه.....	۷
نامه وزیر امور خارجه به همتایان خود.....	۹
مکاتبات رسمی ثبت شده به عنوان اسناد سازمان ملل متحد.....	۱۱
نامه وزیر امور خارجه درباره حمله رژیم اسرائیل علیه ایران.....	۱۳
نامه وزیر امور خارجه درباره تهاجم آمریکا به ایران.....	۱۵
نامه وزیر امور خارجه درباره مسئولیت شورای امنیت سازمان ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین المللی.....	۱۷
عملیات های دفاعی ذیل ماده ۵۱ منشور.....	۲۰
ضرورت محکومیت حملات به تأسیسات هسته ای.....	۲۲
درخواست اقدام شورای امنیت در مواجهه با تجاوز رژیم اسرائیل تحت حمایت آمریکا.....	۲۳
درخواست از شورای امنیت برای محکومیت تجاوز رژیم صهیونیستی.....	۲۶
مستندسازی قصورهای فاحش مدیرکل آژانس بین المللی انرژی اتمی.....	۲۸
اعتراض به حملات آمریکا علیه تأسیسات هسته ای ایران.....	۳۱
حمله بی شرمانه به حقوق بین الملل توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران.....	۳۳
اطلاع رسانی اعمال حق دفاع مشروع علیه حملات مسلحانه آمریکا.....	۳۵
رد توجیهات آمریکا در مورد تجاوز رژیم صهیونیستی.....	۳۶
مستندسازی تهدیدات رسمی صهیونیست ها علیه مقامات ارشد جمهوری اسلامی ایران.....	۳۹
حمله به زندان اوین.....	۴۱
گزارش وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.....	۴۳
گزارش درباره تعداد شهدا، مجروحان و خسارات وارده به بخش سلامت ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی.....	۴۴
نامه نمایندگی دایم به دبیرکل و رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد در رد ادعاهای آمریکا.....	۴۹
نامه معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری خطاب به دبیرکل سازمان ملل متحد.....	۵۵

- حملات تجاوزکارانه رژیم اسرائیل و نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق زنان..... ۵۵
- نامه معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری خطاب به مدیر اجرایی یونیسف..... ۵۷
- نامه نمایندگی دایم به دبیر کل و رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد در خصوص حملات رژیم صهیونیستی علیه غیرنظامیان و اماکن مسکونی..... ۶۰
- حمله بی‌شرمانه به حقوق بین‌الملل رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران..... ۶۱
- مکاتبات نمایندگی دائم ایران در ژنو (شامل نامه‌ها به سازوکار حقوق بشر)..... ۶۳
- سخنرانی وزیر امور خارجه در پنجاه و نهمین نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد..... ۶۴
- نامه دبیر ستاد حقوق بشر به کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد..... ۶۶
- نامه به ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد..... ۷۲
- نامه به دبیر کل اتحادیه بین‌المللی مخابرات..... ۷۴
- نامه به دبیر اجرایی کمیسیون اقتصادی اروپا برای سازمان ملل متحد..... ۷۶
- نامه به مدیر کل سازمان جهانی مالکیت فکری..... ۷۷
- نامه به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ..... ۷۹
- نامه به تمامی گزارشگران (رویه داران) ویژه شورای حقوق بشر..... ۸۱
- نامه به جرج گارتوگالوس، کارشناس مستقل سازمان ملل متحد..... ۸۴
- نامه به ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد..... ۸۶
- حمله به زندان اوین..... ۸۸
- نامه به مدیر کل سازمان جهانی بهداشت..... ۹۰
- بیانیه ها و مکاتبات با مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۹۲
- نامه وزیر امور خارجه درباره حمله اسرائیل به تاسیسات صلح آمیز هسته‌ای ایران..... ۹۲
- نامه وزیر امور خارجه درباره حمله به ایران..... ۹۳
- نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۹۴
- نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۹۵
- نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۹۶
- نامه نماینده دایم کشورمان در وین به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۹۷

- بیانیه‌های بین‌المللی درباره جنگ تجاوز کارانه علیه ایران توسط رژیم اسرائیل و آمریکا..... ۹۸
- بیانیه دبیر کل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوترش، درباره ایران..... ۹۹
- بیانیه مشترک برخی از کشورها پیش از نشست شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۱۰۰
- بیانیه جنبش عدم تعهد درباره حمله شنیع رژیم صهیونیستی..... ۱۰۱
- بیانیه سازمان همکاری شانگهای در مورد حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران..... ۱۰۲
- بیانیه سازمان همکاری شانگهای در مورد حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران..... ۱۰۳
- بیانیه ویژه گروه دوستان در دفاع از منشور سازمان ملل متحد..... ۱۰۴
- بیانیه مشترک کشورهای عربی و اسلامی در خصوص لزوم توقف خصومت‌های اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و بازگشت به مسیر مذاکرات..... ۱۰۶
- محکومیت حملات اسرائیل توسط کمیته دائمی وزرای همکاری‌های علمی و فناوری سازمان همکاری اسلامی..... ۱۰۷
- محکومیت حمله اسرائیل توسط کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی..... ۱۰۸
- اعلامیه استانبول مصوب پنجاه و یکمین نشست شورای وزیران امور خارجه..... ۱۰۹
- قطعنامه اجلاس اضطراری سازمان همکاری اسلامی در محکومیت تجاوزات..... ۱۱۰
- بیانیه وزیران امور خارجه اتحادیه عرب..... ۱۱۲
- بیانیه مشترک بریکس در مورد تشدید وضعیت امنیتی در خاورمیانه پس از حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران..... ۱۱۴
- بیانیه سازمان جهانی بهداشت درباره تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران..... ۱۱۵
- بیانیه ۲۲ کارشناس سازمان ملل متحد در محکومیت حمله آمریکا به ایران و درخواست پایان دائمی خصومت‌ها..... ۱۱۶
- محکومیت حمله اسرائیل توسط کشورهای شورای همکاری خلیج فارس..... ۱۱۸
- بیانیه گروه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در نیویورک درباره تجاوز اسرائیل و آمریکا..... ۱۱۹
- بیانیه ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد..... ۱۲۰
- بیانیه مشترک گروه ۲۱ کنفرانس خلع سلاح..... ۱۲۱

- بیانیه گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد برای وضعیت حقوق بشر در ایران..... ۱۲۲
- بیانیه ویژه گروه دوستان در دفاع از منشور سازمان ملل متحد..... ۱۲۳
- بیانیه وزیران شورای همکاری خلیج فارس در شورای امنیت..... ۱۲۴
- اعلامیه ریودوژانیرو: محکومیت حملات نظامی علیه ایران توسط سران بریکس..... ۱۲۶
- پیوست شماره یک: روایتی از نقض آشکار حقوق بین‌الملل، حقوق بشر و جنایت علیه بشریت..... ۱۳۱
- پیوست شماره دو: حمله بی‌شرمانه به حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا..... ۱۹۹

مقدمه

تجاوز رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در سحرگاه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، که با نقض فاحش اصول منشور ملل متحد و قواعد آمره حقوق بین‌الملل همراه بود، نه تنها تجلی دیگری از خوی تجاوزگری و تروریسم این رژیم نامشروع و باند جنایتکار بود، بلکه آشکارا موازین حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی و حاکمیت ملی را نیز زیر پا گذاشت. این تهاجم غیرقانونی که در چارچوب جنگ ترکیبی دشمنان این مرز و بوم طراحی شده بود، با هوشیاری و مقاومت جانانه نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، یک کارزار دیپلماتیک جهانی و مستمر و اتحاد بی‌نظیر ملت ایران، تحت هدایت و تدابیر داهیه‌مانه مقام معظم رهبری، به شکستی برای متجاوزان تبدیل شد.

در این میان، ایالات متحده آمریکا نیز با انجام حملات غیرقانونی به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، نه تنها خود را در جنایات رژیم صهیونیستی شریک کرد، بلکه بار دیگر با انجام حملات مسلحانه و تجاوز، تعهدات بین‌المللی خود را زیر پا گذاشت و مرتکب جنایتی علیه صلح و امنیت جهانی شد. با این حال، پاسخ سریع، قاطع و دندان‌شکن ایران، که بر اساس حق دفاع مشروع ذاتی (مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد) و در چارچوب حقوق بین‌الملل صورت گرفت، توطئه دشمنان را خنثی و عزم راسخ ملت ایران در حفظ تمامیت ارضی و حاکمیت ملی را به جهانیان اثبات کرد.

اقدامات و تحرک دیپلماتیک و حقوقی ایران در قبال این تجاوز، که در اسناد پیش‌رو به تفصیل ثبت شده، نه تنها در جهت افشای ماهیت غیرانسانی و غیرقانونی اقدامات متجاوزان بود، بلکه تلاشی مستمر برای الزام جامعه بین‌المللی به پاسخگویی و مسوولیت‌پذیری عاملان این جنایات به شمار می‌رود.

مجموعه حاضر که توسط معاونت امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه تدوین شده است شامل یادداشت‌های دیپلماتیک، مکاتبات رسمی با نهادهای بین‌المللی، بیانیه‌های سازمان‌های منطقه‌ای و جهانی، و مستندات و گزارشات حقوقی است که با دقت و جامعیت تهیه شده و نه تنها به‌عنوان سندی تاریخی از مقاومت ایران در برابر تجاوز، بلکه به‌منزله آرشیوی مستند از محکومیت‌های جهانی علیه رژیم صهیونیستی و آمریکا می‌باشد. این اسناد، که به سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای، به‌ویژه سازمان ملل متحد و شورای امنیت، تمامی کشورها و نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ارسال شده‌اند، بر ضرورت مقابله با سیاست‌های دوگانه غرب در قبال تروریسم تجاوز و نقض حقوق بین‌الملل تأکید دارند.

ابعاد حقوقی این تهاجم، از جمله مسوولیت بین‌المللی متجاوزان، ضرورت جبران خسارات وارده و پیشگیری از تکرار چنین جنایاتی، در این گزارش به‌صورت مبسوط بررسی شده است. انتظار

می‌رود این مجموعه، به‌عنوان مرجعی معتبر برای پژوهشگران و حقوقدانان و تصمیم‌گیران مورد استفاده قرار گیرد.

در پایان، لازم می‌دانم از زحمات تمامی دست‌اندرکاران تهیه این مجموعه ارزشمند در معاونت امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه که با تلاشی خستگی‌ناپذیر در مستندسازی این برهه از تاریخ ایران کوشیدند، صمیمانه تقدیر نمایم.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

نامه وزیر امور خارجه به همتایان خود

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۸ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

اینجانب در پی اعمال اقدامات تحریک‌نشدۀ و کاملاً فاجعه‌بار تجاوز نظامی از سوی رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران، این نامه را می‌نویسم. از تاریخ ۱۳ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵، در نقض آشکار حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد، حملات غیرقانونی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، از جمله سایت‌های نطنز، فردو، اراک و اصفهان صورت گرفت. این حملات در واقع بخش کوچکی از تجاوزات گسترده‌تر به شهرها، بیمارستان‌ها، زیرساخت‌ها، فرماندهان نظامی، دانشمندان و شهروندان عادی از جمله زنان و کودکان بود.

چنان‌که مستحضرید، اکثریت قاطع کشورهای عضو سازمان ملل متحد به‌صراحت این اقدامات تجاوزکارانه علیه ایران را محکوم کردند. جمهوری اسلامی ایران مراتب قدردانی عمیق خود را از مواضع اصولی آن دسته از کشورهای عضو که مسئولیت خود را در دفاع از حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد به‌درستی ایفا کردند، اعلام می‌دارد.

متجاوزان، آشکارا اصول بنیادینی را که روابط میان ملل متمدن را تنظیم می‌کند، نقض کرده و اساس دیپلماسی را به‌طور جدی تضعیف نموده‌اند. نباید فراموش کرد که این ایالات متحده آمریکا — به‌عنوان یکی از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل و امین معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای — بود که در حمایت از مطامع نسل‌کشانۀ نخست وزیر رژیم اسرائیل، که تحت پیگرد بین‌المللی به‌عنوان جنایتکار جنگی قرار دارد، این اقدام غیرقانونی را آغاز کرد. حمله دو رژیم دارای سلاح هسته‌ای به یک کشور غیرهسته‌ای عضو معاهده، که برنامه هسته‌ای آن تحت نظارت کامل و فراگیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد، کاملاً نامشروع بوده و ضربه‌ای سهمگین بر رژیم منع اشاعه تسلیحات هسته‌ای وارد ساخته است.

رژیم صهیونیستی و دولت ایالات متحده آمریکا مسئولیت کامل پیامدهای این تجاوزات را بر عهده دارند، که به‌طرزی جدی خطر فرو بردن جهان در بی‌ثباتی و وقوع فجایع انسانی و زیست‌محیطی را افزایش می‌دهد. این بی‌اعتنایی آشکار به حقوق بین‌الملل، نقض تعهدات بین‌المللی متعدد، از جمله قطعنامه ۵۳۳ کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ماده ۵۶ پروتکل الحاقی به کنوانسیون‌های ژنو، قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت (۱۹۸۱)، و بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد — و موارد دیگر — محسوب می‌شود.

این نقض‌های آشکار حقوق بین‌الملل، بنیان‌های چندجانبه‌گرایی، حاکمیت قانون و اصل منع توسل به زور را تضعیف می‌کند. همان‌گونه که مستحضرید، کشورهای عضو سازمان ملل متحد، افزون بر پایبندی به حقوق بین‌الملل، مسئولیت دارند که اجرای آن را نیز تضمین کنند. در این چارچوب، از دولت محترم جناب‌عالی درخواست می‌کنم که در دفاع از حقیقت، حمایت از حقوق بین‌الملل و حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات، ایستادگی نمایید.

در همین راستا، کشور من تعیین مسئولیت حقوقی متجاوزان را یک اولویت اخلاقی و تکلیف حقوقی دانسته و با جدیت، موضوع را در مسیر احقاق حقوق خود و دریافت جبران خسارت در چارچوب حقوق بین‌الملل پیگیری خواهد کرد. در این خصوص، در مکاتبه اخیر خود با دبیرکل و رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد (حسب پیوست)، درخواست نمودم که دبیرکل، رژیم اسرائیل و ایالات متحده را به‌عنوان آغازگران این اقدام تجاوزکارانه و مسئول پیامدهای آن، از جمله پرداخت خسارت و جبران زیان‌ها، به رسمیت بشناسد.

از سوی جمهوری اسلامی ایران، دست همکاری خود را به سوی جناب‌عالی در راستای تقویت چندجانبه‌گرایی و تحکیم دیپلماسی دراز می‌کنم. در این برهه حساس برای صلح و امنیت بین‌المللی، موضع‌گیری سازنده و اصولی شما را بسیار ارزشمند می‌دانیم. فرصت را مغتنم شمرده، مراتب احترام و احترامات فائقه خود را تجدید می‌نمایم.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی

مکاتبات رسمی ثبت شده به عنوان اسناد سازمان ملل متحد

بلافاصله پس از تجاوز رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، دکتر سید عباس عراقچی، وزیر امور خارجه، یک کارزار دیپلماتیک فشرده را در سطح بین‌المللی، به‌ویژه از طریق ارتباطات با نظام سازمان ملل متحد، به‌منظور جلب حمایت حقوقی و سیاسی جامعه جهانی از حق ایران در دفاع مشروع بر پایه حقوق بین‌الملل آغاز کرد.

زمینه این ارتباطات در ماده ۵۱ منشور ملل متحد، اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای و اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ریشه دارند؛ اسنادی که در کنار دیگر مقررات، حق ذاتی کشورها را برای دفاع فردی یا جمعی در صورت وقوع حمله مسلحانه به رسمیت می‌شناسند و بر ایمنی تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و حق توسعه انرژی هسته‌ای برای اهداف غیرنظامی تأکید دارند. اقدامات نظامی رژیم اسرائیل و ایالات متحده به‌شدت به‌عنوان نقض حقوق بین‌الملل و تعرض به حاکمیت یک کشور عضو سازمان ملل محکوم شدند.

دکتر عراقچی در مکاتبات خود با هم‌تایان و روسای سازمان‌های بین‌المللی، نه‌تنها در پی تثبیت موضع حقوقی ایران بود، بلکه تلاش داشت افکار عمومی جهانی را نیز در راستای درک نابرابر بودن این تقابل و ضرورت پاسخگویی عاملان تجاوز، بسیج و هدایت کند. این مکاتبات، بخش محوری و پیش‌تاز تلاش دیپلماتیک گسترده‌تر جمهوری اسلامی ایران برای صیانت از حاکمیت ملی، بازگرداندن ثبات به منطقه و دفاع از اصول بنیادین منشور سازمان ملل متحد و حقوق بین‌الملل را تشکیل می‌داد.

نماینده دائمی جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد، در دوره‌ی اوج تجاوزات نظامی رژیم اسرائیل، نقش محوری در هماهنگی اقدامات دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران ایفا کرد. این نمایندگی، به‌عنوان اصلی‌ترین نهاد نمایندگی ایران در مقر سازمان ملل در نیویورک، محور اعلام و دفاع از مواضع جمهوری اسلامی ایران در قبال تحولات جاری بود.

در طول این دوره جنگی، نمایندگی دائم ایران به‌طور فعال در تعامل با مقامات و نهادهای سازمان ملل، کشورهای عضو و سازمان‌های بین‌المللی مشارکت داشت تا دیدگاه‌های ایران را منتقل و حق مشروع آن در دفاع از خود را مجدداً اعلام کند و ماهیت غیرقانونی اقدامات رژیم اسرائیل و ایالات متحده را بر اساس حقوق بین‌الملل افشا نماید. این نمایندگی بیانه‌های رسمی صادر کرد، در مشورت‌های اضطراری شرکت و نشست‌های متعددی را برگزار نمود و نامه‌ها و مکاتبات رسمی را به دبیرکل سازمان ملل، رئیس شورای امنیت و سایر نهادهای ذی‌ربط ارسال کرد.

علاوه بر این، ایران بی‌وقفه برای جلب حمایت دیپلماتیک بین‌المللی، مقابله با اطلاعات نادرست و تضمین انعکاس شفاف روایت ایران در عرصه دیپلماتیک جهانی تلاش کرد. این بخش از گزارش، شرح مفصلی از این تلاش‌ها از جمله محتوای مکاتبات دیپلماتیک، سوابق دیدارهای سطح بالا و نتایج ابتکارهای انجام‌شده در طول دوران درگیری را ارائه می‌دهد.

نامه وزیر امور خارجه درباره حمله رژیم اسرائیل علیه ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۳ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با نهایت فوریت و نگرانی عمیق در مورد اقدام تجاوزکارانه و غیرقانونی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، این نامه را برای شما ارسال می‌دارم. رژیم اسرائیل با تشدید بی‌ملاحظه و عمدی یک بحران که آشکارا منشور سازمان ملل متحد و اساسی‌ترین هنجارهای حقوق بین‌الملل را نقض می‌کند، مجموعه‌ای از حملات نظامی هماهنگ را علیه شهرها، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز، فرماندهان نظامی و شهروندان عادی انجام داده است.

از جمله اهداف، تأسیسات هسته‌ای نطنز بود، یکی از سایت‌های اصلی هسته‌ای ایران که تحت نظارت و پادمان کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فعالیت می‌کند. این حمله بی‌ملاحظه، نه تنها جان غیرنظامیان ایرانی را به خطر انداخته است، بلکه با ایجاد خطر یک فاجعه رادیولوژیکی، تهدیدی نگران‌کننده برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی بوجود آورده است. هرگونه حمله نظامی عمدی علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان‌های بین‌المللی، نقض فاحش حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود. این حمله خطرناک، همچنین، رژیم جهانی عدم اشاعه و کلیت کارکرد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را بیش از پیش تضعیف می‌کند.

همزمان، تعدادی ترور علیه فرماندهان ارشد نظامی و دانشمندان ایرانی در تهران، صورت گرفته است. این اقدامات عمدی و از پیش برنامه‌ریزی شده، نمونه‌های بارز تروریسم دولتی به شمار می‌روند. مسئولیت این جنایات فجیع، که علناً و با تکبر خاص توسط نخست وزیر رژیم بر عهده گرفته شده، به‌منزله پذیرش آشکار مسئولیت حمله می‌باشد.

این اقدامات ظالمانه نه تنها نقض شدید حاکمیت و تمامیت ارضی ایران به‌عنوان یک کشور مستقل عضو سازمان ملل متحد است، بلکه طبق حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه بین‌المللی، از جمله کنوانسیون‌های ژنو، جزو اعمال تجاوز و جنایات جنگی محسوب می‌شود. مهم‌تر از همه، این حملات فجیع، نقض آشکار ماده ۲ (۴) منشور سازمان ملل متحد است که به صراحت تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را ممنوع می‌کند. این اقدامات هماهنگ به‌منزله اعلام جنگ علیه جمهوری اسلامی ایران است و بخش دیگری از الگوی رفتار غیرقانونی و بی‌ثبات‌کننده اسرائیل در منطقه را نشان می‌دهد که تهدیدی جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود. اسرائیل، تروریست‌ترین رژیم جهان، اکنون از تمام خطوط قرمز عبور کرده است و جامعه بین‌المللی

نباید اجازه دهد این جنایات بدون مجازات بماند. شورای امنیت و دبیرکل باید فوراً و بدون ابهام آن را محکوم کرده و اقدام کنند. این صرفاً یک حمله نظامی علیه یک ملت نیست - بلکه حمله‌ای مستقیم به اصولی است که شالوده نظم حقوقی بین‌المللی را تشکیل می‌دهند. عدم پاسخگویی تنها متجاوز را جسورتر می‌کند، مصونیت از مجازات را پاداش می‌دهد و هرج و مرج بیشتری را در منطقه‌ای که متزلزل بوده، دامن می‌زند.

جمهوری اسلامی ایران بر حق ذاتی خود برای دفاع از خود، طبق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل متحد، تأکید می‌کند و به صورت قاطعانه و متناسب به این اقدامات غیرقانونی و بزدلانه پاسخ خواهد داد. جمهوری اسلامی ایران با عزم کامل برای محافظت از حاکمیت، مردم و امنیت ملی خود اقدام خواهد کرد. این حق غیرقابل مذاکره است. اسرائیل از این تجاوز بی‌ملاحظه و اشتباه محاسباتی استراتژیک بزرگی که مرتکب شده، عمیقاً پشیمان خواهد شد.

با توجه به جدی بودن این تجاوز غیرقانونی و پیامدهای آن برای صلح و امنیت بین‌المللی، اینجانب خواستار تشکیل جلسه فوری و اضطراری شورای امنیت هستم. شورا باید به مسئولیت‌های خود طبق منشور عمل کرده، این عمل تجاوز را به شدت محکوم و اقدامات فوری و مشخصی را برای پاسخگو کردن کامل رژیم اسرائیل در قبال جنایاتش انجام دهد.

درخواست دارم که این نامه به‌عنوان سند شورای امنیت منتشر و به اطلاع همه کشورهای عضو برسد

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه

به:

- دبیرکل سازمان ملل متحد

- رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

نامه وزیر امور خارجه درباره تهاجم آمریکا به ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

در ادامه نامه مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، مکاتبه حاضر متعاقب اقدام آشکار تجاوز نظامی این بار از سوی ایالات متحده آمریکا علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، از جمله سایت‌های غنی‌سازی نطنز، اصفهان و فردو در تاریخ ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵، که نقض صریح حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد محسوب می‌شود، ارسال می‌گردد.

مراتب این تجاوز نگران‌کننده و فاجعه‌بار را به آگاهی می‌رساند؛ تجاوزی که در آن، یک کشور دارنده سلاح هسته‌ای به کشوری غیرهسته‌ای و عضو پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای آن هم علی‌رغم این‌که فعالیت‌های هسته‌ای‌اش تحت نظارت و پادمان‌های جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد، حمله نظامی کرده است. همان‌گونه که مطلعید، این حمله در ادامه سلسله حملات پیشین علیه این تأسیسات صورت گرفته که توسط رژیم اسرائیل که عضو پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نبوده و دارای زرادخانه‌های هسته‌ای است، انجام شده‌اند. اقدام بی‌ملاحظه اخیر ایالات متحده آمریکا نه تنها نقض آشکار صلح و امنیت بین‌المللی بوده، بلکه خطرات شدید انسانی و زیست‌محیطی را نیز در پی دارد. هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای صراحتاً در اسناد متعدد بین‌المللی از جمله قطعنامه‌های ۴۴۴، ۴۷۵ و ۵۳۳ کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ماده ۵۶ پروتکل الحاقی به کنوانسیون‌های ژنو، منع شده است. چنین حمله‌ای که نشانه‌ای از سقوط بی‌سابقه در روابط بین‌الملل است، می‌تواند پیامدهای فاجعه‌باری از جمله تلفات گسترده غیرنظامیان و ویرانی‌های زیست‌محیطی بلندمدت، به همراه داشته باشد.

اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده آمریکا باید به شدیدترین وجه ممکن محکوم گردد. دولت آمریکا باید در قبال این حمله جنایتکارانه که در حمایت از رژیم صورت گرفته که تحت رهبری یک جنایتکار جنگی تحت تعقیب بین‌المللی جهان را به سوی آشوب و بی‌ثباتی سوق می‌دهد، پاسخگو شناخته شود انتظار می‌رود که نشست اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد که برای رسیدگی به این اقدام تجاوزکارانه درخواست شده است، محکومیتی صریح، قاطع و بدون ابهام علیه ایالات متحده به‌عنوان یکی از اعضای دائم شورای امنیت صادر نماید. سازمان ملل متحد و ساختارهای چندجانبه در آستانه بحرانی خطرناک قرار دارند.

از جنابعالی، به‌عنوان حافظ نظام سازمان ملل متحد، انتظار می‌رود که در برابر این بی‌قانونی آشکار و

صلح‌ستیزانه با قاطعیت بایستید. جهان نظاره‌گر است؛ بی‌عملی، نه‌تنها این بحران را تشدید خواهد کرد، بلکه موجب وخامت بیشتر امنیت جهانی خواهد شد.

انتظار داریم شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد بدون هیچ‌گونه تأخیر، وظایف حقوقی و اخلاقی خود را به‌طور کامل ایفا نمایند. موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به‌عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد.

درخواست دارم که این نامه به‌عنوان سند شورای امنیت منتشر و میان همه کشورهای عضو توزیع شود.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه

به:

- دبیرکل سازمان ملل متحد

- رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

نامه وزیر امور خارجه درباره مسئولیت شورای امنیت سازمان ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۸ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

بر اساس نامه‌ی مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ (S/2025/379) در خصوص اقدام تجاوزکارانه‌ی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران در بازه‌ی زمانی ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵، و سایر مکاتبات مرتبط، بدین‌وسیله مراتب ضرورت ایفای مسئولیت اولیه‌ی شورای امنیت ملل متحد در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را یادآور می‌شود.

از آغاز تجاوز رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ که نقض فاحش بند ۴ ماده‌ی ۲ منشور ملل متحد به‌شمار می‌رود، شماری از اماکن مسکونی، غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی به‌طور عامدانه هدف حمله قرار گرفته‌اند، که این امر نقض آشکار حقوق بین‌الملل تلقی می‌گردد. در حالی که ابعاد کامل خسارات در دست ارزیابی است، چندین بیمارستان و مرکز امدادی هدف قرار گرفته‌اند که نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه به‌شمار می‌رود، و همچنین برخی تأسیسات انرژی با هدف مختل‌سازی زندگی روزمره‌ی غیرنظامیان مورد حمله واقع شده‌اند.

تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز در شهرهای قم، اراک، نطنز و اصفهان هدف حملات رژیم اسرائیل و ایالات متحده قرار گرفته‌اند که نقض فاحش منشور ملل متحد، پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، اسناد آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و قطعنامه‌های آن تلقی می‌گردد. این حملات یک‌جانبه علیه ایران ناقض شماری از قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل می‌باشند، از جمله:

- حق حیات مندرج در ماده‌ی ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی؛
- ممنوعیت بین‌المللی توسل به زور، موضوع بند ۴ ماده‌ی ۲ منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل عرفی (قطعنامه‌ی شماره ۲۶۲۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد (XXV، ۱۹۷۰): اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل مربوط به روابط دوستانه)، که دارای جایگاه قواعد آمره می‌باشد؛
- ممنوعیت تجاوزگری (قطعنامه شماره ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد (XXIX، ۱۹۷۴): تعریف تجاوز)؛

- تعهد به عدم مداخله در امور داخلی دولت دیگر (قطعنامه شماره ۲۶۲۵ مجمع عمومی سازمان ملل متحد (XXV، ۱۹۷۰): اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل مربوط به روابط دوستانه)؛
- تعهد به احترام به حاکمیت دولت دیگر؛ و
- حق ملت ایران بر تعیین سرنوشت خویش، موضوع بند ۲ ماده‌ی ۱ منشور ملل متحد و بند ۱ مشترک ماده‌ی ۱ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی.

در پی این تجاوز، شمار قابل توجهی از دولت‌های عضو سازمان ملل متحد و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، این تجاوز و حملات را به شدیدترین وجه محکوم کرده و آن را نقضی جدی از منشور ملل متحد دانستند؛ از جمله: جنبش عدم تعهد از طریق بیانیه‌ی مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، سازمان همکاری شانگهای از طریق بیانیه‌ی مورخ ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵، گروه بریکس از طریق بیانیه‌ی مورخ ۲۵ ژوئن ۲۰۲۵، گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد از طریق بیانیه‌های مورخ ۱۴ و ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵، اتحادیه عرب از طریق بیانیه‌ی مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵، و شورای همکاری خلیج فارس از طریق بیانیه‌ی مورخ ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵. افزون بر این، سازمان همکاری اسلامی نیز طی قطعنامه‌ی مورخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵، این تجاوزها را به شدت محکوم نمود.

در حالی که این اقدامات، حداقل لازمه‌ی حاکمیت قانون در سطح بین‌المللی محسوب می‌گردد، به‌ویژه با عنایت به تعهدات عام‌الشمول دولت‌ها در عدم شناسایی نقض قواعد آمره‌ی حقوق بین‌الملل، انجام وظیفه‌ی اصلی شورای امنیت ملل متحد در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی که به‌موجب بند ۱ ماده‌ی ۲۴ منشور به آن محول شده، امری ضروری و انکارناپذیر است.

لذا، و با عنایت به شرایط حاضر، به‌منظور تحقق مفاد منشور ملل متحد، و با توجه به این که شورای امنیت، به موجب ماده‌ی ۳۹ منشور، مکلف به احراز وجود عمل تجاوزکارانه از سوی رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران می‌باشد، بدین‌وسیله رسماً درخواست می‌نمایم که شورای امنیت، رژیم اسرائیل و ایالات متحده‌ی آمریکا را به‌عنوان آغازگران عمل تجاوزکارانه شناخته و مسئولیت متعاقب آن‌ها، از جمله پرداخت غرامت و جبران خسارات، را به رسمیت بشناسد. همچنین، شورای امنیت باید مرتکبان این تجاوز را پاسخگو سازد و از تکرار چنین جنایات شنیع و شدیدالخطری جلوگیری به‌عمل آورد تا بدین‌وسیله بتواند وظیفه‌ی خود در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را ایفا نماید. شایان ذکر است که رهبران سیاسی و نظامی که دستور انجام عمل تجاوزکارانه را صادر می‌نمایند، بر اساس حقوق بین‌الملل عرفی، به‌طور فردی نیز در قبال جنایت بین‌المللی تجاوز، مسئولیت کیفری دارند

همچنین تأکید می‌گردد که اقدام تجاوزکارانه‌ی مذکور، تعرضی گستاخانه به ارکان بنیادین حقوق بین‌الملل به‌شمار می‌آید، و چشم‌پوشی از آن و پیامدهای حقوقی ناشی از آن، به‌نحوی جدی اعتبار نظام ملل متحد را تضعیف نموده، تهدیدی واقعی علیه حاکمیت قانون در عرصه‌ی بین‌المللی ایجاد می‌نماید، و موجبات بی‌قانونی در آینده‌ی روابط بین‌الملل در منطقه‌ی ما و در جامعه‌ی جهانی را فراهم می‌سازد. موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر به‌عنوان سند مجمع عمومی و شورای امنیت ملل متحد توزیع گردد. احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه

به:

- دبیرکل سازمان ملل متحد

- رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

عملیات‌های دفاعی ذیل ماده ۵۱ منشور

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

به دستور دولت متبوعم و پیرو نامه مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران/۳۷۹/۲۰۲۵)S در خصوص اقدامات غیرقانونی تجاوز کارانه رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، بدین وسیله مایلم به اطلاع شما برسانم که جمهوری اسلامی ایران، در اعمال حق ذاتی خود در دفاع مشروع که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح شده است، اقدام به انجام عملیات دفاعی متناسب و محدود به اهداف نظامی و زیرساخت‌های مرتبط در سرزمین‌های اشغالی تحت کنترل غیرقانونی رژیم اسرائیل نموده است. این اقدامات صرفاً در پاسخ به استفاده غیرقانونی اسرائیل از زور، که نقض آشکار ماده ۲(۴) منشور محسوب می‌شود، و کاملاً مطابق اصول ضرورت و تناسب در حقوق بین‌الملل اتخاذ گردیده است. در ابتدا، واکنش ایران صرفاً معطوف به اهداف نظامی بود. با این حال، در پی تشدید عمدی اقدامات اسرائیل و تداوم تجاوزات آن، از جمله حمله به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی ایران، به‌ویژه حمله به پالایشگاه عسلویه در نزدیکی خلیج فارس در تاریخ ۱۴ ژوئن ۲۰۲۵، ایران، در راستای اصل تناسب، اقدامات تکمیلی را علیه زیرساخت‌های مشخصی در اسرائیل به عنوان اهداف مشروع که به‌صورت ملموس از تجاوزات جاری آن حمایت می‌کردند، اتخاذ نمود. پاسخ نظامی ایران صرفاً با هدف دفع تجاوز، بازدارندگی و جلوگیری از تکرار چنین جنایاتی انجام شده است. جمهوری اسلامی ایران قاطعانه از امنیت و تمامیت ارضی خود دفاع خواهد کرد.

همان‌گونه که در مکاتبات پیشین نیز اشاره گردید، رژیم اسرائیل بدون هیچ‌گونه تحریک قبلی، حملات هوایی را به نقاط مختلفی از خاک ایران، از جمله تهران و دیگر شهرهای بزرگ، بدون رعایت اصل تمایز در حقوق بین‌الملل بشردوستانه انجام داده است. از جمله اهداف اصلی این حملات، چندین تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت و پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، از جمله نطنز، بوده‌اند. حملات رژیم اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان، نمایانگر تشدید خطر و بی‌سابقه است که خطر انتشار مواد رادیواکتیو را در پی داشته و تهدیدی جدی برای منطقه و جهان به شمار می‌رود.

این اقدامات فاحش تجاوز کارانه، منجر به شهادت و زخمی شدن شمار زیادی از غیرنظامیان ایرانی، از جمله زنان و کودکان، شده است. اسرائیل مرتکب نقض فاحش حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و رژیم حقوقی صیانت از تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز شده است.

تجاوز مستمر رژیم اسرائیل، همچنین نقض جدی حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و نقض آشکار ماده ۲(۴) منشور ملل متحد است.

به رغم درخواست ایران برای اقدام فوری و قاطع، واکنش شورای امنیت تاکنون با سکوت و بی عملی همراه بوده است. چنین بی عملی به شدت اعتبار شورا و بنیان های حقوق بین الملل را که اساس سازمان ملل متحد را تشکیل می دهد، به شدت تضعیف می نماید. همچنین، شایان ذکر است که هرگونه همکاری کشورهای ثالث با تجاوزات رژیم صهیونیستی، آنان را در مسئولیت حقوقی و تبعات این بحران شریک خواهد ساخت.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر بر عزم خود برای اعمال حق ذاتی دفاع مشروع تا زمان پایان یافتن تجاوز اسرائیل یا اقدام قاطع شورای امنیت برای جلوگیری از تکرار این نقض ها تاکید می نماید.
عالی جناب،

با عنایت به مراتب فوق، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از دبیرکل و شورای امنیت درخواست می نماید که مسئولیت اصلی خود را طبق منشور برای حفظ صلح و امنیت بین المللی ایفا نموده و اقدامات زیر را اتخاذ نمایند:

- اقدام تجاوزکارانه رژیم اسرائیل علیه ایران، از جمله حمله به غیرنظامیان، زیرساخت های غیرنظامی، و تأسیسات هسته ای ایران، به ویژه تأسیسات نطنز را به طور قاطع محکوم نمایند؛
- اسرائیل و همدستانش را به طور کامل در قبال این نقض جدی صلح و امنیت بین المللی مسئول بدانند؛

- اقدامات فوری و مؤثری برای جلوگیری از تکرار چنین اقدامات و حفظ اقتدار حقوق بین الملل را اتخاذ نمایند. درخواست می کنم این نامه به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد.
لطفاً، مراتب احترامات فائقه اینجانب را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

ضرورت محکومیت حملات به تأسیسات هسته‌ای

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

به دستور دولت متبوعم و پیرو نامه‌های پیشین جمهوری اسلامی ایران به تاریخ‌های ۱۳ و ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵، این نامه را در خصوص حملات نظامی آشکار و غیرقانونی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، که نقض فاحش منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل به شمار می‌رود، به حضورتان ارسال می‌نمایم. این حملات شامل حملات عمدی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران بوده است، تأسیساتی که به‌طور کامل تحت نظارت و پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی وفق معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای قرار دارند. در این راستا، مایلم قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت (۱۹۸۱) را یادآور شوم که در واکنش به بمباران رآکتور هسته‌ای اوسیراک عراق توسط اسرائیل صادر گردید. آن قطعنامه، از جمله، «حمله نظامی اسرائیل را که نقض آشکار منشور ملل متحد و هنجارهای رفتار بین‌المللی است، قویاً محکوم می‌کند» و «از اسرائیل می‌خواهد که در آینده از انجام چنین اقدامات یا تهدید به آن خودداری نماید». همچنین از «دبیرکل درخواست می‌کند که شورای امنیت را به‌طور منظم از وضعیت اجرای این قطعنامه مطلع سازد. حملات نظامی اخیر علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران کاملاً در چارچوب قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) قرار می‌گیرد. افزون بر این، اظهارات علنی مکرر مقامات رژیم اسرائیل مبنی بر تهدید به انجام حملات بیشتر علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، تهدیدی جدی و فزاینده برای صلح و امنیت بین‌المللی محسوب می‌شود و اقدام فوری شورای امنیت را می‌طلبد. با توجه به این تحولات، محترمانه درخواست می‌نمایم که شما نسبت به ارایه گزارشی به شورای امنیت و اعضای محترم سازمان ملل متحد در خصوص وضعیت اجرای بند عملیاتی دوم قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱)، به‌ویژه در ارتباط با تداوم نقض‌ها و تهدیدات رژیم اسرائیل علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت پادمان‌های بین‌المللی اقدام نمایید. درخواست می‌کنم این نامه به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد. لطفاً، عالی جناب، مراتب احترامات فائقه اینجانب را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش - خانم کارولین رودریگز-بیرکت
دبیرکل سازمان ملل متحد/رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

درخواست اقدام شورای امنیت در مواجهه با تجاوز رژیم اسرائیل تحت حمایت آمریکا

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸ ژوئن ۲۰۲۵

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه نامه‌های پیشین مورخ ۱۳ و ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵، مکاتبه حاضر با هدف جلب توجه فوری و جدی سرکارعالی و اعضای محترم شورای امنیت به تجاوز آشکار و حمله مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران توسط رژیم تروریست و نسل‌کش اسرائیل، که در نقض فاحش و عاقدانه منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل صورت گرفته است، ارسال می‌گردد.

چنان‌که در مکاتبات پیشین به تفصیل تشریح شد، در تاریخ ۱۳ ژوئن، رژیم اسرائیل با هماهنگی کامل ایالات متحده آمریکا، اقدام به تجاوزی عمدی، از پیش طراحی‌شده و گسترده نمود که عملاً به معنای اعلان جنگ علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران است. این اقدام جنگ‌طلبانه شامل سلسله‌ای از حملات هدفمند علیه زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی، مناطق مسکونی، بیمارستان‌ها، ساختمان جمعیت هلال احمر و از همه نگران‌کننده‌تر، تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت و راستی‌آزمایی کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بوده است. این حملات وحشیانه و غیرقانونی نه تنها نقضی جدی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به‌شمار می‌رود، بلکه نقضی آشکار از حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و تهدیدی مستقیم و جدی علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی محسوب می‌شود.

وضعیت به‌نحوی خطرناک تشدید یافته است، چرا که شواهد فزاینده و انکارناپذیر از مشارکت مستقیم ایالات متحده آمریکا در این کارزار غیرقانونی جنگ تجاوزکارانه علیه ایران به دست آمده است. اظهارات صریح و اقدامات تحریک‌آمیز مقامات ارشد ایالات متحده، از جمله تهدید بی‌شرمانه رئیس‌جمهور آمریکا به ترور رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران و تهدیدات علنی به حمله علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، حاکی از همدستی هماهنگ در اقدامات جنگ‌طلبانه، تجاوزکارانه و تروریسم دولتی در بالاترین سطوح حاکمیتی ایالات متحده می‌باشد.

این اظهارات بی‌پروایانه و تحریک‌آمیز، به‌ویژه زمانی که از سوی رئیس یک کشور عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد صادر می‌گردد، نقض فاحش و جدی حقوق بین‌الملل، از جمله ماده (۲) منشور ملل متحد، اصل برابری حاکمیتی دولت‌ها، و مصونیت مقامات عالی‌رتبه کشورها ذیل حقوق بین‌الملل عرفی محسوب می‌شود.

این تهدیدات و اقدامات غیرقانونی باید به شدیدترین وجه ممکن محکوم شده و شورای امنیت باید با نهایت فوریت به آن پیش از آن که موجب بی‌ثباتی بیشتر در منطقه شده و بنیان‌های منشور ملل متحد را بیش از پیش متزلزل سازد، رسیدگی نماید.

جمهوری اسلامی ایران با توجه به این تحولات وخیم و به‌ویژه پیامدهای انسانی ناشی از تجاوزگری رژیم اسرائیل، درخواست تشکیل فوری نشست اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد را در چارچوب مفاد ذی‌ربط منشور ملل متحد، جهت بررسی فوری وضعیت و ایفای مسئولیت‌های این شورا طبق فصل هفتم منشور، اعلام می‌دارد.

شورای امنیت نمی‌تواند در برابر این وضعیت به تماشاگر منفعل بدل گردد. این شورا براساس ماده ۳۹ منشور، موظف است وجود هرگونه تهدید علیه صلح، نقض صلح یا اقدام تجاوزکارانه را احراز کرده و مطابق وظایف خود، برای حفظ یا اعاده صلح و امنیت بین‌المللی اقدام نماید.

جمهوری اسلامی ایران مصرانه از شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌خواهد که فوراً مسئولیت اصلی خود را مطابق با فصل هفتم منشور ملل متحد ایفا نموده و اقدامات ذیل را به عمل آورد:

- محکومیت و رد قاطع استفاده غیرقانونی از زور علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و ملت ایران، که ناقض حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد به‌ویژه ماده ۲ (۴) می‌باشد؛
- شناسایی جنگ تحمیلی از سوی رژیم اسرائیل علیه ایران به‌عنوان اقدام تجاوزکارانه؛
- جلوگیری از هرگونه تجاوز بیشتر، از جمله دخالت قدرت‌های خارجی در جنگ تجاوزکارانه علیه ایران؛

• مطالبه توقف فوری تجاوزات رژیم اسرائیل؛

• اتخاذ اقدامات اجرایی الزام‌آور برای واداشتن متجاوز به توقف نقض‌های خود.

به همین ترتیب، دبیرکل سازمان ملل متحد نیز طبق ماده ۹۹ منشور، مسئولیتی روشن و قطعی از حیث حقوقی، سیاسی و اخلاقی دارد تا بدون تأخیر اقدام نماید. دبیرکل باید این موضوع را به‌عنوان تهدیدی علیه حفظ صلح و امنیت بین‌المللی به شورای امنیت ارجاع داده، تجاوز مستمر را به شدیدترین وجه محکوم کرده و به‌طور فعال برای جلوگیری از هرگونه تجاوز بیشتر، از جمله دخالت قدرت‌های خارجی در جنگ تجاوزکارانه علیه ایران، اقدام نماید.

عدم اقدام در این لحظه‌ی خطیر و سرنوشت‌ساز، به‌منزله‌ی سلب مسئولیت عمیق شورای امنیت و خیانتی بزرگ به اصول مندرج در منشور ملل متحد خواهد بود. چنین انفعالی، متجاوز را به ارتکاب تجاوزات بیشتر تشویق خواهد کرد، اعتبار و اقتدار سازمان ملل متحد را تضعیف خواهد نمود، و این پیام خطرناک را به جامعه‌ی بین‌المللی خواهد داد که حتی در برابر فاحش‌ترین نقض‌های حقوق بین‌الملل بشردوستانه نیز مصونیت از مجازات قابل تحمل است. جامعه‌ی جهانی نباید در برابر ارتکاب

علنی جنایات تجاوزکارانه، نقض نظام‌مند حقوق بین‌الملل بشردوستانه، و حمله‌ی مستقیم به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، سکوت پیشه کند. این لحظه، آزمونی است برای اراده‌ی شورای امنیت و تعهد جامعه‌ی بین‌المللی به حاکمیت قانون در برابر حاکمیت زور. عدم موفقیت در این آزمون، پیامدهایی گسترده و برگشت‌ناپذیر برای صلح و امنیت بین‌المللی در پی خواهد داشت.

جمهوری اسلامی ایران حق ذاتی خود را مطابق با ماده ۵۱ منشور ملل متحد برای دفاع مشروع به منظور حفاظت از حاکمیت، تمامیت ارضی، مردم ایران و منافع حیاتی ملی خود در برابر این تجاوز مستمر محفوظ می‌دارد. ایران تا زمانی که شورای امنیت از انجام مسئولیت اصلی خود طبق منشور ملل متحد قصور ورزد و تا زمانی که تجاوز رژیم صهیونیستی به‌طور کامل پایان نیافته باشد، به اعمال این حق ادامه خواهد داد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به‌عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد.
احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

درخواست از شورای امنیت برای محکومیت تجاوز رژیم صهیونیستی

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۹ ژوئن ۲۰۲۵

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه نامه‌های پیشین مورخ ۱۳، ۱۶ و ۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، مایلم با مکاتبه حاضر توجه فوری و اضطراری شما را به اقدامات خصمانه مستمر و تشدیدشونده رژیم اسرائیل علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران جلب نمایم؛ اقداماتی که به شدت ناقض حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و اسناد بین‌المللی الزام‌آور مربوطه می‌باشند. رژیم اسرائیل در ادامه حملات مسلحانه علیه تأسیسات و اماکن صلح‌آمیز ایران، امروز مورخ ۱۹ ژوئن ۲۰۲۵ حمله نظامی مستقیمی را علیه راکتور تحقیقاتی آب سنگین اراک انجام داد؛ تأسیساتی که به‌طور کامل تحت نظارت و راستی‌آزمایی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد و این نظارت مطابق با قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۱۵) و برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) انجام می‌پذیرد. آخرین بازرسی آژانس از این تأسیسات در تاریخ ۱۴ مه ۲۰۲۵ صورت پذیرفته است. این اقدام شنیع، سومین حمله از این نوع در روزهای اخیر محسوب می‌شود. رژیم اسرائیل در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، حمله‌ای مسلحانه علیه تأسیسات تبدیل اورانیوم و کارخانه تولید صفحات سوخت انجام داد. متعاقباً در ۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، این رژیم حمله دیگری علیه مراکز تولید سانتریفیوژ در تهران و کرج انجام داد. تمامی تأسیسات مزبور نیز مشمول نظارت و راستی‌آزمایی آژانس در چارچوب قطعنامه ۲۲۳۱ و برجام می‌باشند. این اقدامات مکرر تجاوز کارانه، نقض آشکار منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، قطعنامه‌های کنفرانس عمومی آژانس و همچنین قطعنامه‌های شورای امنیت (۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و ۴۸۷ (۱۹۸۱) محسوب می‌شوند. این اقدامات همچنین حمله‌ای بی‌سابقه و بسیار خطرناک به تمامیت رژیم جهانی عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای و نظام پادمان‌های چندجانبه تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به‌شمار می‌آیند.

رژیم اسرائیل آشکارا اعلام کرده است که قصد دارد این حملات مسلحانه علیه سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته به اهداف صلح‌آمیز در ایران را «برای هر چند روزی که لازم باشد» ادامه دهد. ما همچنین با نگرانی عمیق، گزارش‌های موثق مبنی بر این‌که ایالات متحده آمریکا، به‌عنوان یکی از کشورهای امین پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، در حال بررسی حمایت از کارزار مستمر تجاوزات نظامی اسرائیل است، یادآور می‌شویم. چنین اقدامی نه تنها نقض فاحش پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای خواهد بود، بلکه سابقه‌ای به‌شدت خطرناک و غیرقابل بازگشت ایجاد خواهد کرد که پایه‌های رژیم جهانی عدم اشاعه را به‌شدت متزلزل می‌سازد. با وجود هشدارهای مکرر و مستند

جمهوری اسلامی ایران در خصوص تهدیدهای رژیم اسرائیل علیه سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مسئولیت روشنی در اتخاذ اقدامات مؤثر و بازدارنده دارد. مع‌الأسف، هیچ اقدام مؤثر یا بازدارنده‌ای از سوی آژانس یا مدیرکل در پاسخ به این تهدیدات صورت نگرفته است. در پی تجاوز رژیم اسرائیل به سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، و با وجود آنکه اکثریت قاطع کشورهای عضو، از جمله شماری از اعضای شورای حکام، به‌طور صریح این حملات را محکوم کرده و خواستار توقف فوری آن شدند، بیانیه مدیرکل خطاب به شورای حکام در تاریخ ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ هیچ اشاره‌ای به رژیم اسرائیل به‌عنوان عامل این تجاوز نداشت و نیز هیچ‌گونه محکومیتی نسبت به هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان‌های آژانس در آن مطرح نکردید؛ امری که به‌روشنی با مأموریت آژانس و هنجارهای حقوقی تثبیت‌شده آن در تعارض است. تداوم سکوت و انفعال آژانس در نقض تعهداتش ذیل اساسنامه و قطعنامه‌های مصوب شورای امنیت، این نهاد را به سبب قصور، در این اقدامات بی‌سابقه و غیرقانونی تجاوزکارانه شریک خواهد ساخت.

اکنون زمان اقدام است. جامعه بین‌المللی، به‌ویژه شورای امنیت، نباید در برابر ارتکاب جنایات تجاوزکارانه در برابر چشم همگان، نقض گسترده و سیستماتیک حقوق بین‌الملل بشردوستانه، و حملات مستقیم به سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیزی که تحت پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فعالیت می‌کنند، سکوت اختیار کند. جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد مصرانه می‌خواهد که موضعی صریح و اصولی در محکومیت حملات نظامی غیرقانونی رژیم صهیونیستی به سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران که تحت پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، اتخاذ نمایند. ایران همچنین از شورای امنیت درخواست می‌نماید که خواستار توقف فوری کلیه این حملات شود و مصونیت و خدشه‌ناپذیری سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان را، در چارچوب حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد، اساسنامه آژانس و قطعنامه‌های کنفرانس عمومی آژانس، مورد تأکید مجدد قرار دهد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت میان اعضا توزیع شود احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت
رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

مستندسازی قصورهای فاحش مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۰ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

متعاقب دستور دولت متبوعم، بدین وسیله مایلیم نگرانی عمیق جمهوری اسلامی ایران را نسبت به قصور جدی و عدم اقدام از سوی مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، آقای رافائل گروسی، در انجام وظایف و مسئولیت‌های خود ذیل اساسنامه آژانس، به اطلاع سرکار عالی برسانم. در همین راستا، توجه شما و اعضای محترم شورای امنیت را به نکات زیر جلب می‌نماید:

۱. اظهارات عمومی مطروحه توسط مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، رافائل ماریانو گروسی، در آستانه اقدام تجاوز کارانه اخیر رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، نقضی آشکار و جدی نسبت به اصل بی‌طرفی است که بر مسئولیت‌های جایگاه وی مترتب می‌باشد. چنین اظهاراتی به‌طور کامل با وظایف و تعهدات قانونی مقرر در اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ناسازگار و مغایر است.

۲. با توجه به هشدارهای مکرر، مستند و صریح جمهوری اسلامی ایران در خصوص تهدیدهای آشکار رژیم اسرائیل علیه تأسیسات و سایت‌های هسته‌ای ایران، سایت‌هایی که به‌طور کامل تحت پادمان‌های جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند و منحصرأً به مقاصد صلح‌آمیز اختصاص یافته‌اند، مدیر کل آژانس متعهد و موظف بود اقدامات پیشگیرانه و بازدارنده مقتضی را در راستای وظایف و اهداف آژانس به انجام رساند. با این حال، نه مدیر کل و نه آژانس این تعهد را ایفا نکرده‌اند. قصور در اتخاذ هرگونه اقدام مؤثر یا بازدارنده در پاسخ به این تهدیدها، مصداق بارز اهمال در انجام وظیفه طبق مفاد اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و هنجارهای تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود.

۳. آنچه از حیث حقوقی واجد اهمیت ویژه است، واکنش مدیر کل آژانس در کنفرانس مطبوعاتی پس از آغاز نشست شورای حکام در تاریخ ۹ ژوئن ۲۰۲۵ می‌باشد. وی هنگامی که با تهدیدات صریح رژیم اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران مواجه شد، صرفاً به «نگرانی‌های» ادعایی اسرائیل اشاره کرد که گویا باید مورد توجه قرار گیرد، حال آنکه به‌صورت عامدانه از هرگونه اشاره به ممنوعیت‌های الزام‌آور مندرج در حقوق بین‌الملل و مصرح در قطعنامه‌های کنفرانس عمومی آژانس ۵۳۳/RES/(۳۴)GC و ۴۴۴/RES/(۴۴)GC خودداری نمود؛ قطعنامه‌هایی که به‌صراحت هرگونه تهدید یا توسل به زور علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته به مقاصد صلح‌آمیز را ممنوع می‌سازند. این حذف عامدانه، مصداق بارز قصور در اجرای اصول حقوقی الزام‌آور در حیطة صلاحیت مدیر کل به‌شمار می‌رود.

۴. رفتار مدیرکل در پی تجاوز صورت گرفته از سوی رژیم اسرائیل، به نحوی روشن و مستمر حاکی از ناتوانی در رعایت الزامات بی طرفی، عینیت و حرفه ای گری است که مسئولیت های آن مقام ایجاب می نماید. در بیانیه ای که مدیرکل در تاریخ ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ در نشست شورای حکام ایراد نمود، نه تنها رژیم اسرائیل به عنوان طرف مسئول این تجاوز معرفی نگردید، بلکه هیچ گونه محکومیتی نیز نسبت به هدف قرار دادن غیرقانونی تأسیسات هسته ای تحت پادمان، علیرغم اظهارات علنی و بی پرده خود اسرائیل مبنی بر ادامه این اقدامات «برای هرچند روز که لازم باشد»، ابراز نشد. چنین قصوری در انتساب مسئولیت و خودداری از صدور محکومیت، نقض تعهد آژانس در صیانت از تمامیت نظام پادمان های خود محسوب شده و اصول بنیادین رژیم جهانی عدم اشاعه را تضعیف می نماید.

۵. تداوم سکوت و انفعال مدیرکل در قبال این تخلفات، که برخلاف مسئولیت های قانونی آژانس بین المللی انرژی اتمی و تعهدات ناشی از قطعنامه های مربوطه شورای امنیت سازمان ملل متحد است، عملاً به معنای همدستی از طریق ترک فعل در اقدامات تجاوزکارانه ای است که در تاریخ آژانس بی سابقه بوده اند.

۶. چنین رویدادی مسبوق به سابقه است. مدیرکل پیش تر نیز در قبال اقدامات غیرقانونی و تنش زای رژیم اسرائیل واکنش نشان نداده است. پس از تهدید بی سابقه این رژیم به استفاده از سلاح هسته ای علیه جمعیت غیرنظامی در فلسطین و غزه، سفرای کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در وین طی نامه ای مشترک به تاریخ ۱۵ دسامبر ۲۰۲۳ (INFCIRC/۱۱۶۵) خطاب به مدیرکل، وی را به اتخاذ موضعی روشن، اصولی و علنی در چارچوب مأموریت آژانس فراخواندند. با وجود صراحت و ماهیت جمعی این درخواست، مدیرکل نه بیانیه ای عمومی صادر کرد و نه اقدامی رسمی برای شناسایی یا محکومیت این تهدید شدید انجام داد و بدین سان، از ایفای مسئولیت های خود تحت اساسنامه آژانس سرباز زد.

۷. دقیقاً برعکس، مدیرکل همواره رویکردی سیاست زده، گزینشی و تبعیض آمیز نسبت به جمهوری اسلامی ایران در پیش گرفته است. هنگامی که ایران در چارچوب حقوق حاکمیتی خود و مطابق با ماده ۹ موافقت نامه جامع پادمان، به صورت قانونی اقدام به لغو انتصاب برخی بازرسان نمود، مدیرکل بلافاصله با صدور بیانیه ای علنی و محکومیت آمیز به این اقدام واکنش نشان داد. وی در گزارش خود به شورای حکام مورخ نوامبر ۲۰۲۳ (GOV/۵۸/۲۰۲۳)، از ادبیاتی شدیداً تند و اتهام آمیز استفاده کرده و به گونه ای مغایر با اصول بی طرفی، خویشتن داری و عینیت مورد انتظار از مقام وی و مقرر در اساسنامه آژانس، جمهوری اسلامی ایران را به طور خاص هدف قرار داد.

۸. رفتار مدیرکل، نقض آشکار و مستمر تعهدات قانونی وی در زمینه بی طرفی، حرفه ای گری و عینیت، که در اساسنامه آژانس بین المللی انرژی اتمی مقرر گردیده، محسوب می گردد. این رفتار، به صورت ملموس اعتبار، عینیت و مشروعیت نهادی آژانس را خدشه دار ساخته است. جمهوری اسلامی

۳۰ جنگ تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران

ایران اعلام می‌دارد که این اقدامات با تعهدات الزام‌آور مدیرکل مندرج در ماده سوم اساسنامه آژانس به هیچ‌وجه قابل جمع نیست و مصداق قصور در انجام وظایف محوله به وی، برخلاف الزامات استقلال، درستکاری و بی‌طرفی لازم برای تصدی این مقام می‌باشد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت توزیع شود.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

اعتراض به حملات آمریکا علیه تأسیسات هسته‌ای ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۱ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

عطف به نامه‌های پیشین ما به تاریخ‌های ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹ و ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵ (با شماره‌های ۳۷۹/۲۰۲۵/S، ۳۸۷/۲۰۲۵/S، ۳۸۸/۲۰۲۵/S و ۳۹۱/۲۰۲۵/S)، اینجانب به دستور دولت متبوعم، با قید فوریت توجه عالیجناب و اعضای محترم شورای امنیت سازمان ملل متحد را به تهدیدی جدی علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی، ناشی از استفاده غیرقانونی از زور توسط ایالات متحده آمریکا علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، جلب می‌نمایم.

در ساعات اولیه بامداد روز ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ (به وقت محلی)، ایالات متحده آمریکا در هماهنگی کامل با رژیم اسرائیل — که در آن زمان در حال بمباران غیرنظامیان و زیرساخت‌های حیاتی ایران بود — حملات هوایی عمدی، از پیش طراحی شده و تحریک‌نشده‌ای را علیه سه سایت و تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران در فردو، نطنز و اصفهان انجام داد.

بلافاصله، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا مسئولیت این حملات فجیع و استفاده غیرقانونی از زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران را به‌صورت علنی در شبکه Truth Social و سپس در یک نشست خبری در کاخ سفید برعهده گرفت.

جمهوری اسلامی ایران شدیدترین محکومیت خود را نسبت به این اعمال تجاوزکارانه تحریک‌نشده، از پیش برنامه‌ریزی شده و غیرقانونی اعلام می‌دارد؛ اقداماتی که در ادامه حملات نظامی گسترده رژیم اسرائیل در ۱۳ ژوئن علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران صورت گرفت.

این اعمال آشکار تجاوز و نقض حقوق بین‌الملل توسط رژیم است که عضو معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای نیست — رژیم اسرائیل که دارای قابلیت‌های هسته‌ای اعلام‌نشده و فاقد پادمان، انبار تسلیحات اتمی و سابقه طولانی در حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز در منطقه می‌باشد — و همچنین تجاوزی آشکار است از سوی ایالات متحده آمریکا، تنها کشوری که تاکنون در تاریخ از سلاح هسته‌ای در جنگ استفاده کرده و در دو حمله در جنگ جهانی دوم، میلیون‌ها غیرنظامی را به قتل رسانده و اکنون به‌طور علنی تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران را که تحت نظارت کامل و بازرسی‌های مستمر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد، هدف قرار داده است.

بدون تردید، تجاوز نظامی ایالات متحده علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، نقض آشکار و فاحش حقوق بین‌الملل و قواعد آمره بین‌المللی مندرج در منشور ملل متحد محسوب

می‌شود؛ اصولی که تهدید یا توسل به زور علیه حاکمیت، تمامیت ارضی و استقلال سیاسی هر کشور عضو را به صراحت ممنوع می‌داند (بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد). حملات مسلحانه ایالات متحده علیه سایت‌ها و تأسیسات صلح‌آمیز ایران همچنین ناقض اساسنامه آژانس، قطعنامه‌های کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، قطعنامه‌های شورای امنیت ۴۸۷ (۱۹۸۱) و ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و مفاد معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای است.

با توجه به پیامدهای بسیار خطرناک و گسترده اقدامات وحشیانه و جنایتکارانه ایالات متحده برای صلح و امنیت بین‌المللی، جمهوری اسلامی ایران با قید فوریت از شورای امنیت درخواست می‌نماید که بدون فوت وقت، نشست اضطراری تشکیل داده و به این اقدام آشکار و غیرقانونی تجاوزکارانه رسیدگی کند؛ آن را با شدیدترین عبارات ممکن محکوم کرده و مطابق با مسئولیت‌های محوله بر اساس منشور سازمان ملل، کلیه تدابیر لازم را جهت تضمین پاسخگویی کامل عاملان این جنایات هولناک و جلوگیری از بی‌مجازات ماندن آن‌ها اتخاذ نماید.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت توزیع شود.
لطفاً عالی‌جناب، مراتب احترامات فائقه اینجانب را بپذیرید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

حمله بی‌شرمانه به حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

عالی‌جناب،

متعاقب دستورالعمل‌های دریافتی از دولت متبوعم و با ارجاع به نامه‌های پیشین مورخ ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ (۳۷۹/۲۰۲۵/S - ۳۸۷/۲۰۲۵/S - ۳۸۸/۲۰۲۵/S - ۳۹۱/۲۰۲۵/S - ۴۰۱/۲۰۲۵/S - ۴۰۴/۲۰۲۵/S) در خصوص اقدامات غیرقانونی تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، بدین‌وسیله مایلیم تازه‌ترین گزارش درباره نقض‌های فاحش و مداوم حقوق بین‌الملل بشردوستانه از سوی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، از جمله هدف‌گیری عمدی و بی‌تمایز غیرنظامیان و تأسیسات غیرنظامی را به اطلاع برسانم.

چنان‌که پیش‌تر نیز اطلاع داده بودیم، در ساعات اولیه صبح روز ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی — با حمایت کامل ایالات متحده — حمله‌ای تحریک‌نشده و گسترده مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد، که به دنبال آن، حملات و استفاده غیرقانونی از زور توسط ایالات متحده، یکی از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل و یکی از امضاکنندگان معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران و سایر نقاط در تاریخ ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ صورت گرفت. این اقدامات آشکار تجاوزکارانه نه‌تنها منشور ملل متحد را نقض می‌کند، بلکه اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه را نیز زیر پا می‌گذارد. نگرانی ویژه در این میان، هدف‌گیری عمدی و بی‌تمایز غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی است. این اقدامات غیرقانونی به کشته شدن صدها غیرنظامی — از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، دانشجویان و برخی از مقامات نظامی — و مجروح شدن هزاران تن دیگر انجامیده است.

حملات رژیم اسرائیل به‌طور عمدی بیمارستان‌ها، مناطق مسکونی، مدارس، رسانه‌ها و مراکز آموزشی، پالایشگاه‌های نفت، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و دیگر اهداف غیرنظامی را که صراحتاً تحت حمایت حقوق بین‌الملل هستند — به‌ویژه حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشر — هدف قرار داده‌اند. این حملات وحشیانه و تجاوزکارانه مصداق بارز نقض حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، به‌ویژه ماده ۲(۴) آن، و همچنین قطعنامه ۲۶۲۵ (دوره بیست‌وپنجم مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۱۹۷۰) هستند که صراحتاً تهدید یا توسل به زور را ممنوع اعلام می‌کند. افزون بر این، این اقدامات جنایتکارانه نقض جدی حقوق بین‌الملل بشردوستانه محسوب شده و معادل جنایات جنگی هستند، به‌ویژه با توجه به هدف‌گیری عامدانه غیرنظامیان، به‌ویژه زنان و کودکان.

با وجود درخواست‌های مکرر جمهوری اسلامی ایران برای اقدام فوری، شورای امنیت همچنان در سکوت و بی‌عملی به سر می‌برد. این بی‌عملی مستمر به‌شدت اعتبار شورای امنیت را تضعیف کرده و نظم حقوقی بین‌المللی‌ای را که اساس سازمان ملل متحد بر آن استوار است، متزلزل می‌سازد. جمهوری اسلامی ایران همچنین بر مسئولیت حقوقی و اخلاقی ایالات متحده و سایر دولت‌های غربی شریک در این تجاوز تأکید می‌نماید، چرا که این مشارکت در تجاوز، منجر به پیامدهای فاجعه‌بار انسانی، به‌ویژه برای غیرنظامیان و قربانیان بی‌شماری شده است.

با توجه به این نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از دبیرکل و شورای امنیت سازمان ملل متحد درخواست می‌نماید که مسئولیت اساسی خود را ذیل منشور ملل متحد در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی با اقدامات زیر به انجام رسانند.

- محکومیت صریح و بدون ابهام اقدامات تجاوزکارانه رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران، به‌ویژه حملات عامدانه آنان به غیرنظامیان، زیرساخت‌های غیرنظامی و تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای که تحت نظارت و راستی‌آزمایی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند؛
- اتخاذ تدابیر فوری، قاطع و مؤثر برای توقف این تجاوزات وحشیانه، جلوگیری از تکرار چنین جنایاتی، و صیانت از اقتدار حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه این نامه و پیوست آن^۱ به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ذیل موضوعات دستور کار شماره ۸۰: «جنایت علیه بشریت»، شماره ۸۴: «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی»، و شماره ۱۱۰: «تدابیر برای محو تروریسم بین‌المللی» منتشر و توزیع شود.

احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

– جناب آقای آنتونیو گوتروش

دبیرکل سازمان ملل متحد

– خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

۱. برای مطالعه این گزارش مستند حقوقی، به پیوست شماره دو مراجعه نمایید.

اطلاع‌رسانی اعمال حق دفاع مشروع علیه حملات مسلحانه آمریکا

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۴ ژوئن ۲۰۲۵

عالی‌جناب،

به دستور دولت متبوعم و با اشاره به نامه مورخ ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ (۴۰۴/۲۰۲۵/S) در خصوص حملات هوایی غیرقانونی و تحریک‌نشده ایالات متحده آمریکا علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران در فردو، نطنز و اصفهان که در همان روز، رئیس‌جمهور ایالات متحده به‌طور علنی و فوری مسئولیت آن را برعهده گرفت، بدین‌وسیله مایلم مواردی را به اطلاع اعضای شورای امنیت سازمان ملل متحد برسانم.

در اجرای حق ذاتی دفاع مشروع مندرج در ماده ۵۱ منشور ملل متحد، و در پاسخ به اقدام متجاوزانه ایالات متحده در نقض حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران—که یک حمله مسلحانه محسوب می‌شود و علی‌رغم درخواست‌های مکرر ایران برای اتخاذ اقدامات قاطع، با سکوت و بی‌عملی شورای امنیت مواجه شد—نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵، اقدامی دفاعی، مشروع و متناسب در چارچوب حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه با هدف قرار دادن پایگاه هوایی نیروهای آمریکایی در العدید، واقع در قطر، به عمل آوردند. اقدام جمهوری اسلامی ایران کاملاً منطبق با حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه بوده و پایگاه هدف در فاصله قابل توجهی از مناطق شهری و مسکونی واقع شده است، به‌گونه‌ای که از هرگونه خسارت جانبی جلوگیری به عمل آمده است.

جمهوری اسلامی ایران تأکید می‌نماید که این اقدام دفاعی و مشروع، به هیچ‌وجه تهدیدی متوجه کشور دوست و برادر، دولت قطر و ملت شریف آن نمی‌سازد. ایران همچنان بر تعهد خود به حفظ و تقویت روابط دوستانه و دیرینه میان دو کشور پایبند است. موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد. احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

– جناب آقای آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل متحد

– خانم کارولین رودریگز-بیرکت رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

رد توجیهات آمریکا در مورد تجاوز رژیم صهیونیستی

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۵ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

ضمن ارجاع به مکاتبات پیشین ما به تاریخ‌های ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵ با شماره‌های ثبت ۴۰۴/۲۰۲۵/S، ۳۷۹/۲۰۲۵/S، ۳۸۷/۲۰۲۵/S، ۳۸۸/۲۰۲۵/S، ۳۹۱/۲۰۲۵/S، ۴۰۱/۲۰۲۵/S، ۴۰۴/۲۰۲۵/S و ۴۱۰/۲۰۲۵/S، بدین‌وسیله صراحتاً ادعاهای مطرح‌شده از سوی نماینده ایالات متحده آمریکا در خلال نشست شورای امنیت مورخ ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ ذیل دستورکار «عدم اشاعه» (نشست شماره ۹۹۹۴) راقاطعانه رد کرده و شدیداً محکوم می‌نمایم. نماینده ایالات متحده با بی‌اعتنایی کامل به اصول بنیادین منشور ملل متحد، تلاش مذبحانه‌ای کرد تا اقدام غیرقانونی آمریکا در توسل به زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، علی‌الخصوص حمله عمدی و تحریک‌نشده علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران در تاریخ ۲۱ ژوئن، را به‌عنوان اقدامی در چارچوب دفاع مشروع بر اساس ماده ۵۱ منشور توجیه نماید. وی همچنین اظهار داشت که «هیچ‌چیز در اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی مانع از آن نمی‌شود که کشورها اقدامات مشروعی در راستای دفاع فردی یا جمعی از خود اتخاذ نمایند».

در این راستا، مایلیم توجه شما و اعضای شورای امنیت را به نکات ذیل جلب نمایم:

۱. توجیه ارائه‌شده از سوی ایالات متحده فاقد هرگونه مبنای حقوقی بوده و تحریفی آشکار از حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد به شمار می‌رود. توسل غیرقانونی به زور علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران که تحت نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند و ماهیت صلح‌آمیز آن‌ها به‌طور مکرر تأیید شده است، تحت هیچ شرایطی نمی‌تواند به‌عنوان «حق دفاع مشروع» موضوع ماده ۵۱ منشور تلقی شود. این تفسیر خودسرانه و مبتنی بر منافع یک‌جانبه از ماده ۵۱، اساساً با منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری ناسازگار است.

در صورت عادی‌سازی این ادعای غیرقانونی، یکی از اصول اساسی منشور، یعنی ممنوعیت توسل به زور، به‌شدت تضعیف خواهد شد. بر اساس قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، هرگونه توسل پیشگیرانه به زور در غیاب وقوع واقعی یک حمله مسلحانه، مصداق روشن «اقدام تجاوز کارانه» است.

مطابق با اصول شناخته‌شده حقوقی و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری—به‌ویژه در قضایای ۱۹۸۶ (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) و ۲۰۰۳ (سکوهای نفتی، جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا)—حق دفاع مشروع تنها در پاسخ به حمله مسلحانه قابل استناد است و آن نیز صرفاً در صورتی که شرایط «ضرورت» و «تناسب» به‌طور کامل رعایت شده باشد.

۲. ایالات متحده و رژیم اسرائیل با استناد به ادعای تهدید هسته‌ای منتسب به ایران، تلاش کرده‌اند اقدامات تجاوزکارانه خود را توجیه کنند؛ ادعایی که فاقد هرگونه مبنای حقوقی یا واقعی معتبر است. آخرین گزارش مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، هیچ‌گونه نقض تعهدات پادمانی از سوی ایران را اثبات نمی‌کند و همچنین هیچ انحرافی از مواد هسته‌ای را مستند نکرده است. این گزارش به‌صراحت تأیید می‌کند که هیچ شواهدی دال بر وجود برنامه ساخت سلاح هسته‌ای در ایران وجود ندارد. حتی جامعه اطلاعاتی ایالات متحده نیز به این واقعیت اذعان نموده است.

بنابراین، استناد به اصطلاح «تهدید قریب‌الوقوع» فاقد هرگونه وجهت حقوقی در چارچوب حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد است. افزون بر این، مطابق با قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت سازمان ملل متحد، این شورا صراحتاً حمله به تأسیسات هسته‌ای را به‌عنوان نقض منشور سازمان ملل محکوم کرده است.

به همین ترتیب، قطعنامه‌های متعدد کنفرانس عمومی آژانس از جمله قطعنامه‌های GC/XXIX و ۴۴۴/RES و ۵۳۳/GC/XXXIV/RES به‌طور صریح و غیرقابل تفسیر مجدد تأکید کرده‌اند که هرگونه حمله مسلحانه یا تهدید به حمله علیه تأسیسات هسته‌ای با اهداف صلح‌آمیز، نقض جدی حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود و اعتبار و جایگاه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و نظام راستی‌آزمایی و نظارتی آن را تضعیف می‌نماید. بنابراین، این پرسش اساسی مطرح می‌شود که اگر توسل غیرقانونی و یکجانبه به زور بتواند جایگزین سازوکارهای حفاظتی آژانس شود، آنگاه اصول و کارکرد پادمان‌ها چه معنایی خواهد داشت؟

۳. قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت (۱۹۸۱) که در تاریخ ۱۹ ژوئن ۱۹۸۱ به‌صورت اجماعی و در واکنش به بمباران رآکتور هسته‌ای «اوسیراک» عراق توسط رژیم اسرائیل به تصویب رسید، در بندهای متعدد از جمله «حمله نظامی رژیم اسرائیل را که آشکارا ناقض منشور سازمان ملل متحد و هنجارهای رفتاری بین‌المللی است، به‌شدت محکوم می‌کند» و همچنین از رژیم اسرائیل می‌خواهد که «در آینده از هرگونه اقدام مشابه یا تهدید به انجام آن خودداری کند».

این قطعنامه همچنین از «دبیرکل می‌خواهد که به‌طور منظم شورای امنیت را از وضعیت اجرای این قطعنامه مطلع نماید.» با این حال، ایالات متحده، به‌عنوان یک عضو دائم شورای امنیت که مسئولیت اصلی حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را بر عهده دارد، با حمله عامدانه به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران، به‌روشنی قطعنامه‌ای را که خود بدان رأی مثبت داده، نقض کرده و بدین‌سان، اعتبار و اقتدار شورای امنیت را نیز تضعیف نموده است.

۴. استفاده غیرقانونی از زور و حملات مسلحانه تحریک‌نشده از سوی رژیم اسرائیل در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، و متعاقب آن از سوی ایالات متحده آمریکا، به‌عنوان یکی از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد و کشور امین پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز

جمهوری اسلامی ایران که تحت پادمان‌های جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، تحت پوشش ادعای دفاع مشروع، سابقه‌ای بس خطرناک و بی‌نهایت نگران‌کننده ایجاد نموده که به‌طور مستقیم و جدی، اقتدار پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای را تضعیف نموده، تهدیدی شدید و غیرقابل جبران برای اعتبار و تمامیت رژیم عدم اشاعه به‌طور کلی پدید آورده و مخاطره‌ای جدی برای صلح و امنیت بین‌المللی ایجاد کرده است.

با عنایت به چنین نقض‌های جدی و پیامدهای خطرناک آن‌ها، استناد ایالات متحده به ماده ۵۱ منشور ملل متحد در خصوص حق دفاع مشروع به‌منظور توجیه اقدامات تجاوز کارانه‌ای که توسط آمریکا و رژیم اسرائیل صورت گرفته است، باید به‌صراحت و بدون هیچ‌گونه ابهامی رد و محکوم گردد.

لذا، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از اعضای شورای امنیت درخواست می‌نماید تا:

۱) ادعای «دفاع مشروع پیش‌دستانه» از سوی ایالات متحده و رژیم اسرائیل را که فاقد هرگونه مبنای حقوقی بوده و صرفاً تفسیری مبتنی بر منافع یک‌جانبه، خودسرانه و تحریف‌آمیز از ماده ۵۱ منشور ملل متحد و مغایر با حقوق بین‌الملل می‌باشد، صراحتاً و بدون هیچ ابهامی رد نمایند؛

۲) شدیدترین محکومیت ممکن را نسبت به کاربرد غیرقانونی زور علیه حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان این کشور، توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده ابراز دارند، چرا که این اقدام نقض فاحش ماده ۲(۴) منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، و قطعنامه‌های مربوطه کنفرانس عمومی آژانس محسوب می‌گردد.

همچنین، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از دبیرکل درخواست می‌نماید تا: گزارشی به شورای امنیت و کلیه اعضای سازمان ملل پیرامون وضعیت اجرای بند عملیاتی ۲ قطعنامه ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت، به‌ویژه در ارتباط با موارد نقض و هدف قرار دادن تأسیسات و سایت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی از سوی رژیم اسرائیل، ارائه دهند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به‌عنوان سند شورای امنیت توزیع شود.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

مستندسازی تهدیدات رسمی صهیونیست‌ها علیه مقامات ارشد جمهوری اسلامی ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

در ادامه نامه‌های پیشین ما به تاریخ‌های ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۳ و ۲۵ ژوئن ۲۰۲۵ (به شماره ۳۷۹/۲۰۲۵/S، ۳۸۷/۲۰۲۵/S، ۳۸۸/۲۰۲۵/S، ۳۹۱/۲۰۲۵/S، ۴۰۱/۲۰۲۵/S، ۴۰۴/۲۰۲۵/S، ۴۱۰/۲۰۲۵/S)، مکاتبه حاضر با هدف محکومیت شدید و رد قاطع اظهارات غیرقانونی، تحریک‌آمیز و مشوق تروریسم اخیر توسط مقامات ارشد ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل ارسال می‌گردد؛ اظهاراتی که در آن‌ها، این مقامات به صورت علنی و مکرر رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران را تهدید به ترور کرده‌اند.

در تاریخ ۲۶ ژوئن ۲۰۲۵، وزیر جنگ رژیم اسرائیل در مصاحبه‌ای با رسانه‌های اسرائیلی، به صراحت رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران را تهدید و از طرح‌های آن رژیم برای ترور ایشان پرده‌برداری کرد. این اظهارات شرم‌آور و غیرقانونی، در هماهنگی کامل با سخنان به‌همان اندازه تحریک‌آمیز رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا بیان شد که نخست در تاریخ ۱۸ ژوئن و بار دیگر در روز جاری، ۲۷ ژوئن ۲۰۲۵، مطرح گردید. وی در این اظهارات رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران را «هدف آسان» توصیف کرده، اعلام نمود که «دست‌کم فعلاً قصد نداریم وی را حذف کنیم»، و همچنین ادعا کرد که «مانع از آن شده است که رژیم اسرائیل یا نیروهای مسلح ایالات متحده، به زندگی ایشان پایان بدهند».

چنین تهدیدات عاقدانه و بی‌پروایی از سوی مقامات ارشد، نقضی جدی منشور ملل متحد، به‌ویژه ماده ۲ بند ۴ آن محسوب می‌گردد؛ ماده‌ای که صراحتاً هرگونه تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشور را ممنوع می‌سازد. این تهدیدات همچنین اصول شناخته‌شده حقوق بین‌الملل، از جمله اصل مصونیت رؤسای کشورها را نقض کرده و مصداق آشکار تحریک به تروریسم دولتی به‌شمار می‌رود. افزون بر این، کنوانسیون‌های بین‌المللی ضد تروریسم و قطعنامه‌های متعدد مجمع عمومی و شورای امنیت سازمان ملل متحد، همگی بارها تأکید کرده‌اند که تروریسم در تمامی اشکال و مظاهر آن، صرف‌نظر از انگیزه یا منشأ آن، عملی مجرمانه و غیرقابل توجیه است.

آنچه موجب نگرانی خاص است، آن است که این اظهارات تحریک‌آمیز به ترور که از سوی مقامات جنایتکار رژیم اسرائیل مطرح شده‌اند، نه به‌عنوان مواردی منفرد [گذرا یا صرفاً تصادفی]، بلکه به‌عنوان بخشی از یک کارزار بلندمدت و نظام‌مند تروریسم دولتی علیه جمهوری اسلامی ایران مطرح هستند؛ آن‌هم توسط رژیمی که در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، تجاوز نظامی گسترده، بی‌دلیل و برنامه‌ریزی‌شده‌ای

را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده و دارای سابقه‌ای مستند از اقدامات تروریستی برون‌مرزی و دولتی، ترورهای هدفمند، حملات مسلحانه عامدانه از جمله قتل مقامات، دانشمندان هسته‌ای و شهروندان ایرانی و نیز حمله به زیرساخت‌های غیرنظامی و تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای است. چنین تهدیداتی، با تلاش برای عادی‌سازی ترور به‌عنوان ابزاری در سیاست خارجی، سابقه‌ای خطرناک ایجاد کرده و بیانگر بی‌اعتنائی آشکار به نظم حقوقی بین‌المللی است. جامعه بین‌المللی نباید در برابر چنین نقض‌های آشکار و فزاینده‌ای از حقوق بین‌الملل، سکوت اختیار کند.

جمهوری اسلامی ایران، ضمن محفوظ دانستن حق ذاتی خود در اعمال دفاع مشروع وفق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، از دبیرکل و شورای امنیت درخواست می‌نماید تا:

- تهدیدهای مقامات رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا به ترور که در نقض آشکار حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد مطرح شده‌اند را به شدیدترین وجه ممکن محکوم نمایند و چنین اظهاراتی را غیرقانونی، غیرمسئولانه و تروریستی برشمارند؛

- رعایت تعهدات حقوقی توسط تمام طرف‌ها در پرهیز از تحریک یا حمایت از اقدامات تروریستی یا سوءقصد علیه مقامات دولت‌های دیگر را یادآور شوند؛

- اقدامات مقتضی را به‌منظور پاسخگو ساختن مرتکبان این اعمال بین‌المللی خلاف، در چارچوب منشور ملل متحد و اسناد بین‌المللی مرتبط با مبارزه با تروریسم و مسئولیت بین‌المللی دولت‌ها، اتخاذ نمایند.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر و پیوست آن به‌عنوان سند شورای امنیت و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ذیل بندهای دستورکار ۸۴ با عنوان «حاکمیت قانون در سطوح ملی و بین‌المللی» و ۱۱۰ با عنوان «تدابیر مربوط به محو تروریسم بین‌المللی» توزیع گردد. احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۸ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

متعاقب دستور دولت متبوعم و با استناد به مکاتبات پیشین پیرامون اقدامات تجاوزکارانه‌ی نظامی گسترده، بی‌دلیل و از پیش طراحی‌شده‌ی رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، بدین‌وسیله مراتب نگرانی عمیق و شدیدترین محکومیت جمهوری اسلامی ایران را نسبت به حمله‌ی عامدانه و غیرقانونی این رژیم به زندان اوین در تهران، که در روز دوشنبه ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵، رأس ساعت ۱۰:۳۰ صبح به وقت محلی به‌وقوع پیوست، به اطلاع می‌رساند.

این حمله که به‌طور هدفمند علیه یک زندان غیرنظامی به‌وضوح شناخته‌شده صورت گرفت، نقضی آشکار و فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بین‌الملل بشر، و اصول بنیادین منشور ملل متحد به‌شمار می‌رود. در نتیجه‌ی مستقیم این اقدام تجاوزکارانه‌ی بی‌پروا، خواه به‌سبب اصابت مستقیم حمله، خواه بر اثر صدمات روانی ناشی از آن، شمار زیادی از غیرنظامیان از جمله مأموران اصلاح و تربیت، کارکنان زندان، اعضای خانواده‌ی زندانیان که در حال ملاقات بودند، و خود زندانیان، به شهادت رسیدند. زیرساخت‌های حیاتی زندان، از جمله درمانگاه، درب ورودی، آشپزخانه و سالن‌های ملاقات، به‌طور کامل تخریب گردید. تعداد زیادی از غیرنظامیان که در میان آنان زنان و کودکان نیز حضور داشتند، به‌شدت مجروح شدند. بدن بی‌جان خانم زهرا عبادی، مددکار اجتماعی زندان، و فرزند پنج‌ساله‌اش، مهرداد خیری، سه روز پس از حمله، در زیر آوار پیدا شد. هدف قرار دادن عامدانه‌ی یک مرکز بازداشت که محل نگهداری افراد تحت نظر دولت است، نقضی فاحش از حقوق بین‌الملل، از جمله ماده‌ی ۳۳ کنوانسیون چهارم ژنو که اعمال مجازات دسته‌جمعی، ارباب و اقدامات تروریستی علیه اشخاص تحت نظر را به‌صراحت ممنوع می‌دارد، محسوب می‌شود. این اقدام همچنین ناقض «قواعد حداقل استاندارد سازمان ملل برای رفتار با زندانیان» (موسوم به قواعد نلسون ماندلا) است که حق دسترسی زندانیان به خدمات بهداشتی و درمانی بدون تبعیض را تضمین می‌نماید. علاوه بر این، این حمله اصول بنیادین تفکیک در حقوق بین‌الملل بشردوستانه را نیز نقض نموده است؛ اصلی که همه‌ی طرف‌ها را ملزم می‌سازد در هر زمان میان اهداف غیرنظامی و اهداف نظامی تمایز قائل شوند.

تخریب تسهیلات درمانی زندان، به‌ویژه، امکان ارائه‌ی مراقبت‌های فوری و نجات‌بخش به زندانیان بدحال را به‌کلی از میان برد. بحران انسانی ناشی از این وضعیت و مشکلات جدی لجستیکی، توانایی در حفظ حقوق زندانیان و تضمین ایمنی آنان را به‌شدت مختل ساخت. هرج‌ومرج و رعب و وحشت ناشی

از این حمله‌ی وحشیانه، کلیه‌ی زندانیان به‌ویژه زنان و سایر گروه‌های آسیب‌پذیر را در معرض خطرات شدید و قریب‌الوقوع قرار داد. غافلگیرانه بودن این حمله، فرصت هرگونه اتخاذ تمهیدات حفاظتی را از مقامات جمهوری اسلامی ایران، در چارچوب تعهدات ملی و بین‌المللی، سلب نمود. پس از حمله، دولت جمهوری اسلامی ایران ناگزیر شد فوراً بازماندگان از این حمله را به سایر مراکز اصلاح و تربیت منتقل نماید؛ امری که منجر به ازدحام شدید و فشار مضاعف بر سازوکارهایی گردید که پیش‌تر نیز با شکنندگی روبرو بود. با توجه به شدت و شناعت این جنایت هولناک و فجیع، جمهوری اسلامی ایران از شورای امنیت ملل متحد و دبیرکل سازمان ملل متحد مصّرانه درخواست می‌نماید تا:

۱. حمله‌ی رژیم اسرائیل به زندان اوین را به‌عنوان نقضی جدی از حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بشر بین‌الملل، به‌طور قاطع محکوم نمایند؛
 ۲. مرتکبان این جنایت را، به‌موجب حقوق بین‌الملل، در قبال ارتکاب جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت مورد بازخواست و پاسخگویی قرار دهند؛ و
 ۳. تمامی تدابیر لازم را جهت جلوگیری از تکرار چنین اعمال شنیعی که نه‌تنها جان غیرنظامیان تحت نظر را به خطر می‌اندازد بلکه بنیان‌های نظم حقوقی بین‌المللی را نیز تهدید می‌نماید، اتخاذ کنند
- این حمله، اقدامی خطرناک و غیرقابل‌قبول در مسیر تشدید بحران محسوب می‌شود و متوجه اصل مسئولیت جمعی جامعه‌ی بین‌المللی در حمایت از حاکمیت قانون و صیانت از حقوق و کرامت کلیه‌ی اشخاص، از جمله افراد در بازداشت، می‌باشد. جمهوری اسلامی ایران اطمینان دارد که سرکارعالی و مجموعه محترم تحت امرتان، این موضوع را با فوریت و جدیتی مقتضی مورد رسیدگی قرار خواهید داد. موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر و پیوست آن به‌عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد. احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

گزارش وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

بسم الله الرحمن الرحيم

۲۸ ژوئن ۲۰۲۵

متعاقب دستور دولت متبوعم و در ادامه سلسله مکاتبات پیشین پیرامون اقدامات تجاوزکارانه نظامی گسترده، بی‌دلیل و از پیش طراحی‌شده رژیم اسرائیل علیه حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، بدین‌وسیله گزارش اولیه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی ایران در خصوص تلفات، شهدا و خسارات وارده به بخش سلامت کشور طی ۱۰ روز نخست تجاوز رژیم صهیونیستی را به پیوست تقدیم می‌نماید.

حملات نظامی شدید و غیرانسانی رژیم اسرائیل که در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ آغاز گردید، منجر به شهادت و جراحت شمار قابل توجهی از شهروندان غیرنظامی ایرانی و تخریب گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی کشور شده است. رژیم اسرائیل در تناقض آشکار با حقوق بین‌الملل، از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بین‌الملل بشر و کلیه کنوانسیون‌های مرتبط، به‌صورت عمدی کارکنان پزشکی و تأسیسات بهداشتی و درمانی را هدف قرار داد که منجر به تلفات سنگین جانی و ویرانی گسترده شده است.

گزارش حاضر با تأکید ویژه بر نقض‌های آشکار حمایت‌های حقوقی به رسمیت شناخته‌شده بین‌المللی از کارکنان پزشکی و زیرساخت‌های سلامت در جریان مخاصمات مسلحانه و با هدف مستندسازی آثار انسانی و خسارات مادی وارده بر غیرنظامیان ایرانی تهیه شده است. داده‌های ارائه‌شده در گزارش مزبور مربوط به دوره‌ی ۱۰ روزه نخست تجاوز رژیم اسرائیل، از ۱۳ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ بوده و بازتابی از آثار ویرانگر تداوم این تجاوزگری است. نظر به استمرار این حملات غیرقانونی، از جمله بمباران تأسیسات غیرنظامی و درمانی، گزارش حاضر ماهیتی اولیه و غیرجامع دارد. گزارش تفصیلی و کامل در آینده، با تکمیل و تأیید داده‌های بیشتر، متعاقباً ارائه خواهد شد.

موجب امتنان خواهد بود چنانچه دستور فرمایید مکاتبه حاضر و گزارش پیوست، به عنوان سند شورای امنیت توزیع شود.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

گزارش درباره تعداد شهدا، مجروحان و خسارات وارده به بخش سلامت ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی

تجاوز وحشیانه و غیرانسانی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران که از تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ آغاز شد، منجر به شهادت و مجروحیت شمار زیادی از شهروندان ایرانی و تخریب گسترده مراکز غیرنظامی گردید. در نقض فاحش قوانین و کنوانسیون‌های بین‌المللی، کادر درمان و مراکز بهداشتی و درمانی نیز مورد هدف قرار گرفته و متحمل تلفات، خسارات و ویرانی‌های گسترده شدند. این گزارش به‌منظور مستندسازی خسارات انسانی و مادی وارد شده به شهروندان ایرانی و به‌طور ویژه نقض حقوق بین‌المللی در خصوص حفاظت از کادر درمان و تأسیسات پزشکی در زمان درگیری‌های مسلحانه تنظیم شده است. آمار ارائه شده در این گزارش، مربوط به ده روز نخست تجاوز رژیم صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران از ۱۳ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ است. با توجه به تداوم تجاوز و بمباران تأسیسات غیرنظامی از جمله مراکز درمانی و بهداشتی در بازه زمانی گزارش، این گزارش به عنوان گزارش اولیه و غیرقطعی تلقی می‌شود.

نقشه مناطق آسیب‌دیده از حملات رژیم صهیونیستی:

- تعداد استان‌های آسیب‌دیده: ۲۲ استان
- تعداد شهرستان‌های آسیب‌دیده: ۹۲ شهرستان

شهدا، مجروحان و خسارات بخش سلامت در ده روز نخست

ردیف	موضوع	تعداد
۱	شهادت پرسنل بهداشتی	۵ نفر
۲	پرسنل بهداشتی مصدوم	۱۶ نفر
۳	بیمارستان‌ها	۳ واحد
۴	مراکز بهداشتی	۲ مرکز
۵	پایگاه‌های اورژانس	۶ پایگاه
۶	آمبولانس‌ها	۶ دستگاه

آمار شهدا و خسارات بخش سلامت تا تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ در اثر حملات وحشیانه رژیم

صهیونیستی:

- ۵ نفر از کارکنان سلامت به شهادت رسیدند.
- ۱۶ نفر از کارکنان اورژانس پیش‌بیمارستانی و واحدهای بهداشتی مجروح شدند.
- ۶ دستگاه آمبولانس در حین انتقال مجروحان آسیب دیدند و از مدار خدمات خارج شدند.
- همچنین ۶ پایگاه اورژانس پیش‌بیمارستانی، ۳ بیمارستان و ۲ مرکز بهداشتی در نقاط مختلف کشور به شدت آسیب دیده و از دسترس خارج شدند.

آمار کل تلفات انسانی در ده روز نخست (از ۱۳ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵)

از ساعت ۳:۳۰ بامداد ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵، مجموعاً ۳۷۳۴ نفر شهید و مجروح شدند.

جزئیات:

- ۴۷۵ نفر به شهادت رسیدند.
- ۳۲۵۹ نفر مجروح شدند.
- از میان مجروحان:
- ۲۲۴ نفر به صورت سرپایی در محل حادثه درمان شدند.
- ۲۴۵۵ نفر پس از درمان از بیمارستان مرخص شدند.
- ۵۰۵ نفر همچنان بستری هستند که حال بسیاری از آنها وخیم گزارش شده است.
- تلفات در میان زنان و کودکان:
- ۱۵۴ زن (شامل ۴ زن باردار) و ۵۵ کودک و نوجوان دچار جراحات شدید شدند.
- ۴۳ زن (شامل ۲ زن باردار همراه با جنین‌هایشان) و ۱۲ کودک که کوچک‌ترین آنها نوزاد ۲ ماهه بوده، به شهادت رسیدند.

خسارات مراکز درمانی

در جریان تجاوز رژیم صهیونیستی، ۱۵ مرکز بهداشتی و درمانی و دارویی و ۶ آمبولانس هدف حمله قرار گرفتند که منجر به خسارات جانی، آسیب‌های روانی به بیماران و کادر درمان، جراحات جسمی و تخریب گسترده ساختمان‌ها و تجهیزات شد.

لیست برخی از مراکز آسیب‌دیده

ردیف	دانشگاه / شهر	نام مرکز	زمان حمله (تاریخ / ساعت)
۱	کرمانشاه - قصر شیرین	مرکز بهزیستی قصر شیرین / آمبولانس	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۸:۳۰ صبح
۲	کرمانشاه - کنگاور	آمبولانس	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۸:۳۰ صبح
۳	دانشگاه تهران - تهران	بیمارستان کودکان حکیم	۱۴ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۲:۵۰ بامداد
۴	دانشگاه ایران - تهران	بیمارستان مصطفی خمینی	۱۵ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۳:۲۰ بامداد

ردیف	دانشگاه / شهر	نام مرکز	زمان حمله (تاریخ / ساعت)
۵	تهران	کارخانه داروسازی کیمیا دارو	۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ (دو حمله)
۶	کرمانشاه - کرمانشاه	بیمارستان فارابی	۱۶ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۹:۰۰ صبح
۷	تهران	ساختمان صلح هلال احمر ایران	۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، بعدازظهر
۸	تهران	بیمارستان خاتم الانبیا	۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، بعدازظهر
۹	تهران	بیمارستان چشم پزشکی نور	۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، بعدازظهر
۱۰	تهران	بیمارستان هاشمی نژاد	۱۸ ژوئن ۲۰۲۵، بعدازظهر
۱۱	کرمانشاه - صحنه دینور	مرکز جامع خدمات بهداشتی میان راهان	۱۹ ژوئن ۲۰۲۵، ۱۱:۰۵ صبح
۱۲	دانشگاه ایران - تهران	بیمارستان حضرت فاطمه (س)	۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، ۰۰:۴۵ بامداد
۱۳	کرمانشاه - صحنه	خسارت به آمبولانس	۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، ۱۱:۰۰ صبح
۱۴	ایلام - چرداول	خسارت به آمبولانس	۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، ۲۱:۰۲
۱۵	خوزستان - هویره	پایگاه اورژانس ۱۱۵، گورستان شهدا، هویره	۲۱ ژوئن ۲۰۲۵، ۱۶:۰۰

خسارات وارده به دانشگاه‌های علوم پزشکی، مراکز درمانی و خدمات اورژانس در ایران (ژوئن ۲۰۲۵)

این گزارش اطلاعات مربوط به حملات به دانشگاه‌های علوم پزشکی، مراکز درمانی و خدمات اورژانس در ایران بین ۱۳ تا ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ را یکپارچه کرده است. داده‌ها شامل جزئیات میزان خسارات، تلفات، مصدومیت‌ها، اختلال در خدمات و زبان‌های مالی است. همچنین یادداشت‌های اضافی از گزارش‌های رسمی و منابع وب گنجانده شده است. این حملات، که عمدتاً به عملیات نظامی اسرائیل نسبت داده شده‌اند، تأثیر قابل توجهی بر زیرساخت‌های درمانی ایران داشته و منجر به از دست رفتن جان افراد، مصدومیت و اختلال در خدمات پزشکی شده است. این اقدامات به دلیل هدف قرار دادن زیرساخت‌های غیرنظامی و پزشکی به‌عنوان نقض احتمالی قوانین بین‌المللی بشردوستانه مورد انتقاد قرار گرفته‌اند.

جدول شهدای کادر درمانی

ردیف	نام کامل	رشته و مدرک تحصیلی	تاریخ	یادداشت‌ها
۱	طاهر آیت‌اللهی	کارشناس علوم آزمایشگاهی	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵	در سال ۲۰۲۵ به‌عنوان پرسنل نمونه آزمایشگاهی در دانشگاه علوم پزشکی ایران انتخاب شده بود.
۲	دکتر زهره رسولی	متخصص زنان و زایمان	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵	به همراه همسر و فرزند دو ماهه‌اش کشته شد. فرزند پنج‌ساله‌اش با ۵۰ درصد سوختگی همچنان بستری است.
۳	دکتر مریم حاجری دو آبسری	دندانپزشک	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵	به همراه همسرش (دکتر عبدالحمید مینوی‌چهر، فیزیکی‌دان هسته‌ای) شهید شد.
۴	دکتر مرضیه عسگری	استادیار نئوناتولوژی	۱۳ ژوئن ۲۰۲۵	به همراه فرزند خردسالش شهید شد.
۵	دکتر محمدحسین عزیزی	متخصص گوش، حلق و بینی	۲۱ ژوئن ۲۰۲۵	در تاریخ ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵ شهید شد.

نامه نمایندگی دایم به دبیر کل و رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد در رد ادعاهای آمریکا

بسم الله الرحمن الرحيم

۳۰ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

متعاقب دستور دولت متبوعام و در ادامه‌ی نامه‌های پیشین مورخ ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۵، ۲۷ و ۲۸ ژوئن ۲۰۲۵، بدین وسیله توجیهات بی‌اساس و فاقد وجهت حقوقی و نیز اتهامات بی‌پایه‌ی مطروحه از سوی نماینده‌ی ایالات متحده آمریکا در نامه‌ی مورخ ۲۷ ژوئن ۲۰۲۵ (S/۲۰۲۵/۴۲۶) در خصوص حملات مسلحانه‌ی غیرقانونی آن کشور علیه حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، به‌ویژه هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، را قاطعانه رد و شدیداً محکوم می‌نماید. در نامه مزبور، ایالات متحده آمریکا صراحتاً مسئولیت کاربرد غیرقانونی زور و اعمال تجاوزکارانه‌ی خود را پذیرفته و همچنین به همدستی کامل خود با عامل نیابتی‌اش، یعنی رژیم اسرائیل، در اجرای تجاوز نظامی گسترده، بی‌دلیل و از پیش طراحی‌شده علیه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ اذعان نموده است. استناد ایالات متحده به مفهوم دفاع جمعی به‌عنوان مبنای حقوقی برای توجیه این تجاوز، فاقد هرگونه اعتبار حقوقی، مخاطره‌آمیز از منظر سیاسی، و بی‌ثبات‌کننده از منظر راهبردی است.

این اقدام، کاربرد غیرقانونی زور به‌شمار می‌رود که ناقض منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، و تعهدات معاهده‌ای مندرج در معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای می‌باشد. هدف قرار دادن عامدانه زیرساخت‌های هسته‌ای غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران، تحت پوشش ادعای کذب «دفاع پیش‌دستانه»، باید بدون ابهام به‌عنوان عملی تجاوزکارانه که صلح و امنیت بین‌المللی را به خطر انداخته و رژیم عدم اشاعه را به‌طور کلی تضعیف می‌نماید، محکوم گردد.

در این راستا، توجه شما و اعضای شورای امنیت را به نکات ذیل جلب می‌نماید:

۱. استناد به ماده‌ی ۵۱ منشور ملل متحد به‌عنوان مبنای توجیهی برای حمله‌ی مسلحانه‌ی ایالات متحده آمریکا در تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ و هدف قرار دادن عامدانه‌ی تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران شامل فردو، نطنز و اصفهان، تحریفی فاحش از حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد به‌شمار می‌رود. حمله‌ی ایالات متحده، مصداق روشن یک اقدام تجاوزکارانه و نقض آشکار بند ۴ ماده‌ی ۲ منشور ملل متحد است، اصلی که به‌طور صریح هرگونه توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر دولت را ممنوع اعلام می‌دارد. بر خلاف ادعای ایالات متحده، ماده‌ی ۵۱ منشور ملل متحد صرفاً

در صورتی حق ذاتی دفاع مشروع فردی یا جمعی را به رسمیت می‌شناسد که حمله‌ی مسلحانه‌ای رخ داده باشد. نه ایالات متحده و نه رژیم اسرائیل هیچ‌یک هدف حمله‌ی مسلحانه‌ای از سوی جمهوری اسلامی ایران قرار نگرفته‌اند. ادعای ایالات متحده مبنی بر اعمال دفاع جمعی نیز به همین ترتیب فاقد وجهت حقوقی است، چراکه تحقق این حق مستلزم آن است که قربانی ادعایی، یعنی رژیم اسرائیل، نخست هدف حمله‌ی مسلحانه قرار گرفته باشد، حال آن‌که چنین شرطی تحقق نیافته است. از این رو، تفسیر خودسرانه و منفعت‌طلبانه‌ی ایالات متحده از ماده‌ی ۵۱ منشور، اساساً با منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، و رویه‌ی قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری ناسازگار است. بنا بر قطعنامه‌ی ۳۳۱۴ مجمع عمومی ملل متحد (مصوب ۱۹۷۴)، هرگونه توسل پیش‌گیرانه به زور در غیاب یک حمله‌ی مسلحانه‌ی واقعی، به‌صراحت به‌عنوان عمل تجاوز کارانه تلقی می‌گردد. علاوه بر این، اصول تثبیت‌شده‌ی حقوقی و رویه‌ی قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری، علی‌الخصوص به‌ویژه در پرونده‌ی نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا (۱۹۸۶) و پرونده‌ی سکوه‌ای نفتی (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا، ۲۰۰۳)، بار دیگر تصریح می‌نمایند که حق دفاع مشروع صرفاً در پاسخ به حمله‌ی مسلحانه قابل اعمال بوده و تنها در صورتی می‌تواند اعمال شود که شرایط ضرورت و تناسب به‌طور کامل رعایت شده باشد.

۲. ایالات متحده آمریکا با استناد به ادعای بی‌اساس وجود «تهدید هسته‌ای» از سوی ایران علیه رژیم اسرائیل و صلح و امنیت بین‌المللی، تلاش نموده است اقدامات تجاوز کارانه‌ی خود را توجیه نماید؛ ادعایی که فاقد هرگونه مبنای حقوقی یا واقعی معتبر می‌باشد. در گزارش اخیر مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هیچ‌گونه نقض تعهدات پادمانی از سوی ایران تأیید نشده و هیچ‌گونه انحرافی در مواد هسته‌ای گزارش نشده است. این گزارش به‌صراحت اعلام می‌دارد که هیچ‌گونه شواهدی مبنی بر وجود برنامه‌ای برای تولید سلاح هسته‌ای در ایران وجود ندارد. حتی نهادهای اطلاعاتی خود ایالات متحده نیز به این واقعیت اذعان داشته‌اند. لذا، استناد به ادعای وجود «تهدید قریب‌الوقوع» از منظر حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد فاقد هرگونه مبنای قانونی است. افزون بر این، تأسیسات هسته‌ای مورد هدف در ایران، تأسیساتی صرفاً صلح‌آمیز هستند که تحت نظارت کامل پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند. حمله به این سایت‌ها و تأسیسات صلح‌آمیز در حالی که هیچ‌گونه شواهد معتبری مبنی بر انحراف فعالیت‌ها به سوی مقاصد تسلیحاتی وجود ندارد، ناقض حق غیرقابل سلب ایران مندرج در ماده‌ی چهارم پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای پیرامون توسعه‌ی انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلح‌آمیز می‌باشد.

۳. به همین ترتیب، استناد ایالات متحده به ادعاهای فرضی و مبتنی بر گمانه‌زنی در خصوص نیت‌های آتی جمهوری اسلامی ایران در حوزه‌ی هسته‌ای و نیز ادعای آن کشور مبنی بر این‌که هدف از حمله‌ی نظامی غیرقانونی‌اش «خنثی‌سازی تهدید ناشی از برنامه‌ی هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران علیه

اسرائیل و صلح و امنیت بین‌المللی» بوده، کاملاً فاقد هرگونه مبنای حقوقی می‌باشد. این گونه توجیهات، تلاش بدبینانه‌ی دیگری از سوی ایالات متحده و عامل نیابتی آن، رژیم اسرائیل، جهت مشروعیت‌بخشی به دکترین جنگ پیش‌دستانه است؛ دکترینی که در حقوق بین‌الملل هیچ‌گونه جایگاهی نداشته و به‌طور صریح و مکرر از سوی جامعه‌ی بین‌المللی به‌کلی مردود شمرده شده است. دیوان بین‌المللی دادگستری به‌طور مستمر حکم داده است که توسل به زور بر مبنای تهدیدات بالقوه‌ی آتی، در چارچوب ماده‌ی ۵۱ منشور ملل متحد، مجاز نمی‌باشد. جمهوری اسلامی ایران هرگز آغازگر جنگی علیه ایالات متحده یا رژیم اسرائیل نبوده و برنامه‌ی هسته‌ای آن همواره ماهیتی صرفاً صلح‌آمیز داشته است. علاوه بر این، بر اساس قطعنامه‌ی ۴۸۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد (مصوب ۱۹۸۱)، این شورا صراحتاً حمله به تأسیسات هسته‌ای را نقض منشور ملل متحد اعلام کرده است. همچنین، مجموعه‌ای از قطعنامه‌های کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی از جمله قطعنامه‌های GC/XXIX/۴۴ و GC/XXXIV/۵۳۳/RES قاطعانه و موکداً تأکید دارند که هرگونه حمله‌ی مسلحانه یا تهدید به حمله علیه سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای مورد استفاده برای مقاصد صلح‌آمیز، نقضی جدی از حقوق بین‌الملل تلقی می‌گردد و موجودیت و اعتبار آژانس و نظام راستی‌آزمایی و نظارت آن را به‌شدت تضعیف می‌نماید. در این راستا، این پرسش بنیادین مطرح است که اگر استفاده‌ی غیرقانونی و یک‌جانبه از زور بتواند جایگزین مکانیسم‌های نظارتی مشروع و بین‌المللی گردد، آن‌گاه هدف از اجرای پادمان‌های آژانس چیست؟ حملات نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل، رویه‌ای بسیار خطرناک ایجاد نموده، تمامیت رژیم جهانی عدم اشاعه را تضعیف کرده و خطر بروز فاجعه‌ای هسته‌ای را به همراه دارد.

۴. این ادعا که «تدابیر مسالمت‌آمیز به پایان رسیده بود»، ادعایی نادرست و به‌شدت گمراه‌کننده است. جمهوری اسلامی ایران همواره بر تعهد خود به دیپلماسی تأکید داشته و آمادگی خود را برای بازگشت به اجرای تعهدات در چارچوب برنامه‌ی جامع اقدام مشترک (برجام) اعلام نموده است، مشروط بر آن‌که ایالات متحده و طرف‌های اروپایی نیز به تعهدات خود بازگردند و از تداوم اقدامات مغایر و موارد نقض خودداری ورزند. این ایالات متحده بود که سال ۲۰۱۸ به‌طور یک‌جانبه از برجام خارج شد و بدین‌وسیله قطعنامه‌ی ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد (مصوب ۲۰۱۵) را به‌طور فاحش نقض نمود و از آن زمان تاکنون، به‌طور مستمر مانع پیشرفت دیپلماسی معنادار شده است. جمهوری اسلامی ایران با حسن نیت در مذاکرات شرکت داشته، به‌گونه‌ای سازنده در گفتگوهای هسته‌ای مشارکت نموده، از میانجی‌گری پادشاهی عمان استقبال کرده و در حال آماده‌سازی برای دور بعدی گفت‌وگوهای غیرمستقیم با ایالات متحده بود که مقرر بود در تاریخ ۱۵ ژوئن برگزار گردد. اما تنها دو روز پیش از آن، رژیم اسرائیل اقدام به حمله‌ی نظامی به خاک ایران نمود. تجاوز نظامی گسترده، بی‌دلیل و از پیش

طراحی شده‌ی رژیم اسرائیل، که متعاقباً با حمله‌ی مسلحانه‌ی ایالات متحده همراه شد، تلاشی عامدانه جهت برهم زدن روند دیپلماسی بود. «پیشنهاد» ادعایی دیپلماسی ایالات متحده، در واقع، ترفندی غیرصادقانه با هدف فریب جامعه‌ی بین‌المللی و فراهم‌سازی زمینه‌ی حمله‌ی نظامی و ارتکاب اعمال تجاوزکارانه بود؛ همان‌گونه که نماینده‌ی ایالات متحده در نامه‌ی صدراالاشاره بدان اذعان نموده است. بنابراین، فروپاشی روند دیپلماتیک مستقیماً بر عهده‌ی ایالات متحده و رژیم اسرائیل است، نه جمهوری اسلامی ایران.

۵. استفاده از ادبیات تحریک‌آمیز، استناد به شعارهای سیاسی و ارجاع به سوابق تاریخی، هیچ‌گونه ارتباطی با تعیین مشروعیت یا عدم مشروعیت کاربرد زور ندارد. حقوق بین‌الملل مبتنی بر معیارهای عینی و اصول حقوقی است، نه روایت‌های سیاسی. استناد به تهدیدات مبتنی بر ایدئولوژی یا نیت فرضی، جهت توجیه اقدامات تجاوزکارانه، انحرافی خطرناک از مسیر استدلال حقوقی و عقلانی به‌شمار می‌آید. وضعیت کاملاً روشن و غیرقابل انکار است: اقدامات تجاوزکارانه‌ی رژیم اسرائیل که از تاریخ ۱۳ ژوئن آغاز و به‌مدت ۱۲ روز متوالی ادامه یافت، و متعاقب آن، توسل غیرقانونی ایالات متحده به زور و ارتکاب عمل تجاوزکارانه در ۲۲ ژوئن، نقضی آشکار، مستمر و فاحش از حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد محسوب می‌گردد. ایالات متحده با این اقدام، نه‌تنها قاعده‌ی آمرهی ممنوعیت تجاوز را نقض کرده، بلکه اصول بنیادینی را که در منشور ملل متحد به رسمیت شناخته شده‌اند، علی‌الخصوص بند ۴ ماده‌ی ۲ که هرگونه تهدید یا توسل به زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی هر دولت عضو را به‌طور صریح ممنوع می‌دارد، به‌طور گسترده نقض نموده است. این اقدام غیرقانونی همچنین نقضی آشکار از اساسنامه‌ی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، قطعنامه‌های مرتبط کنفرانس عمومی آژانس، قطعنامه‌های ۴۸۷ (مصوب ۱۹۸۱) و ۲۲۳۱ (مصوب ۲۰۱۵) شورای امنیت سازمان ملل متحد، و خود پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای به‌شمار می‌آید. افزون بر آن، این اقدام لطمه‌ای شدید به اعتبار و تمامیت رژیم جهانی عدم اشاعه وارد ساخته است.

۶. ایالات متحده باید به‌طور کامل در قبال اقدام مستقیم تجاوزکارانه‌ی خود و همچنین همدستی آشکار و بدون تردید در تجاوز نظامی گسترده‌ای که از سوی رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران صورت پذیرفت، پاسخگو شناخته شود. رژیم اسرائیل، در هماهنگی کامل با ایالات متحده، به‌صورت عامدانه و نظاممند، جمعیت‌های غیرنظامی، بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، مراکز رسانه‌ای و زیرساخت‌های حیاتی را هدف قرار داد؛ امری که نقضی صریح و فاحش از حقوق بین‌الملل محسوب می‌گردد. نتیجه‌ی این کارزار جنایتکارانه و بی‌رحمانه، فاجعه‌بار بوده است: تاکنون ۹۳۵ غیرنظامی جان باخته‌اند که در میان آنان ۳۸ کودک و ۱۳۲ زن، از جمله دو زن باردار، حضور داشتند، و ۴۹۳۵ تن دیگر مجروح گردیده‌اند. بیش از

پنج مرکز درمانی و بیمارستان به‌طور مستقیم بمباران شده و ۲۹ نفر از کارکنان حوزه‌ی سلامت و امداد، در حین انجام وظیفه به شهادت رسیده‌اند. از جمله فجیع‌ترین این حملات، حمله‌ی عامدانه به زندان اوین در تهران بود که منجر به جان‌باختن ۷۱ زندانی گردید. تخریب تسهیلات پزشکی زندان اوین، امکان ارائه‌ی مراقبت‌های نجات‌بخش به بیماران بدحال را به‌کلی از میان برد. این جنایات، نقض‌هایی فاحش از اصل بنیادین تفکیک در حقوق بین‌الملل بشردوستانه به‌شمار می‌روند؛ اصلی که همه‌ی طرف‌های مخاصمه را ملزم می‌سازد در هر زمان میان اهداف غیرنظامی و نظامی تمایز قائل شوند. ایالات متحده، در کنار رژیم اسرائیل، مسئول تمامی جان‌های بی‌گناه ایرانی است که طی ۱۲ روز حملات وحشیانه و سبعانه‌ی اسرائیل از میان رفته‌اند، و همچنین مسئول تخریب گسترده‌ی زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی و آسیب واردشده به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران می‌باشد.

۷. این واقعیتی تلخ و تراژیک است که ایالات متحده آمریکا (که یکی از اعضای دائم شورای امنیت، امین پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، و تنها کشوری است که تاکنون از سلاح هسته‌ای علیه غیرنظامیان استفاده کرده است) در کنار رژیمی قرار گرفته که خود هزاران کلاهک هسته‌ای در اختیار دارد، عضو پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نیست، سابقه‌ای طولانی و مستند در تهدید سایر کشورها به نابودی هسته‌ای دارد، و در ارتکاب نسل‌کشی، جنایات علیه بشریت و جنایات جنگی مشارکت داشته است، و دست به کاربرد غیرقانونی زور و اقدامات تجاوزکارانه زده‌اند؛ امری که نقضی آشکار از حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد، اساسنامه‌ی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ان‌بی‌تی و رژیم عدم اشاعه‌ی جهانی به‌شمار می‌رود. این تجاوزات علیه جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان عضوی مسئول در سازمان ملل متحد و عضو پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای، تحت عنوانی جعلی و کاملاً بی‌اساس مبنی بر «جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای»، صورت پذیرفته است.

عالی‌جناب،

نظر به چنین نقض‌های فاحشی و پیامدهای گسترده و عمیق آن، سکوت دیگر جایز نیست. به‌منظور صیانت از اعتبار، تمامیت و اقتدار نظام ملل متحد در کلیت آن، شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد باید نه‌تنها سکوت خود را بشکنند، بلکه اقداماتی قاطع و مؤثر اتخاذ نمایند. قصور در این خصوص، به معنای همدستی سازمان ملل از طریق سکوت و بی‌عملی خواهد بود و خطر وارد آوردن لطمه‌ای جبران‌ناپذیر به اصول بنیادینی را در پی دارد که این سازمان بر پایه‌ی آن‌ها بنیان نهاده شده است.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از اعضای شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد مصرانه درخواست می‌نماید تا: به‌صورت قاطع و بدون ابهام کاربرد غیرقانونی زور و اعمال تجاوزکارانه علیه حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و تحت

پادمان آن، توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا را به عنوان نقض فاحش بند ۴ ماده‌ی ۲ منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، قطعنامه‌ی ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) و قطعنامه‌ی ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت، اساسنامه‌ی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، و قطعنامه‌های مرتبط کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی محکوم نماید؛ و رژیم اسرائیل و ایالات متحده آمریکا را به عنوان آغازگران عمل تجاوزکارانه بشناسد، اقدامات اجرایی مؤثر ذیل فصل هفتم منشور ملل متحد جهت پاسخگو ساختن کامل آن‌ها، از جمله الزام به پرداخت غرامت کامل و جبران کلیه‌ی خسارات وارده، اتخاذ کرده، و عدم تکرار چنین اعمال غیرقانونی تجاوزکارانه در آینده را تضمین نماید.

جمهوری اسلامی ایران همچنین بار دیگر از دبیرکل سازمان ملل متحد می‌خواهد تا: گزارشی در خصوص وضعیت اجرای بند اجرایی ۲ قطعنامه‌ی ۴۸۷ (۱۹۸۱) شورای امنیت، به‌ویژه در ارتباط با نقض‌های رژیم اسرائیل و هدف قرار دادن تأسیسات و سایت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز که تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، به شورای امنیت و کلیه‌ی اعضای سازمان ملل متحد ارائه نماید موجب امتنان خواهد بود چنانچه مکاتبه حاضر به عنوان سند شورای امنیت توزیع شود. احترامات فائقه را تجدید می‌نماید.

امیر سعید ابروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

نامه معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری خطاب به دبیر کل سازمان ملل متحد حملات تجاوز کارانه رژیم اسرائیل و نقض حقوق بین الملل بشردوستانه و حقوق زنان

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

همان طور که مطلع هستید در اولین ساعات بامداد روز جمعه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، زمانی که خانه‌ها مأمن آرامش و خواب کودکان، مادران و پدران خانواده‌های ایرانی بود، رژیم اشغالگر صهیونیستی با حمایت گسترده تسلیحاتی، اطلاعاتی و سیاسی کشورهای غربی مدعی حقوق بشر و با نقض آشکار قوانین و اصول بنیادین حقوق بین الملل از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد در منع توسل به زور و تهدید به استفاده از زور به جمهوری اسلامی ایران حمله کرده و در خلال حملات تجاوز کارانه خود با تخلف از اصول بنیادین حقوق بین المللی بشردوستانه جمعیت غیرنظامی، مناطق مسکونی و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی از جمله بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، تاسیسات هسته‌ای و دانشمندان را مورد هدف قرار داده است. در نتیجه این حملات غیرقانونی بیش از صدها تن از شهروندان بی گناه ایرانی به ویژه زنان و کودکان به شهادت رسیده‌اند و صدها تن مجروح شده‌اند و همچنین صدمات جسمی و روحی و روانی جبران ناپذیری بر زنان، مادران و کودکان وارد شده است.

رژیم اسرائیل بدون توجه به تعهدات قوانین بین المللی و قطعنامه‌های شورای امنیت به تاسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی حمله کرده که نه تنها جان میلیون‌ها شهروند غیرنظامی ایرانی را در معرض تهدید مستقیم قرار داده، بلکه خطر وقوع فاجعه پرتوی در سطح منطقه را نیز افزایش داده است. رژیم اسرائیل با تهاجم وحشیانه و تجاوز نظامی اخیر خود به خاک جمهوری اسلامی ایران و حملات مکرر و هدفمند به مناطق مسکونی و زیرساخت‌های کشور باعث کشته و زخمی شدن گسترده زنان، کودکان و سایر غیر نظامیان شده است.

حملات مکرر به مراکز غیرنظامی به ویژه بیمارستان‌ها، مراکز درمانی و منازل مسکونی از جمله بیمارستان‌های حکیم و فارابی، نه تنها نقض صریح و جدی حقوق بین الملل بشردوستانه بلکه مصداق بارز جنایات جنگی است. زنان باردار، مادران و کودکان در این حملات به شدت آسیب دیده و بسیاری دچار صدمات جسمی و روانی جدی شده‌اند. برخی کودکان به دلیل فشارهای روانی شدید دچار حملات قلبی و دیگر مشکلات حاد سلامت روان گردیده‌اند.

بدیهی است که حمله تجاوز کارانه رژیم اسرائیل به جمهوری اسلامی ایران و حملات کور و وحشیانه آن بدون رعایت اصول بنیادین حقوق بشردوستانه بین المللی نقض آشکار اصول حقوق بین الملل از جمله

اصول منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بشر بین‌المللی و مصداق بارز نقض قاعده آمره منع تجاوز و جنایات جنگی محسوب می‌شود و آشکارا نشان‌دهنده دشمنی آن رژیم با ارزش‌ها و کرامات انسانی بوده و تهدیدی جدی برای «حق حیات»، «صلح»، «آرامش»، «زندگی»، «انسان» و «خانواده» است.

سازمان ملل متحد، به عنوان نهاد مسئول حمایت از حقوق بشر در برهه‌ای که رژیم اشغالگر اسرائیل از ایفای تعهدات اولیه خود در رعایت حقوق اساسی زنان سرپیچی می‌کند، در برابر یک آزمون تاریخی قرار دارد. بدون تردید بی‌توجهی و سکوت آن نهاد در قبال جنایات رژیم صهیونیستی ضمن مشروعیت‌بخشی به آنان، موجبات جسارت و گستاخی بیشتر آن رژیم را در تداوم جنایات خود علیه جمعیت غیرنظامی، به ویژه زنان و کودکان، فراهم خواهد کرد.

از سازمان ملل متحد انتظار می‌رود که فوراً و صراحتاً حمله تجاوزکارانه و حملات وحشیانه آن رژیم به جمعیت و اهداف غیرنظامی را محکوم کرده و از کلیه ابزار دیپلماتیک خود برای متوقف کردن تجاوز و حملات رژیم صهیونیستی و جلوگیری از تشدید بحران‌های انسانی و بهداشتی در جمهوری اسلامی ایران استفاده کند و اقدامات زیر را در دستور کار خود قرار دهد:

۱. گزارش مستقل و دقیقی از نقض‌های حقوق بین‌الملل بشردوستانه رژیم اسرائیل و تأثیر گسترده این نقض‌ها بر وضعیت زنان و کودکان مناطق جنگ‌زده تهیه و منتشر نماید؛
 ۲. کشورهای عضو را به اجرای فوری تعهدات حقوقی خود برای توقف تجاوز رژیم صهیونیستی و تضمین رعایت حقوق بشردوستانه از سوی آن رژیم فراخواند؛
 ۳. همکاری با سایر نهادهای بین‌المللی را برای ارائه حمایت‌های پزشکی، روانی و حقوقی به زنان و کودکان آسیب‌دیده تسریع نماید؛
 ۴. در راستای جلوگیری از بی‌کیفرمانی مقامات رژیم صهیونیستی تمام تلاش خود را به منظور پاسخگو کردن و پیگرد قضایی مقامات رژیم صهیونیستی در قبال جنایات ارتكابی به ویژه جنایات ارتكابی علیه زنان و کودکان به کار بندد.
- سکوت و بی‌عملی به معنای تایید تداوم ارتكاب جنایات جنگی و نقض حقوق بشر است و اکنون زمان ایستادن در کنار قربانیان و دفاع واقعی از حقوق انسانی زنان و کودکان است. عالی‌جناب، احترامات فائقه مرا پذیرا باشید.

زهرا بهروز آذر

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده

نامه معاون امور زنان و خانواده ریاست جمهوری خطاب به مدیر اجرایی صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵ ژوئیه ۲۰۲۵

سرکار خانم کاترین راسل
مدیر اجرایی صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)

با سلام و احترام،

همان‌طور که مطلع هستید در اولین ساعات بامداد روز جمعه ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، زمانی که کودکان ایرانی در کنار پدران و مادرانشان در مامن گرم خانوادگی با رویاهای زیبا از فرداهایی پرامید در آرامش بودند، رژیم اشغالگر صهیونیستی با حمایت هدفمند، گسترده و منسجم تسلیحاتی، اطلاعاتی و سیاسی کشورهای غربی مدعی پیشبرد حقوق بشر و با نقض آشکار قوانین و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل از جمله بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد در منع توسل به زور و تهدید، به جمهوری اسلامی ایران حمله مسلحانه کرده و در خلال حملات تجاوزکارانه خود با تخلف از اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه جمعیت غیرنظامی، مناطق مسکونی و زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی از جمله بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، تاسیسات هسته‌ای و دانشمندان را مورد هدف قرار داده است. در نتیجه این حملات غیرقانونی بیش از صدها تن از شهروندان غیر نظامی ایرانی به ویژه زنان و کودکان به شهادت رسیده‌اند و صدها تن مجروح شده‌اند و همچنین صدمات جسمی و روانی جبران ناپذیری بر زنان، مادران و کودکان وارد شده است.

تردید نیست که بنا به اسناد بین‌المللی حقوق بشر، زندگی در امنیت، آرامش و دستیابی به فرصت‌های رشد و توسعه فردی، و دسترسی به خدمات سلامت و آموزش از حقوق اولیه تمامی کودکان است. لذا طراحی، هدایت و جهت‌گیری حملات نظامی علیه اماکن و اهداف غیرنظامی؛ مانند مراکز آموزشی و درمانی و حملات هدفمند نظامی علیه جمعیت‌های غیرنظامی؛ بالاخص گروه‌های در وضعیت آسیب‌پذیر؛ نظیر زنان و کودکان و قرار دادن حیات بشری در پرتگاه نابودی و ترس و وحشت، نقض فاحش حقوق بین‌الملل، حقوق بشر و حقوق بشردوستانه است. رژیم جنگ طلب صهیونیستی و حامیان آن با تجاوزات وحشیانه خود نه تنها این حقوق را از کودکان ایرانی سلب کرده، بلکه با آسیب‌های متعدد به جان اعضای خانواده خصوصاً مادران (شهادت بیش از ۱۲۰ زن از جمله چهارمادر باردار و شهادت بیش از ۴۰ کودک)، تخریب منازل مسکونی و زیرساخت‌های حیاتی و اجبار به تغییر محل سکونت،

شرایط زندگی را برای بسیاری از کودکان دشوار کرده و صدمات جبران ناپذیری را به روح و روان آنان وارد کرده‌اند.

از آنجا که رژیم اسرائیل، کنوانسیون حقوق کودک را به تصویب رسانده است، براساس سند بین المللی حقوق کودک مکلف به رعایت حق‌های مندرج در این کنوانسیون نسبت به کودکان می‌باشد، اما حملات مسلحانه رژیم اسرائیل به قلمرو سرزمینی ایران ضمن نقض فاحش اصول چهارگانه حقوق بین‌الملل، اصول این کنوانسیون را نیز مشتمل بر موارد زیر نقض نموده است:

• نادیده گرفتن منافع عالیه کودکان در جریان حمله مسلحانه و هدف قرار دادن اماکن و جمعیت‌های غیرنظامی (ماده ۳ کنوانسیون)

• نقض حق حیات کودکان و قرار دادن کودکان در وضعیت‌های خشونت‌آمیز (مواد ۶ و ۱۹ کنوانسیون)

• محروم سازی کودک از محیط خانواده از طریق حملات مستقیم به اماکن مسکونی و کشتار پدران و مادران (ماده ۲۰ کنوانسیون)

• نقض حق کودکان در بهره‌مندی از بالاترین سطح سلامت از طریق جهت‌گیری حملات به اماکن و جمعیت‌های غیرنظامی و ورود آسیب شدید جسمی و روانی (ماده ۲۴ کنوانسیون)

• عدم رعایت تعهدات خود نسبت به حقوق مادران باردار با هدایت عمدی حملات نظامی به اماکن و جمعیت‌های غیرنظامی (ماده ۲۴ کنوانسیون)

• عدم رعایت تعهدات خود به حمایت از کودکان در زمان مخاصمه مسلحانه (ماده ۳۸ کنوانسیون)

همچنین رژیم اسرائیل علاوه بر نقض فاحش تعهدات خود در حوزه حقوق بشر، با طرح‌ریزی، هدایت و ارتکاب مستمر نقض‌های نظام‌مند و شدید فوق در ابعاد گسترده، مکرراً و مجدداً تعهدات بین‌المللی خود نسبت به قواعد عام‌الشمول، قواعد آمره بین‌المللی، حقوق بشر و بشردوستانه عرفی و معاهده‌ای و نیز تعهدات حقوق بشری؛ بالاخص تکالیف مندرج در کنوانسیون‌های حقوق بشردوستانه ژنو ۱۹۴۹ از جمله: اصل تفکیک و تمایز بین اهداف نظامی و غیرنظامی، اصل تناسب و اصل احتیاط؛ را نقض کرده است و نشانگر آن است که این رژیم و حامیان آن، حداقل‌های حقوق بین‌الملل، حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را دستاویز سیاست‌های منفعت‌طلبانه خود کرده و نظام حقوق بین‌الملل و مهم‌ترین قواعد این نظام از جمله ضرورت تامین حقوق بنیادین بشری و رعایت صلح و امنیت بین‌المللی که سنگ بنای تأسیس سازمان ملل متحد و نهادهای وابسته به آن از جمله یونسف است را لگدمال کرده‌اند.

ما نگران و عاشق صلح و تامین امنیت برای تمامی کودکان در سراسر جهان هستیم و لازم می‌دانیم تا صدای رنج و دردهای بی‌پایان کودکان معصوم را به گوش شما به عنوان مهمترین متولی پیشبرد حقوق کودک در عرصه جهانی برسانیم. چرا که تهدیدات جدی و همه جانبه‌ای که کودکان در جریان حمله

بی‌شرمانه اسراییل به ایران با آن مواجه شدند، عبور آشکار از مرزهای انسانی و اخلاقی است و این رژیم و حامیان آن در پیشگاه جامعه بین‌المللی مسئولیت به پاسخگویی دارند.

بنابراین، از یونیسف، به عنوان مهم‌ترین نهاد تخصصی سازمان ملل متحد در پیشبرد و حمایت از حقوق کودک خواستاریم که این موضوع را با جدیت پیگیری کرده و اقداماتی قاطع را در سطح بین‌المللی برای برقراری عدالت و تنویر اذهان جهانی انجام دهید، چراکه بی‌تفاوتی یا سکوت در برابر این جنایات نه تنها برخلاف مأموریت ذاتی یونیسف در دفاع از کودکان در سراسر جهان است، بلکه همانطور که در غزه نیز مشاهده شد، زمینه‌ساز تکرار و استمرار نقض این حقوق در سایر مناطق بحران‌زده خواهد شد. در این چارچوب، ضمن تاکید بر حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران در دفاع مشروع از خود، از آن نهاد محترم انتظار می‌رود:

۱- حملات مسلحانه صورت‌گرفته از سوی رژیم اسرائیل به تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران را به‌صورت صریح و آشکار محکوم نماید؛

۲- طرح مسئولیت بین‌المللی و ضرورت پاسخگویی عاملان، آمران، مباشران و حامیان این اقدامات مغایر با اصول حقوق بین‌الملل، حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را در نزد ارکان ذی‌ربط پیگیری نمایید

۳- اقدامات لازم را برای فعال‌سازی ظرفیت بند (ج) ماده ۴۵ کنوانسیون حقوق کودک را برای انجام مطالعه جامع نقض حقوق کودک توسط اسراییل در جریان تجاوز مسلحانه به کشور ایران را معمول بدارید.

در پایان یادآور می‌شود سکوت و عدم پیگیری جدی و مؤثر نقض مستمر، فاحش و نظام‌مند اصول و قواعد آمره حقوق بین‌الملل، حقوق بشر دوستانه و حقوق بشر توسط اسرائیل، کارآمدی مجامع بین‌المللی و اصول و هنجارهای حقوق بین‌الملل و حقوق بشر را در جایگاه متزلزلی نزد افکار عمومی قرار خواهد داد.

زهرا بهروز آذر

معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده

نامه نمایندگی دایم به دبیر کل و رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد در خصوص حملات رژیم صهیونیستی علیه غیر نظامیان و اماکن مسکونی

بسم الله الرحمن الرحيم

عالی جناب، ۱۰ ژوئیه ۲۰۲۵

نظر به دستور دولت متبوع خود و پیرو مکاتبات قبلی، از جمله نامه مورخ ۲۸ ژوئن ۲۰۲۵ (۴۳۱/۲۰۲۵/S)، بدین وسیله گزارش به روزرسانی شده وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران را به پیوست ارسال می‌کنم که جزئیات تلفات و تخریب‌های ناشی از ۱۲ روز تجاوز نظامی گسترده و بی دلیل رژیم صهیونیستی علیه حاکمیت و تمامیت ارضی ایران را تشریح می‌کند.

در ساعات اولیه ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، در حالی که خانواده‌های ایرانی در استراحت به سر می‌بردند، رژیم اسرائیل با پشتیبانی گسترده نظامی، اطلاعاتی و سیاسی ایالات متحده و برخی کشورهای غربی، حملات هماهنگ هوایی، موشکی و پهپادی را علیه مناطق مسکونی، زیرساخت‌های غیرنظامی و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز آغاز کرد. این حملات غیرقانونی و بدون تفکیک منجر به شهادت ۱۱۰۰ غیرنظامی بی‌گناه، از جمله ۱۳۲ زن و ۴۵ کودک، و مجروح شدن بیش از ۵۷۰۰ تن دیگر شد.

این جنایات هولناک نقض فاحش منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل، حقوق بشردوستانه بین‌المللی از جمله کنوانسیون‌های ژنو، و اسناد حقوق بشر مانند اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی محسوب می‌شوند. متعاقباً تجاوز نظامی ایالات متحده در ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ نیز بر شدت این نقض‌ها افزود.

هدف قرار دادن عمدی مناطق مسکونی، بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، آمبولانس‌ها، غیرنظامیان، زیرساخت‌های انرژی، دانشمندان و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نقض آشکار حقوق بین‌الملل و مصداق جنایت جنگی، جنایت تجاوز و جنایت علیه بشریت است. گزارش پیوست، نمایی از رنج‌های تحمیل شده بر غیرنظامیان ایرانی، به ویژه زنان و کودکان، ارائه می‌دهد و بر ضرورت پایبندی به حقوق بین‌الملل و پایان دادن به مصونیت مرتکبان چنین جنایاتی تأکید دارد.

لطفاً دستور دهید نامه مزبور و پیوست آن به عنوان سند شورای امنیت توزیع گردد.

فرصت را مغتنم شمرده، احترامات فائقه را ابراز می‌نمایم.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش دبیر کل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

*گزارش این مکاتبه به عنوان پیوست شماره یک مجموعه اسناد حاضر درج شده است.

حمله بی‌شرمانه به حقوق بین‌الملل رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۸ ژوئیه ۲۰۲۵

عالی جناب،

با دستور دولت جمهوری اسلامی ایران و در ادامه مکاتبات پیشین مورخ ۲۸ ژوئن و ۱۰ ژوئیه ۲۰۲۵ (شماره اسناد ۴۳۱/۲۰۲۵/S-۴۵۷/۲۰۲۵/S)، بدین وسیله گزارش به‌روزشده‌ای از وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران را به پیوست ارسال می‌دارم. این گزارش، تلفات انسانی گسترده و ویرانی‌های فراگیر ناشی از ۱۲ روز تجاوز نظامی گسترده، برنامه‌ریزی شده رژیم اسرائیل علیه تمامیت ارضی و حاکمیت جمهوری اسلامی ایران را مستند می‌سازد. همچنین در این گزارش به استفاده غیرقانونی از زور و حملات مستقیم نظامی ایالات متحده علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران که تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، پرداخته شده است؛ حملاتی که به‌وضوح ناقض منشور سازمان ملل و حقوق بین‌الملل می‌باشند.

همان‌طور که به‌طور پیش‌تر گزارش شده بود، در ساعات اولیه روز ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم اسرائیل حمله‌ای مسلحانه، از پیش طراحی شده و بدون توجیه را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد. این اقدام متجاوزانه به شکلی آشکار ناقض منشور سازمان ملل و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بود. این رژیم عامدانه مناطق پرجمعیت غیرنظامی را هدف قرار داد که در پی آن صدها نفر از غیرنظامیان، از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، دانشجویان و افسران ارشد نظامی که در هیچ‌گونه درگیری مشارکت نداشتند، جان باختند و هزاران نفر دیگر مجروح شدند. ایالات متحده نیز با همکاری کامل با این رژیم، علی‌رغم تعهدات خود به‌عنوان عضو دائم شورای امنیت و دارنده جایگاه امانت‌دار معاهده عدم اشاعه، در این اقدامات غیرقانونی مشارکت کرده و تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران در فردو، نطنز و اصفهان را هدف حملات خود قرار داد. این حملات هماهنگ، نقضی جدی از ماده ۲(۴) منشور سازمان ملل متحد به شمار می‌آید و مصداق بارز تجاوز نظامی است.

گزارش پیوست، صرفاً گوشه کوچکی از رنج انسانی واردشده، به‌ویژه بر زنان و کودکان، و نیز ویرانی زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی را نشان می‌دهد. این گزارش موارد متعددی از نقض حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله جنایات جنگی آشکار را مستند ساخته و تأکید دارد که چنین فجایی نباید با سکوت یا بی‌عملی جامعه جهانی مواجه شود.

پایبندی به حاکمیت قانون بین‌المللی و پایان دادن به فرهنگ حاکم مصونیت از مجازات، مسئولیتی

فوری و جمعی برای شورای امنیت و کل جامعه بین‌الملل است.
درخواست می‌نمایم تا نامه حاضر و پیوست آن به‌عنوان سند رسمی شورای امنیت سازمان ملل متحد منتشر شود.
لطفاً، عالی‌جناب، مراتب احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

امیر سعید ایروانی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان ملل متحد

به:

- جناب آقای آنتونیو گوترش

دبیرکل سازمان ملل متحد

- خانم کارولین رودریگز-بیرکت

رئیس شورای امنیت سازمان ملل متحد

*گزارش این مکاتبه به عنوان پیوست شماره دو مجموعه اسناد حاضر درج شده است.

مکاتبات نمایندگی دائم ایران در ژنو (شامل نامه‌ها به سازوکار حقوق بشر)

در پی حملات نظامی غیرقانونی به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، نمایندگی دائم جمهوری اسلامی ایران در ژنو به عنوان یک پایگاه مهم در کارزار دیپلماتیک چندجانبه کشور عمل کرده است. ژنو محل استقرار شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، دفتر کمیسر عالی حقوق بشر، و مجموعه‌ای از آژانس‌های تخصصی و نمایندگان مستقل است که اظهارات آنها از وزن اخلاقی و حقوقی قابل توجهی در جامعه بین‌المللی برخوردار است. در همین عرصه است که نمایندگی دائم ایران تلاش کرده است تا با کارشناسان سازمان ملل متحد تعامل داشته باشد، پیامدهای حقوقی و بشردوستانه تجاوز را منتقل کند و از طریق سازوکارهای تعیین شده خواستار پاسخگویی شود.

این نمایندگی از طریق مکاتبات مستقیم با دفتر کمیسر عالی حقوق بشر و رویه‌های ویژه مربوطه، در اطمینان از انتقال دقیق و فوری موضع ایران نقش مهمی داشته است. این ماموریت همچنین به عنوان بستری کلیدی برای تضمین محکومیت بین‌المللی این حملات عمل کرده است، همانطور که در بیانیه‌های قاطع صادر شده توسط کارشناسان سازمان ملل متحد در محکومیت نقض منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل بشردوستانه و هنجارهای حقوق بشر منعکس شده است.

علاوه بر این، نمایندگی مستقر در ژنو نقش محوری در پیوند دادن حقوق هسته‌ای ایران با روایت‌های گسترده‌تر حقوق بشر ایفا می‌کند - این حملات را نه فقط به عنوان نقض امنیت، بلکه به عنوان تجاوز به حق حیات، سلامت و حق تعیین سرنوشت تعریف می‌کند. با انجام این کار، این نمایندگی به تثبیت پاسخ دیپلماتیک ایران در چارچوب گسترده‌تر حقوق بین‌الملل کمک می‌کند و این پیام اصلی را تقویت می‌کند که هیچ دولتی بالاتر از قانون نیست و صلح و ثبات به نهادها و هنجارهای چندجانبه بستگی دارد.

سخنرانی وزیر امور خارجه در پنجاه و نهمین نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد،

۳۰ خرداد ۱۴۰۴

آقای رئیس،

نمایندگان محترم،

من عباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران هستم؛ کشوری صلح‌دوست که وارث یکی از کهن‌ترین تمدن‌های بشری است و سهمی ارزنده در اعتلای تمدن، فرهنگ و اخلاق انسانی داشته است. امروز، این ملت با جمعیتی بالغ بر یکصد میلیون نفر، هدف اقدام آشکار تجاوز کارانه‌ای از سوی رژیمی قرار گرفته است که طی دو سال گذشته، جنایتی هولناک و سازمان‌یافته را در سرزمین فلسطین مرتکب شده و هم‌زمان، بخش‌هایی از سرزمین‌های کشورهای همسایه را نیز در اشغال خود نگه داشته است. خانم‌ها و آقایان،

من در پیشگاه این نهاد رفیع ایستاده‌ام تا مسئولیت قانونی و اخلاقی تمامی کشورهای عضو و ناظر شورای حقوق بشر را یادآوری کنم؛ مسئولیتی برای ایستادگی در برابر این بی‌عدالتی فاحش و آشکار. رژیم اسرائیل، در نقض صریح بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و با نادیده گرفتن تمام اصول و ارزش‌هایی که این شورا بر پایه آن‌ها شکل گرفته، بدون هرگونه تحریک قبلی تجاوزی را علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرده است.

این، جنگی ناعادلانه است که از نخستین ساعات بامداد جمعه، ۱۳ ژوئن (۲۳ خرداد)، بر مردم ما تحمیل شد؛ زمانی که رژیم اسرائیل، مجموعه‌ای از عملیات‌های غیرقانونی و جنایت کارانه را علیه نیروهای نظامی خارج از محل مأموریت، استادان دانشگاه و شهروندان عادی انجام داد. صدها تن از هم‌میهن‌ان، در پی این حملات غافلگیرانه و اقدامات تروریستی علیه مناطق مسکونی، زیرساخت‌های عمومی، بیمارستان‌ها و مراکز درمانی، به شهادت رسیده یا مجروح شده‌اند.

تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ما نیز با وجود آن‌که تحت نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هستند، هدف حمله قرار گرفته‌اند، علی‌رغم اینکه حمله به چنین تأسیساتی طبق قواعد مسلم حقوق بین‌الملل، کاملاً ممنوع است. حملات رژیم اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای، به‌ویژه با توجه به خطر بروز فاجعه زیست‌محیطی و بهداشتی آن در اثر نشت مواد رادیولوژیک، مصداق بارز جنایات جدی جنگی است جناب رئیس،

ایران، به‌عنوان یکی از اعضای بنیان‌گذار نظام ملل متحد، به حق انتظار دارد که همه شما در دفاع از عدالت، حاکمیت قانون و اصول بنیادین اخلاقی و انسانی، ایستادگی کنید. ایران هدف یک اقدام بی‌رحمانه تجاوز کارانه قرار گرفته است. این واقعیت شفاف و غیرقابل انکار نباید از سوی رژیم اسرائیل و حامیانش وارونه جلوه داده شود. تجاوز اسرائیل به ایران با هیچ معیار حقوقی یا اخلاقی قابل توجیه نیست و هرگونه توجیه برای این جنگ ناعادلانه و جنایت کارانه، به‌منزله مشارکت و همدستی در آن خواهد بود

ایران در حال دفاع از خود در برابر این تجاوز وحشیانه است. ما محق، موظف و مصمم هستیم که از تمامیت ارضی، حاکمیت ملی و امنیت کشورمان با تمام قوا دفاع کنیم. این، حقی ذاتی است که بر اساس ماده ۵۱ منشور ملل متحد نیز به صراحت به رسمیت شناخته شده است.

همکاران گرامی،

صلح و حاکمیت قانون، اکنون به شدت در خطر است، چرا که رژیم اسرائیل با تجاوز غیرقانونی علیه ایران، مرتکب جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت شده است. حقوق بین الملل بشردوستانه که پیش از این نیز در اثر جنایات مداوم رژیم اسرائیل در سرزمین های اشغالی فلسطین و دیگر مناطق به شدت تضعیف شده بود، اکنون بار دیگر با تهدیدی جدی مواجه است؛ چرا که اسرائیل در حال ارتکاب نقض های فاحش کنوانسیون های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ می باشد.

جناب رئیس،

دولت سوئیس، به عنوان امین کنوانسیون ها و پروتکل های مربوط به حقوق بین الملل بشردوستانه، در این زمینه مسئولیتی اساسی بر عهده دارد. در واقع، همه کشورهای عضو کنوانسیون های ۱۹۴۹، به ویژه بر اساس مفاد مشترک مواد ۱ و ۳ این کنوانسیون ها، موظف به ایفای مسئولیت خود هستند.

همکاران محترم،

ما در میانه یک روند دیپلماتیک هدف حمله قرار گرفتیم. قرار بود در تاریخ ۱۵ ژوئن، با طرف آمریکایی دیدار کنیم تا درباره توافقی به امید حل و فصل مسالمت آمیز موضوعاتی که پیرامون برنامه هسته ای صلح آمیز ما ساخته و پرداخته شده اند، به جمع بندی برسیم. این اقدام، خیانت به دیپلماسی و ضربه ای بی سابقه به بنیاد حقوق بین الملل و نظام ملل متحد بود. اجازه دهید صراحتاً بگویم: اگر قرار است سازوکارها و نهادهای پرهزینه ای که طی هشت دهه گذشته برای حفظ حقوق بشر و کرامت انسانی ایجاد کرده ایم، کارکردی داشته باشند، اکنون زمان اثر بخشی آن فرا رسیده است. ما اکنون به اقدام نیاز داریم. در غیر این صورت، کل نظام حقوق بین الملل مبتنی بر سازمان ملل به شدت فرسوده خواهد شد. ما در لحظه ای تاریخی برای تمدن بشری قرار داریم؛ زمانی که ملتی متمدن، هدف جنگی ناعادلانه و تجاوز کارانه واقع شده است.

جامعه جهانی، هر کشور، هر نهاد و هر سازوکار وابسته به سازمان ملل، باید به هوش باشد، و همین حالا برای متوقف ساختن متجاوز، برای پایان دادن به مصونیت از مجازات، و برای پاسخگو ساختن عاملان این جنایات بی پایان در منطقه ما اقدام کند.

این ندایی است از جانب فردی که تمام عمر خود را وقف گفت و گو و دیپلماسی کرده است، اما در عین حال، رزمنده ای است که در جنگ تحمیلی رژیم صدام حضور داشته و می داند چگونه باید از سرزمین مادری اش دفاع کند.

سپاسگزارم

نامه دبیر ستاد حقوق بشر به کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

جناب آقای ولکر تورک

کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

همان گونه که مطلع هستید، رژیم اشغالگر صهیونیستی با بهره‌گیری گسترده از حمایت‌های اطلاعاتی، تسلیحاتی و سیاسی کشورهای غربی که خود را داعیه‌دار حمایت از حقوق بشر می‌دانند، مجموعه‌ای از حملات نظامی برنامه‌ریزی شده و هماهنگ را علیه چندین شهر در جمهوری اسلامی ایران به اجرا درآورده است. این اقدامات متجاوزانه و غیرقانونی، تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای، مراکز نظامی، زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی و مناطق مسکونی را هدف قرار داده‌اند.

در میان اهداف اصلی این حملات، تأسیسات هسته‌ای نطنز—که تحت نظارت کامل و پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد—مورد حمله مستقیم قرار گرفت. این تجاوزات جنایت کارانه، همچنین شامل ترورهای هدفمند علیه مقامات ارشد نظامی، دانشمندان هسته‌ای و شهروندان بی‌گناه بوده است. در نتیجه این حملات، تاکنون بیش از ده‌ها تن از شهروندان ایرانی از جمله زنان، کودکان و مقامات عالی‌رتبه نظامی به شهادت رسیده‌اند و صدها تن نیز مجروح شده‌اند. آسیب‌دیدگی گسترده غیرنظامیان و شهادت ده‌ها کودک و زن در پی تهاجم به مناطق مسکونی، این موضوع را به‌طور جدی در حیطه حقوق بین‌الملل بشردوستانه قرار می‌دهد. با توجه به وضعیت مخاصمه بین‌المللی موجود، نقض حقوق بین‌المللی بشر و حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط رژیم صهیونیستی به‌وضوح مشخص است که به شرح زیر ارائه می‌گردد:

نقض‌های رژیم صهیونیستی از منظر حقوق بین‌الملل بشر

۱. سلب خودسرانه و غیرقانونی حق بر حیات

حق بر حیات به‌عنوان بنیادی‌ترین حق انسانی، بر اساس ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی مورد حمایت مطلق قرار دارد. بر اساس تفسیر عمومی شماره ۳۶ کمیته حقوق بشر، حق بر حیات صرفاً به معنای نبود مرگ فیزیکی نیست، بلکه شامل شرایطی نیز می‌شود که بتوان از زندگی انسانی با کرامت برخوردار بود. در جریان حملات اخیر، ده‌ها غیرنظامی — از جمله زنان، کودکان، سالمندان و بیماران — بدون هیچ نقشی در عملیات خصمانه، در منازل، خیابان‌ها یا اماکن عمومی کشته شده‌اند.

۲. نقض حق دسترسی به استاندارد مناسب زندگی

تخریب گسترده خانه‌ها، پالایشگاه‌ها، شبکه‌های انرژی و زیرساخت‌های حمل‌ونقل در حملات اخیر، نقض عمیق و چندلایه حق برخورداری از استاندارد کافی زندگی (ماده ۱۱ میثاق بین‌المللی حقوق

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) را تشکیل می‌دهد. این حق که از اصول بنیادین کرامت انسانی نشأت می‌گیرد، شامل اجزای حیاتی مانند حق مسکن، دسترسی به غذای کافی، آب آشامیدنی سالم و شرایط بهداشتی پایه است. تخریب زیرساخت‌ها نه تنها هر یک از این اجزا را مستقیماً هدف قرار می‌دهد، بلکه از طریق اثرات زنجیره‌ای و تشدیدکننده، بنیان‌های زندگی غیرنظامیان را به‌طور سیستماتیک ویران می‌کند. تخریب مناطق مسکونی و خانه‌ها، حق مسکن مناسب را به شکل بیرحمانه نقض می‌کند.

۳. نقض حق دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی

مطابق ماده ۱۲ میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR)، دولت‌ها موظف به تضمین دسترسی همه افراد به مراقبت‌های بهداشتی و درمانی هستند. در جریان بمباران‌های اخیر، گزارش‌های مستند از تخریب بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و حتی آمبولانس‌ها در شهرهایی مانند اصفهان و کرمانشاه منتشر شده است. همچنین، راه‌های امدادرسانی به مجروحان و جابجایی بیماران به‌شدت مختل شده است.

۴. نقض حق آموزش و زندگی خانوادگی

بمباران مدارس، دانشگاه‌ها، کتابخانه‌ها و مراکز فرهنگی در جریان حملات، نه تنها ناقض حق آموزش (ماده ۱۳ میثاق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) است، بلکه با محروم‌سازی کودکان و نوجوانان از آموزش، خساراتی جبران‌ناپذیر در حوزه توسعه انسانی به‌جا می‌گذارد. همچنین، هدف قرار گرفتن مناطق مسکونی، موجب فروپاشی خانواده‌ها، قتل یا مجروحیت اعضای خانواده و بی‌خانمانی هزاران تن شده است. مطابق ماده ۲۳ میثاق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، خانواده به‌عنوان واحد بنیادین جامعه، مستحق حمایت قانونی است. نابودی منازل و زیرساخت‌های شهری، همراه با فقدان امکان اسکان مجدد فوری، وضعیت بحرانی را برای حقوق اولیه اجتماعی و فرهنگی شهروندان رقم زده است. این اقدامات، به‌ویژه اگر به‌صورت نظام‌مند انجام شوند، می‌توانند به‌عنوان نوعی فشار جمعی غیرقانونی علیه غیرنظامیان تلقی شوند.

نقض‌های رژیم صهیونیستی از منظر حقوق بین‌الملل بشردوستانه

با توجه به اینکه حملات رژیم صهیونیستی به خاک ایران در چارچوب یک مخاصمه مسلحانه بین‌المللی صورت گرفته، تمامی قواعد عرفی و معاهداتی حقوق بشردوستانه، از جمله کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو و پروتکل اول الحاقی، بر آن حاکم است.

۱. نقض اصل تفکیک (Distinction)

اصل تفکیک به‌عنوان قاعده‌ای بنیادین در حقوق بشردوستانه (ماده ۴۸ پروتکل اول)، ایجاب می‌کند که طرف‌های مخاصمه همواره بین غیرنظامیان و رزمندگان و میان اهداف غیرنظامی و نظامی تمایز قائل شوند. در حملات اخیر، بازارها، مراکز خرید، بیمارستان‌ها، مناطق مسکونی و مدارس به‌گونه‌ای گسترده

هدف قرار گرفته‌اند. هیچ‌گونه شواهد قابل اتکایی از استفاده نظامی از این تأسیسات از سوی ایران ارائه نشده است؛ بنابراین، هدف‌گیری آن‌ها نقض آشکار این اصل و در صورت وجود سوءنیت (mens rea)، مصداق جرم جنگی طبق ماده ۸ اساسنامه رم است.

۲. نقض اصل تناسب (Proportionality)

بر اساس ماده ۵۱ (۵) (ب) و ماده ۵۷ (۲) (ب) پروتکل اول، حمله‌ای که احتمال بروز خسارت یا تلفات غیرنظامی آن بیش از منفعت نظامی مورد انتظار باشد، ممنوع است. در حملات به تأسیسات انرژی، شهرک‌ها یا مناطق مسکونی، حتی در فرض وجود اهداف نظامی، تخریب‌های جانبی بسیار فراتر از سود نظامی قابل انتظار بوده است.

۳. نقض اصل اقدامات احتیاطی در حمله (Precaution)

ماده ۵۷ پروتکل اول کشورهای را موظف می‌کند در برنامه‌ریزی و اجرای عملیات نظامی، اقدامات احتیاطی لازم برای حفظ جان غیرنظامیان را اتخاذ کنند؛ از جمله این موارد، میتوان انتخاب وسایل و روش‌های حمله‌ای که آسیب کمتری به همراه دارند و هشدار قبلی در صورت امکان را نام برد. در حملات رژیم صهیونیستی، هیچ‌گونه هشدار قبلی به ساکنان مناطق هدف داده نشده است. همچنین، از پهبادهایی با دقت پایین و موشک‌های پرقدرت در مناطق شهری پرجمعیت استفاده شده که حاکی از بی‌توجهی مطلق به اصل احتیاط است. مطابق تفاسیر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، این‌گونه بی‌توجهی‌ها، حتی در صورت هدف‌گیری مشروع، می‌تواند موجب مسئولیت بین‌المللی شود.

۴. حمله به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی

مطابق ماده ۵۲ (۲) پروتکل اول، تنها آن دسته از زیرساخت‌هایی که نقش مستقیم در عملیات نظامی ایفا می‌کنند، می‌توانند هدف قرار گیرند. با این حال، رژیم صهیونیستی تأسیسات حیاتی از جمله پالایشگاه‌های نفت، مراکز انتقال برق، مخازن سوخت، خطوط آب‌رسانی و تأسیسات مخابراتی را هدف قرار داده است. چنین حملاتی، برخلاف توجیهات نظامی ارائه‌شده، باعث مختل شدن زندگی میلیون‌ها غیرنظامی شده‌اند. نابودی منابع انرژی و آب نه‌تنها بر سلامت و بهداشت عمومی، بلکه بر امنیت غذایی و اقتصادی تأثیر ویرانگری داشته‌اند. در پرتو اصول مندرج در گزارش‌های سازمان ملل درباره «حمایت از زیرساخت‌های حیاتی در زمان جنگ»، این اقدامات ناقض حقوق بنیادین بشردوستانه هستند.

۵. حمله به تأسیسات هسته‌ای

بر اساس ماده ۵۶ پروتکل اول الحاقی، تأسیسات هسته‌ای دارای مواد خطرناک، مگر در موارد ضروری نظامی، نباید هدف حمله قرار گیرند. در حملات اخیر، برخی از این تأسیسات یا مستقیماً هدف قرار گرفته‌اند یا در نزدیکی آن‌ها انفجارهایی رخ داده است که می‌تواند به آلودگی رادیولوژیکی گسترده منجر شود. حمله به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تهدیدی

جَدّی برای امنیت منطقه‌ای و جهانی است و پیامدهای زیست‌محیطی و انسانی گسترده‌ای خواهد داشت که فراتر از مرزهای ایران را دربر می‌گیرد. چنین اقداماتی ناشی از فقدان مسؤولیت‌پذیری و پابندی به حقوق بین‌الملل است و جان میلیون‌ها انسان را به مخاطره می‌اندازد.

۶. رعب‌افکنی در میان جمعیت غیرنظامی

ماده ۵۱ (۲) پروتکل اول استفاده از خشونت یا تهدید به خشونت برای ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان را صراحتاً ممنوع کرده است. استفاده از حملات شبانه با صداهای بلند، حرکت پهپادهای مرگبار بر فراز مناطق شهری بدون هشدار قبلی و انتخاب اهداف غیرمنتظره مانند مدارس یا بازارها، همگی رویکردی سیستماتیک برای بی‌ثبات‌سازی روانی و اراده عمومی جامعه ایران دارد. چنین رویکردهایی، برخلاف اصول اساسی کرامت انسانی و دارای تأثیرات روانی ماندگار هستند.

عالی‌جناب،

آنچه به روشنی آشکار است، این است که اقدامات و تجاوزات رژیم صهیونیستی نه تنها نقض صریح اسناد و تعهدات بین‌المللی حقوق بشر است، بلکه خلاف اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، کنوانسیون‌های ژنو، قطعنامه‌های شورای امنیت و بیانیه‌های کنفرانس عمومی آژانس نیز محسوب می‌شود و به‌عنوان مصداق بارز تجاوز و جنایت جنگی شناخته می‌شود. این اقدامات فراتر از یک حمله علیه یک کشور مستقل عضو سازمان ملل متحد است؛ تجاوزی مستقیم به مبانی نظم حقوقی بین‌المللی، منشور ملل متحد، نظام جهانی عدم اشاعه و اعتبار نهادهای بین‌المللی مانند آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شمار می‌رود. این جنایات، نقض آشکار اصول بنیادین حقوق بشر، احترام به حق حاکمیت کشورها، ممنوعیت توسل به زور و ضرورت پاسخگویی و مسؤولیت‌پذیری بین‌المللی است.

همچنین، نقش صریح و اعتراف‌آمیز برخی مقامات کشورهای غربی در حمایت اطلاعاتی، تجهیزاتی و سیاسی از این اقدامات، آن کشورها را نیز در جایگاه شریک جرم و مسؤول در قبال پیامدهای این جنایات قرار می‌دهد. تأمین تسلیحات، ارائه پشتیبانی اطلاعاتی و حمایت سیاسی از رژیمی که به‌طور علنی مسؤولیت این حملات را پذیرفته است، نقض فاحش قواعد آمره حقوق بین‌الملل بوده و موجبات مسؤولیت بین‌المللی حامیان آن را فراهم می‌آورد.

جناب کمیسر عالی،

جنایات دیرینه و مستمر رژیم اشغالگر صهیونیستی علیه ملت مظلوم فلسطین، نقض‌های مکرر حاکمیت کشورهای منطقه، و در اختیار داشتن سلاح‌های کشتار جمعی اعلام‌نشده، موجب شده است که منطقه خاورمیانه، از بدو تشکیل این رژیم، به کانونی از بی‌ثباتی مزمن و تهدید دائمی علیه صلح و امنیت جهانی تبدیل شود. اکنون زمان آن فرارسیده است که جامعه بین‌المللی، مسؤولانه و قاطعانه وارد

عمل شود: رژیم صهیونیستی باید به طور کامل از تمامی سلاح‌های کشتار جمعی، خلع سلاح گردد، تحت نظارت جدی و مؤثر بین‌المللی قرار گیرد، و در برابر اقدامات غیرقانونی و جنایت‌بار خود پاسخگو باشد. با تأسف، شورای امنیت سازمان ملل متحد، به دلیل حمایت‌های بی‌قید و شرط برخی از اعضای دائم از رژیم صهیونیستی، نه تنها نتوانسته اقدام مؤثری برای توقف این به عمل آورد، بلکه حتی در صدور یک قطعنامه محکومیت نیز ناتوان بوده است. این وضعیت، عملاً موجب بی‌اثر شدن نقش بازدارندگی شورا و تضعیف اعتماد جهانی به آن شده است.

افزون بر آن، حملات اخیر رژیم صهیونیستی علیه ایران، اقدامی عامدانه، برنامه‌ریزی شده و با حمایت کامل برخی از اعضای دائم شورای امنیت، صورت گرفته است. این حمایت‌ها در کنار بی‌عملی جامعه بین‌المللی، زمینه‌ساز گستاخی بیشتر رهبران جنگ‌طلب این رژیم شده است؛ از جمله نخست‌وزیر فعلی آن که دیوان کیفری بین‌المللی در حال بررسی صدور حکم بازداشت او به اتهام ارتکاب جنایات جنگی است.

نتیجه این وضعیت، شکل‌گیری «احساس مصونیت» نزد عاملان این جنایات است. جنایتکارانی که خود را دلگرم به حمایت سیاسی و نظامی برخی قدرت‌های غربی و نیز سکوت نهادهای بین‌المللی می‌دانند، اکنون حملات خود به ایران را به عنوان حلقه‌ای جدید در زنجیره تجاوزها و اقدامات بی‌ثبات‌کننده دنبال می‌کنند؛ رژیمی که تاکنون بدون هیچ‌گونه مجازات یا پاسخگویی با مصونیت کامل، دست به نقض فاحش حقوق بین‌الملل زده است.

عالی‌جناب،

رژیم صهیونیستی، که سابقه‌ای طولانی در نقض قوانین بین‌المللی و ارتکاب جنایات جنگی دارد، اکنون تمامی خطوط قرمز را درنور دیده است. جامعه بین‌المللی نباید اجازه دهد این جنایات بی‌پاسخ و بدون مجازات باقی بماند. جمهوری اسلامی ایران، با اتکا به حق مشروع خود در دفاع از حاکمیت، ملت و امنیت ملی، که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد به رسمیت شناخته شده، قاطعانه از خود دفاع کرده و خواهد کرد. بدون تردید، رژیم صهیونیستی از این تجاوز خطرناک و اشتباه راهبردی، دچار پشیمانی عمیق خواهد شد. در این چارچوب، ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران ضمن محکومیت شدید این تجاوزات و اقدامات جنایتکارانه، بار دیگر بر حق ذاتی ایران در دفاع مشروع تأکید می‌ورزد و از جنابعالی، به عنوان عالی‌ترین مقام حقوق بشری سازمان ملل متحد، انتظار دارد:

۱. حملات صورت‌گرفته از سوی رژیم صهیونیستی به خاک جمهوری اسلامی ایران را به‌صورت صریح و آشکار محکوم نماید.

۲. از تمامی ظرفیت‌های نهادهای سازوکارهای بین‌المللی حقوق بشری و کشورهای مسئول برای توقف ماشین جنگ، کشتار و ترور رژیم صهیونیستی بهره‌گیری نمایید؛

۳. مسؤولیت قانونی و بین‌المللی عاملان، مباشران و حامیان این اقدامات غیرقانونی را با جدّیت و فوریت مورد پیگرد قرار دهید.

بی‌پاسخ ماندن چنین جنایاتی، در زمانی که جهان به‌طور فزاینده‌ای بر اصل پاسخگویی و مقابله با مصوّنیت از مجازات تأکید دارد، نه‌تنها موجب تضعیف اصول بنیادین حقوق بشر خواهد شد، بلکه آسیب جدّی به آرمان‌ها، ارزش‌ها و اهداف عالیه جامعه جهانی وارد خواهد ساخت. ضروری است که تمامی دولت‌ها، نهادهای بین‌المللی و به‌ویژه سازوکارهای حقوق بشری سازمان ملل، به صورت فوری، مؤثر و هماهنگ در برابر این ماجراجویی بی‌سابقه که صلح و امنیت جهانی را در معرض تهدید قرار داده است، اقدام نمایند.

ناصر سراج

دبیر ستاد حقوق بشر قوه قضائیه

نامه به ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

اینجانب با نهایت احترام، توجه فوری حضرت عالی را به اقدام آشکار، تحریک نشده و فاحش تجاوز نظامی صورت گرفته از سوی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم. این نقض آشکار حقوق بین‌الملل و تعرض به حاکمیت جمهوری اسلامی ایران، مستلزم شناسایی فوری و واکنش قاطع از سوی دفتر کمیسر عالی حقوق بشر است، به‌ویژه با توجه به پیامدهای عمیق آن برای ثبات منطقه‌ای و اصول بنیادین حمایت از حقوق بشر.

در حدود ساعت ۰۲:۴۰ بامداد به وقت محلی در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، نیروهای اشغالگر رژیم صهیونیستی حمله‌ای گسترده و هماهنگ نظامی را علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی جمهوری اسلامی ایران آغاز کردند. این اقدام ستیزه‌جویانه و آشکار، نقض صریح اصول بنیادین مندرج در منشور ملل متحد — به‌ویژه ماده ۲(۴) — محسوب می‌شود و به‌وضوح مشمول تعریف «جنایت تجاوز» در مواد ۳ و ۵ قطعنامه شماره ۳۳۱۴ (دوره بیست‌ونهم مجمع عمومی، ۱۹۷۴) است.

بر اساس آخرین آمار رسمی، دست‌کم ۲۲۴ شهروند بی‌گناه — از جمله زنان و کودکان — در نتیجه این تجاوز غیرقانونی نظامی به شهادت رسیده‌اند. با این حال، در بیانیه آغازین جنابعالی در پنجاه‌ونهمین نشست شورای حقوق بشر در تاریخ ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵، از این وضعیت صرفاً با عنوان «افزایش تنش نظامی میان ایران و اسرائیل» یاد شد. چنین توصیفی به‌شدت نگران‌کننده و نشان‌دهنده تحریف جدی واقعیات میدانی و مسئولیت‌های حقوقی صریحی است که بر عهده آن دفتر قرار دارد. این نوع روایت، توهینی است به اصول بنیادین نظم حقوقی بین‌المللی — اصولی که کشورهای غربی دهه‌ها مدعی پایبندی به آن بوده‌اند و اساس مأموریت شما نیز صراحتاً بر آن استوار است که شما را موظف می‌سازد «در چارچوب منشور ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر و سایر اسناد بین‌المللی حقوق بشر و حقوق بین‌الملل، از جمله با احترام به حاکمیت، تمامیت ارضی و صلاحیت داخلی دولت‌ها» اقدام نمایید. عدم شناسایی و محکومیت صریح این نقض آشکار تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران، اعتبار اخلاقی و حقوقی آن دفتر را به‌شدت تضعیف می‌کند. آنچه رخ داده، بی‌تردید یک اقدام تجاوزکارانه است؛ روشن، بدون تعارف و بدون نیاز به توجیه. جامعه بین‌المللی از آن دفتر انتظار دارد که این تجاوز را صراحتاً محکوم نماید؛ بدون ابهام، بدون تفسیر دوگانه و بدون پناه بردن به مفاهیم تحریف‌شده. مأموریتی که مجمع عمومی سازمان ملل به حضرت عالی سپرده، اقتضا می‌کند که چنین روشنی و قاطعی در موضع‌گیری وجود داشته باشد

بر همین اساس، جمهوری اسلامی ایران قویاً اصرار دارد که جنابعالی این اقدام را به صراحت و به طور عمومی همان گونه که هست، توصیف نمایید: «جنایت تجاوز» از سوی رژیم صهیونیستی، و همچنین تصریح نمایید که اقدام متقابل جمهوری اسلامی ایران در چارچوب حق ذاتی دفاع مشروع، ذیل ماده ۵۱ منشور ملل متحد، انجام پذیرفته است.

جمهوری اسلامی ایران با عزمی راسخ و تعهدی استوار، این موضوع را تا حصول نتیجه پیگیری خواهد کرد و انتظار دارد که دفتر آن مقام عالی، موضع خویشتن را به گونه ای دقیق و کامل با مأموریت حقوقی محول شده به آن، منطبق سازد. بدین وسیله، مجدداً اعلام می نماید که هیچ گونه مصالحه یا سازشی با تعرض به حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران قابل قبول نخواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران بار دیگر بر تعهد خدشه ناپذیر خود نسبت به حق ذاتی دفاع مشروع، طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، تأکید می ورزد. ایران با قاطعیت کامل به اجرای تمامی اقدامات نظامی لازم برای دفع تهدید مستمر ناشی از رژیم صهیونیستی ادامه خواهد داد. این اقدامات تا زمان رفع کامل تهدید و بازگرداندن ثبات و امنیت پایدار در منطقه، تداوم خواهد یافت.

توجه و اقدام فوری جنابعالی در این موضوع حیاتی، صمیمانه مورد انتظار است. لطفاً احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد - ژنو

نامه به دبیر کل اتحادیه بین‌المللی مخابرات

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی‌جناب،

با تقدیم احترام، بدین‌وسیله توجه حضرت‌عالی را به حمله مسلحانه غیرقانونی، تحریک‌نشده و غیرمسئولانه رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم.

در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی این اقدام تجاوزکارانه را در نقضی آشکار و جدی از حقوق بین‌الملل -از جمله حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بشر و منشور ملل متحد- انجام داد. این حملات به‌طور عامدانه مناطق غیرنظامی، محله‌های مسکونی، بیمارستان‌ها و تأسیسات غیرنظامی را هدف قرار داد و منجر به شهادت صدها تن از شهروندان بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، گردید.

حملات عمدی و غیرقانونی رژیم صهیونیستی به زیرساخت‌های غیرنظامی فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) و تأسیسات سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران، نقض فاحش حقوق بین‌الملل، قانون اساسی اتحادیه بین‌المللی مخابرات (ITU) و اصول بنیادین حاکمیت ارتباطات مخابراتی محسوب می‌شود.

این جنگ تجاوزکارانه به‌طور هدفمند نقاط تبادل اینترنت‌ها و مراکز داده را مختل کرده و موجب اختلالاتی شده است که برخلاف قطعنامه ۴۵ (۲۰۲۲) بخش توسعه ITU در زمینه حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی دیجیتالی می‌باشد. قطع اتصال شبکه‌های فیبر نوری و آنتن‌های موبایل منجر به فلج شدن خدمات اضطراری و ارتباطات غیرنظامی شده که این امر نیز در تعارض با قطعنامه ۷۵/۲۴۰ مجمع عمومی سازمان ملل درباره حفاظت از تأسیسات حیاتی است. همچنین، بی‌ثبات‌سازی سامانه‌های امنیت سایبری کشور، شهروندان ایرانی را در معرض نفوذ اطلاعاتی و تهدیدهای سایبری قرار داده که این اقدام، ناقض دستور کار جهانی امنیت سایبری اتحادیه بین‌المللی مخابرات (GCA) است.

در تاریخ ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵، تأسیسات سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران هدف حمله‌ای عمدی قرار گرفت. این حمله به زیرساخت رسانه‌ای دولتی، نقض ماده ۳۸ کنوانسیون‌های ژنو (حمایت از اهداف غیرنظامی)، حمله‌ای مستقیم به تنوع رسانه‌ای و آزادی بیان - برخلاف قطعنامه ۱۳۰ ITU (بخارست، ۲۰۲۲) - و مصداق جنگ اطلاعاتی محسوب می‌شود که حقوق حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران در حوزه ارتباطات، مندرج در ماده ۳۴ قانون اساسی ITU، را تضعیف می‌کند.

جمهوری اسلامی ایران از دبیر کل محترم اتحادیه بین‌المللی مخابرات مصرانه درخواست می‌نماید

که این اقدامات شنیع و تجاوزکارانه را به عنوان نقض حقوق بین الملل مخابراتی محکوم نموده، تمامی امتیازات رژیم اسرائیل در فرآیند تخصیص فرکانس ITU را تا زمان حصول اطمینان از پایبندی کامل آن رژیم، به حالت تعلیق درآورد و تدابیر الزام آور برای جلوگیری از حملات آتی به شبکه های غیرنظامی وضع نماید.

قدردان خواهم بود چنانچه جنابعالی ترتیبی اتخاذ نمایید تا این نامه به عنوان سند رسمی اتحادیه بین المللی مخابرات منتشر و به گروه کاری شورای ITU در امور مخابرات اضطراری ارائه گردد. لطفاً احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به دبیر اجرایی کمیسیون اقتصادی اروپا برای سازمان ملل متحد

۱۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با تقدیم احترام، مایلیم توجه فوری حضرت عالی را به تحولات بسیار نگران کننده‌ای که در پی حمله مسلحانه غیرقانونی و تحریک نشده رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران رخ داده است، جلب نمایم. در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی سلسله‌ای از حملات مسلحانه عمدی و غیرقانونی را علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله شهرهای پرجمعیت، مناطق مسکونی و زیرساخت‌های حیاتی کشور ترتیب داد. این اقدام تجاوز کارانه نقضی آشکار از اصول و قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد به‌ویژه ماده ۲(۴) آن که تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشور را به‌صراحت ممنوع می‌دارد به شمار می‌رود.

در میان اهداف مورد حمله، دفاتر گمرک، خطوط ریلی و سایر اجزای کلیدی زیرساخت‌های حمل‌ونقل نیز قرار داشتند. این حملات آشکار، عملیات ترانزیت بین‌المللی را به‌شدت مختل کرده و پیامدهایی مستقیم و بلندمدت برای تجارت جهانی، اتصال منطقه‌ای و اجرای مؤثر اسناد چندجانبه در حوزه ترانزیت - به‌ویژه کنوانسیون TIR (۱۹۷۵) به همراه داشته است.

این جنگ آشکار تجاوز کارانه، نه تنها حرکت روان، ایمن و بین‌المللی کالا از طریق جاده و در چارچوب رویه‌های گمرکی هماهنگ را با اختلال مواجه ساخته، بلکه روح، تعهدات و اهداف این کنوانسیون را نیز تضعیف کرده است. افزون بر این، تشدید خصومت‌ها موجب جابجایی داخلی شمار قابل توجهی از غیرنظامیان شده است که ناگزیر برای فرار از حملات هدفمند، از حمل‌ونقل جاده‌ای استفاده کرده‌اند. این وضعیت باعث افزایش چشمگیر حوادث جاده‌ای و تلفات انسانی شده و تأثیرات انسانی و زیرساختی این تجاوز را دوجندان نموده است.

با توجه به مطالب فوق، محترمانه درخواست دارم که پیامدهای این نقض‌ها بر تمامیت نظام ترانزیت بین‌المللی مورد توجه جدی قرار گرفته و این موضوع در نهادها و مجامع ذی‌ربط کمیسیون اقتصادی اروپا برای سازمان ملل متحد (UNECE) منعکس گردد. اطمینان داریم که دبیرخانه آن کمیسیون، همچنان به اصول بنیادین چندجانبه‌گرایی، حاکمیت قانون و حرمت کنوانسیون‌های بین‌المللی از جمله در حوزه حمل‌ونقل بین‌المللی و تسهیل تجارت پایبند خواهد ماند. لطفاً، عالی جناب، احترامات فائقه اینجانب را بپذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به مدیر کل سازمان جهانی مالکیت فکری

۱۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با تقدیم احترام، بدین وسیله توجه حضرت عالی را به حمله مسلحانه غیرقانونی، آشکار و بی پروای رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم؛ حمله‌ای نظامی که تهدیدی جدی، گسترده و پایدار علیه نظام مالکیت فکری و نوآوری در کشور به شمار می‌رود.

در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی با ارتکاب یک اقدام تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران، مرتکب نقضی فاحش و جدی از حقوق بین‌الملل شد؛ از جمله نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بشر بین‌الملل و منشور ملل متحد. این سلسله حملات مسلحانه، به‌طور عمدی شهرهای پرجمعیت، مناطق مسکونی، بیمارستان‌ها و زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قرار داد و منجر به شهادت صدها تن از شهروندان بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، شد.

این اقدام شنیع و محکوم تجاوزکارانه از سوی رژیم صهیونیستی جان شماری از دانشمندان، نوآوران و اساتید برجسته ایرانی — که خالقان واقعی و دارندگان حقوق مالکیت فکری به‌شمار می‌روند — را گرفت.

این ترورهای هدفمند، نقض اصول شناخته‌شده حقوق بین‌الملل محسوب می‌شوند؛ اصولی که در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مورد تأکید قرار گرفته‌اند و صراحتاً اذعان می‌دارند که هر فردی حق دارد در پیشرفت علمی مشارکت داشته و از آن بهره‌مند شود و از حمایت در برابر تعرض به آثار فکری خود برخوردار باشد. افزون بر این، ترورهای عاقدانه نوآوران و دانشمندان، همراه با تخریب زیرساخت‌های شرکت‌های کوچک و متوسط، زیست‌بوم نوآوری و مالکیت فکری را تضعیف کرده و مغایر با اهداف سازمان جهانی مالکیت فکری در زمینه حمایت از نظام‌های قوی مالکیت فکری به‌منظور تحقق توسعه پایدار است.

همچنین، در تاریخ ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵، سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران که یک نهاد رسانه‌ای غیرنظامی و از کاربران اصلی مالکیت فکری با مجموعه‌ای گسترده از حقوق کپی‌رایت و علائم تجاری ثبت‌شده محسوب می‌شود به‌طور عمدی مورد حمله قرار گرفت. این حمله، زیرساخت‌های حیاتی آن نهاد را تخریب کرده و به‌طور مستقیم توانایی آن در اطلاع‌رسانی و اشاعه دانش به مردم غیرنظامی را مختل ساخت.

این اقدام تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی بار دیگر گواه رفتار غیرقانونی و بی‌ثبات‌کننده آن رژیم است؛ الگویی مکرر و خطرناک که تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی به شمار می‌رود. جمهوری اسلامی ایران، ضمن تجدید تأکید بر تعهد خود نسبت به منشور ملل متحد و اصول

بنیادین حقوق بین‌الملل، بر حق ذاتی خود در دفاع مشروع - مطابق با ماده ۵۱ منشور ملل متحد- برای پاسخ‌گویی قاطع و متناسب به چنین تجاوزات غیرقانونی و بزدلانه به‌منظور صیانت از حاکمیت و امنیت ملی خود تأکید می‌ورزد.

جمهوری اسلامی ایران از مدیرکل محترم سازمان جهانی مالکیت فکری مصرانه درخواست می‌نماید که این اقدام تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی علیه ایران، به‌ویژه حملات مسلحانه غیرقانونی و عامدانه به نوآوران، دانشمندان، شرکت‌های کوچک و متوسط، زیرساخت‌های شرکت‌های دانش‌بنیان و سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران که همگی از کاربران و دارندگان قانونی مالکیت فکری هستند را به‌صراحت محکوم نماید. لطفاً، عالی‌جناب، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ

۱۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی‌جناب،

با تقدیم احترام، افتخار دارم در مقام رئیس کمیته بین‌المللی صلیب سرخ و در ارتباط با موضوعی با نهایت فوریت و اهمیتی بس خطیر، با حضرت‌عالی مکاتبه نمایم. این نامه در پی تحولات بسیار نگران‌کننده‌ای نگاشته شده است که پس از تجاوز مسلحانه، غیرقانونی و تحریک‌نشده رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ به وقوع پیوسته است.

به‌عنوان نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی مستقر در ژنو، وظیفه خود می‌دانم که حضرت‌عالی را از نقض‌های صورت‌گرفته نسبت به حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه، که در جریان این حملات نظامی رخ داده، مطلع سازم. این اقدامات منجر به تلفات گسترده در میان غیرنظامیان، تخریب فراگیر زیرساخت‌های غیرنظامی، و نقض‌های فاحش اصول بنیادین مندرج در کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن گردیده است. از روی نگرانی عمیق و عزمی راسخ، این مکاتبه را تقدیم می‌دارم تا کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، با جایگاه و صلاحیت ویژه خود به‌عنوان نهاد متولی نظارت بر اجرای حقوق بشردوستانه بین‌المللی، به‌گونه‌ای مقتضی نسبت به این نقض آشکار قواعد و عرف‌های جنگی واکنش مقتضی نشان دهد.

ضمناً، یادداشت حقوقی مفصلی به پیوست این نامه ارسال می‌شود که سه ادعای محوری ذیل را به‌طور مستند و مستدل مورد تأکید قرار می‌دهد:

نخست، اینکه اقدامات نظامی رژیم صهیونیستی، چه توسط نیروهای مسلح رسمی آن رژیم و چه از سوی گروه‌های مزدور وابسته، واجد تمامی ارکان و معیارهای تعریف‌شده برای «اقدام تجاوزکارانه» در حقوق بین‌الملل عرفی بوده و منطبق با قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد (۱۹۷۴) و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری، مصداق بارز نقض ماده ۲ بند ۴ منشور ملل متحد و قاعده آمره ممنوعیت توسل به زور است.

دوم، اینکه این اقدامات شامل نقض‌های جدی و سیستماتیک حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله اصول تفکیک، تناسب و احتیاط، هدف قرار دادن غیرقانونی غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و تخریب عمده تاسیسات درمانی است که همگی مصداق نقض‌های فاحش کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های الحاقی آن بوده و موجب مسئولیت فردی و بین‌المللی دولت می‌گردد.

سوم، اینکه جمهوری اسلامی ایران در چارچوب دقیق حقوق بین‌الملل و در مقام اجرای حق ذاتی خود در دفاع مشروع، مندرج در ماده ۵۱ منشور ملل متحد، به این حمله مسلحانه پاسخ داده است.

با توجه به مأموریت انحصاری کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در مقام نهاد حافظ حقوق بین‌الملل بشردوستانه، محترمانه تقاضا داریم که جنابعالی این موضوع را با فوریت لازم مورد توجه قرار داده و تمامی اقدامات مقتضی در چارچوب صلاحیت‌های تعریف‌شده برای شناسایی و اعلام این اقدام تجاوزکارانه و مقابله با استمرار نقض‌های صورت‌گرفته از سوی رژیم اسرائیل را اتخاذ فرمایید.
لطفاً، عالی‌جناب، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به تمامی گزارشگران (رویه داران) ویژه شورای حقوق بشر

۱۸ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جنابان،

با تقدیم احترام، بدین وسیله در مقام نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران نزد دفتر سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی مستقر در ژنو، توجه حضرت‌عالی را به حمله مسلحانه غیرقانونی، آشکار و بی‌پروای رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران جلب می‌نمایم؛ حمله‌ای که مایه نقض شدید و جاری اصول بنیادین حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی گردیده است.

در ساعات اولیه بامداد ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی حمله‌ای گسترده، برنامه‌ریزی شده و تحریک‌نشده را علیه ایران آغاز کرد. این اقدام، به معنای واقعی کلمه، مصداق بارز یک تجاوز نظامی است. از طریق حملات هوایی، موشکی و پهپادی هماهنگ، مناطق مسکونی، زیرساخت‌های غیرنظامی و نهادهای عمومی هدف قرار گرفتند. این اقدامات، نقضی صریح و جدی از حقوق بین‌الملل به‌ویژه حقوق بین‌الملل بشر و منشور ملل متحد محسوب می‌شود.

این اقدام تجاوزکارانه، مغایر با حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، منجر به نقض گسترده و مستمر حقوق بنیادین بشر گردیده است. به‌طور مشخص:

(۱) نقض حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد:

این حمله نقض ماده ۲ بند ۴ منشور ملل متحد بوده و مشمول تعریف «تجاوز» مندرج در قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی (۱۹۷۴) می‌باشد. همچنین تهدیدی جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی و نقض آشکار حاکمیت جمهوری اسلامی ایران تلقی می‌شود.

(۲) نقض‌های شدید حقوق بشری:

این تجاوز نظامی منجر به نقض حقوقی متعدد مندرج در اسناد اصلی بین‌المللی حقوق بشر از جمله میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR)، میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (ICESCR)، کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD) و حقوق بین‌الملل عرفی شده است، از جمله:

- حق حیات ماده ۶ میثاق: جان‌باختن شمار زیادی از غیرنظامیان، از جمله زنان، کودکان، سالمندان و افراد دارای معلولیت؛

- حق برخورداری از مسکن مناسب ماده ۱۱ میثاق: تخریب مناطق مسکونی و آوارگی اجباری

شهروندان؛

- حق سلامت ماده ۱۲ میثاق: حمله به بیمارستان‌ها، امدادگران و مسیرهای تأمین دارو و تجهیزات

پزشکی؛

- حق آزادی بیان و دسترسی به اطلاعات ماده ۱۹ میثاق: هدف قرار دادن زیرساخت‌های رسانه‌ای ملی (سازمان صدا و سیما) و اختلال در حق آگاهی‌رسانی عمومی؛
- حق غذا ماده ۱۱ میثاق: اختلال در شبکه‌های حمل‌ونقل و توزیع مواد غذایی، که امنیت غذایی را با خطر مواجه ساخته است؛
- حق بر محیط‌زیست سالم: تخریب تأسیسات نظامی-صنعتی و آلودگی‌های سمی ناشی از آن برای جوامع محلی؛
- حفاظت از میراث فرهنگی ماده ۱۵ میثاق: آسیب به آثار تاریخی و مناطق فرهنگی ارزشمند که میراث ملموس و ناملموس ایران را تهدید می‌کند؛
- نقض حقوق گروه‌های آسیب‌پذیر:
- سالمندان و افراد دارای معلولیت به دلیل محدودیت‌های حرکتی و فقدان پناهگاه‌های قابل دسترس آسیب شدید دیده‌اند؛
- زنان و کودکان با ناامنی، آسیب روانی و فقدان نیازهای اولیه مواجه شده‌اند؛
- آوارگی اجباری و فضای رعب و وحشت: شهروندان برای حفظ جان خود ناچار به فرار شده و در بسیاری موارد تحت هشدار یا دستور مستقیم این کار را انجام داده‌اند؛
- تهدید علیه تنوع زیستی و گونه‌های در خطر انقراض: مناطق هدف قرار گرفته، زیستگاه‌های حساس گونه‌هایی همچون یوزپلنگ آسیایی را شامل می‌شوند که به دلیل آلودگی و تخریب ناشی از حملات هوایی، آسیب مضاعفی دیده‌اند؛
- ناپدیدسازی‌های قهری: چندین نفر از زمان حمله مفقود هستند که نگرانی‌های جدی نسبت به وضعیت آن‌ها در چارچوب «کنوانسیون بین‌المللی حمایت از تمامی اشخاص در برابر ناپدیدسازی قهری» برمی‌انگیزد.

۳) درخواست اقدام فوری:

- اینجانب، از تمامی گزارشگران ویژه و دارندگان سازوکارهای مأموریت‌دار شورای حقوق بشر سازمان ملل درخواست می‌نمایم که:
- این اقدام تجاوزکارانه و پیامدهای حقوق بشری آن را به‌صراحت محکوم کنند؛
- با رژیم اسرائیل درباره تعهدات حقوقی آن رژیم و پیامدهای اقداماتش به‌فوریّت وارد تعامل شوند؛
- پاسخ هماهنگ و منسجم در قالب مکاتبات فوری، بیانیه‌های مشترک یا گزارش‌های ویژه برای بررسی تمامی موضوعات مطروحه ارائه دهند؛
- از احقاق حقوق قربانیان اطمینان حاصل کرده و عوامل نقض‌ها را طبق موازین حقوق بین‌الملل پاسخگو سازند.

جمهوری اسلامی ایران، همچنان بر پایبندی خود به همکاری کامل با کلیه سازوکارهای حقوق بشری بر اساس بی‌طرفی، جهان‌شمولی و احترام به حاکمیت دولت‌ها تأکید می‌ورزد. احتراماً، درخواست می‌نمایم که رویه‌های ویژه شورای حقوق بشر، اقدام فوری، هماهنگ و مؤثری برای رسیدگی به این نقض‌های فاحش به عمل آورند. لطفاً، عالی‌جنابان، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به جرج کار تو گالوس، کارشناس مستقل سازمان ملل متحد

۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با کمال احترام و با احساسی عمیق از مسئولیت، این نامه را در پی اقدام تجاوزکارانه فاحش و تحریک‌نشده رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و، با نگرانی مضاعف، تجاوز نظامی بعدی ایالات متحده آمریکا در تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ که تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران در نطنز، فردو و اصفهان را هدف قرار داد تأسیساتی که به‌طور کامل تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند به حضورتان تقدیم می‌دارم. این تحولات وخیم، حمله‌ای آشکار به بنیان‌های نظم بین‌المللی به شمار می‌رود که جناب‌عالی مأمور به صیانت و ترویج آن هستید.

تجاوز نظامی صورت‌گرفته از سوی رژیم صهیونیستی در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و متعاقب آن، حمله ایالات متحده در تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵، نقض آشکار ماده ۴(۲) منشور ملل متحد بوده و اصول بنیادین منع تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی کشورها را زیر پا گذاشته است. این اقدامات، تعرضی مستقیم به اصل برابری حاکمیتی دولت‌ها به شمار می‌روند؛ اصلی که شالوده کل نظام حقوق بین‌الملل را تشکیل می‌دهد.

این دو اقدام تجاوزکارانه، که در فاصله ده روز گذشته شاهد آن بوده‌ایم، در تضاد کامل با ارکان بنیادین یک نظم بین‌المللی عادلانه و دموکراتیک قرار دارند؛ ارکانی نظیر اصل برابری حاکمیتی دولت‌ها، منع کاربرد زور در روابط بین‌المللی، احترام به تمامیت سرزمینی، و حق ملت‌ها برای زیستن در صلح، بدون ترس و سلطه. بی‌پروایی در نقض این اصول، به‌وضوح نشان می‌دهد که نظم جهانی کنونی، نه بر پایه قانون، بلکه بر اساس قدرت؛ نه از مسیر اجماع چندجانبه، بلکه از مجرای یک‌جانبه‌گرایی تحمیلی در حال بازسازی است.

آنچه بیش از همه موجب نگرانی است، سکوت و انفعال نهادهایی است که مأمور به حفظ عدالت جهانی‌اند. هنگامی که این نهادها از شناسایی و محکوم نمودن آشکار اعمال تجاوز سر باز می‌زنند، اعتبار و بی‌طرفی‌ای را که بنیان اقتدارشان است، از دست می‌دهند. توصیف عمده تجاوز نظامی با واژگانی همچون «تنش نظامی» یا «درگیری میان طرفین» نه تنها حقیقت را وارونه جلوه می‌دهد، بلکه حقوق بین‌الملل را به پوسته‌ای بی‌محتوا تقلیل می‌دهد؛ طنزی تلخ از آن‌رو که هدف از تدوین همین ابزارهای حقوقی، جلوگیری از چنین تخطی‌هایی بوده است.

ضمن قدردانی از بیانیه پیشین جناب‌عالی در محکومیت جنگ تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی صادره در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، لازم می‌دانم تأکید نمایم که اقدام اخیر ایالات متحده آمریکا، نقضی حتی عمیق‌تر و آشکارتر از حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود و اهانتی بزرگ‌تر به حاکمیت قانون در عرصه

بین‌المللی است. در همین راستا، انتظار می‌رود که جناب‌عالی، همچون رویه گذشته، اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده را به‌صراحت محکوم فرمایید. پاسخ به‌موقع و صریح جناب‌عالی، نه‌تنها از انسجام هنجارهای حقوق بین‌الملل صیانت خواهد نمود، بلکه در پیشگیری از پیامدهای انسانی گسترده ناشی از تضعیف قانون‌مداری در سطح جهانی مؤثر خواهد بود.

اطمینان داریم که جناب‌عالی با شفافیت اصولی و شجاعت اخلاقی که مأموریت شما ایجاب می‌کند، به این مسئله خطیر اهتمام خواهید ورزید. لطفاً، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با کمال احترام، بدین وسیله مایلیم توجه فوری جناب عالی را در مقام عالی ترین مقام ناظر بر چارچوب حقوق بشری سازمان ملل متحد به اقدام تجاوزکارانه، بی پروا و غیرقانونی ایالات متحده آمریکا در تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ جلب نمایم؛ اقدامی که نه تنها ادامه تجاوز رژیم صهیونیستی در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ به شمار می رود، بلکه واجد عنصر مشارکت آگاهانه و همدستی در جنایت تجاوز نیز می باشد.

مایلم با کمال تأسف به اطلاع جناب عالی برسانم که در ساعات اولیه روز ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵، ایالات متحده آمریکا اقدام به حمله نظامی علیه تأسیسات هسته ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران در نطنز، فردو و اصفهان نمود؛ تأسیساتی که تحت نظارت کامل آژانس بین المللی انرژی اتمی قرار دارند.

این اقدام تجاوزکارانه، نقضی آشکار از ماده ۴(۲) منشور ملل متحد به شمار می رود که به طور صریح و قاطع، تهدید به زور و کاربرد آن را علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر دولت ممنوع می سازد.

از آن مهم تر، هدف قرار دادن عամدانه زیرساخت های هسته ای تحت نظارت بین المللی که با اهداف کاملاً صلح آمیز توسعه یافته اند، تعرض مستقیم به حقوق جمعی ملت ایران محسوب می شود. این تأسیسات، صرفاً بناهای فیزیکی نیستند، بلکه نماد تلاش های علمی بومی، سرمایه گذاری عمومی و آرمان های ملی برای خوداتکایی فناورانه هستند.

علاوه بر این، چنین تجاوزی، حق هر ملت برای پیگیری آزادانه پیشرفت علمی و توسعه زیرساخت های لازم جهت دستیابی به حاکمیت اقتصادی را نقض می کند. هدف قرار دادن تأسیساتی که برای تحقیقات صلح آمیز هسته ای و نوآوری علمی حیاتی هستند، تلاشی برای تضعیف توان مردم ایران در تعیین سرنوشت علمی و اقتصادی خویش است؛ اقدامی که نه تنها تعرض به حاکمیت ملی ایران، بلکه نقض صریح ماده ۱۵ میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در زمینه بهره مندی از منافع پیشرفت علمی و کاربردهای آن است.

آنچه این تجاوز را بیش از پیش غیرقابل قبول می سازد، ماهیت تأسیسات هدف قرار گرفته است؛ مراکز توسعه علمی غیرنظامی، تولید ایزوتوپ های پزشکی و پژوهش های هسته ای صلح آمیز. فعالیت این مراکز مستقیماً به نظام سلامت ایران، به ویژه در درمان بیماران سرطانی و تأمین داروهای رادیودارویی، خدمت می نماید. اختلال ایجاد شده در نتیجه این حملات، آثار فوری و پیش بینی پذیری بر سلامت و رفاه میلیون ها شهروند ایرانی، به ویژه اقشار آسیب پذیر، خواهد داشت. این حمله صرفاً به زیرساخت ها محدود نبوده، بلکه تعرضی جدی به حق بر سلامت مندرج در ماده ۱۲ میثاق مذکور است.

بدیهی است که دفتر کمیسر عالی، به عنوان عالی ترین نهاد مدافع و مروج حقوق بشر در چارچوب سازمان ملل متحد، موظف است با صراحت اخلاقی و مسئولیت پذیری اصولی نسبت به این رخداد واکنش نشان دهد. حق حیات، حق سلامت، حق توسعه، و حق ملت ها برای تعیین سرنوشت علمی و اقتصادی خود، همگی با اقدام تجاوزکارانه اخیر ایالات متحده در معرض تهدید قرار گرفته اند. سکوت در برابر چنین نقض فاحشی، نه تنها مشروعیت اخلاقی دفتر جناب عالی را تضعیف می نماید، بلکه به نقض گسترده در سطح نظام بین الملل دامن می زند.

همان گونه که رویه دیگر سازوکارهای ویژه و کارشناسان حقوق بشری سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵ با صدور بیانیه ای صریح، این تجاوز را محکوم نمودند، جمهوری اسلامی ایران انتظار دارد دفتر جناب عالی نیز همان رویکرد صریح و مسئولانه را در پیش گیرد.

ضمن ارج نهادن به بیانیه مورخ ۱۹ ژوئن ۲۰۲۵ صادره از سوی جناب عالی، لازم می دانم تأکید کنم که تجاوز اخیر ایالات متحده، نقضی عمیق تر از حقوق بین الملل محسوب می شود و تعرضی آشکارتر به اصول حاکمیت قانون در عرصه بین المللی است. لذا انتظار می رود جناب عالی، مطابق با رویه های معمول، بار دیگر با قاطعیت این اقدام غیرقانونی را محکوم فرمایید.

دفتر کمیسر عالی باید با فوریت، شفافیت و اصول مداری در قبال این رخداد واکنش نشان داده و از حاکمیت قانون، کرامت انسانی، صلح و تمامیت سرزمینی در چارچوب منشور ملل متحد و حقوق بین الملل دفاع کند. جدیت این تجاوز نظامی، مستلزم پاسخی هماهنگ و مبتنی بر اصول حقوقی و اخلاقی است.

لطفاً، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

حمله به زندان اوین

۲۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

بدین وسیله، مایلم مراتب نگرانی شدید و محکومیت قاطع جمهوری اسلامی ایران را نسبت به حمله عامدانه، غیرقانونی و غیرانسانی رژیم صهیونیستی به زندان اوین در تهران، که در روز دوشنبه ۳ تیر ۱۴۰۴ (برابر با ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵) در ساعت ۱۰:۳۰ صبح به وقت محلی رخ داد، به آگاهی جناب عالی برسانم.

این حمله، که بدون هیچ‌گونه هشدار قبلی و به یک مرکز اصلاح و تربیت غیرنظامی شناخته‌شده صورت گرفت، نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بین‌الملل بشر و اصول بنیادین منشور ملل متحد به شمار می‌رود.

در نتیجه این حمله خطرناک، شماری از شهروندان غیرنظامی، از جمله مأموران اصلاح و تربیت، کارکنان نگهبانی، اعضای خانواده‌های بازدیدکننده، و زندانیان، یا مستقیماً در اثر حمله یا در پی آسیب‌های روانی ناشی از آن، به شهادت رسیدند. زیرساخت‌های حیاتی زندان، از جمله بیمارستان، در ورودی، آشپزخانه و سالن ملاقات، به‌طور کامل تخریب شد. شمار زیادی از بازدیدکنندگان، از جمله زنان و کودکان، به‌شدت مجروح شدند. در میان آنان، خانم زهرا عبادی، مددکار اجتماعی زندان، به همراه فرزند پنج‌ساله‌اش، مهرداد خیری، حضور داشتند که پیکر بی‌جان ایشان سه روز پس از حمله از زیر آوار بیرون کشیده شد.

هدف قرار دادن عامدانه یک مرکز نگهداری زندانیان که در آن افراد در بازداشت رسمی به‌سر می‌برند، نقض صریح مقررات متعدد حقوق بین‌الملل است؛ از جمله، ماده ۳۳ کنوانسیون چهارم ژنو که مجازات جمعی، ارباب و اقدامات تروریستی علیه اشخاص تحت حمایت را ممنوع می‌سازد. همچنین، قواعد حداقل استاندارد سازمان ملل برای رفتار با زندانیان (موسوم به قواعد نلسون ماندلا)، که بر حق دسترسی بدون تبعیض زندانیان به خدمات درمانی تأکید دارد، و اصل اساسی تمایز میان اهداف غیرنظامی و نظامی در حقوق بین‌الملل بشردوستانه، همگی در این اقدام نقض شده‌اند.

به دلیل وخامت شرایط پس از این حمله ناگهانی و وحشیانه، به‌ویژه در پی تخریب کامل بخش بهداشت و درمان زندان اوین، امکان ارائه مراقبت‌های فوری به زندانیان نیازمند مراقبت ویژه از بین رفت و چالش‌های جدی انسانی و لجستیکی برای حفظ حقوق و امنیت زندانیان پدید آمد. همچنین، فضای رعب و وحشتی که در نتیجه حمله ایجاد شد، جان کلیه زندانیان، به‌ویژه زنان و گروه‌های آسیب‌پذیر را در معرض خطر جدی قرار داد.

ماهیت غافلگیرانه حمله و فقدان هرگونه اطلاع‌رسانی یا هشدار قبلی، مانع از آن شد که مقامات

ایرانی بتوانند مطابق با وظایف خود، جان زندانیان را در چارچوب قوانین ملی و بین‌المللی محافظت نمایند. با این حال، بلافاصله پس از حمله، دولت جمهوری اسلامی ایران ناچار به انتقال اضطراری زندانیان بازمانده به سایر مراکز نگهداری شد که متأسفانه منجر به تراکم شدید جمعیتی در سایر زندان‌ها گردید با توجه به شدت و ابعاد این اقدام غیرقانونی، جمهوری اسلامی ایران از دفتر کمیسر عالی حقوق بشر و سازوکارهای ذی‌ربط سازمان ملل درخواست می‌کند که این حمله به زندان اوین را به‌عنوان نقض جدی حقوق بین‌الملل بشر و حقوق بین‌الملل بشردوستانه محکوم نمایند؛ عاملان آن را به دلیل ارتکاب جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت مورد پیگرد قرار دهند؛ و از تمامی ابزارهای ممکن برای پاسخگویی و پیشگیری از تکرار چنین اقدامات خطرناک بهره گیرند.

این حمله، به‌وضوح، یک گام خطرناک در مسیر تشدید تجاوزاتی است که نه‌تنها جان افراد در بازداشت رسمی دولت را تهدید می‌کند، بلکه مبانی حقوقی و اصول حاکم بر جامعه بین‌المللی را نیز هدف قرار داده است. ما اطمینان داریم جناب‌عالی و دفتر محترم‌تان، این مسئله را با فوریت و حساسیت لازم پیگیری خواهید نمود. لطفاً، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

نامه به مدیر کل سازمان جهانی بهداشت

۲۷ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

با تقدیم احترام، بدین وسیله، به طور رسمی توجه حضرت عالی را به حملات نظامی غیرقانونی و بی پروا که از سوی رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران در فاصله زمانی ۱۳ تا ۲۴ ژوئن ۲۰۲۵ صورت گرفته است، جلب می نمایم. این اقدامات نکوهیده، که در جریان جنگ تجاوزکارانه به صورت عمدی جمعیت غیرنظامی، مراکز بهداشتی-درمانی و زیرساخت های هسته ای تحت پادمان ایران را هدف قرار داده اند، نقض فاحش حقوق بین الملل، از جمله منشور ملل متحد و «چشم انداز و اصول آن در راستای صلح پایدار» محسوب می شود.

این حمله برنامه ریزی شده و تحریک نشده و غیرموجه علیه کشورم، و هدف قرار دادن زنان، کودکان، کارکنان بهداشتی، مراکز درمانی و زیرساخت های حیاتی غیرنظامی، به موجب حقوق بین الملل، مصداق بارز جنایت جنگی است. از جمله مراکز بهداشتی و درمانی که به شدت تحت تأثیر این حملات قرار گرفته اند، می توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. بیمارستان کودکان حکیم (تهران)
۲. بیمارستان لبافی نژاد (تهران)
۳. بیمارستان فارابی (کرمانشاه)
۴. مرکز بهداشت شهرستان میان راهان
۵. مرکز توانبخشی قصر شیرین
۶. ساختمان مرکزی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران (تهران)
۷. یازده دستگاه آمبولانس و شمار فراوانی از اماکن درمانی و غیرنظامی دیگر

جنگ ۱۲ روزه تجاوزکارانه منجر به شهادت ۶۲۷ غیرنظامی، از جمله زنان، کودکان و کادر درمان و مجروحیت ۴،۹۳۵ نفر دیگر شده است که ۲۹ تن از آنها از کارکنان امدادی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران بوده اند. با توجه به این نقض های آشکار، جمهوری اسلامی ایران مصرانه از سازمان جهانی بهداشت (WHO) درخواست می نماید که:

- این حملات عمدی علیه غیرنظامیان و زیرساخت های درمانی را با شدیدترین و صریح ترین عبارات ممکن محکوم نماید؛

- رژیم صهیونیستی را به دلیل ارتکاب جنایات جنگی مطابق حقوق بین الملل پاسخگو سازد؛
- اقدامات مؤثری برای جلوگیری از تکرار نقض های آتی حقوق بین الملل بشردوستانه به اجرا گذارد

از سوی دیگر، حملات غیرمسئولانه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا به تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران که تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند، خطری عظیم ایجاد نموده و امکان بروز فاجعه پرتویخش و تهدیدی جدی علیه جان غیرنظامیان در ایران و منطقه را در پی داشته است. این اقدامات آشکارا با قانون اساسی سازمان جهانی بهداشت که هرگونه تهدید علیه بهداشت عمومی را مردود می‌داند در تعارض بوده و ناقض مصوبات متعدد این سازمان، از جمله قطعنامه WHA۷۸(۲۸)، می‌باشند.

با یادآوری قطعنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد ۵۸/۳۴ (۱۹۷۹)، ۱۸۸/۳۳ (۱۹۸۳) و ۱۰/۴۰ (۱۹۸۵) و نیز قطعنامه‌های سازمان جهانی بهداشت WHA۳۴،۳۸ (۱۹۸۱)، WHA۳۶،۲۸ (۱۹۸۳) و WHA۷۷،۹ (۲۰۲۴) که بر ارتباط نزدیک میان سلامت، صلح و حفظ آن تأکید دارند، اینجانب مصّرانه از حضرت‌عالی درخواست دارم که مسئولیت خود را در قبال محکوم نمودن جنگ تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران از سوی رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا ایفا فرمایید. لطفاً، عالی‌جناب، احترامات فائقه اینجانب را پذیرا باشید.

علی بحرینی

سفیر و نماینده دائم جمهوری اسلامی ایران - ژنو

بیانیه ها و مکاتبات با مدیر کل آژانس بین المللی انرژی اتمی

نامه وزیر امور خارجه درباره حمله اسرائیل به تأسیسات صلح آمیز هسته‌ای ایران

۱۳ ژوئن ۲۰۲۵

همان‌طور که مطلع هستید، رژیم صهیونیستی اسرائیل در ساعات اولیه صبح روز جمعه، ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، مجموعه‌ای از حملات بی‌پروا و از پیش طراحی شده را علیه برخی از تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای ایران، از جمله نطنز، انجام داد.

این حمله جنایتکارانه در حالی صورت گرفت که در این تأسیسات، علاوه بر مواد هسته‌ای، کارکنان نیز حضور داشتند. این اقدام جنایتکارانه رژیم صهیونیستی نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد و قطعنامه‌های مربوطه شورای امنیت، کنفرانس عمومی و شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است. جمهوری اسلامی ایران به این تجاوز پاسخی مشابه و متناسب خواهد داد و مسئولیت و عواقب آن به طور کامل بر عهده رژیم صهیونیستی خواهد بود. در این راستا، ما همچنین اقدامات ویژه‌ای برای حفاظت از تجهیزات و مواد هسته‌ای خود اتخاذ خواهیم کرد.

با این حال، آنچه که به عنوان مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بر عهده شماست، این است که در برابر این اقدام تجاوزکارانه و جنایت‌بار سکوت نکنید و آن را به‌صراحت محکوم نمایید. انتظار قوی وجود دارد که نشست فوق‌العاده و اضطراری شورای حکام را برای بررسی این وضعیت برگزار نمایید.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه

به:

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه وزیر امور خارجه درباره حمله به ایران

عالی جناب، ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

این نامه، پیرو نامه اینجانب به تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، اینک مجدداً در پرتو اقدام آشکار دیگری از تجاوز نظامی که این بار توسط ایالات متحده آمریکا علیه تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران صورت گرفته، ارسال می‌شود. در تاریخ ۲۱ ژوئن، ایالات متحده حملاتی گستاخانه را علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، از جمله سایت‌های غنی‌سازی نطنز، اصفهان و فردو، به اجرا درآورد که نقض آشکار حقوق بین‌الملل، منشور سازمان ملل متحد، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و چندین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد محسوب می‌شود.

این وضعیت نگران‌کننده دیگری است که در آن یک دولت دارنده سلاح هسته‌ای به کشوری غیردارنده سلاح هسته‌ای عضو معاهده عدم اشاعه هسته‌ای که فعالیت‌های هسته‌ای آن تحت پادمان‌های جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارد، حمله می‌کند. این حمله در ادامه چندین تجاوز صورت گرفته در ده روز گذشته توسط رژیم اسرائیل - که عضو معاهده عدم اشاعه هسته‌ای نبوده و دارای زرادخانه‌های هسته‌ای است - انجام می‌شود. این اقدام بی‌پروا و تجاوزکارانه ایالات متحده خطرات شدید انسانی، زیست‌محیطی و خسارات جبران‌ناپذیر اکولوژیکی به همراه دارد. هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان آژانس نه تنها نقض حاکمیت ملی ایران است، بلکه تهدید مستقیمی برای ایمنی هسته‌ای و رژیم عدم اشاعه محسوب می‌شود. از شما به‌عنوان حافظ این رژیم مطالبه می‌کنیم تا این اقدام جنایتکارانه آمریکا را قویاً محکوم کرده و خواستار توقف فوری و بدون قید و شرط کلیه اقدامات خصمانه علیه برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز ایران شوید. دولت آمریکا باید به خاطر بی‌اعتنائی آشکار خود به اصول بین‌المللی و مخاطرات جدی ناشی از آن که صرفاً بر اساس بحران ساختگی یک جنایتکار جنگی تحت تعقیب بین‌المللی در اسرائیل ایجاد شده، پاسخگو باشد. با توجه به مطالب فوق، انتظار می‌رود که نشست اضطراری شورای حکام برای رسیدگی به این تجاوز تشکیل شده، این حمله آمریکا را به‌طور روشن و صریح محکوم کرده، مصونیت تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان آژانس را مورد تأکید قرار داده و نسبت به هرگونه تشدید تنش هشدار دهد؛ زیرا چنین حملاتی الگویی خطرناک برای امنیت هسته‌ای جهانی ایجاد می‌کنند.

عدم اتخاذ موضع قاطع از سوی آژانس در قبال حملات پیشین اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای، منجر به تجاوز امروز ایالات متحده شده است. انتظار داریم آژانس این بار با بی‌طرفی کامل و در نهایت فوریت به وظایف خود عمل کرده و اطمینان حاصل نماید که این اقدامات تجاوزکارانه با واکنشی قاطع مواجه می‌شوند. سکوت و بی‌عملی تنها به گسترش بی‌قانونی و بی‌ثباتی جهانی خواهد انجامید.

سید عباس عراقچی

وزیر امور خارجه

به: مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

۱۹ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

پیرو مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۰/۳۰ مورخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و در خصوص حملات ددمنشانه مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، علیرغم تذکرات و هشدارهای مکرر به شما در ارتباط با بی‌عملی‌های صورت گرفته به ویژه شورای حکام که متأسفانه تحت هدایت، نفوذ و پشتیبانی سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی می‌باشد، این رژیم در ادامه تجاوزات خود به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، از جمله مجتمع‌های غنی‌سازی نطنز و فردو، بخش‌های مختلفی از کارخانه فرآوری اصفهان (یوسی.اف) و چند مرکز دیگر تحت نظارت آژانس، صبح‌گاه امروز (پنج‌شنبه ۲۹ خرداد ۱۴۰۴) راکتور تحقیقاتی آب سنگین خنداب (اراک) و مجتمع آب سنگین را که در جوار این راکتور قرار دارد، هدف حملات ددمنشانه و خلاف قوانین بین‌المللی خود قرار داد.

این حملات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های مربوطه، اساسنامه آژانس و چارچوب کاری کمیته علمی ملل متحد در خصوص آثار تشعشعات اتمی، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه پادمان جامع بین ایران و آژانس، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی آژانس، استانداردهای ایمنی آژانس و دیگر اسناد مرتبط بین‌المللی می‌باشد.

ضرورت دارد با خاتمه دادن فوری به این بی‌عملی، ضمن محکوم نمودن این اقدامات مغایر با مقررات بین‌المللی رژیم صهیونیستی به وظایف اساسنامه‌ای خود عمل نمایید. بدیهی است جمهوری اسلامی ایران تدابیر لازم در خصوص دفاع از حقوق حاکمیتی خود را به عمل آورده و اقدامات حقوقی مقتضی به ویژه در ارتباط با بی‌عملی‌های صورت گرفته توسط شخص جنابعالی را پیگیری خواهد نمود.

محمد اسلامی

رئیس سازمان انرژی اتمی

به:

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

۲۱ ژوئن ۲۰۲۵

عالی جناب،

پیرو مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۱/۳۰ مورخ ۲۹ خرداد ۱۴۰۴ در خصوص تجاوزات ددمنشانه مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، علیرغم تذکرات و هشدارهای مکرر در ارتباط با بی‌عملی‌های صورت گرفته توسط شما و نیز شورای حکام که متأسفانه تحت هدایت، نفوذ و پشتیبانی سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی می‌باشد، این رژیم در ادامه تجاوزات خود مجدداً در سحرگاه امروز (شنبه ۳۱ خرداد ۱۴۰۴) طی چند تهاجم هوایی سایت هسته‌ای اصفهان را که تحت نظارت مستمر آژانس است مورد حملات ددمنشانه و خلاف قوانین بین‌المللی قرار داد.

این حملات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های مربوطه، اساسنامه آژانس و چارچوب کاری کمیته علمی ملل متحد در خصوص آثار تشعشعات اتمی، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه پادمان جامع بین ایران و آژانس، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی از جمله تصمیم نامه شماره GC(۵۳)/DEC/۱۳ یازدهمین اجلاس کنفرانس مورخ شهریور ۱۳۸۸، استانداردهای ایمنی آژانس و دیگر اسناد مرتبط بین‌المللی می‌باشد.

متأسفانه شما در گزارش خود به شورای امنیت سازمان ملل در روز گذشته در ادامه بی‌عملی‌ها، فرصت محکوم نمودن این تجاوزات که می‌بایست در اجرای وظایف اساسنامه‌ای خود به عنوان مدیر کل آژانس به آن عمل نمایید را از دست دادید. تردیدی نیست که جامعه جهانی این مشارکت غیرقانونی شما در این تجاوزات را در صفحات تاریخ ثبت خواهد نمود.

ضرورت دارد با خاتمه دادن فوری به این بی‌عملی‌ها، علاوه بر محکوم نمودن این اقدامات مغایر با مقررات بین‌المللی رژیم صهیونیستی، به وظایف اساسنامه‌ای خود عمل نمایید. بدیهی است جمهوری اسلامی ایران تدابیر لازم در خصوص دفاع از حقوق حاکمیتی خود را به عمل آورده و اقدامات حقوقی مقتضی به ویژه در ارتباط با بی‌عملی‌های صورت گرفته توسط شما را پیگیری خواهد نمود.

محمد اسلامی

رئیس سازمان انرژی اتمی

به:

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه رئیس سازمان انرژی اتمی ایران به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

آقای گروسی

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

پیرو مکاتبات متعدد منتهی به نامه شماره ۳۲/۳۰ مورخ ۳۱ خرداد ۱۴۰۴ در خصوص تجاوزات ددمنشانه مکرر رژیم جنایتکار صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران، علیرغم تذکرات و هشدارهای مکرر در ارتباط با بی‌عملی‌های صورت گرفته توسط شما و نیز شورای حکام که متأسفانه تحت هدایت، نفوذ و پشتیبانی سه کشور اروپایی، آمریکا و رژیم صهیونیستی می‌باشد، در ادامه تجاوزات رژیم صهیونیستی، این بار آمریکا در سحرگاه روز یکشنبه ۱ تیر ۱۴۰۴ سایت هسته‌ای اصفهان، مجتمع‌های غنی‌سازی نطنز و فردو را که تحت نظارت مستمر آژانس است مورد حملات تجاوزکارانه و خلاف قوانین بین‌المللی قرار داد. لازم به ذکر است رئیس‌جمهور آمریکا مسئولیت این حملات را رسماً برعهده گرفته است. این در حالی است که آمریکا خود یکی از اعضای دائم شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌باشد و با این حمله صراحتاً منشور سازمان ملل متحد را نقض کرده است. این حملات نظامی ناقض کنوانسیون‌های ژنو و پروتکل‌های مربوطه، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، موافقت‌نامه پادمان جامع ایران، قطعنامه‌های شورای حکام و کنفرانس عمومی از جمله تصمیم نامه شماره ۱۳/DEC/(۵۳)GC یازدهمین اجلاس کنفرانس مورخ شهریور ۱۳۸۸ استانداردهای ایمنی آژانس و دیگر اسناد مرتبط بین‌المللی می‌باشد.

ضرورت دارد با خاتمه دادن فوری به این بی‌عملی‌ها، علاوه بر محکوم نمودن این اقدامات مغایر با مقررات بین‌المللی آمریکا و رژیم صهیونیستی، به وظایف اساسنامه‌ای خود عمل نمایید. بدیهی است جمهوری اسلامی ایران تدابیر لازم در خصوص دفاع از حقوق حاکمیتی خود را به عمل آورده و اقدامات حقوقی مقتضی به ویژه در ارتباط با بی‌عملی توأم با همدستی شخص شما با این جنایات بی‌شرمانه را از طریق مراجع بین‌المللی مربوطه پیگیری خواهد نمود.

محمد اسلامی

رئیس سازمان انرژی اتمی

به:

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

نامه نماینده دایم کشورمان در وین به مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره: ۲۵۳۵۵۷۱

در پی اقدام غیرقانونی رژیم صهیونیستی در تجاوز به تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران، جمهوری اسلامی ایران از طریق مکاتبات رسمی دیپلماتیک و بیانیه‌های عمومی، به صورت مکرر نسبت به پیامدهای جدی این اقدام غیرقانونی بر اعتبار آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، تمامیت رژیم بین‌المللی عدم اشاعه هسته‌ای، و بقای معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای هشدار داده بود.

در ادامه این روند، استفاده غیرقانونی از زور توسط ایالات متحده آمریکا - که امین معاهده عدم اشاعه محسوب می‌شود - علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱ تیر ۱۴۰۴ (۲۲ ژوئن ۲۰۲۵)، نقض آشکار و بی‌سابقه حقوق بین‌الملل، از جمله منشور ملل متحد، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ان.پی.تی به شمار می‌آید. این اقدام غیرقانونی، ضربه‌ای جدی، ساختاری و بنیادی به اعتبار و انسجام حقوقی ان.پی.تی و رژیم بین‌المللی عدم اشاعه وارد کرده است.

بدین وسیله، و بر اساس اساسنامه آژانس، رسماً درخواست می‌نمایم که نشست فوق‌العاده شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به فوریت برگزار گردد تا به بررسی اقدامات شدیداً نگران‌کننده و بی‌سابقه تجاوزکارانه ایالات متحده آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران - که تحت نظارت کامل پادمانی آژانس قرار دارند - بپردازد. این اقدامات، نقض آشکار حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و اساسنامه آژانس محسوب می‌شوند و مستلزم بررسی فوری و جدی توسط شورای حکام هستند.

رضا نجفی

سفیر و نماینده دایم جمهوری اسلامی ایران - وین

به:

مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

بیانیه‌های بین‌المللی درباره جنگ تجاوزکارانه علیه ایران توسط رژیم اسرائیل و آمریکا

واکنش بین‌المللی به حملات نظامی ایالات متحده و رژیم اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت در جمهوری اسلامی ایران، با موجی از محکومیت‌های قاطع همراه بوده است که بر شدت این نقض‌ها و پیامدهای گسترده آن‌ها تأکید دارد.

بیانیه‌های صادرشده از سوی مقامات ارشد سازمان‌های بین‌المللی، کارشناسان مستقل سازمان ملل، نهادهای حقوق بشری و دیگر مجامع، بازتاب‌دهنده اجماع فزاینده جهانی است مبنی بر اینکه این حملات نقض آشکار اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت توسل به زور طبق بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد و حمایت‌های حقوق بشر دوستانه بین‌المللی از زیرساخت‌های غیرنظامی محسوب می‌شود.

چنین اظهاراتی صرفاً اعلام مواضع سیاسی نیست، بلکه تأیید حقوقی و اخلاقی بر ضرورت پایبندی به حقوق بین‌الملل به شمار می‌رود. این بیانیه‌ها به‌ویژه بر اصل حاکمیت دولت‌ها، غیرقانونی بودن دفاع پیش‌دستانه در حقوق بین‌الملل معاصر و ضرورت فوری حفاظت از تأسیسات هسته‌ای در برابر درگیری‌های مسلحانه مطابق با تعهدات آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تأکید دارند.

در دوران کنونی که با بی‌ثباتی فزاینده ژئوپلیتیکی و تهدیدات علیه چندجانبه‌گرایی همراه است — و در منطقه‌ای که به‌طور وجودی در معرض تهدید زرادخانه سلاح‌های کشتار جمعی رژیم صهیونیستی قرار دارد — این بیانیه‌ها یادآور آن است که جامعه بین‌المللی هنوز در تحقق ارزش‌هایی که مدعی دفاع از آن است، راهی طولانی در پیش دارد.

با برجسته ساختن غیرقانونی بودن و ماهیت بی‌ثبات‌کننده تجاوزات رژیم اسرائیل و ایالات متحده، این بیانیه‌ها پشتیبانی حقوقی و دیپلماتیک مهمی برای جمهوری اسلامی ایران در پیگیری حقوق خود از طریق مجاری قانونی فراهم می‌آورد و در عین حال، بر جایگاه ماندگار حقوق بین‌الملل به‌عنوان سدی در برابر یک‌جانبه‌گرایی و نظامی‌گری در روابط بین‌الملل تأکید می‌ورزد.

بیانیه دبیر کل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوترش، درباره ایران، ۲۱ ژوئن ۲۰۲۵

من عمیقاً از استفاده ایالات متحده از زور علیه ایران در امروز ابراز نگرانی می‌کنم. این اقدامی بسیار خطرناک در منطقه‌ای است که پیشاپیش در آستانه بحران قرار دارد — و تهدیدی مستقیم علیه صلح و امنیت بین‌المللی به‌شمار می‌آید.

خطر فزاینده‌ای وجود دارد که این درگیری به‌سرعت از کنترل خارج شده و پیامدهای فاجعه‌باری برای غیرنظامیان، منطقه و جهان به‌دنبال داشته باشد.

از تمامی کشورهای عضو می‌خواهم که از تشدید تنش‌ها پرهیز کنند و به تعهدات خود طبق منشور ملل متحد و سایر قواعد حقوق بین‌الملل پایبند بمانند.

در این لحظه‌ی خطر، اجتناب از سقوط به ورطه‌ی هرج و مرج، حیاتی است.

هیچ راه‌حل نظامی وجود ندارد. تنها مسیر پیش رو دیپلماسی است. تنها امید، صلح است.

بیانیه مشترک برخی از کشورها پیش از نشست شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

(جمهوری بلاروس، بورکینافاسو، جمهوری خلق چین، جمهوری کوبا، جمهوری اندونزی، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری عراق، مالزی، جمهوری نیکاراگوئه، جمهوری اسلامی پاکستان، فدراسیون روسیه و جمهوری بولیواری ونزوئلا)

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

خانم رئیس،

اجازه فرمایید بیانیه مشترک ذیل را از سوی جمهوری بلاروس، بورکینافاسو، جمهوری خلق چین، جمهوری کوبا، جمهوری اندونزی، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری عراق، مالزی، جمهوری نیکاراگوئه، جمهوری اسلامی پاکستان، فدراسیون روسیه و جمهوری بولیواری ونزوئلا قرائت نمایم: ما تجاوز رژیم اسرائیل علیه ایران، از جمله حملات نظامی به تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را به شدت محکوم می‌کنیم؛ اقداماتی که نقض فاحش حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شمار می‌آید. ما بر این باور قاطع هستیم که این حملات نظامی، علاوه بر تهدید صلح و امنیت بین‌المللی، اعتماد به معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (NPT) را تضعیف نموده، بی‌توجهی آشکار به نظام پادمان آژانس را نشان داده و توسعه بیشتر انرژی هسته‌ای برای اهداف صلح‌آمیز را در معرض خطر قرار می‌دهد. ما همچنین یادآور می‌شویم که قطعنامه‌های ۴۴۴/GC(XXIX)/RES و ۵۳۳/GC(XXXIV)/RES تصریح داشته‌اند که: «هرگونه حمله مسلحانه و تهدید علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته به مقاصد صلح‌آمیز، نقض اصول منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس به شمار می‌رود.» ما آگاهیم که جمهوری اسلامی ایران به‌عنوان یک کشور غیرهسته‌ای عضو معاهده NPT، و تأسیسات هسته‌ای هدف قرار گرفته‌شده ایران، تحت پوشش توافقنامه جامع پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار داشته‌اند. ما همچنین بر پایبندی دیرینه و مستحکم جمهوری اسلامی ایران به اصل عدم اشاعه هسته‌ای تأکید می‌نماییم. ما از تبعات گسترده و نگران‌کننده چنین حمله نظامی علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان در یک کشور عضو، عمیقاً نگران هستیم. ما از رژیم اسرائیل می‌خواهیم فوراً به تجاوزات نظامی خود علیه ایران پایان دهد. همچنین از شورای حکام، دبیرخانه و مدیرکل آژانس درخواست می‌کنیم تا اقدامات لازم را جهت بازداشتن رژیم اسرائیل از انجام حملات بیشتر به سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان آژانس اتخاذ نمایند. ما از مدیرکل درخواست می‌کنیم که در اسرع وقت گزارشی به شورای حکام درباره تمامی پیامدهای ناشی از حملات رژیم اسرائیل به سایت‌ها و تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان در ایران ارائه نماید و نیز در خصوص هرگونه اقدام یا تهدید بیشتر علیه تأسیسات هسته‌ای تحت پادمان ایران، به شورای امنیت ملل متحد گزارش دهد.

بیانیه جنبش عدم تعهد درباره حمله شنیع رژیم صهیونیستی

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

۱. جنبش عدم تعهد حمله شنیع، بی‌دلیل و از پیش برنامه‌ریزی شده اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران که در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ انجام شد را قاطعانه و با شدیدترین لحن ممکن محکوم و تقبیح می‌نماید. در این حمله، مجموعه‌ای از حملات هماهنگ و گسترده از جمله حملات هوایی علیه چندین منطقه در ایران، به‌ویژه مناطق مسکونی غیرنظامی با میلیون‌ها نفر از ساکنان دیگر، انجام شد که منجر به شهادت و زخمی شدن غیرنظامیان، از جمله زنان و کودکان، دانشمندان و استادان دانشگاه و همچنین مقامات عالی‌رتبه نظامی، برخی از آنها به همراه اعضای خانواده در محل سکونتشان گردید.

۲. جنبش عدم تعهد هدف قرار دادن عمدی تاسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای توسط اسرائیل را قویاً محکوم می‌کند و نگرانی‌های جدی خود را از این‌که چنین حملات و خسارات ناشی از آن، خطرات سهمگین ناشی از انتشار مواد رادیواکتیو و تهدیدات جدی برای جمعیت غیرنظامی و محیط زیست به همراه دارد، ابراز می‌دارد. جنبش عدم تعهد همچنین نگرانی خود را از تداوم حملات اسرائیل که ایمنی و امنیت هوانوردی غیرنظامی در منطقه را به خطر می‌اندازد، اعلام می‌نماید.

۳. جنبش عدم تعهد تأکید می‌کند که این حمله شنیع نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد، اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله حاکمیت، تمامیت ارضی و ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی دولت‌ها است، در حالی‌که حقوق اساسی، از جمله حق حیات و حق سلامت را به شدت نقض می‌کند.

۴. جنبش عدم تعهد نگرانی جدی خود را از تداوم اقدامات تجاوزکارانه اسرائیل که تلاش‌های صلح‌آمیز جاری برای ایجاد صلح و امنیت در منطقه را به خطر می‌اندازد و نشان‌دهنده قصد آن برای تشدید تنش‌هاست، ابراز می‌دارد. جنبش عدم تعهد نسبت به بی‌عملی سازمان ملل متحد و جامعه بین‌المللی در مواجهه با چنین تجاوزات مکرر اسرائیل در منطقه که تنها ارتکاب بیشتر چنین جنایاتی را توسط آن جسورتر کرده و اعتبار نظام چندجانبه را تضعیف می‌کند، هشدار می‌دهد. جنبش عدم تعهد تأکید می‌کند که چنین نقض‌های آشکار منشور سازمان ملل متحد توسط رژیم اسرائیل که تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی است، باید به طور قاطع توسط جامعه بین‌المللی محکوم شود.

۵. جنبش عدم تعهد همبستگی خود را با مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران اعلام داشته و به خانواده‌های جان‌باختگان این حملات اخیر تسلیت می‌گوید.

بیانیه سازمان همکاری شانگهای در مورد حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران

۱۴ ژوئن ۲۰۲۵

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای نگرانی جدی خود را نسبت به تشدید تنش‌ها در خاورمیانه ابراز می‌کنند و حملات نظامی اسرائیل به قلمرو جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ را قویاً محکوم می‌کنند.

چنین اقدامات تهاجمی علیه اهداف غیرنظامی، از جمله زیرساخت‌های انرژی و حمل و نقل، که منجر به تلفات غیرنظامی شده است، نقض فاحش قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد است. این اقدامات نقض حاکمیت ایران، آسیب به امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی و خطرات جدی برای صلح و ثبات جهانی محسوب می‌شود.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای قاطعانه از حل و فصل وضعیت پیرامون برنامه هسته‌ای ایران منحصراً از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز، سیاسی و دیپلماتیک حمایت می‌کنند. کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای مراتب تسلیت صمیمانه خود را به مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران ابراز می‌کنند.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای، با پایبندی کامل به اصول و هنجارهای منشور سازمان ملل متحد و منشور سازمان همکاری شانگهای، هرگونه اقدام غیرقانونی علیه کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای را غیرقابل قبول می‌دانند و تعهد تزلزل‌ناپذیر خود را برای تقویت صلح و امنیت بین‌المللی مجدداً تأیید می‌کنند.

بیانیه سازمان همکاری شانگهای در مورد حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران

۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

سازمان همکاری شانگهای نگرانی جدی خود را نسبت به تشدید فزاینده تنش‌ها در خاورمیانه ابراز می‌کند و حملات نظامی ایالات متحده آمریکا به تأسیسات هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران در ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ را به شدت محکوم می‌کند.

چنین اقداماتی نقض فاحش هنجارها و اصول حقوق بین‌الملل، منشور سازمان ملل متحد و منشور سازمان همکاری شانگهای است که استفاده از زور را در روابط بین‌الملل ممنوع می‌کند. این اقدامات حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران را تضعیف می‌کند، به امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی آسیب می‌رساند و پیامدهای جدی برای صلح و ثبات جهانی به همراه دارد. سازمان همکاری شانگهای خواستار کاهش تنش در وضعیت فعلی به منظور دستیابی به راه‌حلی از طریق سیاسی و دیپلماتیک است.

بیانیه ویژه گروه دوستان در دفاع از منشور سازمان ملل متحد، ۱۴ ژوئن ۲۰۲۵

۱. کشورهای عضو گروه دوستان منشور ملل متحد قویاً و به شدیدترین وجه ممکن، حملهٔ شنیع، عمدی، بی‌دلیل و از پیش برنامه‌ریزی‌شدهٔ رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ را محکوم می‌کنند؛ حمله‌ای که طی آن، مجموعه‌ای از اقدامات هماهنگ و گستردهٔ نظامی، از جمله حملات هوایی، علیه چندین نقطه در خاک ایران صورت گرفت و در پی آن صدها غیرنظامی، از جمله زنان و کودکان، همچنین دانشمندان، استادان دانشگاه و فرماندهان بلندپایه نظامی جمهوری اسلامی ایران و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی - برخی از ایشان به همراه اعضای خانواده‌شان در محل سکونت خود - کشته یا مجروح شدند.

۲. کشورهای عضو این گروه قاطعانه این حملات هدفمند رژیم اسرائیل را که علیه غیرنظامیان و مناطق پرجمعیت غیرنظامی که میلیون‌ها نفر در آن سکونت دارند انجام شده، محکوم می‌کنند. آنان تأکید دارند که هدف‌گیری مستمر، نظام‌مند و گسترده زنان و کودکان، وارد آوردن صدمات شدید جسمی و اجرای حملات نظامی علیه مناطق مسکونی و اموال و اماکن غیرنظامی از سوی رژیم اسرائیل، از جمله در حملات اخیر به جمهوری اسلامی ایران، بار دیگر گواه بی‌اعتنایی کامل این رژیم به هرگونه قانون یا هنجار و سوءنیت آن در ارتکاب جنایات فجیع است.

۳. گروه دوستان منشور ملل متحد هدف قرار دادن عامدانهٔ مقامات ارشد و دانشمندان ایرانی توسط رژیم اسرائیل را محکوم کرده و نیز حمله به تأسیسات هسته‌ای نطنز را که تحت پادمان‌ها و نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی فعالیت می‌کند، محکوم می‌نماید. این گروه نگرانی جدی خود را نسبت به خطرات ناشی از چنین حملاتی که می‌تواند به رهاسازی مواد رادیواکتیو و تهدیدی جدی برای جمعیت غیرنظامی و محیط‌زیست منجر شود، اعلام می‌دارد؛ همچنین نسبت به تهدید مداوم امنیت هوانوردی غیرنظامی در منطقه ابراز نگرانی می‌کند.

۴. کشورهای عضو این گروه تأکید می‌کنند که این حملهٔ مشمئزکننده نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، از جمله حاکمیت، تمامیت ارضی، و ممنوعیت تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی کشورها و همچنین نقض فاحش حقوق بنیادین بشر، به‌ویژه حق حیات و حق سلامت است. به‌ویژه، این حملات شنیع، نقض صریح ماده ۲ بند ۴ منشور ملل متحد محسوب می‌شوند.

۵. گروه دوستان منشور ملل متحد نسبت به سکوت، تساهل و انفعال سازمان ملل متحد و جامعهٔ بین‌المللی در قبال چنین حملات مستمر و خشن رژیم اسرائیل در منطقه هشدار می‌دهد و خاطرنشان می‌سازد که بی‌عملی و قصور در برخورد با این نقض‌های فاحش، موجب تضعیف حاکمیت قانون در عرصهٔ

بین‌المللی و خدشه‌دار شدن اعتبار نظام چندجانبه خواهد شد و زمینه را برای تکرار جنایات مشابه هموار می‌سازد.

۶. کشورهای عضو این گروه تأکید می‌کنند که این‌گونه نقض‌های آشکار منشور ملل متحد و حملات سبعانه اسرائیل که تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی است، باید بی‌هیچ ابهامی محکوم شود. آنان بر این نکته پافشاری می‌کنند که معیارهای دوگانه و گزینشی عمل کردن در اجرای اصول حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت تهدید یا توسل به زور، انسجام و اهداف منشور ملل متحد را تضعیف کرده و سابقه و الگویی خطرناک از بی‌قانونی ایجاد خواهد کرد.

۷. گروه دوستان منشور ملل متحد در این زمینه بر مسئولیت دبیرکل سازمان ملل متحد در دفاع از اهداف و اصول مندرج در منشور ملل متحد از طریق رد استفاده عامدانه و آشکار از زور علیه جمهوری اسلامی ایران تأکید دارد؛ همچنین بر نقش مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در حفاظت از ایمنی و امنیت تأسیسات هسته‌ای و پاسداری از تمامیت مأموریت آژانس از طریق محکوم کردن حملات و تلاش‌های اسرائیل علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران تأکید می‌کند.

۸. کشورهای عضو گروه دوستان منشور ملل متحد نگرانی شدید خود را نسبت به ادامه جنایات رژیم اسرائیل که هدف آن شعله‌ور کردن و انفجار منطقه خاورمیانه است، ابراز می‌دارند؛ جنایاتی که از جمله در نقض‌های مکرر و گسترده حقوق بین‌الملل، تحریکات و تجاوزات آن علیه کشورهای منطقه مشهود بوده و بیانگر عزم این رژیم در تشدید تنش‌ها و مسئولیت کامل آن در قبال پیامدهای این اقدامات است.

۹. گروه دوستان منشور ملل متحد یادآور می‌شود که تمامی دولت‌ها طبق حقوق بین‌الملل موظفاند از هرگونه یاری یا مساعدت عامدانه به اسرائیل در ارتکاب این جنایات فجیع علیه جمهوری اسلامی ایران و دیگر ملت‌های منطقه خودداری نمایند. همچنین، بر حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران در دفاع مشروع طبق حقوق بین‌الملل و ضرورت فوری پاسخگو کردن رژیم اسرائیل در قبال تمامی جنایاتش علیه ملت فلسطین و کل منطقه تأکید می‌نماید.

۱۰. کشورهای عضو گروه دوستان منشور ملل متحد همبستگی راسخ خود را با ملت و دولت جمهوری اسلامی ایران - که از اعضای بنیان‌گذار این گروه نیز به‌شمار می‌رود - اعلام داشته و مراتب تسلیم صمیمانه خود را به خانواده‌های قربانیان این حملات شنیع اخیر ابراز می‌دارند.

بیانیه مشترک کشورهای عربی و اسلامی در خصوص لزوم توقف خصومت‌های اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و بازگشت به مسیر مذاکرات

۱۶ ژوئن ۲۰۲۵

با توجه به تحولات سریع در منطقه و تشدید بی‌سابقه تنش‌ها در خاورمیانه، به‌ویژه در پرتو تجاوز نظامی مستمر رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران، وزرای امور خارجه کشورهای: دولت قطر، جمهوری دموکراتیک خلق الجزایر، پادشاهی بحرین، بروئی دارالسلام، جمهوری چاد، اتحاد کومور، جمهوری جیبوتی، جمهوری عربی مصر، جمهوری عراق، پادشاهی هاشمی اردن، دولت کویت، دولت لیبی، جمهوری اسلامی موریتانی، جمهوری اسلامی پاکستان، پادشاهی عربستان سعودی، جمهوری فدرال سومالی، جمهوری سودان، جمهوری ترکیه، سلطان‌نشین عمان و امارات متحده عربی موارد زیر را مورد تأکید قرار می‌دهند:

• محکومیت و رد قاطع حملات اخیر رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و هرگونه اقدامی که ناقض حقوق بین‌الملل و اهداف و اصول منشور ملل متحد باشد، همراه با تأکید بر ضرورت احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها، پایبندی به اصول حسن همجواری و حل‌وفصل مسالمت‌آمیز اختلافات.

• ضرورت فوری توقف خصومت‌های اسرائیل علیه ایران که در مقطع افزایش تنش‌ها در خاورمیانه صورت می‌گیرد، و لزوم تلاش برای تنش‌زدایی، دستیابی به آتش‌بس فراگیر و بازگرداندن آرامش، همراه با ابراز نگرانی عمیق نسبت به این تشدید خطرناک که می‌تواند پیامدهای جدی برای صلح و ثبات کل منطقه به‌همراه داشته باشد.

• ضرورت فوری ایجاد منطقه‌ای عاری از سلاح‌های هسته‌ای و سایر سلاح‌های کشتار جمعی در خاورمیانه که شامل همه کشورهای منطقه، بدون استثنا، و منطبق با قطعنامه‌های بین‌المللی مربوطه باشد، و نیز ضرورت پیوستن تمامی کشورهای منطقه به معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای.

• اهمیت حیاتی خودداری از هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای که تحت پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اقرار دارند، مطابق با قطعنامه‌های آژانس و تصمیمات شورای امنیت سازمان ملل، چرا که چنین اقداماتی نقض حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو سال ۱۹۴۹، محسوب می‌شود.

• ضرورت بازگشت فوری به مسیر مذاکرات، به‌عنوان تنها راهکار مؤثر برای دستیابی به توافقی پایدار در خصوص برنامه هسته‌ای ایران.

• اهمیت حفاظت از آزادی کشتیرانی در آب‌های بین‌المللی، بر اساس قواعد مربوطه در حقوق بین‌الملل، و ضرورت اجتناب از هرگونه اقدام که امنیت دریانوردی را تضعیف کند.

• تأکید بر اینکه دیپلماسی، گفتگو و پایبندی به اصول حسن همجواری، در چارچوب حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد، تنها مسیر واقعی برای حل‌وفصل بحران‌های منطقه‌ای است و ابزارهای نظامی نمی‌توانند راه‌حلی پایدار برای بحران جاری ارائه دهند.

محکومیت حملات اسرائیل توسط کمیته دائمی وزرای همکاری‌های علمی و فناوری سازمان همکاری اسلامی

عالی‌جناب،

از طرف کمیته دائمی وزرای همکاری‌های علمی و فناوری سازمان همکاری اسلامی (OIC-COMSTECH) و به عنوان شخص خودم، مایل‌م شدیدترین محکومیت خود را از تجاوز نظامی اخیر اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران که در ساعات اولیه جمعه رخ داد، ابراز کنم. این تشدید بی‌دلیل و بی‌ملاحظه منجر به از دست رفتن غم‌انگیز جان غیرنظامیان بی‌گناه، از جمله شهادت چندین مقام ایرانی، و وارد آمدن خسارات سنگین به مناطق مسکونی شد.

چنین اقدامات تجاوزکارانه‌ای نه تنها نقض آشکار قوانین بین‌المللی و حاکمیت یک کشور عضو دیگر سازمان همکاری اسلامی است، بلکه تهدیدی جدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای و جهانی نیز محسوب می‌شود. هدف قرار دادن زیرساخت‌های غیرنظامی و غیرنظامیان کاملاً غیرقابل قبول است و باید به صراحت توسط جامعه بین‌المللی محکوم شود.

ادامه سرپیچی اسرائیل از هنجارهای بین‌المللی و بی‌توجهی به جان انسان‌ها که در کارزار وحشیانه مداوم آن در غزه مشهود است و اکنون از طریق این حمله به ایران نیز گسترش یافته است، نشان دهنده الگویی از مصونیت از مجازات است که خطر بی‌ثباتی بیشتر منطقه‌ای را که از قبل بی‌ثبات بوده است، به همراه دارد.

ما عمیق‌ترین تسلیت‌ها و همبستگی صمیمانه خود را در این دوران سخت به دولت و مردم برادر جمهوری اسلامی ایران ابراز می‌کنیم. ایران همچنان عضوی فعال و ارزشمند از خانواده سازمان همکاری اسلامی است و ما کاملاً از حق آن برای صلح، حاکمیت و عدالت حمایت می‌کنیم.

ما از سازمان ملل متحد و سایر مجامع بین‌المللی می‌خواهیم که اقدامات فوری و مشخصی را برای پاسخگو کردن اسرائیل به خاطر این نقض فاحش قوانین بین‌المللی انجام دهند و گام‌های فوری برای جلوگیری از هرگونه تشدید بیشتر که می‌تواند امنیت و ثبات منطقه و فراتر از آن را به خطر بیندازد، بردارند.

**محکومیت حمله اسرائیل توسط کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی
(OIC-IPHRC)، ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵**

کمیسیون مستقل دائمی حقوق بشر سازمان همکاری اسلامی تجاوز نظامی غیرقانونی و بی‌دلیل رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران را که تاکنون بنا به گزارش‌ها منجر به جان‌باختن بیش از ۲۰۰ غیرنظامی، از جمله زنان و کودکان شده است، قویاً محکوم می‌کند. این کمیسیون ضمن ابراز عمیق‌ترین همدردی خود با مردم ایران، مراتب همبستگی صمیمانه خود را با خانواده‌های قربانیان که متحمل رنج و فقدان عظیم و جبران‌ناپذیر شده‌اند، اعلام می‌دارد.

این کمیسیون بر حرمت و قداست جان انسان‌ها تأکید نموده و ماهیت کورکورانه و بی‌ملاحظه تجاوز نظامی اسرائیل را که جان بی‌گناهان را به خطر انداخته، شدیداً محکوم می‌کند. حملات جاری اسرائیل که مناطق مسکونی و زیرساخت‌های غیرنظامی را هدف قرار داده، نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به‌ویژه حق بنیادین حیات، محسوب می‌شود. هدف قرار دادن جمعیت و زیرساخت‌های غیرنظامی نه تنها ناقض اصول تفکیک و تناسب در حقوق بین‌الملل بشردوستانه است، بلکه نشانگر الگوی نگران‌کننده‌ای از بی‌توجهی سیستماتیک به هنجارهای حاکم بر شیوه‌های جنگی است. این اقدامات، نقض فاحش مواد ۴۸، ۵۱ و ۵۲ پروتکل الحاقی اول به کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو تلقی می‌شود که حمله به غیرنظامیان و اهداف غیرنظامی را ممنوع کرده‌اند.

کمیسیون، ضمن پاسداشت حق حیات، کرامت و امنیت ملت ایران، از سازمان ملل متحد، سازمان همکاری اسلامی و جامعه بین‌المللی می‌خواهد قاطعانه برای جلوگیری از تشدید بیشتر بحران اقدام کرده، به خصومت‌های اسرائیل پایان دهند و رژیم متجاوز را به‌طور کامل در برابر نقض‌های حقوق بین‌الملل مسئول بشمارند.

اعلامیه استانبول مصوب پنجاه و یکمین نشست شورای وزیران امور خارجه سازمان همکاری اسلامی

۲۱ - ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

ما، وزرای امور خارجه و رؤسای هیئت‌های نمایندگی کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی (OIC)، که در پنجاه و یکمین نشست شورای وزیران امور خارجه، در تاریخ ۲۱ و ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ در استانبول، جمهوری ترکیه گرد هم آمده‌ایم: ...

۱۱. سیاست‌های بی‌ثبات‌ساز رژیم اسرائیل در منطقه و حملات اخیر آن به ایران، سوریه و لبنان را که نقض آشکار حاکمیت و امنیت این کشورها و حقوق بین‌الملل به شمار می‌رود، محکوم می‌کنیم؛ و از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم اقدامات بازدارنده لازم را برای توقف این تجاوزات اتخاذ کرده و رژیم اسرائیل را در قبال جنایات ارتكابی، پاسخگو نماید. تصمیم گرفته شد تا یک گروه تماس وزرای امور خارجه با ترکیب باز تأسیس شود که مأمور برقراری تماس‌های منظم با طرف‌های منطقه‌ای و بین‌المللی نبی‌ربط به‌منظور حمایت از تلاش‌ها برای کاهش تنش، توقف تجاوزات علیه ایران و دستیابی به یک راه‌حل مسالمت‌آمیز گردد.

۱۲. تجاوز رژیم اسرائیل به جمهوری اسلامی ایران را به‌شدت محکوم کرده و بر ضرورت فوری توقف حملات اسرائیل و نگرانی جدی خود را نسبت به این تشدید خطرناک که وضعیت انسانی، اقتصادی و زیست‌محیطی منطقه را تهدید می‌کند، ابراز می‌داریم.

قطعنامه اجلاس اضطراری سازمان همکاری اسلامی در محکومیت تجاوزات، ۲۱-۲۲ ژوئن ۲۰۲۵

با شدیدترین عبارات، اقدامات تجاوز کارانه‌ی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران را که از ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ آغاز شده و شامل حملات مکرر نظامی به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و ترور دانشمندان، فرماندهان ارشد نظامی و غیرنظامیان بی‌گناه از جمله زنان و کودکان می‌باشد، به شدت محکوم می‌نماید. این اقدامات نقض آشکار قواعد آمره حقوق بین‌الملل و اصول منشور ملل متحد، از جمله ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی سایر کشورها است؛

با تأکید بر اینکه این حملات، طبق منشور ملل متحد و به ویژه ماده ۴(۲) آن، مصداق اعمال تجاوز کارانه و بر اساس حقوق بین‌الملل بشردوستانه، جنایت جنگی محسوب می‌شوند. ضمن ابراز همبستگی کامل سازمان همکاری اسلامی و کشورهای عضو با دولت و مردم جمهوری اسلامی ایران در برابر تجاوزات رژیم صهیونیستی؛

با تأکید بر ضرورت توقف فوری عملیات نظامی اسرائیل علیه ایران و درخواست از همه طرف‌های جامعه بین‌الملل برای پرهیز از تشدید درگیری‌ها، با توجه به تهدید جدی آن علیه صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی؛

با یادآوری قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت سازمان ملل که حمله نظامی رژیم صهیونیستی به تأسیسات هسته‌ای را قویاً محکوم و اسرائیل را از تکرار چنین اقداماتی در آینده منع نموده است؛
با تأکید بر مفاد قطعنامه‌های ۴۴۴ (دوره نوزدهم کنفرانس عمومی آژانس انرژی اتمی)، ۴۷۵ (دوره سی‌ویکم) و ۵۳۳ (دوره سی‌وچهارم) که همگی حمله به تأسیسات هسته‌ای کشورهای عضو آژانس را قویاً محکوم کرده‌اند؛

با تجدید تأکید بر حق مسلم ایران در دفاع مشروع مطابق ماده ۵۱ منشور ملل متحد. با تأکید مجدد بر اهمیت ایجاد منطقه‌ای عاری از سلاح‌های هسته‌ای و سایر سلاح‌های کشتار جمعی در خاورمیانه:

۱. تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران، از جمله حملات به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت نظارت آژانس و ترور دانشمندان، فرماندهان ارشد و غیرنظامیان بی‌گناه از جمله زنان و کودکان را به شدت محکوم می‌کند.

۲. همچنین حملات رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران از جمله نطنز، فردو و اصفهان را که تحت نظارت کامل آژانس قرار دارند و برخلاف قطعنامه‌های کنفرانس عمومی و هیئت حکام آژانس است، محکوم و از آژانس می‌خواهد این حملات را قویاً محکوم و گزارش آن را به شورای امنیت ارائه کند.

۳. از اسرائیل می‌خواهد بدون فوت وقت به معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای بپیوندد و تمامی تأسیسات و فعالیت‌های هسته‌ای خود را تحت نظارت جامع آژانس قرار دهد.
۴. اعلام می‌کند این حملات وحشیانه، نقض حقوق بین‌الملل از جمله کنوانسیون‌های ژنو است و امنیت و صلح منطقه‌ای و جهانی را به شدت تهدید می‌کند.
۵. خواستار توقف فوری همه اعمال تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی علیه ایران و لزوم پاسخگویی کامل این رژیم بر اساس حقوق بین‌الملل می‌شود.
۶. همچنین از شورای امنیت سازمان ملل می‌خواهد در اسرع وقت به این تهدید جدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی رسیدگی کرده و اقدامات قاطع تحت فصل هفتم منشور برای توقف تجاوزات رژیم صهیونیستی اتخاذ کند و از کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در شورای امنیت می‌خواهد برای تصویب قطعنامه الزام‌آور علیه رژیم صهیونیستی، اقدام نمایند.
۷. از مواضع و بیانیه‌های حمایتی کشورهای عضو تقدیر کرده و همبستگی کامل خود را با دولت و مردم ایران در این شرایط دشوار ابراز می‌دارد.
۸. تصمیم به تشکیل «گروه تماس وزرای امور خارجه» با مأموریت برقراری تماس‌های منظم با طرف‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در راستای حمایت از تلاش‌های تنش‌زدایی، توقف تجاوزات علیه ایران و دستیابی به راه‌حل مسالمت‌آمیز می‌گیرد.
۹. بر حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران در دفاع مشروع و اتخاذ هرگونه تدبیر لازم برای حفاظت از حاکمیت و امنیت مردم و جلوگیری از تکرار این اقدامات جنایتکارانه در آینده تأکید می‌کند.
۱۰. نقض آشکار حریم هوایی عراق توسط رژیم صهیونیستی را که نقض اصول حقوق بین‌الملل است، محکوم و این رژیم را از لحاظ حقوقی و سیاسی مسئول این اقدام تجاوزکارانه می‌داند.
۱۱. از گروه‌های سفرا و نمایندگان سازمان همکاری اسلامی در پایتخت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی می‌خواهد فوراً مواضع سازمان را به اطلاع دولت‌ها، رسانه‌ها و افکار عمومی برسانند و برای محکومیت و توقف تجاوزات رژیم صهیونیستی علیه ایران، به طور هماهنگ اقدام کنند.
۱۲. از دبیرکل می‌خواهد این قطعنامه را به عنوان سند رسمی سازمان ملل ثبت کند.
۱۳. تصمیم می‌گیرد همچنان این موضوع را در دستور کار فعال خود نگه دارد.

بیانیه وزیران امور خارجه اتحادیه عرب، ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵

در روز جمعه، ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵، جلسه فوق‌العاده شورای اتحادیه عرب در سطح وزیران خارجه به درخواست جمهوری عراق در شهر استانبول، کشور ترکیه برگزار شد. این نشست به بررسی پیامدهای تجاوز رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و تأثیر آن بر امنیت و ثبات منطقه‌ای اختصاص یافت. ریاست جلسه بر عهده جناب آقای ایمن صفادی، وزیر امور خارجه پادشاهی اردن، که هم‌اکنون ریاست دوره‌ای جلسه فوق‌العاده شورای اتحادیه عرب در سطح وزیران را بر عهده دارد، بود. این جلسه در آستانه پنجاه و یکمین نشست شورای وزیران امور خارجه سازمان همکاری اسلامی که مقرر است در روز شنبه برگزار شود، برگزار گردید.

پس از سخنان وزیر امور خارجه عراق، جناب آقای فؤاد حسین، مداخلات کشورهای عضو و اظهارات دبیرکل محترم، شورا بیانیه‌ای صادر کرد که در آن مجموعه‌ای از مواضع و تدابیر کلیدی اتخاذ گردید که مهم‌ترین آن‌ها عبارت است از: محکومیت تجاوز رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران و توصیف آن به عنوان نقض آشکار حاکمیت یک کشور عضو سازمان ملل متحد و تهدیدی برای صلح و امنیت منطقه‌ای.

شورا بر ضرورت توقف فوری این تجاوز تأکید نموده و خواستار تشدید تلاش‌های منطقه‌ای و بین‌المللی به منظور کاهش تنش‌ها، دستیابی به آتش‌بس جامع و بازگرداندن آرامش شد و نگرانی عمیق خود را نسبت به این تشدید خطرناک که تهدیدی جدی برای صلح و ثبات کل منطقه است، ابراز داشت همچنین، شورا ضرورت بازگشت به مسیر مذاکرات برای دستیابی به توافقی پایدار درباره برنامه هسته‌ای ایران را مورد تأکید قرار داد و از همه تلاش‌ها برای کاهش تنش حمایت کرد.

شورا از جامعه بین‌المللی به ویژه شورای امنیت سازمان ملل خواست تا به مسئولیت‌های خود در توقف تجاوزات رژیم اسرائیل که نقض قوانین بین‌المللی و تهدیدی برای امنیت و ثبات منطقه است، عمل نماید و تأکید کرد که تنها راه حل بحران‌های منطقه در دیپلماسی و گفت‌وگو مبتنی بر اصول حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل نهفته است و بحران کنونی نمی‌تواند از طریق اقدامات نظامی حل شود و بازگرداندن آرامش در منطقه مستلزم پرداختن به ریشه‌های بحران است که مهم‌ترین آن توقف تجاوزات مداوم رژیم اسرائیل علیه نوار غزه و تسریع در تأمین کمک‌های انسانی از طریق نهادهای ذیربط سازمان ملل می‌باشد.

شورا همچنین اقدامات غیرقانونی رژیم اسرائیل در کرانه باختری اشغالی را محکوم نموده و نسبت به سیاست‌های این رژیم که منطقه را به سمت درگیری و تنش بیشتر سوق می‌دهد هشدار داد که نیازمند اقدام مؤثر بین‌المللی برای توقف این سیاست‌های تجاوز کارانه است.

شورا ضرورت احترام به آزادی عبور و مرور در آبراه‌های بین‌المللی و اصول منشور سازمان ملل که منع استفاده یا تهدید به زور در روابط بین‌الملل را مقرر داشته است، را یادآور شد و بر حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات، احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها و رد هرگونه اقدام یا تلاش در جهت تضعیف امنیت و ثبات آن‌ها تأکید نمود.

شورا همچنین خواستار احترام کامل به حاکمیت کشورهای منطقه و محکومیت هرگونه نقض حریم هوایی آنان شد و بر ضرورت اجتناب از هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، منطبق بر قطعنامه‌های آن آژانس و شورای امنیت سازمان ملل تأکید نمود. شورا در نهایت نسبت به خطرات ناشی از انتشار مواد رادیواکتیو و پیامدهای انسانی و زیست‌محیطی آن در منطقه هشدار داد.

بیانیه مشترک بریکس در مورد تشدید وضعیت امنیتی در خاور میانه پس از حملات نظامی به قلمرو جمهوری اسلامی ایران

ما نگرانی عمیق خود را در مورد حملات نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران از ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵، که نقض قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد است، و تشدید متعاقب وضعیت امنیتی در خاور میانه، ابراز می‌کنیم.

در مواجهه با افزایش تنش‌ها با پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی برای صلح و امنیت بین‌المللی و همچنین برای اقتصاد جهانی، بر نیاز فوری به شکستن چرخه خشونت و احیای صلح تأکید می‌کنیم. ما از همه طرف‌ها می‌خواهیم که از طریق کانال‌های موجود گفتگو و دیپلماسی، با هدف کاهش تنش و حل اختلافات خود از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز، تعامل کنند.

ما نگرانی جدی خود را در مورد هرگونه حمله علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز که با نقض قوانین بین‌المللی و قطعنامه‌های مربوطه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی انجام می‌شود، ابراز می‌کنیم. پادمان‌ها، ایمنی و امنیت هسته‌ای باید همیشه، از جمله در درگیری‌های مسلحانه، برای محافظت از مردم و محیط زیست در برابر آسیب، رعایت شوند. در این زمینه، ما حمایت خود را از ابتکارات دیپلماتیک با هدف رسیدگی به چالش‌های منطقه‌ای تکرار می‌کنیم.

جان غیرنظامیان باید محافظت شود و زیرساخت‌های غیرنظامی باید با رعایت کامل قوانین بین‌المللی بشردوستانه، مورد حفاظت قرار گیرند. ما مراتب تسلیت صمیمانه خود را به خانواده‌های قربانیان ابراز می‌کنیم و همبستگی خود را با غیرنظامیان آسیب‌دیده ابراز می‌کنیم.

بریکس، با پیروی از اصول مندرج در منشور سازمان ملل متحد، همچنان به ترویج صلح و امنیت بین‌المللی و تقویت دیپلماسی و گفتگوی مسالمت‌آمیز به عنوان تنها مسیر پایدار به سوی ثبات بلندمدت در منطقه متعهد است. در این راستا، ما همچنین بر ضرورت ایجاد منطقه‌ای عاری از سلاح‌های هسته‌ای و سایر سلاح‌های کشتار جمعی در خاور میانه، مطابق با قطعنامه‌های بین‌المللی مربوطه، تأکید می‌کنیم. ما از جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که از فرآیندهای گفتگو حمایت و آنها را تسهیل کند، از قوانین بین‌المللی پیروی کند و به طور سازنده در حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات به نفع همه بشریت مشارکت کند.

این موضوع همچنان در دستور کار کشورهای بریکس خواهد بود.

بیانیه سازمان جهانی بهداشت درباره تجاوز رژیم صهیونیستی به ایران

۱۹ ژوئن ۲۰۲۵

تشدید تنش‌ها میان ایران و اسرائیل، مراکز درمانی و دسترسی به خدمات بهداشتی را در معرض خطر جدی قرار داده است. گزارش‌های منتشر شده تاکنون از حملات به تأسیسات بهداشتی بسیار نگران‌کننده و تأسفبار است.

متعاقب حملات هوایی سه‌روز پیش به تهران، سه مددکار بهداشتی وابسته به جمعیت هلال احمر ایران، در حالی که بر اساس گزارش‌ها مشغول نجات مجروحین بوده‌اند، کشته شدند. طی همان روز، یک بیمارستان در کرمانشاه در نتیجه انفجاری که در مجاورت آن رخ داد، دچار آسیب شد و خساراتی به بخش مراقبت‌های ویژه آن وارد گردید. در این حمله، پانزده تن از کارکنان و بیماران دچار مجروحیت شدند.

اما از همه طرف‌های درگیر می‌خواهیم که صرف‌نظر از شرایط، امنیت امکان بهداشتی و کارکنان آنها و بیماران بستری را حفظ نمایند.
صلح، بهترین دارو است.

بیانیه ۲۲ کارشناس سازمان ملل متحد در محکومیت حمله آمریکا به ایران و درخواست پایان دائمی خصومت‌ها

۲۶ ژوئن ۲۰۲۵

کارشناسان سازمان ملل^۱ امروز صراحتاً حمله نظامی اخیر ایالات متحده به سه تأسیسات هسته‌ای در ایران را محکوم کردند. «این حملات نقض آشکار بنیادی‌ترین قواعد نظم جهانی از سال ۱۹۴۵ تاکنون است - ممنوعیت استفاده تجاوز کارانه از قوه قهریه و وظیفه احترام به حاکمیت و پرهیز از مداخله قهری در کشورهای دیگر»، این کارشناسان اعلام کردند. «رهبران سیاسی و نظامی مسئول در ایالات متحده ممکن است از منظر حقوق بین‌الملل در ارتکاب جنایت تجاوز مسئول شناخته شوند».

به گفته این کارشناسان، «این حملات به‌طور جدی حقوق بشر را تهدید کرده‌اند، از جمله حق حیات، امنیت شخصی، سلامت، محیط‌زیست پاک و حق تعیین سرنوشت مردم ایران».

ایالات متحده با استفاده از ۷۵ سلاح از طریق هوا و دریا، تأسیسات فردو، نطنز و اصفهان را هدف قرار داد که موجب وارد آمدن خسارات گسترده‌ای شد. ایران در پاسخ، یک پایگاه آمریکا در قطر را هدف قرار داد، اما تلفاتی در پی نداشت. اکنون به‌نظر می‌رسد آتش‌بس شکننده‌ای برقرار شده باشد.

ماده ۲ بند ۴ منشور ملل متحد، تهدید یا استفاده از زور علیه هر کشور را ممنوع می‌سازد، مگر در حالت دفاع مشروع یا با تصویب شورای امنیت. حق دفاع مشروع تنها در پاسخ به یک حمله مسلحانه واقعی یا قریب‌الوقوع از سوی کشور دیگر قابل اعمال است.

«ایران نه ایالات متحده و نه اسرائیل را با سلاح هسته‌ای مورد حمله قرار نداده است. هیچ‌گونه مدرکی دال بر قصد قریب‌الوقوع ایران برای چنین حمله‌ای وجود ندارد».

دفاع مشروع «پیش‌گیرانه» یا «پیش‌دستانه» در برابر تهدیدات فرضی آینده مانند اشاعه هسته‌ای یا تروریسم، از زمان تصویب منشور ملل متحد در ۸۰ سال پیش، از منظر حقوق بین‌الملل مجاز نبوده است. کارشناسان هشدار دادند: «پذیرش دفاع پیش‌گیرانه آغازگر دوران فاجعه‌بار قانون جنگل و «حق با قوی‌تر است» خواهد بود، که در آن کشورهای قدرتمند می‌توانند برای پیشبرد منافع امنیتی یا سیاست خارجی خود به سایر کشورها حمله نظامی کنند. این امر به تشدید بی‌اعتمادی، مسابقات تسلیحاتی و ائتلاف‌های بی‌ثبات‌کننده مبتنی بر «توازن قوا» منجر خواهد شد - دقیقاً همان چیزهایی که نظم پس از جنگ جهانی دوم در صدد جلوگیری از آن بود». آنان افزودند: «این رویکرد، خاورمیانه را بیش از پیش بی‌ثبات می‌کند و خطرات علیه حقوق بشر در سراسر جهان را افزایش می‌دهد».

این کارشناسان با تأکید بر موضع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اعلام کردند که تأسیسات هسته‌ای هرگز نباید هدف حمله قرار گیرند؛ چرا که این امر می‌تواند به رهاسازی مواد رادیواکتیو منجر شود که

۱. منظور از «UN experts» در این گونه بیانیه‌ها، گزارشگران ویژه، اعضای گروه‌های کاری و دیگر کارشناسان مستقل تعیین‌شده توسط شورای حقوق بشر سازمان ملل است که در ظرفیت شخصی خود فعالیت می‌کنند.

تأثیرات فاجعه‌باری بر محیط زیست و حقوق بشر، از جمله حق حیات، امنیت فردی، سلامت، محافظت در برابر آوارگی اجباری و حقوق آسیب‌پذیرترین اقشار داشته باشد. حقوق بین‌الملل بشردوستانه نیز عموماً حمله به تأسیسات هسته‌ای را ممنوع کرده است.

«ما از تمامی طرف‌ها می‌خواهیم از توسل بیشتر به زور خودداری کرده و به حل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی در چارچوب منشور ملل متحد، از جمله از طریق معاهدات منع اشاعه سلاح‌های هسته‌ای و همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، پایبند بمانند و حقوق بشر تمامی انسان‌ها را رعایت کنند.» کارشناسان افزودند: «زمان‌بندی این حملات، تلاش‌های دیپلماتیک برای احیای برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) و نیز صلح و امنیت منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را تضعیف کرده است.»

آن‌ها افزودند: «در جهانی که با بحران عمیق اقتصادی مواجه است، و در مقام اعضای جامعه بین‌المللی که به صلح پایبند است، ما بر این باوریم که منابع مالی صرف‌شده برای تجاوز نظامی باید به‌سوی صلح‌سازی و توسعه هدایت شوند.»

کارشناسان هشدار دادند: «این حملات از سوی ایالات متحده – که یکی از اعضای دائم شورای امنیت و مسئول حفظ صلح و امنیت بین‌المللی است – به نوعی، تجاوز خشن و دیپلماسی زور را به‌عنوان ابزاری برای اعمال سیاست خارجی نهادینه می‌سازد و حاکمیت قانون بین‌المللی را به‌شدت تضعیف می‌کند.» در پایان، این کارشناسان خاطرنشان کردند: «در زمانی که چندجانبه‌گرایی در بحران قرار دارد، همه کشورها باید در برابر چنین بی‌قانونی ایستادگی کرده و ایالات متحده و اسرائیل را به رعایت قواعد جهانی انسانیت وادار کنند.»

محکومیت حمله اسرائیل توسط کشورهای شورای همکاری خلیج فارس، ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵

کشورهای شورای همکاری خلیج فارس حملات رژیم صهیونیستی به سرزمین جمهوری اسلامی ایران را در آغاز پنجاه و نهمین اجلاس شورای حقوق بشر در ژنو محکوم کردند.

کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس حملات رژیم صهیونیستی به سرزمین جمهوری اسلامی ایران را محکوم کردند. این محکومیت از سوی سفیر ناصر الهاین، نماینده دائم دولت کویت (که ریاست دوره‌ای شورای همکاری را بر عهده دارد) در سازمان ملل و سایر سازمان‌های بین‌المللی، امروز سه‌شنبه ۱۷ ژوئن ۲۰۲۵ در مراسم افتتاحیه پنجاه و نهمین نشست شورای حقوق بشر در ژنو اعلام شد و تأکید کرد که این حملات رژیم صهیونیستی، نقض آشکار حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و اصول و عرف‌های بین‌المللی به‌شمار می‌رود و بر محکومیت کشورهای عضو شورا نسبت به ادامه تجاوزات وحشیانه رژیم صهیونیستی علیه ملت فلسطین نیز مجدداً تأکید کرد.

وی همچنین خاطرنشان ساخت که کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس بر اولویت حل‌وفصل مسالمت‌آمیز منازعات و ترویج گفت‌وگو و تفاهم به‌عنوان عناصر اساسی برای صیانت از حقوق بشر تأکید دارند.

او افزود: «کشورهای شورا حمایت کامل خود را از تلاش‌ها برای کاهش تنش و پایبندی مستمرشان به تسهیل گفت‌وگو از طریق مساعی جمیله و فراهم‌سازی شرایط مناسب برای راه‌حل‌های مسالمت‌آمیز اعلام می‌دارند. این موضع برخاسته از اهتمام جدی آن‌ها به تقویت امنیت و ثبات در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی است.»

سفیر کویت در پایان سخنان خود بر این نکته تأکید کرد که کشورهای شورای همکاری معتقدند حمایت از حقوق بشر مستلزم وجود محیطی بین‌المللی پایدار، مبتنی بر احترام به حاکمیت کشورها، اولویت‌بخشی به گفت‌وگو و پایبندی به رویکردهای چندجانبه در پیشگیری از درگیری‌ها و ارتقای توسعه می‌باشد.

بیانیه گروه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در نیویورک درباره تجاوز اسرائیل و آمریکا

۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

آقای رئیس،

ما به شدیدترین وجه ممکن، نسل‌کشی نیروهای اشغالگر اسرائیلی علیه مردم فلسطین در نوار غزه، و گسترش این جنایت به کرانه باختری از جمله شهر قدس (القدس الشریف) را محکوم می‌کنیم.

طی بیست ماه گذشته، جهان شاهد کارزار بی‌پایانی بوده که با هدف آواره‌سازی مردم فلسطین در سراسر سرزمین اشغالی به‌طور غیرقانونی، و ایجاد شرایط غیرقابل تحمل زندگی برای آنان، از جمله با بهره‌گیری از گرسنگی به‌عنوان روشی برای نسل‌کشی، به‌پیش رفته است.

تلاش‌های مداوم قدرت اشغالگر غیرقانونی برای تغییر جغرافیا یا ترکیب جمعیتی دولت اشغالی فلسطین، در راستای حذف کامل مسئله فلسطین، از جمله سلب حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین، صورت می‌گیرد.

جز در سایهٔ مصونیت از مجازات، این جنایات فاحش ممکن نبودند. ما از جامعهٔ بین‌المللی می‌خواهیم که با این قدرت اشغالگر مقابله کرده و عاملان این جنایات را مورد پیگرد قرار دهد.

تدابیر موقت صادره از سوی دیوان بین‌المللی دادگستری از ژانویه ۲۰۲۴، یافته‌های کمیسیون تحقیق بین‌المللی مستقل، دیگر سازوکارها، و همچنین گزارش‌ها و هشدارهای متعدد رویه‌های ویژه سازمان ملل نباید نادیده گرفته شوند.

نسل‌کشی در فلسطین باید پایان یابد، و منطقه باید از خطر یک هولوکاست بی‌پایان مصون بماند.

تجاوزات مستمر اسرائیل علیه ایران، لبنان و سوریه نشانگر تداوم سیاست بی‌ثبات‌سازی این قدرت اشغالگر غیرقانونی در منطقه است. حملات اخیر ایالات متحده به تأسیسات هسته‌ای ایران نیز گامی خطرناک در جهت تشدید تنش‌هاست.

ما از تلاش‌های صورت‌گرفته برای تنش‌زدایی به‌منظور توقف تجاوز علیه جمهوری اسلامی ایران و دستیابی به راه‌حل مسالمت‌آمیز حمایت می‌کنیم.

بیانیه ولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

۱۹ ژوئن ۲۰۲۵

حملات گسترده و مداوم اسرائیل به سراسر ایران، و حملات موشکی و پهپادی متقابل ایران، پیامدهای شدید انسانی و حقوق بشری برای غیرنظامیان در پی داشته و خطر برافروختن آتش در سراسر منطقه را به شدت افزایش داده است.

این حملات هوایی، موشکی و پهپادی گسترده، فراتر از اهداف نظامی، آسیب‌های قابل توجهی به بار آورده‌اند. این اقدامات جان غیرنظامیان را گرفته و آنان را مجروح ساخته، و همچنین تأسیسات غیرنظامی گسترده‌ای نظیر زیرساخت‌های درمانی، ساختمان‌های مسکونی، خطوط انتقال آب، و تأسیسات نفت و گاز را تخریب کرده‌اند.

آخرین آمار رسمی منتشرشده از سوی ایران، ۲۲۴ کشته را نشان می‌دهد، در حالی که گروه‌های حقوق بشری شمار کشته‌ها را بیش از دو برابر اعلام کرده‌اند، و شمار مجروحان نیز بسیار بیشتر است. آمار رسمی اسرائیل نیز دست‌کم ۲۴ کشته و بیش از ۸۴۰ مجروح را گزارش کرده است. شمار قابل توجهی از غیرنظامیان، به‌ویژه در تهران و در پی هشدارهای تخلیه مناطق وسیع از پایتخت، آواره شده‌اند و این روند رو به افزایش است.

خاطر نشان می‌سازد که اصول اساسی حقوق بین‌الملل بشردوستانه – که برای هر دو طرف الزام‌آور است – ایجاب می‌کند که در جریان مخاصمات، به اصول تمایز، تناسب، و احتیاط به‌طور کامل احترام گذاشته شود، و همچنین حملات کور و حملات عمدی علیه غیرنظامیان یا اشیاء غیرنظامی ممنوع هستند.

بسیار تأسف بار است که می‌بینیم غیرنظامیان در جریان مخاصمات، صرفاً به‌عنوان خسارات جانبی تلقی می‌شوند. تهدیدها و اظهارات آتش‌افروزانه مقامات ارشد هر دو طرف، نشانگر نیت نگران‌کننده‌ای برای وارد ساختن آسیب به غیرنظامیان است.

تنها راه‌هایی از این دور باطل و بی‌منطق تشدید تنش، اعمال حداکثری خویشتنداری، احترام کامل به حقوق بین‌الملل، و بازگشت صادقانه به میز مذاکره است.

بیانیه مشترک گروه ۲۱ کنفرانس خلع سلاح^۱

۲۴ ژوئن ۲۰۲۵

خانم رئیس،

در ابتدا، به شما به خاطر تصدی ریاست کنفرانس خلع سلاح، تنها نهاد مذاکراتی چندجانبه در زمینه خلع سلاح، تبریک می‌گوییم و مفتخرم که بیانیه مشترک زیر را از طرف گروه ۲۱ کنفرانس درباره تنش‌های فزاینده در خاورمیانه ارائه دهم.

گروه ۲۱ حمله نظامی اسرائیل به جمهوری اسلامی ایران در تاریخ ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ و سلسله حملات گسترده علیه چندین نقطه در قلمرو این کشور را قویاً محکوم می‌کند.

این اقدامات تجاوزکارانه که زیرساخت‌های غیرنظامی از جمله مناطق مسکونی، همچنین مراکز تحقیقاتی، مخابراتی، انرژی و حمل‌ونقل را هدف قرار داده و منجر به تلفات غیرنظامیان شده است، نقض جدی اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه به‌شمار می‌رود.

حملات نظامی به تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای که تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند و نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه، اساسنامه آژانس و قطعنامه‌های مربوطه آژانس محسوب می‌شود، تهدید جدی برای جمعیت غیرنظامی و محیط زیست به همراه دارد. علاوه بر این، گروه، تجاوز اسرائیل به حریم هوایی مستقل جمهوری عراق در جریان این حملات را محکوم می‌کند.

این اقدامات نقض حاکمیت کشورهای عضو سازمان ملل متحد و تخلف آشکار از منشور سازمان ملل و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل است که منجر به تضعیف امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی شده و خطرات جدی برای صلح و ثبات در سراسر منطقه و فراتر از آن ایجاد می‌کند.

گروه، تشدید خشونت‌ها را رد کرده و بر اهمیت ترویج کاهش تنش‌ها از طریق تلاش‌های چندجانبه در نهادهای چندجانبه مربوطه تأکید می‌کند.

گروه این فرصت را غنیمت شمرده و عمیق‌ترین مراتب تسلیت خود را به دولت و مردم جمهوری اسلامی ایران ابراز می‌دارد.

گروه از همه کشورها می‌خواهد از انجام هرگونه اقدامی که می‌تواند تنش‌ها را بیشتر کند خودداری کنند و حمایت قوی خود را از حل مسائل مربوط به برنامه هسته‌ای ایران صرفاً از طریق روش‌های مسالمت‌آمیز، سیاسی و دیپلماتیک مجدداً تأکید می‌کند.

۱. الجزایر، بنگلادش، برزیل، کامرون، شیلی، کلمبیا، کوبا، کره شمالی، کنگو، مصر، اتیوپی، هند، اندونزی، جمهوری اسلامی ایران، عراق، کنیا، مالزی، مغولستان، مراکش، میانمار، نیجریه، پاکستان، سنگال، آفریقای جنوبی، سریلانکا، سوریه، تونس، ونزوئلا، ویتنام و زیمبابوه.

بیانیه گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد برای وضعیت حقوق بشر در ایران

۲۱ ژوئن ۲۰۲۵

همراه با کارشناسان سازمان ملل، من تجاوزات رژیم اسرائیل علیه جمهوری اسلامی ایران را به عنوان نقض حقوق بین الملل محکوم می کنم. عملیات های نظامی که تأسیسات هسته ای و مناطق غیرنظامی را هدف قرار داده اند، تاکنون منجر به کشته شدن دست کم ۲۲۴ نفر در ایران شده است (که ۹۰ درصد از آن ها غیرنظامی هستند).

اقدامات نظامی اسرائیل موجب جابجایی گسترده جمعیت و ناچار شدن مردم به ترک منازل شان شده است. کمبود سوخت، ترافیک سنگین و نبود دستورالعمل های مؤثر برای تخلیه، اضطراب و نگرانی فراگیری در میان مردم ایجاد کرده است؛ به ویژه در زمینه دسترسی به مسکن، خدمات ضروری و مراقبت های درمانی. برون رفت از این چرخه ی آسیب زاء، مستلزم کاهش فوری تنش ها، پایبندی قاطع به اصول حقوق بین الملل و تلاش صادقانه برای از سرگیری مذاکرات مؤثر و واقعی است.

بیانیه ویژه گروه دوستان در دفاع از منشور سازمان ملل متحد، ۲۳ ژوئن ۲۰۲۵

۱. گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد، با قوی‌ترین عبارات، حمله شنیع، تحریک‌نشده و از پیش طراحی‌شده اخیر علیه جمهوری اسلامی ایران را که در تاریخ ۲۲ ژوئن ۲۰۲۵ (۲ تیر ۱۴۰۴) توسط ایالات متحده آمریکا انجام شد و طی آن مجموعه‌ای از حملات هوایی به تأسیسات هسته‌ای فردو، اصفهان و نطنز صورت گرفت، به شدت محکوم و تقبیح می‌کند.
۲. کشورهای عضو گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد تأکید دارند که این حملات هوایی، از یک سو، نقض آشکار حاکمیت جمهوری اسلامی ایران بوده و به‌طور فاحش منشور ملل متحد و اساسی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل، از جمله ممنوعیت تهدید یا توسل به زور را نقض کرده است و از سوی دیگر، نقض صریح اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و الزامات مربوط به حفاظت از تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز، به‌ویژه آن‌هایی که تحت نظارت و پادمان‌های آژانس قرار دارند، محسوب می‌شود.
۳. گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد، تشدید غیرمسئولانه اوضاع میدانی از سوی ایالات متحده آمریکا، در هماهنگی با اسرائیل، و پیامدهای بالقوه آن بر صلح و امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی را قاطعانه رد کرده و از ایالات متحده آمریکا و رژیم اسرائیل می‌خواهد که فوراً به تهدیدها و اقدامات متوسل به زور علیه جمهوری اسلامی ایران پایان دهند.
۴. کشورهای عضو گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد، در همین راستا، ضمن محکومیت و تقبیح حملات ایالات متحده آمریکا به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران در فردو، اصفهان و نطنز، بر مسئولیت دبیرکل سازمان ملل متحد و مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در محکومیت و رد صریح این گونه اعمال عامدانه و فاحش توسل به زور علیه جمهوری اسلامی ایران تأکید دارند تا بدین‌وسیله اهداف و اصول منشور ملل متحد حفظ، امنیت و ایمنی تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تضمین، و یکپارچگی مأموریت آژانس صیانت گردد.
۵. گروه دوستان در دفاع از منشور ملل متحد، ضمن یادآوری بیانیه ویژه صادرشده در ۱۴ ژوئن ۲۰۲۵ (۲۵ خرداد ۱۴۰۴)، بار دیگر همبستگی کامل و استوار خود را با مردم و دولت جمهوری اسلامی ایران — که یکی از اعضای مؤسس و همراه این گروه می‌باشد — در میانه درگیری‌های جاری و حملات شنیع علیه حاکمیت آن اعلام می‌دارد.

بیانیه وزیران شورای همکاری خلیج فارس در شورای امنیت، ۱۸ ژوئن ۲۰۲۵

نامه مورخ ۱۸ ژوئن ۲۰۲۵ از نماینده دائم کویت نزد سازمان ملل خطاب به رئیس شورای امنیت

با احترام،

بیانیه صادره از سوی شورای وزیران شورای همکاری کشورهای عرب حوزه خلیج فارس در خصوص تحولات اخیر منطقه‌ای، در جریان چهل‌وهشتمین نشست فوق‌العاده آن شورا که در روز دوشنبه، ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ (۲۰ ذوالحجه ۱۴۴۶ هجری قمری) برگزار شد، به پیوست تقدیم می‌گردد (ر.ک. ضمیمه) قدردانی خواهد شد چنانچه این نامه و ضمیمه آن به عنوان سند رسمی شورای امنیت توزیع گردد ضمیمه نامه مورخ ۱۸ ژوئن ۲۰۲۵ از نماینده دائم کویت نزد سازمان ملل خطاب به رئیس شورای

امنیت

بیانیه صادره در چهل‌وهشتمین نشست فوق‌العاده شورای وزیران شورای همکاری کشورهای عرب حوزه خلیج فارس درباره تحولات منطقه‌ای

دبیرخانه - ریاض

در پرتو تحولات منطقه و حملات اسرائیل به جمهوری اسلامی ایران، شورای وزیران شورای همکاری کشورهای عرب حوزه خلیج فارس، روز دوشنبه ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ (۲۰ ذوالحجه ۱۴۴۶ هجری قمری) نشست فوق‌العاده خود را از طریق ویدیوکنفرانس برگزار کرد. ریاست این نشست را عبدالله علی عبدالله الیاحیا، وزیر امور خارجه کویت و رئیس دوره جاری شورای وزیران شورای همکاری برعهده داشت. در این نشست، مقامات ذیل حضور داشتند:

- عالیجناب خلیفه شاهین المرر، وزیر مشاور در امور خارجه، امارات متحده عربی
- عالیجناب دکتر عبداللطیف بن راشد الزیانی، وزیر امور خارجه بحرین
- شاهزاده عالیجناب فیصل بن فرحان آل سعود، وزیر امور خارجه عربستان سعودی
- عالیجناب بدر بن حمد بن حمود البوسعیدی، وزیر امور خارجه عمان
- عالیجناب شیخ محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، نخست‌وزیر و وزیر امور خارجه قطر
- عالیجناب شیخ جراح الجابر الاحمد الصباح، معاون وزیر امور خارجه کویت
- عالیجناب جاسم محمد عبدالله البدیعوی، دبیرکل شورای همکاری

پس از بررسی تحولات، بیانیه زیر صادر گردید:

۱. شورای وزیران حملات رژیم اسرائیل به جمهوری اسلامی ایران را که ناقض حاکمیت و امنیت آن بوده و آشکارا قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل را نقض کرده است، به شدت محکوم نمود. شورا بر ضرورت بازگشت به مسیر دیپلماسی تأکید کرد.

۲. شورا، ضرورت برقراری فوری آتش‌بس برای حفظ امنیت و ثبات منطقه را مورد تأکید قرار داده و از تمامی طرف‌ها خواست در راستای کاهش تنش‌ها تلاش‌های مشترکی به کار گیرند، راه‌حل دیپلماتیک را به‌عنوان شیوه مؤثر حل‌وفصل اختلافات برگزینند، حداکثر خویشتنداری پیشه کنند و منطقه و ملت‌های آن را از خطرات جنگ در امان بدارند.

۳. شورا بر اهمیت نقش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در تقویت امنیت پیشگیرانه تأکید کرده و نسبت به پیامدهای انسانی و زیست‌محیطی شدید حمله به تأسیسات هسته‌ای هشدار داد. شورا این گونه حملات را تهدیدی علیه ایمنی و نظام پادمان‌های جامع و نقض حقوق بین‌الملل و حقوق بین‌الملل بشردوستانه دانست که بر ممنوعیت هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای تأکید دارد.

۴. شورا از شورای امنیت و جامعه بین‌الملل خواست مسئولیت‌های خود را در توقف فوری جنگ و جلوگیری از تشدید آن، با توجه به پیامدهای خطرناک آن برای صلح منطقه‌ای و بین‌المللی، به انجام رسانند. همچنین شورا بر تداوم مذاکرات آمریکا و ایران با وساطت عمان در خصوص پرونده هسته‌ای ایران تأکید کرد.

۵. شورا بر ضرورت پایبندی به اصول اساسی منشور سازمان ملل، قوانین بین‌الملل، اصول حسن همجواری، احترام به حاکمیت کشورها، عدم مداخله در امور داخلی، حل‌وفصل مسالمت‌آمیز اختلافات و پرهیز از توسل و تهدید به زور تأکید کرد.

۶. شورا اهمیت حفظ امنیت دریایی و امنیت آبراه‌های منطقه را خاطرنشان کرده و بر مقابله با اقداماتی که امنیت و ثبات منطقه‌ای و بین‌المللی را تهدید می‌کند — از جمله هدف قرار دادن کشتی‌های تجاری و تهدید خطوط کشتیرانی، تجارت بین‌المللی و تأسیسات نفتی در کشورهای عضو شورای همکاری — تأکید نمود.

صادره در روز دوشنبه، ۲۰ ذوالحجه ۱۴۴۶ هجری قمری (برابر با ۱۶ ژوئن ۲۰۲۵ میلادی)

اعلامیه ریودوژانیرو: محکومیت حملات نظامی علیه ایران توسط سران بریکس، ۶ ژوئیه ۲۰۲۵

اعلامیه ریودوژانیرو (سران بریکس):

تقویت همکاری جهانی جنوب برای یک حکومت فراگیرتر و پایدارتر

ریودوژانیرو، برزیل

۶ ژوئیه ۲۰۲۵

...

بند شماره ۲۱: ما حملات نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران از ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ را که نقض قوانین بین‌المللی و منشور سازمان ملل متحد محسوب می‌شود، محکوم می‌کنیم و نگرانی عمیق خود را در مورد تشدید اوضاع امنیتی در خاورمیانه ابراز می‌کنیم. ما همچنین نگرانی جدی خود را در مورد حملات عمدی به زیرساخت‌های غیرنظامی و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که نقض قوانین بین‌المللی و قطعنامه‌های مربوطه آژانس است، ابراز می‌کنیم. پادمان‌ها، ایمنی و امنیت هسته‌ای باید همیشه، از جمله در درگیری‌های مسلحانه، برای محافظت از مردم و محیط زیست در برابر آسیب، رعایت شوند. در این زمینه، ما حمایت خود را از ابتکارات دیپلماتیک با هدف رسیدگی به چالش‌های منطقه‌ای تکرار می‌کنیم. ما از شورای امنیت سازمان ملل متحد می‌خواهیم که به این موضوع رسیدگی کند.

محکومیت هدف قرار دادن کارکنان رسانه ملی توسط مدیرکل یونسکو

۶ ژوئیه ۲۰۲۵

آدری آزولای، مدیرکل یونسکو، قتل (شهادت) نیما رجب‌پور و معصومه عظیمی، کارکنان رسانه‌ای، در تهران، ایران، در ۱۷ ژوئن را محکوم کرد.

من قتل (شهادت) نیما رجب‌پور و معصومه عظیمی را محکوم می‌کنم و خواستار تحقیقات سریع و کامل هستم. به همه طرف‌ها یادآوری می‌کنم که زیرساخت‌های رسانه‌ای تحت قوانین بین‌المللی بشردوستانه به‌عنوان اشیاء غیرنظامی محافظت می‌شوند. من درخواست خود را برای احترام به قطعنامه ۲۲۲۲ شورای امنیت سازمان ملل متحد که به اتفاق آرا در سال ۲۰۱۵ در مورد حفاظت از روزنامه‌نگاران، متخصصان رسانه و پرسنل مرتبط به‌عنوان غیرنظامیان در شرایط درگیری تصویب شد، تکرار می‌کنم، وضعیتی که اخیراً در پیمان سازمان ملل متحد برای آینده مجدداً تأیید شده است.

پیوست‌ها

پیوست شماره یک: روایتی از نقض آشکار حقوق بین‌الملل، حقوق بشر و جنایت علیه بشریت

نه در میدان جنگ و نه در لباس رزم،
آن‌ها توسط رژیم اسرائیل قتل عام شدند

روایتی از نقض آشکار حقوق بین‌المللی،
حقوق بشر و جنایت علیه بشریت
(۲۳ خرداد-۳ تیر ۱۴۰۴)

چشم انداز کلی:

در ساعات اولیه صبح جمعه، ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، در حالی که خانواده‌های ایرانی در آرامش در خانه‌های خود استراحت می‌کردند، رژیم اشغالگر صهیونیستی با حمایت گسترده نظامی، اطلاعاتی و سیاسی از ایالات متحده و برخی کشورهای غربی که مدعی دفاع از حقوق بشر هستند، تجاوزی نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد. این رژیم از طریق حملات هماهنگ هوایی، موشکی و پهپادی، ساختمان‌های مسکونی، زیرساخت‌های غیرنظامی و مردم عادی، از جمله زنان و کودکان را هدف قرار داد.

این اقدام تجاوزکارانه، نقض جدی منشور ملل متحد، حقوق بین‌المللی، حقوق بشردوستانه بین‌المللی از جمله کنوانسیون‌های ژنو و به‌ویژه حقوق بشر بین‌المللی محسوب می‌شود. این حمله مسلحانه غیرقانونی، گستاخانه، بی‌ملاحظه و بی‌دلیل، در تضاد با اعلامیه جهانی حقوق بشر، میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و سایر اسناد بین‌المللی حقوق بشر است.

تجاوز نظامی رژیم اسرائیل و متعاقباً اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده در تاریخ ۱ تیر ۱۴۰۴، به‌طور آشکار ماده ۲ (بند ۴) منشور سازمان ملل متحد را نقض می‌کند. این اقدامات، اصل اساسی منع تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را زیر پا گذاشته و حمله مستقیمی به اصل عدم مداخله و حق حاکمیت برابر دولت‌ها، که پایه و اساس چارچوب حقوق

بین‌الملل است، محسوب می‌شود. هدف قرار دادن مناطق مسکونی غیرنظامی، زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی مانند بیمارستان‌ها، مراکز درمانی، آمبولانس‌ها، ایستگاه‌های رادیو تلویزیونی، زندان‌ها، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و دانشمندان، نقض آشکار قوانین بین‌المللی بوده و جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود.

این تجاوزات غیرقانونی منجر به شهادت ۱۱۰۰ غیرنظامی بی‌گناه ایرانی، از جمله ۱۳۲ زن و ۴۵ کودک، و زخمی شدن ۵۷۵۰ نفر دیگر شد که آسیب‌های جسمی، روانی و عاطفی جبران‌ناپذیری به مادران، زنان، کودکان و خانواده‌ها وارد کرد. دست‌کم ۳۲ ورزشکار ایرانی، از کودکان و نوجوانان تا جوانان، در جریان حملات بدون تفکیک رژیم اسرائیل جان خود را از دست دادند. این گزارش بخشی از جنایات رژیم صهیونیستی علیه زنان، کودکان و خانواده‌ها به‌عنوان افراد آسیب‌پذیر، را از منظر حقوق بشر بین‌المللی نشان می‌دهد.

زنان

نقض آشکار حق حیات و اصول تناسب و تفکیک

در ادامه، اطلاعاتی درباره برخی از زنان و دختران بی‌گناهی که در نتیجه تجاوز رژیم اسرائیل جان خود را از دست دادند، ارائه شده است.

نجمه (زهرا) شمس - دوچرخه‌سوار

یک دوچرخه‌سوار ۳۵ ساله، عاشق طبیعت، عضو باشگاه کوهنوردی و فارغ‌التحصیل فناوری اطلاعات از دانشگاه علم و فرهنگ، یکی از قربانیان غیرنظامی حملات موشکی رژیم اسرائیل به مناطق مسکونی در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ بود.

منصوره علیخانی - هنرمند

در نتیجه حملات رژیم اسرائیل به مناطق مسکونی، منصوره علیخانی، ۵۷ ساله، هنرمند متعهد و نقاش برجسته، به شهادت رسید.

سارا جودت - دانشجوی عکاسی

۲۵ ساله، دانشجوی عکاسی در دانشگاه معماری و هنر پارس، در حملات اخیر رژیم اسرائیل در تهران به شهادت رسید.

مریم مینایی - مادر

مادر ۲۹ ساله‌ای که در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ در حملات رژیم اسرائیل به شهادت رسید. نوزاد او اکنون در بیمارستان در وضعیت وخیم تحت درمان است.

مهرنوش حاجی سلطانی - مهماندار هواپیما

۳۵ ساله، مهماندار هواپیمایی ماهان، در شامگاه شنبه ۲۴ خرداد ۱۴۰۴، زمانی که حمله رژیم اسرائیل خانه‌اش در محله نارمک تهران را تخریب کرد، به شهادت رسید.

سروناز واعظزاده - کارشناس توسعه کسب‌وکار

۳۰ ساله، متخصص توسعه کسب‌وکار در شرکت ادوی (Adway)، زیرمجموعه گروه یکتانت، در تاریخ ۲۷ خرداد ۱۴۰۴ در راه بازگشت از محل کار به خانه در اثر حملات رژیم اسرائیل شهید شد.

تبسم پاک

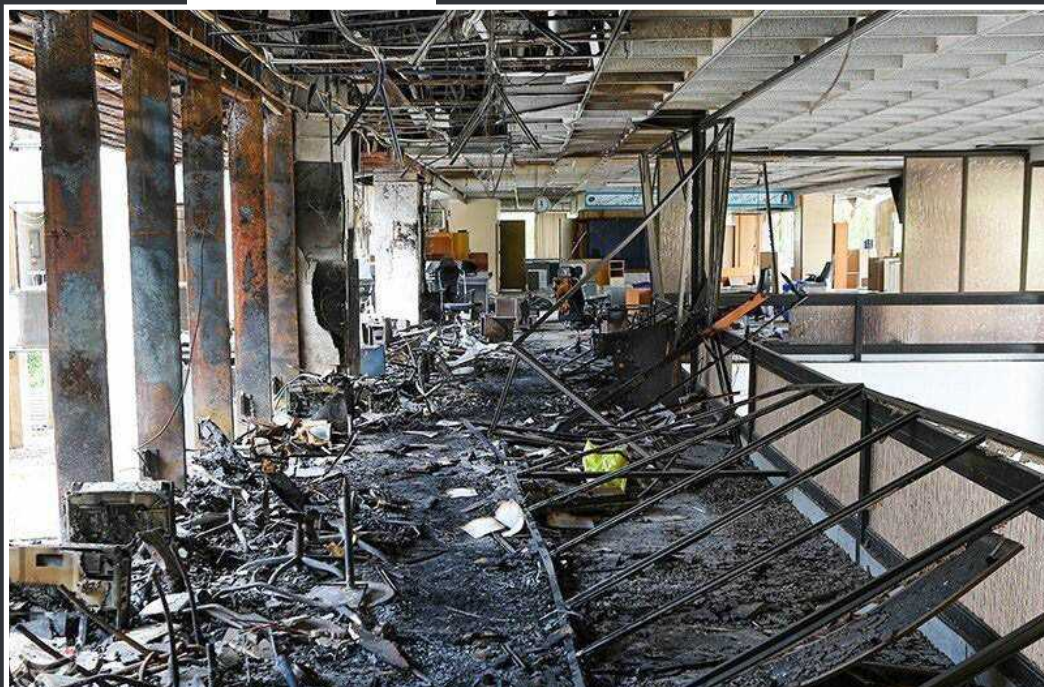
۴۵ ساله، در تاریخ یکشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۴، در حال بازگشت از محل کار به خانه‌اش در نزدیکی خیابان صابونچی تهران بود، تا دختر ۱۷ ساله‌اش را در آغوش بگیرد و به او بگوید از صدای جنگ نترسد، اما در خودروی خود به شهادت رسید.

معصومه عظیمی - کارمند صداوسیما

کارمند متعهد سازمان صداوسیما، ج.ا.ایران، در اثر موج انفجار ناشی از حمله عمدی و وحشیانه رژیم اسرائیل به مقر مرکزی این سازمان در تاریخ ۲۶ خرداد ۱۴۰۴ به شهادت رسید. این حمله وحشیانه نشان‌دهنده تلاش‌های مداوم رژیم برای ساکت کردن صداهایی است که جنایات آن را افشا می‌کنند. حمله به صداوسیما بخشی از الگوی ناامیدکننده این رژیم است که بارها مراکز رسانه‌ای را هدف قرار داده تا روایت‌ها

را دستکاری کرده و حملات مستمر خود به غیرنظامیان و زیرساخت‌های حیاتی را پنهان کند. در تاریخ ۲۶ خرداد ۱۴۰۴، مقر صداوسیما، از جمله استودیوی شبکه خبری ایران (IRINN) در تهران، در جریان پخش زنده مورد حمله هوایی رژیم اسرائیل قرار گرفت که منجر به توقف موقت برنامه‌ها شد. دو کارمند صداوسیما، از جمله سردبیر شبکه خبری ایران، در این حمله به شهادت رسیدند و دفاتر آن توسط چهار بمب مورد اصابت قرار گرفت. این حمله توسط فدراسیون بین‌المللی روزنامه‌نگاران به عنوان جنایت جنگی محکوم شد و اعلام کرد: «بر اساس قوانین بین‌المللی، روزنامه‌نگاران غیرنظامی هستند و حملات عمدی علیه آنها جنایت جنگی محسوب می‌شود.» همچنین، کمیته حفاظت از روزنامه‌نگاران این حمله را محکوم نمود.

زهره نظری - معلم

زهره نظری، ۴۱ ساله، معلم و حافظ قرآن کریم، در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ در حملات هوایی رژیم اسرائیل در تهران به شهادت رسید.

ندا رفیعی پارسا - شهادت در حین انجام وظیفه

دارای مدرک دکتری مهندسی صنایع و رئیس گروه آمار و سیستم اطلاعات جغرافیایی شرکت توانیر، شرکت توزیع برق در شمال تهران، در جریان حمله هوایی رژیم اسرائیل به محل کارش به شهادت رسید.

فرشته باقری - روزنامه‌نگار

۲۷ ساله، روزنامه‌نگار شاغل در آژانس‌های خبری، به همراه مادر و پدرش در حمله رژیم اسرائیل در تهران به شهادت رسید.

۱. اکرم محمد سلیمی ۲. زهرا عبادی
۳. عاطفه بجاج زاده ۴. مهناز خوش کردار
۵. پوران دخت سعادت نژاد

در جریان حملات رژیم اسرائیل به زندان اوین در تهران در تاریخ ۲ تیر ۱۴۰۴، پنج مددکار اجتماعی این زندان به شهادت رسیدند. در میان آنها، زهرا عبادی و پسر پنج ساله اش در ساختمان اداری زندان شهید شدند.

هستی محمدی

فعال در امور خیریه که در تلاش برای آزادی زندانیان بود، اما در تاریخ ۲ تیر ۱۴۰۴، در جریان حملات رژیم اسرائیل به زندان اوین در تهران، در ورودی بخش ملاقات کنندگان به شهادت رسید.

مهرانگیز ایمن پور - هنرمند

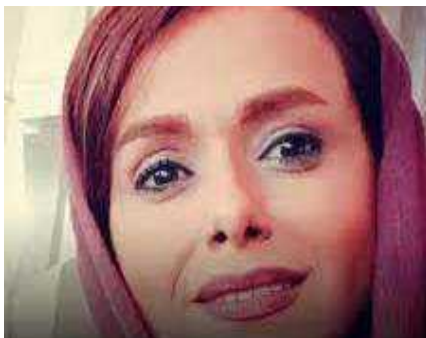
۶۲ ساله، هنرمند و نقاش، که خانه اش در نزدیکی زندان اوین قرار داشت، در حمله رژیم اسرائیل به زندان اوین در تهران به شهادت رسید.

فاطمه موسوی - خبرنگار فرهنگی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض: حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
در پی حملات رژیم اسرائیل در تهران، به دلیل
تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

حدیثه موسوی

۳۷ ساله - مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی
استان تهران در حمله جنگنده های
رژیم صهیونیستی در خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض: نقض حق حیات، اصل تفکیک و
تناسب
در پی حملات رژیم اسرائیل به تهران، به دلیل
تخریب
منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

ربابه عزیزی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
به شهادت رسید.

الهام فرهمند

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در شهرک چمران تهران، به دلیل تخریب منزل
ناشی از انفجار به شهادت رسید.

یاس صدیقی صابر

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه
اشرفیه در حمله موشکی رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی
از انفجار به شهادت رسید.

فاطمه صدیقی صابر-دانشجوی پزشکی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه
اشرفیه در حمله موشکی رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی
از انفجار به شهادت رسید.

مریم حجازی-دندانپزشک

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله
جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۳
خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
به شهادت رسید.

پوران دخت سعادت نژاد-مددکار اجتماعی

مکان وقوع جنایت: زندان اوین در حمله جنگنده
های رژیم صهیونیستی
در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در زندان اوین، در حال انجام وظیفه به شهادت
رسید.

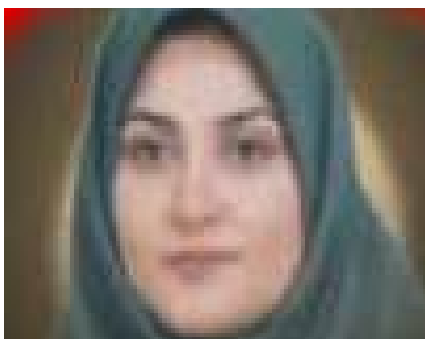
زهره عبادی - مددکار اجتماعی

مکان وقوع جنایت: زندان اوین در حمله جنگنده
های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در زندان اوین، به دلیل تخریب ناشی از انفجار به
شهادت رسید.

فاطمه بعاج زاده - شغل: مددکار اجتماعی
 مکان وقوع جنایت: زندان اوین در حمله جنگنده
 های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
 موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
 نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
 شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
 زندان اوین، به دلیل تخریب ناشی از انفجار به
 شهادت رسید.

مهناز خوش کردار - مددکار اجتماعی
 مکان وقوع جنایت: زندان اوین در حمله جنگنده
 های رژیم صهیونیستی
 در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
 موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
 نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
 شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
 در زندان اوین، به دلیل انفجار به شهادت رسید

الهه سادات میر شفیعیان
 مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
 در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
 تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
 موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
 نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
 شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
 در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
 به شهادت رسید.

حانیه نادری - روانشناس

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران به شهادت رسید.

فاطمه پولادوند

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در شهرک شهید چمران تهران، به دلیل تخریب
منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

حسنیه جعفر آبادی - دامپزشک

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
به شهادت رسید.

زهرا صدیقی صابر

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه اشرفیه در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

روح‌انگیز فرهنگ مهینی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه اشرفیه در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

شهربانو پوررمضان

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه اشرفیه در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

مهسا احمدی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه اشرفیه
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی از
انفجار به شهادت رسید

سلطنت حسین پور

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی آستانه اشرفیه
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در آستانه اشرفیه، به دلیل تخریب منزل ناشی از
انفجار به شهادت رسید.

طاهره طاهری

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
به شهادت رسید.

زهرا چوبین - دانشجوی حسابداری

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار
به شهادت رسید.

مژگان قراویری

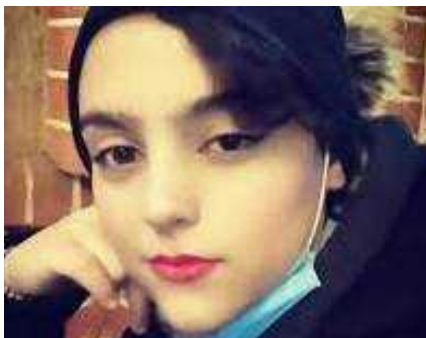
مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در ۲۳
خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به همراه همسرش دکتر طهرانچی به
شهادت رسید.

فاطمه سیه پوش

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی در خمین در
حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در ۲۳
خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل،
به دلیل تخریب منزل ناشی از موج انفجار به
شهادت رسید.

هستی ولیزاده

مکان وقوع جنایت: محل کار خیابان سهروردی
استان تهران در حمله جنگنده های رژیم
صهیونیستی در تاریخ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به شهادت رسید.

بهجت سعیدیان مهابادی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در شهرک شهید چمران تهران، به دلیل تخریب
منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

فرزانه آقایی - تگنسیین اتاق عمل

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران
در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در
تاریخ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه:
نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل
در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از موج
انفجار به شهادت رسید.

ناهید انصاری - پزشک برجسته

دکتر ناهید انصاری در حملات نیروهای اسرائیلی در تاریخ ۱ تیر ۱۴۰۴ در تهران به شهادت رسید.

اشرف باقری - خانه‌دار

محل جنایت: خانه مسکونی در استان تهران در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح جنایت: او به همراه همسر و دخترش در حملات جنگنده های رژیم صهیونیستی به شهادت رسید.

سحر قربانی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

کوکب حاتمی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل نارمک تهران، به دلیل تخریب منزل به شهادت رسید.

فاطمه صالحی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان البرز در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ
۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسرائیل در حملات موشکی به شهادت رسید.

فریبا کیوانی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

مریم بابایی - معلم

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۳ تیر ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در شهرک شهید چمران، به دلیل تخریب منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

سونا حقیقی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به همراه خانواده شهادت رسید.

فهیمه شریفی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان اصفهان در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۷ خرداد ۱۴۰۴
موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب
شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در نجفآباد اصفهان، به دلیل تخریب منزل ناشی از انفجار به شهادت رسید.

زهرا رضا

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴

موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب

شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

سکینه ابراهیمی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴

موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب

شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل در تهران، به دلیل تخریب منزل ناشی از موج انفجار به شهادت رسید.

شاهدولت قائد رحمتی

مکان وقوع جنایت: منزل مسکونی استان تهران در حمله جنگنده های رژیم صهیونیستی در تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴

موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه: نقض حق حیات، نقض اصل تفکیک و تناسب

شرح وقوع جنایت: در پی حملات رژیم اسراییل تهران، به دلیل حملات موشکی به شهادت رسید.

کودکان

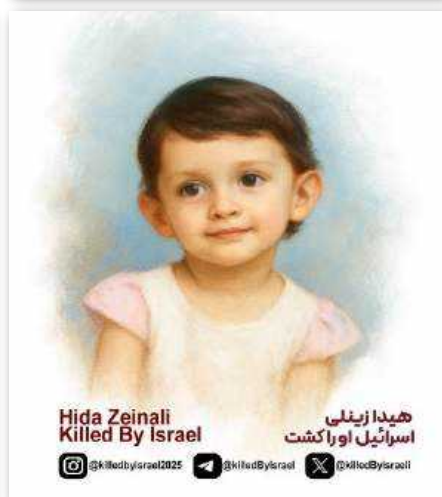
نقض آشکار حق حیات و اصول تناسب و تفکیک

در ادامه، اطلاعاتی درباره برخی از کودکان بی گناهی که در نتیجه تجاوز رژیم اسرائیل جان خود را از دست دادند، ارائه شده است.

بخش اول:

رژیم اسرائیل در طول ۱۲ روز جنگ تجاوزکارانه خود علیه جمهوری اسلامی ایران، کودکان بسیاری را هدف قرار داده و به شهادت رسانیده و همچنین بیمارستان کودکان حکیم وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران را مورد حمله قرار داده است. برای اسرائیل، کشتن کودکان به عنوان یک سرگرمی تلقی می شود، چنان که یائیر گولان، معاون سابق رئیس ستاد کل ارتش اسرائیل، زمانی به این موضوع اعتراف کرده بود.

Soheil Katooli
Killed By Israel

سهیل کتولی
اسرائیل او را کشت

Fatemeh Zakerian
Killed By Israel

فاطمه ذاکریان
اسرائیل او را کشت

Aima Zeinali
Killed By Israel

ایما زینالی
اسرائیل او را کشت

Helena GHolami
Killed By Israel

ملنا غلامی
اسرائیل او را کشت

AmirAli Amini
Killed By Israel

امیرعلی امینی
اسرائیل او را کشت

Servin Hamidian
Killed By Israel

سروین حمیدیان
اسرائیل او را کشت

Alisan Jabari
Killed By Israel

علیسان جباری
اسرائیل او را کشت

Parham Abbasi
Killed By Israel

پرهام عباسی
اسرائیل او را کشت

Taha Behrouzi
Killed By Israel

طاها بهروزی
اسرائیل او را کشت

Yasin Molaei
Killed By Israel

ياسين مولايي
اسرائيل اورا گشت

Mersana Bahrami
Killed By Israel

مرسانا بهرامي
اسرائيل اورا گشت

Fatemeh Sadati Armaki
Killed By Israel

فاطمه ساداتي ارمني
اسرائيل اورا گشت

Alireza Fallah
Killed By Israel

عليرضا فلاح
اسرائيل اورا گشت

Tara Hajmiri
Killed By Israel

تارا حاج ميري
اسرائيل اورا گشت

دست کم ۳۰ دانش آموز در حمله رژیم اسرائیل به خاک جمهوری اسلامی ایران به شهادت رسیدند.

۱. حمله به زمین بازی کودکان و پارک عمومی
در تهران، تیر ۱۴۰۴

بخش دوم:

۲. حمله به بیمارستان کودکان حکیم، خرداد ۱۴۰۴

رژیم صهیونیستی بیمارستان کودکان حکیم در تهران، پایتخت ایران، را مورد حمله قرار داد. راکت‌های اسرائیلی به این بیمارستان اصابت نمودند.

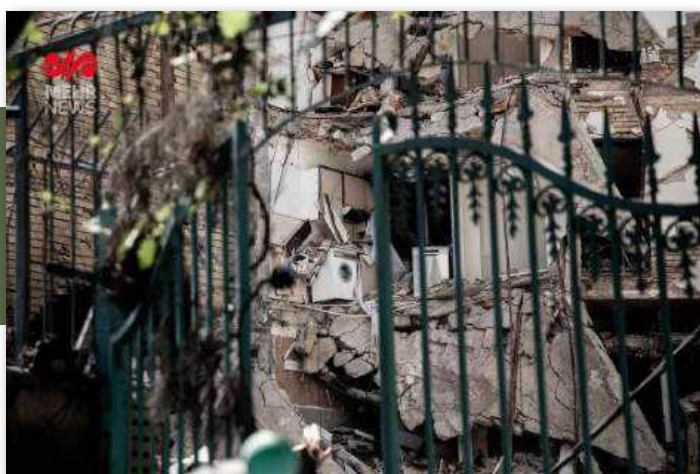
۳. حمله به مهدکودک در تهران، تیر ۱۴۰۴

۴. حمله به ساختمان‌ها و مناطق مسکونی

در تاریخ ۲۴ خرداد ۱۴۰۴، در یکی از وحشیانه‌ترین حملات رژیم اشغالگر اسرائیل، یک ساختمان ۱۴ طبقه در منطقه مسکونی شهرک شهید چمران به‌طور کامل تخریب و منجر به شهادت ۶۰ نفر، که اکثر آنها زنان و کودکان می‌باشند، گردید. در این حمله حدود ۲۰ کودک به شهادت رسیدند.

هدف قرار دادن کودکان

بخش سوم:

امیرعلی امینی
تکواندوکار ۱۲ ساله، در اثر حملات رژیم
اسرائیل به شهادت رسید.

متین صفائیان

اسکیت‌باز ۱۶ ساله و دانش‌آموز دبیرستان، در حین پیاده روی در میدان تجریش تهران در اثر حمله هوایی رژیم اسرائیل به شهادت رسید.

مهیا نیکزاد

کودک ۷ ساله، در حملات رژیم اسرائیل به شهادت رسید.

احسان قاسمی

نوجوان ۱۶ ساله، در حمله رژیم اسرائیل به یک واحد مسکونی در منطقه سالاریه قم به شهادت رسید.

اها بهروزی آکیسان جباری

هر دو ۷ ساله، در اثر اصابت ترکش‌های پهپاد سرنگون شده در میدان آذربایجان تبریز، در حین بازی مقابل خانه‌شان به شهادت رسیدند.

هلنا غلامی

۱۲ ساله، کاراته کار از استان لرستان و دانش‌آموز دبستان شهید مجتبی حسینی در خرم‌آباد، در جریان حملات رژیم اسرائیل در بزرگراه قم-تهران به شهادت رسید.

حمیدرضا صدیقی صابر

۱۷ ساله، دانش آموز دبیرستان در آستانه اشرفیه،
استان گیلان،
در جریان حملات رژیم اسرائیل به شهادت رسید

زهرا برزگر

۳ ساله، به همراه مادرش در اثر حملات رژیم
اسرائیل به مناطق مسکونی تهران به شهادت
رسید.

امیرعلی چتر عنبری

۱۳ ساله، دانش آموز از آستانه اشرفیه، استان
گیلان، در جریان حملات رژیم اسرائیل به مناطق
مسکونی به شهادت رسید.

۱. هانیه بهمن آبادی

۲. زهرا بهمن آبادی

۳. محمدعلی بهمن آبادی

سه کودک از یک خانواده در تهران، در جریان حملات رژیم اسرائیل به مناطق مسکونی به شهادت رسیدند.

خانواده‌ها

تجاوز رژیم اسرائیل به خانواده‌ها، اندیشه و علم ایرانی

از آنجا که حملات رژیم اسرائیل اغلب در شب و زمانی که خانواده‌ها در خانه‌های مسکونی خود در حال استراحت بودند انجام شد، اکثر قربانیان این تجاوز آشکار، اعضای یک خانواده یا کل خانواده بودند. این خانواده‌ها نه در میدان جنگ بودند و نه لباس نظامی بر تن داشتند؛ آنها توسط تجاوز نظامی رژیم اسرائیل هدف قرار گرفتند.

خانواده صدیقی صابر (۱۵ نفر)

۱۵ نفر از خانواده صدیقی صابر در اثر حمله رژیم اسرائیل به غیرنظامیان جان خود را از دست دادند. سید محمدرضا صدیقی صابر، عضو هیئت علمی دانشگاه، به همراه پسر ۱۷ ساله‌اش، دختر ۱۹ ساله‌اش (دانشجوی پزشکی)، کودک ۸ ساله‌اش و همسرش به شهادت رسیدند. در این حمله، ۱۱ نفر دیگر از خویشاوندان و همسایگان نیز به شهادت رسیدند. اسامی آنها به شرح زیر است:

۱. سید محمدرضا صدیقی صابر ۲. سیده مهیا صدیقی صابر

۳. سیده فاطمه صدیقی صابر ۴. زهرا صابر

۵. موسی صابر ۶. سلطان حسین پور

۷. یاس صابر ۸. حامد صابر

۹. میلان صابر ۱۰. مهسا احمدی

۱۱. امیرعلی چتر عنبری ۱۲. احمد لطفی‌راد

۱۳. روح‌انگیز فرهنگ‌مهرینی ۱۴. شهربانو پوررمضان

۱۵. مجتبی محمدپور

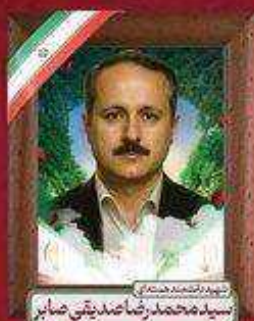

ایران چمن ابراست

شهدای حمله جنایتکارانه رژیم صهیونیستی به آستانه اشرفیه

شهیده سیده فاطمه سدیگی صابر

شهیده سیده زهرا صابر

شهیده سیده زهرا صابر

شهیده نفاس صابر

شهیده سلطنت حسین پور

شهیده کوشی صابر

شهیده زهرا صابر

شهید امیرعلی جعفرزاده

شهیده مهسا احمدی

شهید میلان صابر

شهید حسام صابر

شهید مهتدی صابر

شهیده شهریان پور

شهیده روح انگیز فرهنگ صابر

شهید احمد لاشینی

یک خانواده غیرنظامی سه نفره، شامل حامد صابر، مهسا احمدی و پسرشان میلان صابر، در حمله رژیم اسرائیل در آستانه اشرفیه، استان گیلان، جان خود را از دست دادند.

حتی شهادت هم خانوادگی زیبا تر است

شهید مهسا آلومی

شهید حامد صابر

شهید میلان صابر

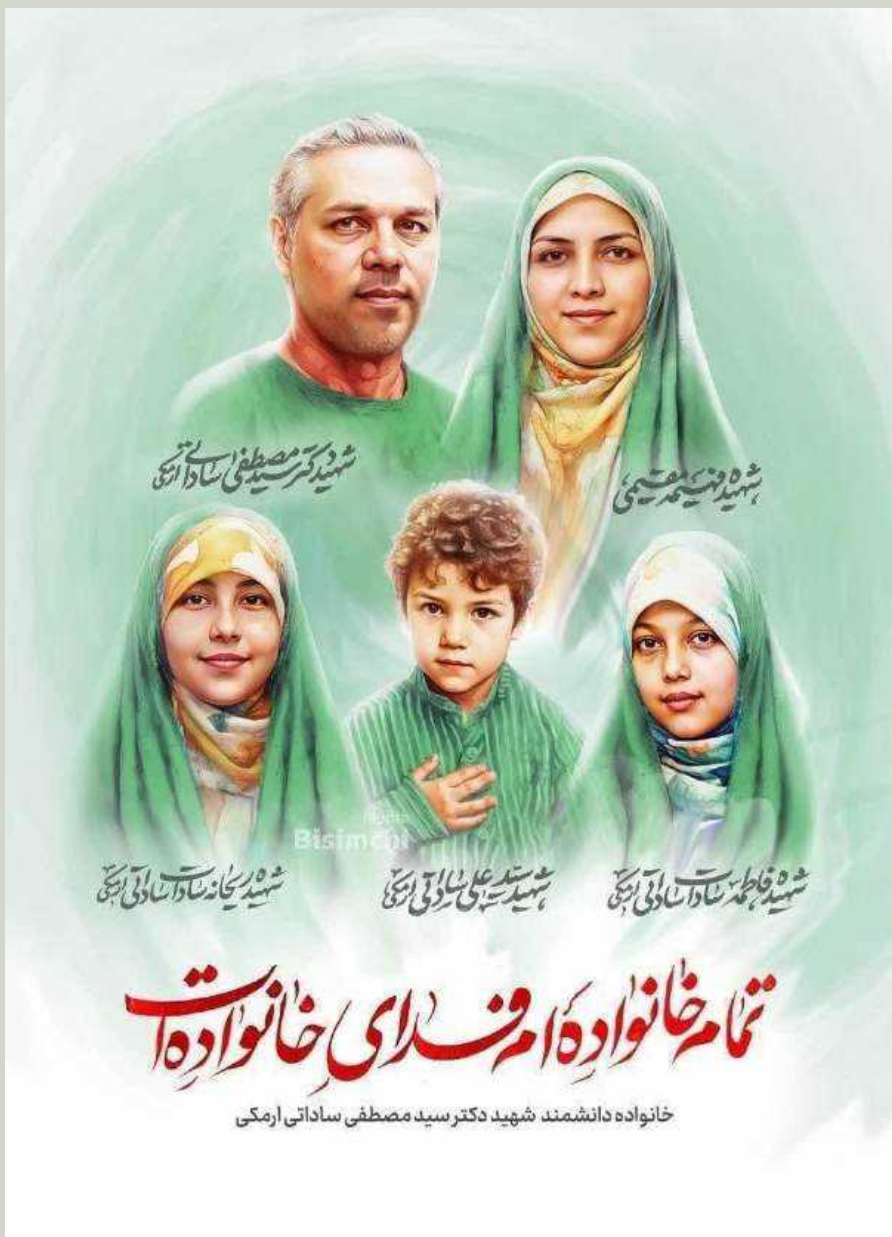
ایران بین

ناباید استیروز

مراسم تشییع پیکر پاک شهدا
دوشنبه ۹ تیر - ساعت ۸:۳۰
خیابان امام رضا - مهدیه مشهد

خانواده ساداتی ارمکی

تجاوز نظامی رژیم اسرائیل، مصطفی ارمکی، همسرش فهیمه مقیمی و سه فرزندشان ریحانه (۱۵ ساله)، فاطمه (۸ ساله) و علی (۵ ساله) را در حمله هوایی در تهران به شهادت رساند.

خانواده قاسمیان

دکتر زهره رسولی، متخصص زنان و زایمان، به همراه همسرش، مهندس بهنام قاسمیان، نوزاد دو ماهه‌شان رایان قاسمیان و پسر ۴ ساله‌شان کیان قاسمیان، در اثر حملات رژیم اسرائیل به مناطق مسکونی تهران به شهادت رسیدند.

خانواده دکتر مرضیه عسگری

دکتر مرضیه عسگری، استادیار
طب نوزادی در دانشگاه علوم پزشکی
تهران و عضو هیئت علمی بیمارستان
بهرامی، به همراه کودک سه ساله اش
در اثر حمله موشکی تروریستی رژیم
اسرائیل به خانه اش در تهران به
شهادت رسید.

دکتر عسگری پزشک بسیار محترم و متعهدی بود که زندگی خود را وقف خدمت به نوزادان
در شرایط بحرانی و آموزش نسل بعدی متخصصان پزشکی، کرده بود.

خانواده حدیث فخاری

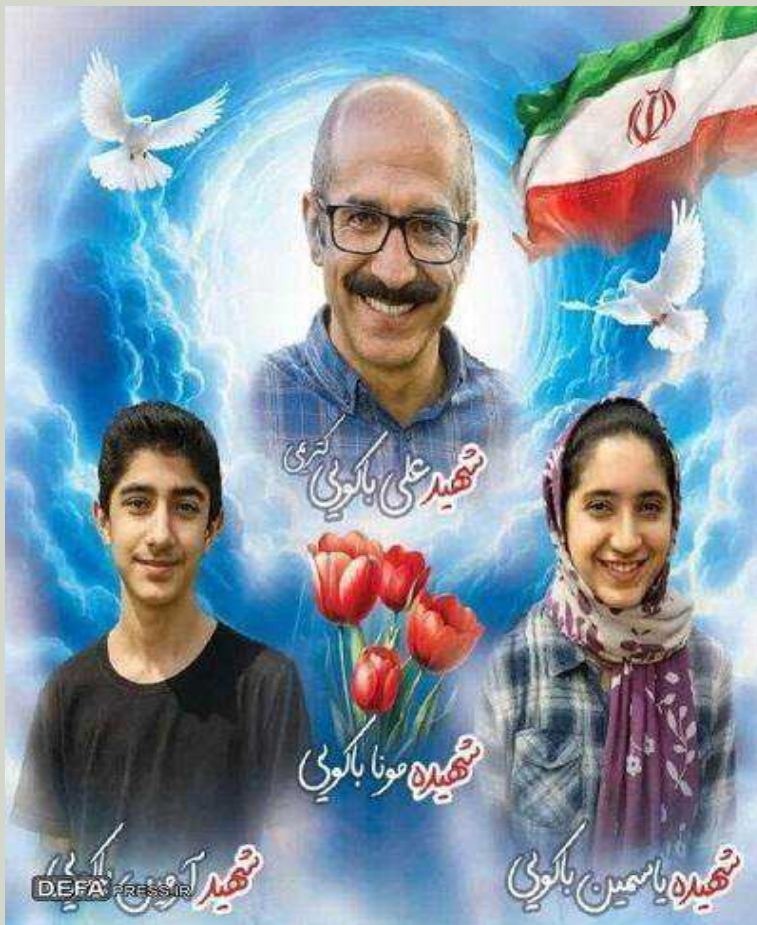
خانم حدیث فخاری، متخصص منابع انسانی در اداره تامین اجتماعی غرب تهران، در جریان حملات رژیم اسرائیل به تهران به همراه فرزند ۸ ساله‌اش، سروین حمیدیان، در خانه به شهادت رسیدند. حال همسر ایشان همچنان وخیم است.

تمام اعضای خانواده باکویی

یاسمین باکویی، دانشجوی
کارشناسی ارشد دانشگاه صنعتی
شریف تهران، به همراه والدین و
برادر کوچکش آرمین باکویی به
شهادت رسید.

تمام اعضای خانواده ذاکریان

در پی حمله وحشیانه رژیم اسرائیل به یک ساختمان مسکونی در تهران، چهار عضو خانواده ذاکریان به شهادت رسیدند: ۱. زهرا ذاکریان امیری (۷ ماهه)، ۲. فاطمه ذاکریان امیری (۵ ساله)، ۳. زینب نبی زاده، معلم و مادر خانواده (متولد ۱۳۷۳) و ۴. پدر، محمدرضا ذاکریان امیری

تمام اعضای خانواده عباسی

یک خانواده غیرنظامی چهار نفره، در حمله رژیم اسرائیل به محله ستارخان تهران جان خود را از دست دادند:

۱. پدر - پرویز عباسی، معلم بازنشسته مدرسه،
۲. مادر - معصومه شهریاری، کارمند بازنشسته بانک ملی،
۳. پسر - پرهام عباسی، دانش آموز کلاس نهم
۴. دختر - پرنیا عباسی، ۲۴ ساله، معلم زبان انگلیسی، شاعر و کارمند بانک.

خانواده طباطبایی قمشه

منصوره حاجی سالم و سید ایثار
طباطبایی قمشه، زن و شوهری
بودند که در حمله رژیم اسرائیل
به خانه‌شان در تهران به شهادت
رسیدند.

خانواده موسوی

سید آرمین موسوی، کودک ۸ ساله، به همراه مادر ۲۹ ساله و پدرش، در جریان حملات رژیم اسرائیل در اندیمشک، استان خوزستان، در حین دامداری به شهادت رسیدند.

سید غلام عباس موسوی
سیده سیاه گیس موسوی سید آرمین موسوی

خانواده شریفی

در جریان حمله رژیم اسرائیل به نجف آباد در استان اصفهان، فاطمه شریفی، دانش آموز کلاس هفتم و برادرش مجتبی شریفی، دانش آموز کلاس سوم، به همراه مادر و پدرشان در خانه خود به شهادت رسیدند.

خانواده نوزاد متولد نشده

رژیم اسرائیل در تجاوز وحشیانه خود به شهر نجف آباد در استان اصفهان، دو دستگاه خودروی مسافربری شخصی را هدف قرار داد و اعضای دو خانواده را به شهادت رساند. در این جنایت، یک زن باردار که تنها دو هفته تا زایمانش باقی مانده بود، به همراه همسرش در جاده خمینی شهر- نجف آباد در شعله‌های آتش رژیم کودک‌کش صهیونیستی سوختند. رژیم کودک‌کش و جنایتکار صهیونیستی در این جنایت هولناک، هفت شهروند بی‌گناه ایرانی از جمله دو زن، دو مرد، دو کودک (۱۰ و ۱۳ ساله) و یک جنین هشت ماهه را به شهادت رساند.

خانواده حاجی میری

تارا حاجی میری، دختر ۸ ساله ای که
آرزوی ژیمناست شدن داشت، به همراه
والدینش در حمله موشکی رژیم اسرائیل به
خیابان پاتریس لومومبا در تهران جان خود را
از دست داد.

تمام اعضای خانواده زینالی

علیرضا زینالی و دخترانش، آیدا و هاید، یک و شش ساله، در حمله هوایی رژیم اسرائیل به ساختمان‌های مسکونی در تهران به شهادت رسیدند. مادر خانواده در حال حاضر در بیمارستان بستری است.

خانواده کتولی

سهیل کتولی، ۱۱ ساله، به همراه مادرش در جریان حمله هوایی رژیم اسرائیل به شهادت رسید

خانواده اشراقی

احسان اشراقی، کارمند بانک و دختر ۹ ساله‌اش، باران، در انفجار ساختمان مسکونی اساتید سرو، جان خود را از دست دادند.

خانواده قلاوند

نیلوفر قلاوند، ۳۰ ساله، ورزشکار حرفه‌ای ایرانی و مربی قدیمی پیلاتس، به همراه مادر و پدرش در حمله رژیم اسرائیل به مناطق غیرنظامی تهران جان خود را از دست داد.

خانواده مولایی

یاسین مولایی ۶ ساله به همراه مادرش در حمله به خودرویشان در جاده حمیل-سرابله در استان کرمانشاه به شهادت رسیدند.

خانواده مینوچهر

مریم حجاری و عبدالحمید مینوچهر زوجی بودند که در حمله تروریستی رژیم صهیونیستی به تهران به شهادت رسیدند. مریم حجاری دندانپزشک و عبدالحمید مینوچهر، فیزیکدان هسته‌ای و رئیس دانشکده مهندسی هسته‌ای دانشگاه شهید بهشتی بود.

تمام اعضای خانواده نیازمند

زهرا نیازمند ۱۳ ساله، علی نیازمند ۱۳ ساله و مطهره نیازمند ۵ ساله به همراه مادر و پدرشان در حمله هوایی رژیم اسرائیل به ساختمان‌های مسکونی در تهران به شهادت رسیدند.

خانواده اقدسی

محدثه اقدسی ۱۳ ساله و محمدرضا اقدسی ۱۰ ساله به همراه پدرشان در حمله هوایی رژیم اسرائیل به ساختمان‌های مسکونی در تهران به شهادت رسیدند.

شهید محمدرضا اقدسی

شهیده محدثه اقدسی

خانواده بهرامی

مجتبی بهرامی به همراه همسرش، بهجت سعیدیان و دختر ۹ ساله‌شان، مهرسانا بهرامی، در حمله هوایی رژیم اسرائیل به ساختمان‌های مسکونی در تهران به شهادت رسیدند.

خانواده عبادی

زهره عبادی، مددکار اجتماعی زندان اوین، به همراه پسر پنج ساله‌اش، مهرداد خیری، در ساختمان اداری زندان، در اثر حمله هوایی رژیم اسرائیل به ساختمان زندان اوین در تهران، به شهادت رسیدند.

پیوست شماره دو: حمله بی‌شرمانه به حقوق بین‌الملل توسط رژیم
صهیونیستی و آمریکا

وزارت امور خارجه
جمهوری اسلامی ایران
معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

حمله بی‌شرمانه
به حقوق بین‌الملل
توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده آمریکا

در قبال جمهوری اسلامی ایران
بواسطه حملات تجاوزکارانه
از ۲۳ خرداد لغایت ۳ تیرماه ۱۴۰۴

فهرست مطالب

۲۰۳مقدمه
۲۰۳بخش نخست: نقض قاعدهٔ آمرهٔ «منع تجاوز»
۲۰۸بخش دوم: حق ایران در دفاع از خود در پاسخ به تجاوز
۲۱۰بخش سوم: نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه
۲۱۰الف) مرور زمانی بر حملات متجاوزان به غیرنظامیان و اهداف غیر نظامی
۲۱۰(۱) جمعه، ۲۳ خرداد ۱۴۰۴
۲۱۴(۲) شنبه، ۲۴ خرداد ۱۴۰۴
۲۱۴(۳) یکشنبه، ۲۵ خرداد ۱۴۰۴
۲۱۷(۴) دوشنبه، ۲۶ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۰(۵) سه‌شنبه، ۲۷ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۰(۶) چهارشنبه، ۲۸ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۲(۷) پنج‌شنبه، ۲۹ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۲(۸) جمعه، ۳۰ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۳(۹) شنبه، ۳۱ خرداد ۱۴۰۴
۲۲۴(۱۰) یکشنبه، ۱ تیرماه ۱۴۰۴
۲۲۴(۱۱) دوشنبه، ۲ تیرماه ۱۴۰۴
۲۲۵(۱۲) سه‌شنبه، ۳ تیرماه ۱۴۰۴
۲۳۲ب) آمار رسمی از مجروحین، شهدا و آسیب به اهداف غیرنظامی
۲۳۸ج) مصادیقی از نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه در جریان تجاوز رژیم صهیونیستی
۲۴۲بخش چهارم: اقدامات تروریستی
۲۵۰بخش پنجم: نقض حقوق بین‌الملل بشر
۲۵۲بخش ششم: حمله به تأسیسات هسته‌ای

- الف) حمایت ویژه از تأسیسات هسته‌ای در حقوق بین‌الملل بشردوستانه..... ۲۵۳
- ب) قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت..... ۲۵۳
- ج) اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۲۵۴
- د) قطعنامه‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی..... ۲۵۴
- هـ) کاربرد زور علیه تأسیسات هسته‌ای به عنوان نقض بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد..... ۲۵۴
- بخش هفتم: تعهدات کشورهای ثالث و سایر موجودیت‌ها در حقوق بین‌الملل در قبال تجاوز ۲۵۶
- یک) تعهد همکاری..... ۲۵۶
- دو) تعهد عدم شناسایی..... ۲۵۷
- سه) تعهد عدم رایۀ کمک..... ۲۵۷
- الف) مصادیقی از رد و محکومیت تجاوز توسط کشورها و موجودیت‌های ثالث..... ۲۵۷
- ب) نمونه‌هایی از کمک به تجاوز و تأیید آن توسط برخی کشورها..... ۲۶۰
- بخش هشتم: مسئولیت بین‌المللی و جبران خسارت..... ۲۶۴
- جمع‌بندی..... ۲۶۷
- پیوست: نمونه‌های بیشتر نقض حقوق غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌ها توسط رژیم صهیونیستی..... ۲۶۹

گزارش به روز شده^۱

مقدمه

در ساعات اولیه صبح روز ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی به رهبری یک جنایتکار جنگی تحت تعقیب دیوان کیفری بین‌المللی، در اقدامی تجاوز کارانه و بدون هیچ تحریکی، و در نقض صریح منشور سازمان ملل متحد و چندین اصل حقوق بین‌الملل حملات مسلحانه علیه جمهوری اسلامی ایران را آغاز کرد.

در نتیجه هدف‌گیری عمدی و هدایت حملات علیه غیرنظامیان در مناطق پرجمعیت، صدها غیرنظامی از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، نخبگان، استادان دانشگاه و همچنین افسران ارشد نظامی دولت خارج از مخاصمات فعال جان خود را از دست دادند و هزاران غیرنظامی زخمی شدند. ایالات متحده آمریکا، به‌عنوان عضو دائم شورای امنیت سازمان ملل، در همدستی کامل با رژیم متجاوز صهیونیستی، با انجام مجموعه‌ای از حملات علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران تحت پوشش پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در فردو، نطنز و اصفهان، آشکارا مرتکب عمل تجاوز شده و بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد را نقض کرد.

بخش نخست: نقض قاعده آمره «منع تجاوز»

در سال ۱۹۴۵، منشور ملل متحد در پی جنگ جهانی دوم به تصویب رسید و به طور قاطعانه استفاده از زور را به عنوان روش حل و فصل اختلافات بین‌المللی رد کرد. بند (۴) ماده ۲ منشور، تعهدی الزام‌آور برای تمام کشورهای عضو ایجاد می‌کند تا در روابط بین‌المللی خود از «تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت سرزمینی یا استقلال سیاسی هر کشوری، یا به هر شیوه‌ای که با اهداف ملل متحد ناسازگار باشد» خودداری نمایند. این اصل که به عنوان قاعده آمره «ممنوعیت تجاوز» شناخته می‌شود، از آن زمان تاکنون سنگ‌بنای روابط بین‌المللی بوده است.

قاعده آمره «ممنوعیت تجاوز» بر پایه پذیرش جهانشمول و ویژگی تخطی‌ناپذیری آن استوار است. کمیسیون حقوق بین‌الملل (ILC) این موضوع را در «مواد مسئولیت دولت‌ها برای اعمال متخلفانه بین‌المللی» تأیید کرده و در ماده ۴۰ خاطرنشان ساخته است که نقض قواعد آمره - از جمله ممنوعیت تجاوز - «نقض جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره حقوق بین‌الملل عام» محسوب

۱. این گزارش با هدف تکمیل گزارش اولیه‌ای تهیه شده است که توسط جمهوری اسلامی ایران در خصوص تشریح موارد نقض حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران از تاریخ ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ صادر شد. این گزارش همچنین شامل بررسی حقوقی اقدام تجاوز کارانه ایالات متحده در تاریخ ۱ تیرماه ۱۴۰۴ در نقض تمامیت سرزمینی و استقلال سیاسی جمهوری اسلامی ایران در حمایت از رژیم صهیونیستی می‌باشد.

می‌شود.^۱ دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده «فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در نیکاراگوئه و علیه آن» (۱۹۸۶) تصریح کرد که ممنوعیت استفاده از زور بر اساس بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد، بخشی از حقوق بین‌الملل عرفی است و مستقل از تعهدات قراردادی اعمال می‌شود.^۲ به همین ترتیب، دیوان در نظر مشورتی خود با عنوان «پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین‌های فلسطین اشغالی» (۲۰۰۴) تأکید کرد که احترام به این ممنوعیت، تعهدی عام‌الشمول (erga omnes) است که در قبال جامعه بین‌المللی در کل وجود دارد^۳ و این موارد شامل ممنوعیت استفاده از زور می‌شود که توسط دیوان در نظر مشورتی ۲۰۲۴ در خصوص «تبعات حقوقی ناشی از سیاست‌ها و اعمال اسرائیل در فلسطین اشغالی» مورد تأیید قرار گرفته است.^۴

پیش‌نویس ۲۰۲۲ کمیسیون حقوق بین‌الملل با عنوان «پیش‌نویس جمع‌بندی‌های کمیسیون در خصوص قواعد تخطی‌ناپذیر حقوق بین‌الملل عام» (قواعد آمره) صراحتاً تأیید می‌کند که ممنوعیت تجاوز یک قاعده آمره است و نقض شدید آن همه دولت‌ها را متعهد می‌کند از شناسایی وضعیت حاصل از نقض به عنوان وضعیتی قانونی خودداری کنند و در حفظ چنین وضعیتی کمک یا مساعدتی ارائه ندهند.^۵

- شورای امنیت سازمان ملل متحد،^۶

1. Report of the International Law Commission on the work of its fifty-third session (23 April-1 June and 2 July-10 August 2001) UN Doc A/56/10 (2001).

2. *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America)*, Merits, Judgment, ICJ Reports 1986, p. 14, at paras. 188-190.

3. *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory*, Advisory Opinion, ICJ Reports 2004, p. 136, at para. 155-159.

4. *Legal Consequences arising from the Policies and Practices of Israel in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem*, Advisory Opinion, ICJ Reports 2024, at para. 274.

5. Report of the International Law Commission on the work of its Seventy-third session (18 April-3 June and 4 July-5 August 2022) UN Doc A/77/10 (2001).

۶. شامل (اما نه محدود به) قطعنامه‌های شورای امنیت در خصوص وضعیت رودزای جنوبی، نظیر S/RES/386, S/RES/326 (1973), S/RES/455 (1979), S/RES/445 (1979), S/RES/424 (1978), S/RES/423 (1978), S/RES/411 (1977), (1976)، (1976)، و عملیات فرامرزی رژیم غیرقانونی رودزای محکوم گردیده است؛ همچنین S/RES/418 (1977) در خصوص وضعیت آفریقای جنوبی، که تجاوزات آفریقای جنوبی را محکوم نموده و تحریم تسلیحاتی اجباری علیه آن اعمال کرده است؛ S/RES/419 و S/RES/405 (1977) دربارۀ وضعیت بنین، که کودتا توسط نیروهای مزدور را مصداق تجاوز مسلحانه دانسته و محکوم نموده است؛ S/RES/573 (1985) و S/RES/611 (1988) دربارۀ تونس، که حملات هوایی رژیم اسرائیل به خاک تونس را اقدامات تجاوزکارانه دانسته است؛ S/RES/487 (1981) دربارۀ عراق، که حمله رژیم اسرائیل به راکتور هسته‌ای عراق را نقض حقوق بین‌الملل عنوان کرده است؛ قطعنامه‌های (1990) S/RES/672، (1990) S/RES/673، (1990) S/RES/681 و (1991) S/RES/684 دربارۀ فلسطین، که استفاده از زور توسط رژیم اسرائیل در اراضی اشغالی را محکوم کرده‌اند؛ قطعنامه‌های (1968) S/RES/262، (1969) S/RES/265 و (1969) S/RES/273 دربارۀ درگیری‌های خاورمیانه، که اقدامات تجاوزکارانه رژیم اسرائیل از جمله بمباران‌ها و عملیات نظامی را محکوم کرده‌اند؛ و قطعنامه‌های (1963) S/RES/178، (1965) S/RES/204 و (1969) S/RES/268 دربارۀ شکایات کشورهای آفریقایی (سنگال، گینه و زامبیا)، که در آن‌ها اقدامات تجاوزکارانه پرتغال و آفریقای جنوبی علیه کشورهای همسایه محکوم شده است.

- مجمع عمومی^۱

و دیوان بین‌المللی دادگستری^۲ هر یک در چارچوب اختیارات خود، به موضوع استفاده غیرقانونی از زور پرداخته‌اند.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد اصول کلیدی مربوط به ممنوعیت استفاده از زور را در چندین قطعنامه از جمله «اعلامیه ممنوعیت مداخله در امور داخلی دولت‌ها» (A/RES/2131 (XX) (1965)، «اعلامیه اصول حقوق بین‌الملل در مورد روابط دوستانه» (A/RES/2625 (XXV) (1970) و قطعنامه «تعریف تجاوز» (A/RES/3314 (XXIX) (1974) تدوین کرده است که همگی به اتفاق آراء به تصویب رسیده‌اند. به عنوان مثال، بند (۲) ماده ۵ قطعنامه (A/RES/2625 (XXV) مصوب 1970، تهدید یا استفاده از زور را ممنوع کرده و صراحتاً بیان می‌دارد که جنگ تجاوزکارانه جنایتی علیه صلح بین‌المللی محسوب می‌شود که طبق حقوق بین‌الملل با مسئولیت بین‌المللی همراه است.^۳

به بیان دقیق‌تر، استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده، جنایت فاحش تجاوز را در چارچوب تعریف ماده ۳ پیوست قطعنامه ۳۳۱۴ (XXIX) مجمع عمومی سازمان ملل متحد تحت عنوان «تعریف تجاوز» محقق می‌سازد. بر این اساس، «حمله نظامی» به ایران

۱. شامل (امانه محدود به) قطعنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل در جلسات فوق‌العاده اضطراری، نظیر A/RES/ES-8/2 (1981) در خصوص نامیبیا، که اشغال این کشور توسط آفریقای جنوبی و اقدامات تجاوزکارانه آن علیه کشورهای همسایه را تجاوز غیرقانونی اعلام کرده است (A/RES/40/97(A) (1985) در خصوص آفریقای جنوبی، که اقدامات تجاوزکارانه مکرر این کشور را از جمله اشغال نامیبیا و حملات مرزی محکوم کرده است؛ (A/RES/2918 (XXVII) (1972) در خصوص سرزمین‌های تحت استعمار پرتغال، که پرتغال را به توقف سرکوب نظامی در مستعمرات خود فراخوانده و اقدامات نظامی استعماری را محکوم کرده است؛ (A/RES/ES-10/2 (2000) و سایر قطعنامه‌های مرتبط با دهمین جلسه فوق‌العاده اضطراری، در خصوص خاورمیانه، که خواستار توقف فوری یورش‌های نظامی رژیم اسرائیل و خشونت در سرزمین‌های اشغالی فلسطینی شده‌اند؛ و A/RES/46/242 (1992) و دیگر قطعنامه‌های صادر شده در همان سال درباره وضعیت بوسنی و هرزگوین، که در آن‌ها تجاوز نیروهای صرب و نقض تمامیت ارضی در جریان جنگ بوسنی محکوم و از حاکمیت بوسنی حمایت شده است. ۲. شامل (اما نه محدود به) آرای دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده‌هایی نظیر فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در و علیه نیکاراگوئه (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده) (۱۹۸۶)، که در آن دیوان اعلام کرد ایالات متحده اصول عرفی حقوق بین‌الملل را در مورد ممنوعیت استفاده از زور و مداخله نقض کرده و بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد را تأیید نمود؛ فعالیت‌های مسلحانه در قلمرو کنگو (جمهوری دموکراتیک کنگو علیه اوگاندا) (۲۰۰۵)، که اوگاندا را به دلیل اعمال تجاوز و نقض تمامیت ارضی جمهوری دموکراتیک کنگو محکوم کرد؛ سکوهای نفتی (جمهوری اسلامی ایران علیه آمریکا) (۲۰۰۳)، که در آن دیوان اعلام کرد آمریکا نتوانسته است استفاده از زور را در چارچوب دفاع مشروع توجیه کند و بر اصول ضرورت و تناسب تأکید کرد؛ نظر مشورتی آثار حقوقی ساخت دیوار در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، که دیوان ساخت دیوار توسط رژیم اسرائیل (۲۰۰۴) را نقض بند ۴ ماده ۲ و استفاده غیرقانونی از زور دانست؛ و نظر مشورتی در خصوص تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶)، که ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور را به عنوان هنجاری بنیادین در حقوق بین‌الملل مجدداً مورد تأکید قرار داد.

۳. همچنین بنگرید به: قطعنامه A/RES/37/10 (1982) با عنوان «اعلامیه مانیل در خصوص حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات بین‌المللی»، که در آن مجمع عمومی سازمان ملل بر ممنوعیت استفاده از زور تأکید کرده و دولت‌ها را به حل مسالمت‌آمیز اختلافات مطابق با منشور سازمان ملل ملزم کرده است؛ A/RES/42/22 (1987) با عنوان «اعلامیه تقویت اثربخشی اصل خودداری از تهدید یا استفاده از زور در روابط بین‌الملل»، که تعهد به اصل منع استفاده از زور را تقویت کرده و تأکید می‌کند که هیچ توجیهی برای تجاوز قابل قبول نیست؛ و A/RES/43/51 (1988) با عنوان «اعلامیه درباره پیشگیری و رفع اختلافات و وضعیت‌هایی که ممکن است صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید کنند و نقش سازمان ملل متحد در این زمینه»، که در آن کشورها به اتخاذ تدابیر پیشگیرانه فراخوانده شده‌اند و نقش مرکزی سازمان ملل در رفع تهدیدات علیه صلح مورد تأکید قرار گرفته است.

«توسط نیروهای مسلح» رژیم صهیونیستی و ایالات متحده؛ «بمباران» و «استفاده از تسلیحات علیه قلمرو» ایران؛ «حمله» به «نیروهای زمینی و هوایی» آن؛ و همچنین اعزام عوامل مسلحی که «اقدام به اعمال زور علیه» ایران می‌کنند «به میزانی که از حیث شدت معادل موارد فوق محسوب شود یا مشارکت قابل توجه در آن‌ها داشته باشد»، همگی مصادیق اعمال تجاوزکارانه به شمار می‌روند.^۱ ماده (۱) ۵ قطعنامه مذکور نیز به صراحت مقرر می‌دارد که «هیچ ملاحظه‌ای از هر نوع که باشد اعم از سیاسی، اقتصادی، نظامی یا غیره، نمی‌تواند توجیهی برای تجاوز محسوب شود». این اصل در قطعنامه ۲۲/۴۲ (۱۹۸۷) نیز مورد تأکید قرار گرفته است که بر لزوم خودداری دولت‌ها از تهدید یا استفاده از زور تحت هر شرایطی تأکید می‌کند و هرگونه تلاش برای توجیه تجاوز تحت لوای دفاع از خود یا ضرورت سیاسی را محکوم می‌نماید.^۲

در همین بافتار، توجیهات سست و غیرقابل پذیرش برای تجاوز به یک کشور تحت هر عنوان ساختگی‌ای - از جمله به اصطلاح «دفاع پیش‌دستانه» یا بهانه‌های دیگر در قالب حملات پیش‌دستانه - در حقوق بین‌الملل هیچ جایگاهی ندارد.^۳ ماده ۵۱ منشور ملل متحد حق دفاع از خود را صرفاً به مواردی محدود می‌کند که یک حمله مسلحانه علیه یک کشور واقع شده باشد. به همین ترتیب، هدف قرار دادن عمدی زیرساخت‌های هسته‌ای غیرنظامی ایران تحت عنوان دروغین دفاع پیش‌دستانه، صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید و رژیم عدم اشاعه را در کل تضعیف می‌کند.

در این سیاق، استناد به ماده ۵۱ نه تنها نامربوط است، بلکه تحریف آشکار حقوق بین‌الملل و منشور ملل متحد محسوب می‌شود. ماده ۵۱ صرفاً حق ذاتی دفاع فردی یا جمعی را در صورتی پیش‌بینی می‌کند که حمله مسلحانه‌ای واقع شده باشد. پیش از حمله، نه ایالات متحده و نه رژیم صهیونیستی قربانی هیچ حمله مسلحانه‌ای از سوی جمهوری اسلامی ایران نبودند. حتی تمسک خودخواهانه و دروغین ایالات متحده به توجیه «دفاع جمعی» مستلزم آن است که ابتدا قربانی ادعایی، یعنی رژیم صهیونیستی، مورد حمله مسلحانه قرار گرفته باشد. قطعنامه ۳۳۱۴ مجمع عمومی و رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده نیکاراگوئه در سال ۱۹۸۶ (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا) و پرونده سکوه‌ای نفتی در سال ۲۰۰۳ (جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا) تأیید می‌کنند که حق دفاع از خود تنها در پاسخ به یک حمله مسلحانه قابل

۱. ضروری است تأکید شود که بر اساس ماده ۱ این قطعنامه، استفاده از واژه «دولت» در تعریف «تجاوز»: (۱) «بدون خدشه به مباحث مربوط به شناسایی یا عضویت در سازمان ملل متحد» در نظر گرفته شده و (۲) «در صورت اقتضا شامل مفهوم "گروهی از دولت‌ها" نیز می‌شود». از این رو، این اصطلاح نباید مغایر با موضع دیرینه جمهوری اسلامی ایران در خصوص عدم شناسایی مشروعیت رژیم صهیونیستی به‌عنوان یک دولت تلقی یا تفسیر شود.

2. UN General Assembly, Declaration on the Enhancement of the Effectiveness of the Principle of Refraining from the Threat or Use of Force in International Relations, GA Res 42/22, UN Doc A/RES/42/22 (18 November 1987).

3. <<https://abcnews.go.com/International/israel-military-action-iran-coming-days-sources/story?id=122776202>>.

استناد است و فقط در صورتی می‌توان به آن استناد کرد که شرایط ضرورت و تناسب رعایت شده باشد.^۱

در نتیجه اقدامات رژیم تروریستی صهیونیستی در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ و پیوستن ایالات متحده به این تجاوز در ۱ تیرماه ۱۴۰۴، همگی مصداق اعمال تجاوزکارانه علیه جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود.

در طول این حملات، عوامل رژیم صهیونیستی به صورت عامدانه و سازمان‌یافته - روز و شب - به مناطق پرتراکم غیرنظامی در چندین شهر بزرگ حمله کردند. این حملات علاوه بر مقامات ارشد، جمعیت غیرنظامی از جمله زنان و کودکان (شیرخواران و خردسالان) و شهروندان عادی از تمام اقشار جامعه مانند دانشمندان، استادان دانشگاه، دانشجویان، پزشکان، هنرمندان و ورزشکاران را هدف قرار داد. تأسیسات غیرنظامی از جمله مناطق مسکونی، منازل، بیمارستان‌ها، اماکن عمومی و زیرساخت‌های حیاتی آسیب دیده یا به‌طور کلی تخریب شدند و خانواده‌هایی به طور دسته جمعی در این حملات از بین رفتند. بین تاریخ ۱۳ تا ۳ تیرماه ۱۴۰۴، این یورش‌ها جان صدها غیرنظامی را گرفت و هزاران نفر را زخمی کرد که آسیب‌های شدیدی هم به جمعیت غیرنظامی و هم به اموال و زیرساخت‌های غیرنظامی وارد آورد.

چنین بی‌قانونی وقاحت‌آمیزی هیچ‌کس را متعجب نمی‌سازد، چرا که رژیم نسل‌کش صهیونیستی از بدو تأسیس نامشروع خود تا به امروز، همواره بی‌اعتنایی مطلق و خصومت آشکار خود را نسبت به حقوق بین‌الملل، منشور ملل متحد و حتی ارکان اصلی سازمان ملل از جمله دیوان بین‌المللی دادگستری به نمایش گذاشته است.

۱. جنبش عدم تعهد - که نماینده بیش از نیمی از کشورهای جهان است - در نشست وزرای خود در سال ۲۰۱۹ به‌صراحت تفسیرهای گسترده از ماده ۵۱ منشور ملل متحد را که حملات پیش‌دستانه مسلحانه را توجیه می‌کنند، رد کرد، بنگرید به:

NAM Final Document no.2019/CoB/Doc.1, "Ministerial Meeting of the Coordinating Bureau of the Non-Aligned Movement (CoB-NAM)", paras. 39.2 & 40.6. (13 June 2025), <[https://www.namazerbaijan.org/pdf/Caracas-Final-Docment-\(2019\).pdf](https://www.namazerbaijan.org/pdf/Caracas-Final-Docment-(2019).pdf)>.

بخش دوم: حق ایران در دفاع از خود در پاسخ به تجاوز

در اجرای حق ذاتی دفاع از خود که در ماده ۵۱ منشور ملل متحد تصریح شده است، جمهوری اسلامی ایران مجموعه‌ای از عملیات دفاعی دقیقاً محاسبه‌شده را علیه اهداف نظامی و زیرساخت‌های متعلق به رژیم صهیونیستی و نیروهای آمریکایی درگیر در تجاوز به انجام رسانید. این عملیات در پی حملات هماهنگ‌شده مسلحانه و تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده در فاصله ۲۳ خرداد تا ۳ تیرماه ۱۴۰۴ صورت گرفت که منجر به تلفات گسترده غیرنظامیان و خسارات شدید به زیرساخت‌های حیاتی ایران، از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز شد.

اقدامات دفاعی ایران ضروری، متناسب و منحصرأ معطوف به اهداف نظامی بود. این پاسخ‌ها با حداکثر خویشتن‌داری و دقت، و در تطابق کامل با حقوق بین‌الملل انجام شد و هدف آن بازدارندگی از تجاوزات بیشتر، حفاظت از غیرنظامیان و حفظ ثبات منطقه‌ای بود. این اقدامات تنها پس از عدم اقدام قاطع شورای امنیت سازمان ملل در پاسخ به حملات مسلحانه صورت گرفت.

جمهوری اسلامی ایران بر اساس تعهدات خود طبق ماده ۵۱ منشور ملل متحد، رسماً شورای امنیت را از حملات مسلحانه غیرقانونی انجام‌شده توسط رژیم صهیونیستی^۱ و ایالات متحده،^۲ و نیز اعمال حق ذاتی دفاع از خود طبق حقوق بین‌الملل مطلع ساخت. این اختراجه‌ها بر مقیاس، ماهیت و پیامدهای تجاوز تأکید داشت و اقدامات خلاف حقوق بین‌الملل ارتكابی علیه حاکمیت، تمامیت سرزمینی و غیرنظامیان ایران را به ثبت رسانید.

ایران طی چند نامه خطاب به رئیس شورای امنیت و دبیرکل سازمان ملل متحد تأکید کرد حملات مسلحانه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده نقض صریح بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد و اصول بنیادین حقوق بین‌الملل در ممنوعیت استفاده از زور محسوب می‌شود.

ایران از شورای امنیت خواست تا این اقدامات تجاوزکارانه و غیرقانونی را محکوم کند و با بهره‌برداری از تمامی تدابیر لازم طبق فصل هفتم منشور ملل متحد مرتکبان را پاسخگو کرده، از تکرار چنین نقض‌هایی جلوگیری کند و چارچوب امنیت جمعی سازمان ملل متحد را حفظ نماید. علیرغم درخواست‌های رسمی چندین کشور عضو از جمله روسیه، چین، الجزایر و پاکستان که از شورای امنیت خواستند تا وظیفه خود را در حفظ صلح و امنیت بین‌المللی انجام دهد، شورا بار

1. UN Doc S/2025/379, "Letter dated 13 June 2025 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President of the Security Council", <<https://docs.un.org/en/S/2025/379>>.

2. UN Doc S/2025/405, "Letter dated 22 June 2025 from the Permanent Representative of the Islamic Republic of Iran to the United Nations addressed to the Secretary-General and the President of the Security Council", <<https://docs.un.org/en/S/2025/405>>.

دیگر در اتخاذ تدابیر مؤثر شکست خورد و عملاً به ادامه تجاوزات رژیم صهیونیستی و ایالات متحده میدان داد. این انفعال بیش از پیش به اعتبار نظام سازمان ملل متحد آسیب زد و ایران را مجبور به اقدام دفاعی برای حفاظت از مردم و حاکمیت خود نمود.

در این اوضاع و احوال خطیر و در غیاب هرگونه اقدام حمایتی از سوی شورای امنیت، جمهوری اسلامی ایران چاره‌ای جز توسل و اعمال حق ذاتی خود برای دفاع در برابر اقدامات تجاوزکارانه هم‌هنگ نداشت. این موضع به طور مستمر طی مکاتبات رسمی توسط ایران به سازمان ملل متحد منعکس شد.

جمهوری اسلامی ایران به عنوان یک عضو متعهد سازمان ملل متحد، همواره با اصول و اهداف منشور ملل متحد از جمله حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی همسو بوده و خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران هرگز به دنبال تشدید تنش‌ها نبوده و هرگز خواستار گسترش درگیری در منطقه نبوده است. با این حال، بر عزم راسخ خود برای اتخاذ اقدامات دفاعی در برابر هرگونه تجاوز به حاکمیت، تمامیت سرزمینی و امنیت مردم خود تأکید می‌کند.

بخش سوم: نقض حقوق بین الملل بشردوستانه

اقدامات تجاوزکارانه گسترده و بدون تحرک قبلی توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده علیه حاکمیت، تمامیت سرزمینی، جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌های جمهوری اسلامی ایران که از ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ آغاز شد و در ۳ تیرماه ۱۴۰۴ متوقف گردید، شامل مجموعه‌ای از نقض‌های مکرر اصول بنیادین حقوق بشردوستانه بین‌المللی بود که برخی از آن‌ها نقض فاحش تلقی شده و مصداق جنایت جنگی است.

این مخاصمه مسلحانه بین‌المللی تحمیلی و تجاوزکارانه، به شهادت و جراحت قابل توجه غیرنظامیان و تخریب اهداف غیرنظامی از جمله زیرساخت‌های حیاتی برای زیست غیرنظامیان انجامید که نیازمند بررسی دقیق در پرتو اصول و هنجارهای مرتبط حقوق بین‌الملل بشردوستانه است. در این بخش پس از مرور مختصر زمانی حملات و ذکر آمار رسمی شهدا و مجروحین، نگاهی اجمالی به این موارد نقض خواهیم داشت.

الف) مرور زمانی بر حملات متجاوزان به غیرنظامیان و اهداف غیر نظامی

در جریان تجاوز به قلمروی ایران، حملات متعددی علیه غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی صورت گرفت. در ادامه، توالی زمانی برخی از رویدادهای منتخب که نشان‌دهنده گستردگی و ماهیت این حملات است ارائه می‌شود.

جمعه، ۲۳ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، مناطق متعددی در ایران مورد حملات هوایی گسترده رژیم صهیونیستی قرار گرفت که منجر به شهادت تعداد قابل توجهی از غیرنظامیان و ایراد خسارت به زیرساخت‌ها شد. در منطقه مسکونی شهید چمران تهران، یک ساختمان ۱۴ طبقه به طور کامل تخریب شد و ۶۰ نفر از ساکنان، از جمله ۲۰ کودک،^۱ جان خود را از دست دادند. در میان قربانیان، یک نوزاد دو ماهه به نام رایان قاسمیان نیز وجود داشت.^۲ خانواده او دچار سوختگی شدید از ۴۰ تا ۸۰ درصد شدند و همه به جز خواهر و برادر پنج ساله‌اش بر اثر جراحتهای وارده جان باختند.^۳ کودک زنده ماند، در حالی که به شدت مجروح و یتیم شده بود و به نمادی دلخراش از ماهیت کورکورانه حمله تبدیل شد

۱. دنیای اقتصاد، «شهادت ۲۰ کودک در حمله اسرائیل به شهرک شهید چمران تهران + جزئیات»، <<https://donya-e-eqtesad.com/fa/tiny/news-4188197>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).

۲. ایرنا، «تشییع پیکر شهید دو ماهه "رایان قاسمیان"»، <<https://irna.ir/xjTS2n>>، (29/03/1404).

۳. دنیای اقتصاد، «عیادت ظفرقندی از کودک ۵ ساله خانواده شهید رایان قاسمیان»، <<https://donya-e-eqtesad.com/fa/tiny/news-4194310>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۷).

بیمارستان کودکان حکیم تهران نیز مورد هدف قرار گرفت.^۱ اگرچه این حمله تلفات جانی در پی نداشت، به دلیل هدف‌گیری یک مرکز درمانی کودکان، این حمله نگرانی‌های جدی برانگیخت. در دیگر نقاط استان آذربایجان شرقی، ۱۱ منطقه مورد اصابت قرار گرفت که از جمله آن‌ها می‌توان به مناطق اطراف تبریز، شهرستان‌های بستان‌آباد و مراغه و همچنین بخشی از باند فرودگاه شهید مدنی اشاره کرد. این حملات جان ۱۸ نفر را گرفت و ۳۵ نفر را مجروح کرد.^۲ یک عضو جمعیت هلال احمر ایران نیز در حین مأموریت در وضعیت اضطراری پیش آمده به شهادت رسید.^۳

حملات بیشتری در استان ایلام، به‌ویژه در شهرهای ایلام، مهران و دهلران ثبت شد که منجر به تخریب چندین ساختمان گردید. اما این حملات تنها منازل مسکونی یا فرودگاه‌ها را هدف نگرفت.^۴ سه سایت هسته‌ای ایران، مجتمع غنی‌سازی سوخت نطنز،^۵ مرکز فناوری هسته‌ای اصفهان^۶ و تأسیسات تولید آب سنگین اراک،^۷ نیز مورد اصابت قرار گرفتند. این تأسیسات که به‌طور رسمی صلح‌آمیز تعیین شده و تحت نظارت بین‌المللی قرار دارند، بدون توجه به پیامدهای احتمالی مورد حمله واقع شدند. این اقدام نگرانی ناظران جهانی را در خصوص وخامت اوضاع و ایمنی جمعیت غیرنظامی اطراف این مراکز برانگیخت.

در استان اردبیل، حمله هوایی به ایستگاه مخابراتی خروسلو در بيله‌سوار موجب جراحت دو غیرنظامی شد.^۸ همزمان در استان کرمانشاه، موشک‌باران ساختمان‌های وابسته به سازمان بهزیستی کشور و ستاد اربعین در مرز خسروی (قصرشیرین) منجر به شهادت یک نفر و مجروح شدن ۲۴ نفر شد.^۹ این مراکز به حمایت از افراد دارای معلولیت، مادران سرپرست خانوار و خانواده‌های کم‌درآمد اختصاص داشتند. هر دو ساختمان به طور کامل تخریب شدند.^{۱۰}

۱. خبرگزاری تسنیم، «برخورد پهپاد رژیم صهیونیستی به بیمارستان کودکان حکیم تهران»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/03/24/3335235>>، (24/03/1404).

۲. ایرنا، «۱۱ نقطه در آذربایجان شرقی مورد حمله قرار گرفت/اطلاعیه مدیریت بحران»، <<https://www.ima.ir/news/85861971>>، (23/03/1404).

3. BBC News, "Live coverage and updates", <<https://www.bbc.com/news/live/c93ydeqyq71t?post=asset%3A40553cc9-cac4-4c27-8604-0d30419a7a7a#post>>, (14.07.2025).

۴. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب، «حمله اسرائیل به ۴ نقطه شهری و نظامی در استان ایلام»، <<https://www.entekhab.ir/003ec>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۵. ایرنا، «آسیب‌هایی به بخش‌های مختلف مجتمع غنی‌سازی شهید احمدی روشن وارد شده است»، <<https://www.ima.ir/news/85861303>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

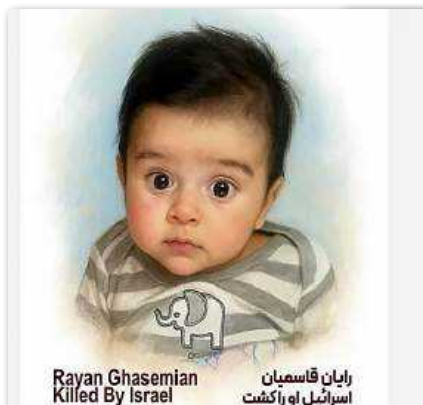
۶. ایرنا، «نیروگاه شهید رئیسی اصفهان مورد هدف قرار گرفت»، <<https://www.ima.ir/news/85862072>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۷. فرارو، «حمله به خنداب در استان مرکزی هم تأیید شد»، <<https://fararu.com/fa/news/874921>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۸. ایرنا، «سایت مخابراتی خروسلو در بيله‌سوار مورد حمله قرار گرفت»، <<https://www.ima.ir/news/85861055>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۹. مشرق نیوز، «شهادت چندین زن و کودک در حملات به مناطق مسکونی -فیلم و عکس»، <<https://www.mashregnews.ir/news/1722947>>، (۴۰۴۱/۳۰/۴۲).

۱۰. ایسنا، «تشییع پیکر شهید حمله رژیم صهیونیستی در قصرشیرین»، <<https://www.isna.ir/news/1404032617272>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۶).

رایان قاسمیان،
نوزاد دوماهه،
جوان ترین شهید

کیان، تنها بازمانده‌ی خانواده‌ی قاسمیان، نماد زنده‌ای از فقدان فاجعه‌بار آن‌هاست

رژیم کودک کش صهیونیست

شهید امیر علی احمدی

شهید مرسانا پیرامی

شهید محمد رضا اقدسی

شهید محدثه اقدسی

شهید علیرضا نیازمند

شهید فاطمه نیازمند

شهید مظفره نیازمند

شهید محمد حسین خاکی

شهید محیا نیکزاد

شهید ایماز نینلی

شهید هانیه بهمن آبادی

شهید زهرا بهمن آبادی

شهید فاطمه ذاکریان

شهید زهرا ذاکریان

شهید محمد علی بهمن آبادی

■ تصاویر برخی از شهیدای کودک حادثه تروریستی

سحرگاه جمعه ۲۳ خرداد ماه

■ توسط رژیم کودک کش صهیونیستی در شهرک چمران

شنبه، ۲۴ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۴ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی حملات متعددی علیه زیرساخت‌های غیرنظامی و عمومی ایران انجام داد. از ساعات اولیه صبح، فرودگاه بین‌المللی مهرآباد تهران - یک فرودگاه غیرنظامی - به طور مکرر مورد هدف قرار گرفت.^۱ در آبادان نیز بنای یادبود شهید تندگویان مورد اصابت واقع شد.^۲ حملات موشکی عամدانه‌ای نیز به دانشگاه مالک‌اشتر تهران^۳ و یک کارخانه خصوصی تولید خودرو در بروجرد معروف به فرداموتورز نیز صورت گرفت.^۴

در یک واقعه به‌طور خاص غمناک، یک آمبولانس که در استان آذربایجان غربی در حال خدمت‌رسانی بود، مستقیماً مورد هدف قرار گرفت و طی آن دو نفر به شهادت رسیدند.^۵ امدادگران که معمولاً اولین کسانی هستند که به دیگران کمک می‌کنند، این بار خود به قربانی تبدیل شدند - واقعیتی تلخ که نشان می‌دهد حملات کورکورانه تا چه حد حتی به حوزه‌های بشردوستانه نیز رحم نمی‌کند.

یکشنبه، ۲۵ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۵ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی یک رشته حملات هماهنگ و کورکورانه را در چندین استان ایران انجام داد. یک حمله پهبادی به خوابگاه دانشجویی در بلوار کشاورز تهران اصابت کرد و موجب فروریختن بخشی از ساختمان^۶ و مجروح شدن پنج دانشجوی پزشکی خارجی شد - جوانانی که در میانه این تجاوز کورکورانه و بدون تفکیک واقع شده بودند.^۷ همزمان، حملات موشکی رژیم صهیونیستی تأسیسات حیاتی انرژی از جمله سکوی فاز ۱۴ میدان گازی پارس جنوبی، پالایشگاه فجر جم در استان بوشهر^۸ و انبارهای سوخت در جنوب و غرب تهران را هدف قرار داد که منجر به

-
۱. تابناک، «جزئیات انفجار در فرودگاه مهرآباد»، <<https://www.tabnak.ir/fa/news/1311555>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).
 ۲. ایرنا، «یادمان شهید تندگویان آبادان هدف حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفت»، <<https://www.irna.ir/news/85862525>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).
 ۳. فرارو، «همه محله‌های تهران که مورد حمله قرار گرفت/ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴»، <<https://fararu.com/fa/news/875742>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۵).
 ۴. نور نیوز، «حمله موشکی رژیم صهیونیستی به کارخانه «فردا موتورز» بروجرد»، <<https://nournews.ir/fa/news/228394>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).
 ۵. خبرگزاری تسنیم، «حمله مستقیم رژیم صهیونیستی به آمبولانس/ شهادت ۲ نفر»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/03/24/3335432>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).
 ۶. خبرگزاری برنا، «رژیم اسرائیل به خوابگاه دانشجویی در تهران حمله کرد»، <<https://borna.news/009LyQ>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۵).
 ۷. ایسنا، «۵ دانشجوی خارجی علوم پزشکی تهران در حمله رژیم صهیونیستی مصدوم شدند»، <<https://www.isna.ir/news/1404032516716>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۵).
 ۸. دنیای اقتصاد، «حمله وحشیانه اسرائیل به نارمک تهران + تصاویر»، <<https://donya-e-eqtasad.com/fa/tiny/news-4188400>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۵).

قطع برق در محله شهران شد.^۱ یکی از ساختمان‌های وزارت امور خارجه نیز آسیب دید و تعدادی غیرنظامی در محل مجروح شدند.^۲

تأسیسات تجاری و صنعتی نیز تحت تأثیر قرار گرفتند که از جمله می‌توان به مجتمع فرش شهر فرش اصفهان و کارخانه داروسازی کیمیدارو تهران اشاره کرد.^۳ این حملات هدف‌گیری عامدانه زندگی روزمره مردم را به وضوح آشکار ساخت.^۴

در کرمانشاه، سبعیت رژیم صهیونیستی تشدید شد. در ادامه خسارات این روز، حملات موشکی به دو اصطبل در یک مرکز پرورش اسب واقع در دهکده المپیک اصابت کرد. حدود ۵۰ اسب - که عمدتاً در برنامه‌های پرورش، تمرینات ملی و مسابقات استفاده می‌شدند - کشته شدند.^۵ این حمله همچنین دو انبار متعلق به باشگاه‌های بخش خصوصی درون دهکده را تخریب کرد و یک نگهبان مستقر در محل نیز مجروح شد.^۶ فاجعه‌بارتر اینکه در همین حمله بخش‌هایی از بیمارستان امام رضا (ع) به شدت آسیب دید و خدمات درمانی منطقه را بیش از پیش تحت تأثیر قرار داد.^۷

در محله تجریش تهران در تاریخ ۲۵ خرداد ۱۴۰۴، دو حمله هوایی مجزا خسارات گسترده غیرنظامی به بار آورد. یک موشک به یک ساختمان مسکونی اصابت کرد، در حالی که موشک دیگر یکی از شلوغ‌ترین تقاطع‌های شهر را هدف قرار داد و موجب ترکیدن یک لوله اصلی آب شد.^۸ این حملات منجر به مجروح شدن ۵۹ غیرنظامی و شهادت ۱۲ نفر از جمله یک زن باردار شد.^۹ گزارش‌های رسمی شهادت ۳۵ زن و ۱۰ کودک را تأیید کردند. گویی برای افزودن بر رنج مردم،

۱. نور نیوز، «آتش سوزی شب گذشته در دو مخزن ذخیره سوخت در تهران»، <<https://www.nournews.ir/fa/news/228477>>، (۴۰/۳۰/۵۲).

۲. تابناک، «حمله به بخشی از ساختمان‌های وزارت امور خارجه»، <<https://www.tabnak.ir/fa/news/1311879>>، (۴۰/۳/۲۵).

۳. خبرگزاری مهر، «یک مرکز خرید در اصفهان مورد حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفت»، <<https://www.mehrnews.com/news/6500677>>، (۴۰/۳/۲۵).

۴. خبرگزاری دانشجو، «حمله عامدانه دشمن صهیونیستی به کارخانه کیمیدارو در محدوده تهرانپارس تهران»، <<https://snn.ir/005Ldj>>، (۴۰/۳/۲۶).

۵. نور نیوز، «حمله ناجوانمردانه به اصطبل‌های کرمانشاه؛ اسب‌های بی‌دفاع قربانی جنون صهیونیستی»، <<https://nournews.ir/n/228561>>، (۴۰/۳/۲۵).

۶. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب، «تصاویر: حمله اسرائیل به ۲ اصطبل پرورش اسب در کرمانشاه»، <<https://www.entekhab.ir/fa/news/871654>>، (۴۰/۳/۲۵).

۷. اعتماد آنلاین، «حمله اسرائیل به اصطبل اسب‌ها در کرمانشاه»، <<https://www.etemadonline.com/tiny/news-718875>>، (۴۰/۳۰/۵۲).

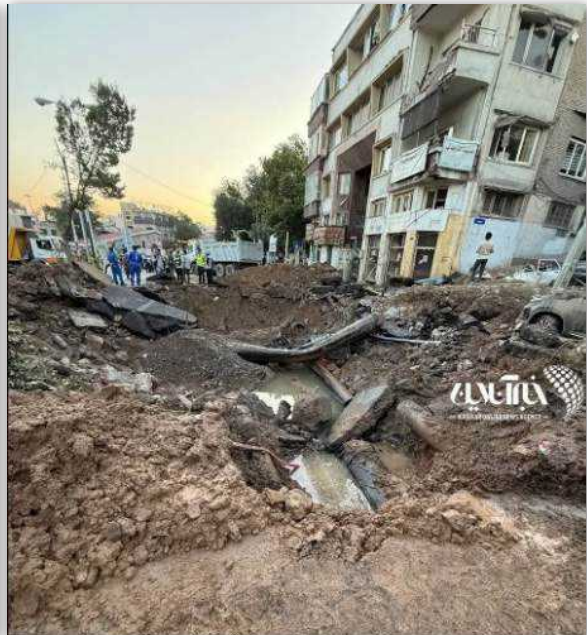
۸. مشرق نیوز، «تصاویری از حمله اسرائیل به خودروهای شخصی و انفجار لوله آب تجریش + فیلم»، <<https://www.mashregh.ir/news/1730022>>، (۴۰/۴/۱۲).

۹. عصر ایران، «وزیر بهداشت: دستکم ۱۸۰۰ مجروح در حملات رژیم صهیونی / شهادت مادر باردار در حمله به میدان قدس تجریش (فیلم)»، <<https://www.asriran.com/fa/news/1069361>>، (۴۰/۴/۳/۲۶).

۲۱۶ جنگ تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران

حملات رژیم صهیونیستی فرودگاه بین‌المللی شهید هاشمی‌نژاد مشهد را نیز هدف قرار داد که نشان‌دهنده دامنه گسترده آثار حملات بر زیرساخت‌های غیرنظامی است.^۱

هدف‌گیری لوله‌های اصلی آب که منجر به جاری شدن سیل در منطقه تجریش شد

تصاویر دوربین‌های ترافیکی که لحظه حملات
وحشیانه رژیم صهیونیستی در محله تجریش را
نشان می‌دهند

۱. دنیای اقتصاد، «فوری / انفجار در فرودگاه شهید هاشمی‌نژاد مشهد + جزئیات»، <https://donya-e-eqtasad.com/fa/tiny/>, news-4188574, <۱۴۰۴/۰۳/۲۵>.

حملات علیه وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران

دوشنبه، ۲۶ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۶ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی مجموعه‌ای از حملات هماهنگ‌شده را در چندین نقطه از ایران به انجام رسانید. در منطقه ۲۲ تهران، دو عضو جمعیت هلال احمر ایران در حالی جان خود را از دست دادند که نیروهای رژیم صهیونیستی تیم‌های امداد و نجات را حین انجام مأموریت هدف قرار دادند.^۱ بیمارستان فارابی کرمانشاه نیز مورد اصابت قرار گرفت. این حمله وحشیانه به تجهیزات پزشکی حیاتی آسیب زد، شیشه‌ها را خرد کرد و منجر به مجروح شدن بیماران بستری، از جمله بیماران بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) و بخش مراقبت‌های ویژه قلبی (CCU) شد.^۲

1. Tehran Times, "Two Red Crescent aid workers killed in Israeli strike on emergency teams in Tehran", <<https://www.tehrantimes.com/news/514522>>, (16.06.2025).

۲. تابناک، «تصاویر تازه از وضعیت بیمارستان فارابی بعد از حمله اسرائیل»، <<https://www.tabnak.ir/005VP0>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۸).

افزون بر آن، ساختمان صدا و سیمای ایران در حالی که در حال پخش زنده بود مورد حمله قرار گرفت. این حمله بی‌پروای غیرقانونی منجر به شهادت سه خبرنگار و مجروح شدن چندین تن دیگر شد،^۱ علیرغم اینکه این رسانه هیچ مشارکتی در مخاصمه مسلحانه نداشت. قابل توجه اینکه سه امدادگر هلال احمر که برای ارایه کمک‌های اضطراری به ساختمان صدا و سیما اعزام شده بودند نیز به شهادت رسیدند.^۲ در جنایتی دیگر، یک نمایشگاه کامیون در دیزل‌آباد کرمانشاه هم در همان روز مورد حمله پهپادی قرار گرفت.^۳

ساختمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران در آتش، در جریان حملات ۲۶ خرداد ۱۴۰۴

۱. مشرق نیوز، «شهادت ۳ نفر در حمله رژیم صهیونیستی به صداوسیما + اسامی»، <<https://www.mashreghnews.ir/news/1724570>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۷).

۲. تابناک، «شهادت سه امدادگر در انفجار ساختمان صداوسیما»، <<https://www.tabnak.ir/005VIT>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۶).

۳. تابناک، «حمله صهیونیست‌ها به یک نمایشگاه کامیون در کرمانشاه»، <<https://www.tabnak.ir/005VIT>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۸).

قبل و بعد: ساختمان صدا و سیمای ایران، که روزی سالم بود، اکنون پس از حملات هوایی اسرائیل در تاریخ ۲۹ خرداد آسیب دیده است

سه‌شنبه، ۲۷ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۷ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی حملات هماهنگ متعددی را در نقاط مختلف ایران انجام داد. در تهران، یک ساختمان مسکونی مورد اصابت قرار گرفت که منجر به مجروح شدن سه غیرنظامی شد.^۱

همزمان، حملات سایبری بانک سپه را هدف قرار داد و فعالیت‌های آن را برای چند روز مختل کرد.^۲ متأسفانه، سه امدادگر جمعیت هلال احمر در حالی که مشغول ارایه کمک‌های اولیه و فوریت‌های پزشکی به قربانیان حمله رژیم صهیونیستی بودند به شهادت رسیدند.^۳ این تلفات، تأثیر ویرانگر بر غیرنظامیان و خطراتی که پرسنل امدادی در مناطق درگیر مخاصمه با آن مواجه بودند را به وضوح نشان می‌دهد.

در غرب تبریز، دو نقطه مختلف مورد هدف قرار گرفتند که در نتیجه آن یک نفر به شهادت رسید.^۴

چهارشنبه، ۲۸ خرداد ۱۴۰۴

در ۲۸ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی کارزار هماهنگ حملات خود در سراسر ایران را ادامه داد و خسارات بیشتری به غیرنظامیان و زیرساخت‌ها وارد آورد. در تکرار غم‌انگیز رویدادهای قبلی، یک زن باردار دیگر و جنین او به شهادت رسیدند.^۵

در همین روز، حملات سایبری تشدید و امور برخی مؤسسات مالی کلیدی مختل شد. بانک پاسارگاد برای چند روز با اختلال سیستم‌های خود مواجه شد،^۶ و یک نفوذ جداگانه، نوبیتکس - بزرگترین صرافی ارز دیجیتال ایران - را هدف قرار داد. این حمله منجر به زیان تخمینی ۶۰ تا ۷۰ میلیون دلار از سرمایه‌گذاری‌های غیرنظامی شد.^۷

در کرج، استان البرز، فرودگاه پیام مورد اصابت چند موشک قرار گرفت که منجر به آسیب به بخش انتهایی باند فرودگاه شد.^۸ همزمان در تهران، عوامل رژیم صهیونیستی عمداً فضای سبز اطراف

۱. خبرگزاری دانشجو، «شهادت ۳ نفر در حمله رژیم صهیونیستی به کاشان»، <<https://snn.ir/fa/news/1275104>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۷).
۲. فرارو، «سختگویی دولت از بروز اختلال در عملکرد بانک‌های سپه و پاسارگاد بر اثر حمله سایبری خبر داد»، <<https://fararu.com/fa/news/876655>>، (۴۰۴۱/۳۰/۸۲).

۳. آفتاب نیوز، «شهادت ۳ امدادگر هلال احمر بر اثر حمله اسرائیل»، <<https://aftabnews.ir/004B6c>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۷).

۴. تابناک، «تجاوز رژیم صهیونیستی به ۲ نقطه از اطراف تبریز»، <<https://www.tabnak.ir/005VMK>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۷).

۵. پایگاه خبری صاحب نیوز، «جنینی که در لحظه تولد شهید شد»، <<https://snai.ir/1232232>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۸).

۶. فرارو، «سختگویی دولت از بروز اختلال در عملکرد بانک‌های سپه و پاسارگاد بر اثر حمله سایبری خبر داد»، <<https://fararu.com/fa/news/876655>>، (۴۰۴۱/۳۰/۸۲).

۷. فرارو، «سرنوشت حساب‌های بانک سپه؛ تفاوت حمله SoDD با هک صرافی نوبیتکس»، <<https://fararu.com/fa/news/877350>>، (۴۰۴۱/۳۰/۱۳).
۸. خبرگزاری مهر، «حمله سایبری به بانک‌های سپه و پاسارگاد»، <<https://www.mehrnews.com/news/6504138>>، (۴۰۴۱/۳۰/۸۲).

۸. دنیای اقتصاد، «حمله اسرائیل به فرودگاه پیام»، <<https://donya-e-qtasad.com/fa/tiny/news-4189370>>، (۴۰۴۱/۳۰/۸۲).

برج میلاد را به آتش کشیدند. این اقدام به نظر می‌رسید با هدف بی‌ثبات کردن پایتخت و گمراه کردن تیم‌های امدادی انجام شده باشد تا کمک‌ها از مناطق واقعی مورد اصابت منحرف شوند.^۱

زیرساخت‌های دانشگاهی نیز مورد حمله قرار گرفتند. دانشگاه امام حسین (ع) در شمال شرق تهران هدف قرار گرفت و پس از حمله، دود از محل مورد اصابت به هوا برخاست. در غرب تبریز نیز دو نقطه جداگانه مورد اصابت قرار گرفتند که منجر به شهادت یک غیرنظامی شد.^۲

قابل توجه اینکه امواج انفجاری ناشی از اصابت موشک‌ها در نزدیکی ساختمان صلح، پنجره‌های آن را متلاشی کرد.^۳ این منطقه از اهمیت استراتژیک و بشردوستانه ویژه‌ای برخوردار است و میزبان بسیاری از بیمارستان‌های تخصصی و مراکز پزشکی حیاتی است. از جمله تأسیسات آسیب‌دیده می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: بیمارستان خاتم‌الانبیاء - یکی از برجسته‌ترین مؤسسات پزشکی کشور که به هزاران نفر مراقبت‌های تخصصی ارائه می‌دهد - در این حمله آسیب دید؛ بیمارستان سوختگی شهید مطهری - تنها مرکز تخصصی درمان سوختگی منطقه که به قربانیان حوادث شدید مختلف خدمات ارائه می‌دهد - مستقیماً هدف قرار گرفت؛ و همچنین بیمارستان ولی عصر - ارائه دهنده کلیدی خدمات جامع پزشکی به عموم مردم - نیز تحت تأثیر این حمله قرار گرفت. چنین حملات کورکورانه‌ای نه تنها زیرساخت‌های ضروری غیرنظامی را تهدید می‌کند، بلکه به شدت به مصونیت مناطق بشردوستانه و اشیاء تحت حمایت ویژه آسیب می‌رساند.^۴

تصویر مادر باردار و کودک
خردسالش که قربانی حمله رژیم
صهیونیستی شد

۱. شبکه شرق، «آتش سوزی عمدی برای ایجاد رعب و وحشت در فضای سبز برج میلاد + عکس»، <<https://www.sharghdaily.com/fa/>>، <<https://www.sharghdaily.com/fa/1404/03/28/tiny/news-1022550>>، شهرآرا نیوز، «آتش سوزی عمدی در محوطه برج میلاد تهران (۲۸ خرداد ۱۴۰۴) + تصویر»، (۱۴۰۴/۰۳/۲۸).

۲. خبر فوری، «حمله رژیم صهیونیستی به دانشگاه امام حسین (ع) // عکس»، <<https://www.khabarfoori.com/fa/tiny/news-3148526>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۸).

۳. خبر آنالاین، «آخرین وضعیت ساختمان صلح هلال احمر در تهران»، <<https://www.khabaronline.ir/news/2081572>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲).

۴. ایرنا، «وقتی صلح مورد حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفت/حمله به بیمارستان از غزه تا ایران»، <<https://www.irna.ir/news/85866892>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

پنجشنبه، ۲۹ خرداد ۱۴۰۴

در روز پنجشنبه، ۲۹ خرداد ۱۴۰۴، جمهوری اسلامی ایران هدف مجموعه‌ای از حملات هماهنگ هوایی و موشکی در چندین استان قرار گرفت. بر اساس اعلام سازمان انرژی اتمی ایران، تأسیسات صلح‌آمیز هسته‌ای خنداب و مجتمع آب سنگین اراک مورد اصابت موشک‌های رژیم صهیونیستی قرار گرفتند.^۱ اگرچه نشت مواد رادیواکتیو رخ نداد، چنین حملات بی‌پروایانه‌ای نگرانی‌های جدی در مورد ایمنی تأسیسات هسته‌ای و پیامدهای احتمالی آن ایجاد می‌کند. موشک‌های رژیم صهیونیستی بار دیگر در حالی فرودگاه پیام کرج را هدف قرار دادند^۲ که پهپادهای تهاجمی به باقرشهر و کهریزک حمله کردند و چند پهپاد دیگر نیز در نزدیکی تأسیسات پالایشگاه نفت منهدم شدند.^۳

در همان روز، ۲۹ خرداد ۱۴۰۴، رژیم اسرائیل بار دیگر دستان خود را به خون کودکان بی‌گناه آغشته کرد و با ارتکاب یک عمل خشونت‌آمیز هولناک در جاده نجف‌آباد-خمینی‌شهر که منجر به شهادت غیرنظامیان بی‌گناه شد، جنایت دیگری را در کارنامه سیاه خود ثبت کرد. در این حمله وحشیانه، خودروی حامل اعضای خانواده شریفی مورد اصابت قرار گرفت و فاطمه شریفی - دانش‌آموز کلاس هفتم دبیرستان شهید قربانی - به همراه والدین، برادرش و مجتبی شریفی، دانش‌آموز کلاس سوم دبستان کمیل، جان خود را از دست دادند.^۴ در مجموع، در این حمله فجیع شش شهروند ایرانی، شامل دو زن، دو مرد و دو کودک ۱۰ و ۱۳ ساله، به ناحق و کورکورانه به شهادت رسیدند.^۵ این هدف‌گیری عمدی غیرنظامیان، به ویژه کودکان، نشان‌دهنده بی‌توجهی وحشتناک به جان انسان‌ها است و بیش از پیش بی‌اعتنایی رژیم به اصول اولیه بشریت مندرج در حقوق بین‌الملل را آشکار می‌کند.

جمعه، ۳۰ خرداد ۱۴۰۴

در ۳۰ خرداد ۱۴۰۴، مجموعه‌ای از حملات هدفمند و پهبادی توسط رژیم صهیونیستی در چندین منطقه از ایران انجام شد که منجر به تلفات غیرنظامیان و خسارت به زیرساخت‌های حیاتی شد. در رشت، استان گیلان، منطقه صنعتی سپیدرود در ساعات اولیه صبح مورد اصابت موشک قرار گرفت.^۶

۱. فرارو، «اطلاعیه سازمان انرژی اتمی ایران درباره حمله به راکتور خنداب»، <https://fararu.com/fa/news/876946>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

۲. فرارو، «جزئیات حمله اسرائیل به فرودگاه پیام»، <https://fararu.com/fa/news/876946>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

۳. فرارو، «انهدام پهپادهای اسرائیل در کهریزک و باقرشهر»، <https://fararu.com/fa/news/876914>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

۴. تابناک، «شهادت ۲ دانش‌آموز نجف‌آبادی در جنایت صهیونیست‌ها»، <https://www.tabnak.ir/fa/news/1312544>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

۵. ایرنا، «تأثر جامعه فرهنگیان اصفهان از شهادت ۲ دانش‌آموز در جنایت صهیونیست‌ها»، <https://www.irna.ir/news/85867129>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۹).

۶. عصر ایران، «حمله به شهرک صنعتی رشت (عکس)»، <https://www.asriran.com/fa/news/1070238>، (۱۴۰۴/۰۳/۳۰).

در مرکز تهران، یک ریزپرنده یک آپارتمان مسکونی در محله گیشا را هدف قرار داد.^۱ در استان کرمانشاه، مرکز جامع سلامت میانراهان مستقیماً مورد اصابت قرار گرفت و این مرکز را از کار انداخت. این حمله موجب خسارات گسترده به زیرساخت‌های پزشکی و از کار افتادن یک آمبولانس اورژانس شد^۲ و ظرفیت مراقبت‌های بهداشتی محلی را بیش از پیش تحت تأثیر قرار داد. این مرکز به جمعیتی بالغ بر ۱۰۰۰۰ نفر خدمات ارائه می‌داد و خدمات شبانه‌روزی، از جمله پزشکی عمومی، مامایی و واکسیناسیون، ارائه می‌داد.

روی هم رفته، وقایع ۳۰ خرداد نشان‌دهنده الگوی نگران‌کننده‌ای از حمله به اماکن غیرنظامی، پزشکی و صنعتی است.

شنبه، ۳۱ خرداد ۱۴۰۴

در سپیده دم ۳۱ خرداد ۱۴۰۴، رژیم صهیونیستی به چندین منطقه در شهرستان‌های لنجان، مبارکه، شهرضا و شهرستان اصفهان در استان اصفهان حمله کرد. در جریان این حمله، یک مرکز معاینه فنی خودرو در روستای مهدیار (وابسته به شهرستان شهرضا) هدف قرار گرفت و یک نفر زخمی شد. لازم به ذکر است که شهرستان شهرضا - واقع در جنوب استان اصفهان - ۹۰ هزار نفر جمعیت دارد.^۳

در همان روز، در حمله پهناده‌ای عوامل رژیم صهیونیستی به یک ساختمان مسکونی پنج طبقه در محله سالاریه قم، دو نفر، از جمله یک نوجوان ۱۶ ساله، شهید و چهار نفر زخمی شدند.^۴ حمله به یک سازه غیرنظامی پرجمعیت، نقض آشکار حمایت‌های حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.

به گزارش جمعیت هلال احمر استان زنجان، در این روز، رژیم صهیونیستی بار دیگر با زیر پا گذاشتن قواعد حقوق بین‌الملل بشردوستانه، به طور وحشیانه‌ای یک فروند بالگرد امداد و نجات متعلق به جمعیت هلال احمر را که برای عملیات امداد و نجات در شرایط اضطراری، حمل اقلام امدادی و امدادرسانی در حوادث مختلف مورد استفاده قرار می‌گرفت، در یکی از نقاط امدادی و غیرنظامی مورد حمله قرار داد و به آن آسیب جدی وارد کرد.^۵

۱. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب، «حمله یک ریزپرنده به یک آپارتمان مسکونی در محله گیشا تهران»، <<https://www.entekhab.ir/003eww>> (۱۴۰۴/۰۳/۳۰).

۲. خبرگزاری میزان، «توحش صهیونیست‌ها پایان ندارد/ مرکز جامع سلامت میانراهان در کرمانشاه دچار خسارت شد»، <<https://www.amiranonline.ir/fa/news/4842333/>> (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

۳. ایرنا، «تجاوز صهیونیست‌ها به یک مرکز معاینه فنی خودرو در شهرضا»، <<https://www.ima.ir/news/85868365/>> (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

۴. خبرگزاری صدا و سیما، «تجاوز رژیم صهیونیستی به یک ساختمان مسکونی در قم»، <<https://www.iribnews.ir/fa/news/5501670/>> (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

۵. ایرنا، «بالگرد امدادی هلال احمر زنجان در حمله رژیم صهیونیستی آسیب دید»، <<https://www.ima.ir/news/85868911/>> (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

در روز مذکور، یک سایت هسته‌ای کلیدی در استان اصفهان ایران نیز مورد حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفت.^۱ عصر همان روز در تهران، حمله‌ای به یک ساختمان پنج طبقه در خیابان مرزداران، سه طبقه از آن را که شامل یک قنادی، یک سالن زیبایی زنانه و یک کلینیک روانپزشکی بود، ویران کرد. موج انفجار شیشه‌های خانه‌های اطراف را خرد کرد، ساکنان وحشت‌زده را به خیابان‌ها فراری داد و حداقل پنج غیرنظامی را که صرفاً مشغول زندگی روزمره خود بودند، مجروح کرد.^۲ فاجعه‌ای در منطقه دو کوه در شهرستان اندیمشک رخ داد، جایی که یک خانواده سه نفره - از جمله پسر ۷ ساله‌شان - در حمله‌ای به یک چاه آب به شهادت رسیدند. این حمله جان نگهبان را که در آن محل خدمت می‌کرد، به همراه همسر و فرزندش گرفت.^۳ شهادت آن‌ها به آمار حاصل از شهادت و قتل عام غیرنظامیان در ایران توسط رژیم صهیونیستی افزود.

یکشنبه، ۱ تیرماه ۱۴۰۴

در ۱ تیرماه ۱۴۰۴، دهمین روز از تجاوز رژیم صهیونیستی علیه ایران، دو تحول عمده، تشدید قابل توجه مخاصمه را نشان داد. در استان کرمانشاه، مرکز جامع سلامت دینور در شهرستان صحنه مورد اصابت موشک‌های رژیم صهیونیستی قرار گرفت. این حمله باعث جراحاتی در میان کادر پزشکی و غیرنظامیان شد و خسارات ساختاری شدیدی به این مرکز وارد کرد. این مرکز که تقریباً به ۱۰ هزار نفر از ساکنان منطقه خدمات ارائه می‌دهد، تا حدی غیرقابل استفاده شد و ظرفیت مراقبت‌های بهداشتی محلی را در بحبوحه درگیری‌های جاری، بیش از پیش تحت فشار قرار داد.^۴ در ساعات اولیه همان روز، ایالات متحده به تأسیسات هسته‌ای ایران در فردو، نطنز و اصفهان حمله کرد. طبق اخبار/گزارش‌ها، در جریان این اقدامات تجاوزکارانه علیه سایت‌های هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، شش بمب سنگرشکن GBU-۵۷ علیه فردو مستقر شدند، در حالی که سی موشک کروزر تاماهاوک از زیردریایی‌های نیروی دریایی ایالات متحده به سمت سایت‌های نطنز و اصفهان شلیک شدند.^۵

دوشنبه، ۲ تیرماه ۱۴۰۴

در ۲ تیرماه ۱۴۰۴، یک پهپاد اسرائیلی به یک آمبولانس در مرکز ایران حمله کرد و حداقل سه نفر را به شهادت رسانید. این آمبولانس در مسیر انتقال یک بیمار بود که انفجار موشک بدنه آن را

۱. عصر ایران، «جزئیات حمله بمبارادی اسرائیل به اصفهان»، <<https://www.asriran.com/fa/news/1070356>>، (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

۲. دنیای اقتصاد، «اسرائیل آرایشگاه زنانه را هدف قرار داد»، <<https://donya-e-qtasad.com/fa/tiny/news-4189873>>، (۱۴۰۴/۰۳/۳۰).

۳. ایرنا، «تشییع پیکر شهید هشت ساله تجاوز نظامی اسرائیل در اندیمشک»، <<https://www.irna.ir/news/85868957>>، (۱۴۰۴/۰۳/۳۱).

۴. تابناک، «تعرض رژیم صهیونیستی به مرکز درمانی دینور کرمانشاه»، <<https://www.tabnak.ir/fa/news/1312923>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۱).

۵. شبکه شرق، «جزئیات حمله آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران اعلام شد»، <<https://www.sharghdaily.com/fa/tiny/news-1023406>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۱).

شکافت. راننده، بیمار و همراه بیمار همگی شهید شدند و شدت اصابت موجب شد آمبولانس از مسیر خود منحرف شده و به یک ماشین در حال عبور برخورد کند و فاجعه را دوچندان کند.^۱

در ۲ تیرماه ۱۴۰۴ در روز روشن موج انفجار ناشی از حمله موشکی شمال تهران، یک خط اصلی برق را قطع کرد و برق بخش‌هایی از مناطق ۲ و ۳ شهر قطع شد.^۲

اواخر همان روز، رژیم دروازه ورودی زندان اوین در تهران را هدف قرار داد. هفتاد و نه غیرنظامی، از جمله کارکنان زندان، سربازان وظیفه، زندانیان، اعضای خانواده‌هایی که برای ملاقات یا پیگیری پرونده‌های حقوقی آمده بودند و همسایگانی که در همان نزدیکی زندگی می‌کردند، شهید شدند.^۳

در همان روز، چند انفجار ساختمان فدراسیون هندبال در مجموعه ورزشی انقلاب را لرزاند. پنجره‌های شکسته و پانل‌های سقف فرو ریخته، سالن ریاست را پوشاندند، چندین جام قهرمانی تخریب شدند و یک کارمند فدراسیون به حدی مجروح شد که نیاز به درمان در بیمارستان پیدا کرد.^۴

در همین حال، مناطق اطراف ساختمان صلح هلال احمر بار دیگر مورد حمله قرار گرفتند که تکرار حملات ۲۸ تیرماه بود.^۵ حدود ظهر همان روز، چندین موشک نیز به شهر کرج اصابت کرد و ربع و وحشت تازه‌ای در میان ساکنان آن ایجاد نمود.^۶

سه‌شنبه، ۳ تیرماه ۱۴۰۴

در سحرگاه ۳ تیرماه ۱۴۰۴، در آخرین روز تجاوز رژیم صهیونیستی، انفجارهایی بخش‌هایی از رشت، لاهیجان، کرج و تهران را لرزاند.^۷

در همان روز، رژیم صهیونیستی حمله‌ای وحشیانه علیه ساکنان بی‌دفاع آستانه اشرفیه در استان گیلان انجام داد. در پی این حمله موشکی در یک منطقهٔ پرجمعیت، ۱۵ غیرنظامی شهید و ۳۰ نفر دیگر زخمی شدند و بیش از ۴۰۰ خانه و محل کسب ویران شد. انفجار چنان وحشیانه بود که پیکر چند تن از قربانیان قابل تشخیص نبود و با آزمایش DNA که متعاقباً صورت گرفت تعیین هویت شدند. در میان شهدا، ۱۲ نفر از اعضای خانوادهٔ دانشمند مشهور دکتر محمدرضا صدیقی صابر نیز

۱. خبرگزاری دانشجو، «شهادت سه نفر در حمله رژیم صهیونیستی به یک آمبولانس در نجف‌آباد اصفهان»، <https://snn.ir/fa/>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲)، news/1276967/

۲. شبکه شرق، «اطلاعیه مهم توانیر درباره قطع برق تهران»، <https://www.sharghdaily.com/fa/tiny/news-1023775/>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲)

۳. دنیای اقتصاد، «انتشار اسامی و تصویر شهدای حمله به زندان اوین برای نخستین بار + فیلم»، <https://donya-e-eqtesad.com/fa/tiny/>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۸)، news-4194444/

۴. ورزش ۳، «اطلاعیه فدراسیون هندبال در پی حملات رژیم صهیونیستی»، <https://www.varzesh3.com/news/2135025/>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲)

۵. ایرنا، «جنایتی دیگر از رژیم صهیونیستی؛ حمله به امدادگران هلال احمر»، (02/04/1404)، <https://www.irna.ir/news/85870709/>

۶. ایرنا، «مناطق از شهر کرج مورد حمله رژیم صهیونیستی قرار گرفت»، <https://www.irna.ir/news/85870673/>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲)

۷. فرارو، «جزئیات دوازدهمین روز جنگ سوم تیر ۱۴۰۴»، <https://fararu.com/fa/news/878104/>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۳)

حضور داشتند: همسر، سه فرزند ۲۱، ۱۹ و ۸ ساله آنها، والدین همسر، برادر همسر و خانواده‌اش. اجساد آنها به صورت تکه‌تکه در میان آوار پیدا شد که گواهی تکان‌دهنده‌ای مبنی بر بی‌رحمی رژیم و تلفات انسانی سرسام‌آور این جنایت است.^۱

۱. ایرنا، «استاندار گیلان: حمله به آستانه اشرفیه بی‌رحمانه‌ترین شکل جنایات صهیونیست‌ها بود+فیلم»، <https://www.irna.ir/news/85878080>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۰).

نمونه هایی از حمله به غیرنظامیان

نمونه‌هایی از حمله به اموال غیر نظامی

(ب) آمار رسمی از مجروحین، شهدا و آسیب به اهداف غیرنظامی

علیرغم شعار مضحک رژیم صهیونیستی مبنی بر اینکه «کاری به مردم ایران ندارد و اهدافش فقط نظامی است»، طبق اعلام وزارت بهداشت ایران، تنها ۶۵ ساعت پس از تجاوز رژیم صهیونیستی، ۱۴۸۱ نفر مجروح و شهید شدند که بیش از ۹۰ درصد آنها غیرنظامی بودند. طبق گزارش همین مرجع، تا ۱ تیرماه ۱۴۰۴، تعداد غیرنظامیان مجروح از ۳۰۰۰ نفر گذشته است که ۵۰۰ نفر بستری و ۴۵۰ نفر تحت عمل جراحی قرار گرفته‌اند.^۱ این حملات شنیع همچنین منجر به از دست رفتن غم‌انگیز جان بسیاری از غیرنظامیان بی‌گناه - از جمله زنان و کودکان - و اعضای کادر پزشکی بیمارستان‌ها و همچنین نیروهای پزشکی و امدادی جمعیت هلال احمر ایران شده است.

در ۹ ژوئیه ۲۰۲۵، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران در مصاحبه‌ای اعلام کرد که در حملات رژیم صهیونیستی تقریباً ۵۷۵۰ نفر مجروح و ۱۰۶۰ نفر شهید شده‌اند. طبق آخرین آمار پزشکی قانونی، ۹۳۵ شهید ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی به کشورمان شناسایی شده‌اند که شامل ۳۸ کودک و ۱۰۲ زن (که برخی از آنها باردار بودند) می‌شود. علاوه بر این، ۱۸ نفر از اعضای کادر درمان، از جمله ۶ پزشک، در حین انجام وظیفه به شهادت رسیدند. وی افزود رژیم صهیونیستی در حالی مستقیماً ۷ بیمارستان را هدف قرار داد که برخی از مراکز درمانی به دلیل شرایط اضطراری تخلیه شدند. علاوه بر این، تقریباً ۱۱ آمبولانس نیز توسط موشک یا بمباران رژیم صهیونیستی هدف قرار گرفته‌اند.^۲

در زمان نگارش این گزارش، عملیات آواربرداری همچنان ادامه دارد و احتمال به‌روزرسانی این آمار وجود دارد.

در ۹ ژوئیه ۲۰۲۵، معاون هوانوردی سازمان هواپیمایی کشوری ایران با اشاره به حملات هوایی اخیر رژیم اسرائیل به زیرساخت‌های هوانوردی غیرنظامی اظهار داشت: «چهار حمله به بخش‌های هوانوردی غیرنظامی ثبت شده است که همگی مطابق با پروتکل‌ها و مقررات بین‌المللی به سازمان هواپیمایی کشوری بین‌المللی (ایکائو) گزارش شده‌اند». وی در مورد جزئیات خسارات افزود: «در جریان این حملات، هر دو باند فرودگاه تبریز آسیب شدیدی دیدند. فرودگاه اصفهان در مقایسه با تبریز آسیب نسبتاً کمتری متحمل شد». معاون وزیر همچنین خاطرنشان کرد: «یکی از سیستم‌های راداری کشور نیز در جریان این تجاوزات آسیب دید». او در مورد خسارات وارده به یک فرودگاه خصوصی توضیح داد: «متأسفانه، فرودگاه آبیگ قزوین - که توسط بخش خصوصی مورد استفاده

۱. خبرگزاری تسنیم، «۲۰۰۰ نفر از مصدومان حمله رژیم صهیونیستی درمان و ترخیص شده‌اند»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/03/30/3338831>>.

۲. شبکه شرق، «حمله مستقیم اسرائیل به ۷ بیمارستان در جنگ ۱۲ روزه/ آخرین آمار شهدا و مجروحان حمله اسرائیل به ایران اعلام شد»، <<https://www.sharghdaily.com/fa/tiny/news-1028479>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۸).

قرار می‌گیرد - توسط رژیم صهیونیستی مورد حمله قرار گرفت. این فرودگاه مملو از هواپیماهای سبک و فوق سبک بود که در نتیجه آن، رژیم متخاصم ۳۰۰۰ میلیارد تومان [۳۵ میلیون دلار آمریکا] از اموال غیرنظامی را تخریب کرد». او تأکید کرد: «این اقدامات رژیم متخاصم نقض آشکار تمام پروتکل‌های ایمنی پذیرفته‌شده هوانوردی بین‌المللی است».^۱

در ۹ ژوئیه ۲۰۲۵، سازمان بسیج رسانه ایران و مرکز بسیج رسانه ملی در بیانیه‌ای رسمی اعلام کردند که در جریان این جنگ، ۱۲ خبرنگار، فیلمبردار و فعال رسانه در حملات مستقیم رژیم صهیونیستی به شهادت رسیده‌اند.^۲

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران از شناسایی ۸۲۰۰ واحد آسیب‌دیده در جریان حملات اسرائیل خبر داد.^۳

طبق اعلام جمعیت هلال احمر ایران، تقریباً ۱۵۰۰ تخت بیمارستانی در جریان حمله به بیمارستان‌ها و مراکز درمانی آسیب دیدند.^۴

۱. شبکه شرق، «حمله اسرائیل به زیرساخت‌های هوانوردی ایران»، <<https://www.sharghdaily.com/fa/tiny/news-1028608>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۸).

۲. شبکه شرق، «افزایش تعداد شهادت‌های رسانه در جریان جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل + اسامی و عکس»، <<https://www.sharghdaily.com/fa/tiny/news-1028634>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۸).

۳. خبرگزاری تسنیم، «شناسایی ۸۲۰۰ واحد آسیب‌دیده در جنگ اخیر»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/04/21/3353035>>، (۱۴۰۴/۰۴/۲۱).

۴. ایرنا، «آسیب ۱۵۰۰ تخت بیمارستانی در جنگ ۱۲ روزه رژیم اسرائیل علیه ایران»، <<https://www.irna.ir/news/85883637/>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۸).

نمونه‌هایی از حملات صورت گرفته علیه تجهیزات و پرسنل بهداشت و درمان

ج) مصادیقی از نقض حقوق بین الملل بشردوستانه در جریان تجاوز رژیم صهیونیستی

رفتار رژیم اسرائیل در جریان عملیات نظامی خود علیه جمهوری اسلامی ایران از ۲۳ خرداد تا ۳ تیرماه ۱۴۰۴، نقض فاحش کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ و نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی محسوب می‌شود.

اصل تفکیک، به نحوی که در حقوق بین‌الملل بشردوستانه تصریح شده است، در رویه دولت‌ها و نظرات کمیته بین‌المللی صلیب سرخ پذیرفته شده و دیوان بین‌المللی دادگستری در نظر مشورتی خود در خصوص مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶) آن را تأیید کرده است.^۱ این اصل طرف‌های مخاصمه را ملزم می‌کند همواره بین غیرنظامیان و رزمندگان، و بین اهداف غیرنظامی و نظامی تفکیک قایل شوند. هدف قرار دادن ساختمان‌های مسکونی، بیمارستان‌ها، فرودگاه‌ها، انبارهای نفت، مؤسسات آموزشی و مراکز رفاهی - در صورت فقدان ضرورت نظامی - نقض مستقیم این اصل بنیادین است.

اصل تناسب حملاتی را ممنوع می‌کند که انتظار می‌رود منجر به آسیب‌های غیرنظامی تصادفی شود و در مقایسه با مزیت نظامی مشخص و مستقیم مورد انتظار، بیش از حد باشد. حملات موشکی و پهپادی رژیم صهیونیستی باعث زخمی شدن بیش از ۳۰۰۰ غیرنظامی و مرگ صدها نفر، از جمله کودکان، زنان و پرسنل پزشکی تحت حمایت شد. این امر با هیچ مزیت نظامی مشخصی همراه نبود. این عدم توازن، همراه با الگوی حملات به تأسیسات غیرنظامی، ماهیت نامتناسب حملات متجاوز را برجسته می‌کند.

طبق اصل ضرورت نظامی، حملات باید منحصراً علیه اهداف نظامی مشروع صورت گیرد و برای دستیابی به یک مزیت نظامی قطعی ضروری باشند. تخریب مراکز درمانی، دانشگاه‌ها، خوابگاه‌ها، اصطبل‌ها، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و زندان، و غیره، طبق این اصل قابل توجیه نیست. در پرونده نیکاراگوئه علیه ایالات متحده، دیوان تأکید کرد که «روش‌های جنگی نباید ناقض حقوق بشردوستانه باشند، حتی زمانی که یک دولت ادعا می‌کند در دفاع از خود یا ضرورت نظامی عمل می‌کند».^۲

اصل احتیاط طرفین را ملزم به جلوگیری از آسیب به غیرنظامیان یا به حداقل رساندن آن می‌کند.^۳ با این حال، هیچ هشدار قبلی‌ای صادر نشد و حملات در ساعات اوج شلوغی در مناطق پرجمعیت انجام شد - که حتی ابتدایی‌ترین اقدامات احتیاطی مورد انتظار طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه را نیز نقض می‌کند.

1. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1996, p.226, at para. 78.

2. *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America)*, Merits, Judgment, ICJ Reports 1986, p. 14, at paras. 176.

3. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, *Customary International Humanitarian Law*, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rule 15, pp. 51-54.

علاوه بر این، نقض‌های فاحش کنوانسیون‌های ژنو شامل «کشتار عمدی»، «تخریب گسترده اموالی که ضرورت نظامی آن را توجیه نمی‌کند» و «ایجاد عمدی رنج بیش از حد» می‌شود.^۱ بسیاری از عملیات‌های رژیم اسرائیل به وضوح در این تعریف قرار می‌گیرند، به ویژه حملات صورت گرفته علیه بیمارستان‌ها (به عنوان مثال، حکیم و فارابی)، هدف قرار دادن عمدی آمبولانس‌ها و کارکنان هلال احمر، و ترور مقامات و دانشگاهیان.

باید تأکید کرد که کنوانسیون‌های ژنو از قابلیت اجرای جهانی برخوردارند و بسیاری از ترتیبات آن‌ها - به ویژه ترتیباتی که هدف آن حمایت از غیرنظامیان است - به حقوق بین‌الملل عرفی تبدیل شده‌اند و صرف نظر از تصویب معاهدات، برای همه کشورها الزام‌آور هستند. همانطور که دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده سلاح‌های هسته‌ای اظهار داشت، «اصول اساسی» تمایز و تناسب، «اصول غیرقابل تخطی حقوق بین‌الملل عرفی» هستند.^۲

علاوه بر این، آمار نامتناسب تلفات - با بیش از ۳۰۰۰ زخمی غیرنظامی و صدها شهید در ایران، در مقایسه با تلفات بسیار کمتر از سوی رژیم اسرائیل - بیشتر نشان دهنده عدم پایبندی اسرائیل به اصول تمایز و تناسب است.

لازم به یادآوری است که دیوان بین‌المللی دادگستری در رأی مشورتی خود در مورد مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶) چنین رأی داد:

«اصول اساسی مندرج در متونی که تار و پود حقوق بشردوستانه را تشکیل می‌دهند، به شرح زیر است. مورد اول با هدف حفاظت از جمعیت غیرنظامی و اهداف غیرنظامی تدوین شده و تمایز بین رزمندگان و غیررزمندگان را برقرار می‌کند؛ دولت‌ها هرگز نباید غیرنظامیان را هدف حمله قرار دهند و در نتیجه هرگز نباید از سلاح‌هایی استفاده کنند که قادر به تمایز بین اهداف غیرنظامی و نظامی نیستند».^۳

باید تأکید کرد که «کشتار عمدی» غیرنظامیان (یعنی زنان، کودکان، افراد غیررزمنده از جمله دانشمندان و اساتید دانشگاه) و همچنین «تخریب یا تصرف گسترده اموال، که ضرورت نظامی آن را توجیه نمی‌کند و به طور غیرقانونی و خودسرانه انجام می‌شود» (یعنی خانه‌ها، بیمارستان‌ها، شبکه‌های برق و استودیوهای رسانه‌ای) همانطور که در بالا توضیح داده شد، نقض فاحش کنوانسیون‌های ژنو ۱۲ اوت ۱۹۴۹ و بر این اساس «جنايات جنگی» محسوب می‌شوند.^۴

۱. بنگرید به کنوانسیون چهارم ژنو، ماده ۱۴۷.

2. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1996, p.226, at para. 79.

3. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons* (Advisory Opinion) [1996] ICJ Rep 226, para. 78.

۴. ماده ۵۰ کنوانسیون اول ژنو، ماده ۵۱ کنوانسیون دوم ژنو، ماده ۱۳۰ کنوانسیون سوم ژنو و ماده ۱۴۷ کنوانسیون چهارم ژنو.

کمیتة بین‌المللی صلیب سرخ تأیید می‌کند که در رویه دولت‌ها این ممنوعیت‌ها به عنوان قواعد حقوق بین‌الملل عرفی تثبیت شده است.^۱ یک مثال جالب توجه و مرتبط تصویب قطعنامه‌های اجماعی در سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۸۳ توسط کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل است که در آن اعلام شد: «نقض‌های فاحش و مداوم کنوانسیون ژنو مربوط به حمایت از افراد غیرنظامی در زمان جنگ [...] و پروتکل‌های الحاقی ... توسط اسرائیل، جنایات جنگی هستند».^۲

طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه، «واحد‌های پزشکی» و همچنین «حمل و نقل پزشکی» باید در تمامی اوضاع و احوال مورد احترام و حمایت قرار گیرند.^۳ این قواعد عرفی همچنین در ترتیبات مختلف معاهداتی، چنانچه در کنوانسیون‌های ۱۹۴۹ (مواد ۲۷-۲۴، ۳۶ و ۳۹-۴۴ کنوانسیون اول؛ مواد ۴۲-۴۴ کنوانسیون دوم؛ و مواد ۲۲-۱۸ کنوانسیون چهارم) آمده است، مدون شده‌اند.^۴

روزنامه‌نگاران غیرنظامی که در مأموریت‌های حرفه‌ای در مناطق درگیری مسلحانه مشغول به کار هستند، باید مورد احترام و حمایت قرار گیرند. طبق گفته کمیتة بین‌المللی صلیب سرخ، رویه دولت‌ها این قاعده را به عنوان یک هنجار حقوق بین‌الملل عرفی تثبیت می‌کند.^۵

قطعنامه شماره S/RES1738 شورای امنیت سازمان ملل متحد مورخ ۲۳ دسامبر ۲۰۰۶ نیز حمله علیه روزنامه‌نگاران، متخصصان رسانه و سایر پرسنل وابسته در وضعیت‌های مخاصمه مسلحانه را محکوم کرده است.^۶

یکی دیگر از قواعد تثبیت‌شده‌ی حقوق بین‌الملل عرفی که رویه دولتی نیز آن را تأیید می‌کند، ممنوعیت «حمله، تخریب، حذف یا بی‌فایده کردن اشیاء ضروری برای بقای جمعیت غیرنظامی» است.^۷ تاکنون چندین عامل وابسته به رژیم صهیونیستی توسط سرویس‌های اطلاعاتی ایران در شهرهای مختلف دستگیر شده‌اند. تعداد قابل توجهی مواد منفجره، ریزپهادهای مجهز به سیستم‌های

۱. قاعده ۱: «طرفین مخاصمه باید در همه حال بین غیرنظامیان و رزمندگان تمایز قائل شوند. حملات فقط می‌تواند علیه رزمندگان صورت گیرد. حملات نباید علیه غیرنظامیان باشد»؛ قاعده ۱۰: «موال غیرنظامی در برابر حمله محافظت می‌شوند».

2. UN Commission on Human Rights, Res. 1982/1, 11 February 1982, § 3; Res. 1983/1, 15 February 1983, § 3.

3. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rule. 156, p. 572; *ibid*, Vol. II, p. 3874.

4. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rules 28-29, pp. 91-102.

۵. مواد ۲۷-۲۴، ۳۶ و ۳۹-۴۴ کنوانسیون اول ژنو؛ مواد ۴۲-۴۴ کنوانسیون دوم ژنو؛ و مواد ۲۲-۱۸ کنوانسیون چهارم ژنو.

6. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rule 34, p. 115.

7. S/RES/1738(2006), (23 December 2006), Security Council resolution 1738 (2006) [on protection of civilians in armed conflict], para. 1.

8. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rule 54, p. 189.

هدف‌گیری، سلاح‌های پیشرفته جنگی، تجهیزات ارتباطی پیشرفته و سیستم‌های کنترل از راه دور از این گروه‌های تروریستی قبل از اینکه بتوانند حملاتی را در مناطق شلوغ انجام دهند، کشف و ضبط شده است. در برخی موارد، تروریست‌ها مطالب دیجیتال حساسی در رابطه با ساخت بمب، مکانیک پهپاد و فناوری‌های نظارتی در اختیار داشتند.

همچنین این یک اصل کاملاً تثبیت شده است که اعمال یا تهدیدهای خشونت‌آمیزی که هدف اصلی آن‌ها ایجاد رعب و وحشت در میان غیرنظامیان است، ممنوع است. این امر در تدوین «کلیه اقدامات ارباب یا تروریسم» در ماده ۳۳ کنوانسیون چهارم ژنو منعکس شده است.

بخش چهارم: اقدامات تروریستی

در نتیجه اقدامات تروریستی رژیم صهیونیستی علیه ایران، در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴، سردار سرلشکر محمد باقری، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران (و اعضای خانواده‌اش)،^۱ سردار سرلشکر حسین سلامی، فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی،^۲ سردار سرلشکر غلامعلی رشید، فرمانده قرارگاه مرکزی خاتم الانبیاء،^۳ سردار سرتیپ مهدی ربانی، معاون عملیات ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران (و اعضای خانواده‌اش)^۴ در خارج از مخاصمات فعال ترور شده و به شهادت رسیدند.

در همان تاریخ، سردار امیرعلی حاجی‌زاده، فرمانده کل نیروی هوافضای سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، و همچنین هفت فرمانده دیگر نیروی هوافضای سپاه به نام‌های محمود باقری، داود شیخیان، محمدباقر طاهرپور، منصور صفرپور، مسعود طائب، خسرو حسنی، جواد جورسرا و محمدآقا جعفری^۵ و همچنین سردار غلامرضا محرابی، معاون اطلاعات ستاد کل نیروهای مسلح،^۶ طی حملات تروریستی رژیم اسرائیل ترور شده و به شهادت رسیدند.

دریابان علی شمخانی (مشاور ارشد مقام معظم رهبری) که از حملات تروریستی رژیم صهیونیستی در ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ جان سالم به در برد، به شدت مجروح شد.^۷

سه تن از فرماندهان سازمان اطلاعات سپاه پاسداران، به نام‌های محمد کاظمی (فرمانده کل)، حسن محقق (معاون) و محسن باقری در ۲۵ خرداد ۱۴۰۴ ترور شده و به شهادت رسیدند. علاوه بر فرماندهان عالی رتبه نظامی مذکور، ۱۵ دانشمند ایرانی نیز از ۲۳ تا ۲۵ خرداد ۲۰۲۵ بر اثر حملات رژیم صهیونیستی به شهادت رسیدند.

در ۲۳ خرداد ۲۰۲۵، رژیم صهیونیستی موجی از ترور را از طریق یک کمپین هماهنگ ترور علیه چهره‌های برجسته علمی و دانشگاهی ایران به راه انداخت. عبدالحمید مینوچهر، رئیس دانشکده مهندسی هسته‌ای دانشگاه شهید بهشتی؛ احمدرضا ذوالفقاری داریانی، عضو هیئت علمی همین دانشکده؛ امیرحسین فقهی، معاون سابق رئیس سازمان انرژی اتمی ایران؛ فریدون عباسی، رئیس

۱. ایرنا، «سرلشکر باقری در حمله تروریستی اسرائیل به شهادت رسید»، <<https://irna.ir/xjTPyF>>، (23/03/1404).

۲. ایرنا، «سردار سلامی به شهادت رسید»، <<https://irna.ir/xjTPvG>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۳. ایرنا، «اسامی شهدای حمله تروریستی رژیم صهیونیستی»، <<https://www.irna.ir/news/85861053>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۳).

۴. پایگاه خبری تحلیلی انتخاب، «سردار محرابی، معاون اطلاعات ستاد کل نیروهای مسلح و سردار مهدی ربانی معاون عملیات ستاد کل نیروهای مسلح به شهادت رسیدند»، <<https://www.entekhab.ir/003eg0>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۴).

5. Mehr News Agency, "IRGC releases names of 7 Aerospace commanders martyred", <<https://en.mehrnews.com/news/233170/IRGC-releases-names-of-7-Aerospace-commanders-martyred/>>, (15.06.2025).

6. Mehr News Agency, "Iran confirms martyrdom of 2 more senior military officials", <<https://en.mehrnews.com/news/233120/Iran-confirms-martyrdom-of-2-more-senior-military-officials/>>, (14.06.2025).

۷. دنیای اقتصاد، «آخرین وضعیت سلامتی "علی شمخانی"»، <<https://donya-e-eqtasad.com/fa/tiny/news-4188705/>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۶).

سابق سازمان انرژی اتمی ایران و نماینده سابق مجلس؛ محمد مهدی طهرانچی، رئیس دانشگاه آزاد اسلامی؛ اکبر مطلبی زاده، متخصص مهندسی شیمی که همسرش نیز به شهادت رسید؛ سعید برجی کازرونی، متخصص مهندسی مواد و فیزیکدان؛ علی باکوئی کریمی، مهندس مکانیک؛ علی باکوئی کتریمی، مدیر گروه فیزیک اتمی و مولکولی دانشگاه تربیت مدرس؛ منصور عسگری، عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین؛^۱ و سید ایثار طباطبایی قمشه، متخصص مهندسی مکانیک که همسرش نیز به شهادت رسید،^۲ همگی در این روز ترور، بی رحمانه ترور شده و به شهادت رسیدند.

در ۲۴ خرداد ۱۴۰۴، این کارزار ترور با شهادت سید مصطفی ساداتی ارمکی، مدرس دانشگاه شهید بهشتی، ادامه یافت. خانواده نزدیک او - شامل همسر، سه فرزند و والدین همسرش - نیز به شهادت رسیدند که سببیت این اقدام تروریستی را دو چندان کرد.^۳

در ۳۰ خرداد ۱۴۰۴، دکتر سید اصغر هاشمی تبار، دکترای علوم دفاعی استراتژیک، قربانی یک ترور هدفمند شد. همسرش در کنار او به شهادت رسید و تنها فرزندشان به شدت مجروح شد، که گواه دلخراشی بر ترورهای کورکورانه رژیم است.^۴

در ۲ تیرماه ۱۴۰۴، سلیمان سلیمانی، متخصص به نام مهندسی شیمی، نیز به همین ترتیب ترور شد و شهادت او، جنایت دیگری در کارزار تروریستی جاری را رقم زد.^۵

سرانجام، در ۳ تیرماه ۱۴۰۴، گستره ترورهای رژیم با شهادت سید محمدرضا صدیقی صابر به آستانه اشرافیه رسید.^۶ شهادت او فصل بی رحمانه‌ای از خشونت سیستماتیک علیه جامعه علمی ایران را گشود.

در تجاوز اخیر رژیم اسرائیل، عمر برخی از نویدبخش‌ترین دانشجویان و دانشمندان پیشگام کشور به طرز غم‌انگیزی کوتاه شد و به شهادت رسیدند.^۷

۱. فرارو، «کدام دانشمندان هسته ای کشور در حمله اسرائیل شهید شدند؟»، <<https://fararu.com/fa/news/875613>>، (۱۴۰۴/۰۳/۲۵).

۲. خبرگزاری دانشجو، «سید ایثار طباطبایی؛ داستان عاشقانه یک دانشمند هسته‌ای که مهر و وطن را به هم پیوند زد»، <<https://snn.ir/fa/news/1280090>>، (۱۴۰۴/۰۴/۱۷).

۳. باشگاه خبرنگاران جوان، «شهادت نخبه علمی و دانشمند هسته‌ای به همراه خانواده اش در کاشان»، <<https://www.yjc.ir/fa/news/8966475>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۲).

۴. خبرگزاری تسنیم، «مراسم تشییع زوج شهید حملات رژیم صهیونیستی در سبزوار +عکس»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/04/03/3341579>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۳).

۵. خبرگزاری تسنیم، «یک دانشمند هسته‌ای دیگر از دانشگاه علم و صنعت به شهادت رسید»، <<https://www.tasnimnews.com/fa/news/1404/04/06/3343442>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۶).

۶. تابناک، «تصاویر تازه از محل ترور دانشمند ایران با ۱۲ شهید»، <<https://www.tabnak.ir/fa/news/1313577>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۴).

۷. بنگرید به: بنگرید به: خبرگزاری دانشجو، «شهادت دانشگاهی جنگ ۱۲ روزه: به یاد ۲۹ استاد و دانشجوی شهید»، <<https://snn.ir/fa/news/1278298>>، (۱۴۰۴/۰۴/۰۵).

چند تن از دانشمندان برجسته ایرانی که از تاریخ ۲۳ خرداد تا ۲ تیرماه
۱۴۰۴ ترور شده و به شهادت رسیدند

رژیم صهیونیستی علاوه بر ترور فرماندهان، دانشمندان و اشخاص مذکور، اقدام به ترور سایر مقامات ایرانی نیز کرده است. در ۲۶ خرداد ۱۴۰۴، در ساعات پایانی صبح، جلسه شورای عالی امنیت ملی ایران در طبقات پایینی ساختمانی واقع در غرب تهران در حال برگزاری بود. در این جلسه رئیس جمهور، رئیس مجلس، رئیس قوه قضائیه و دیگر مقامات ارشد حضور داشتند که حمله توسط رژیم تروریستی اسرائیل صورت گرفت. پس از چند انفجار، برق طبقات ذیربط قطع شد. با این حال، مقامات موفق شدند با استفاده از یک خروجی اضطراری از پیش تعیین شده، محل را تخلیه کنند.^۱ در تاریخ ۵ تیرماه ۱۴۰۴، وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در مصاحبه‌ای، صریحاً رهبر ایران را تهدید کرد و از برنامه‌های این رژیم برای ترور پرده برداشت.^۲ این بیانیه ظالمانه و غیرقانونی در هماهنگی آشکار با اظهارات تحریک‌آمیز مشابه رئیس جمهور ایالات متحده - ابتدا در ۲۸ خرداد و بار دیگر، در ۶ تیرماه ۱۴۰۴ - صادر شد، زمانی که او مقام معظم رهبری را «هدف آسان» خطاب و اعلام کرد «ما قصد نداریم او را از بین ببریم - حداقل فعلاً نه»، و همچنین ادعا کرد که مانع از پایان دادن به زندگی او توسط رژیم اسرائیل یا نیروهای مسلح ایالات متحده شده است.^۳

چنین تهدیدهای بی‌ملاحظه‌ای نه تنها نقض جدی منشور سازمان ملل متحد، به ویژه بند (۴) ماده ۲ است که به طور قطعی تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت سرزمینی یا استقلال سیاسی هر کشوری را ممنوع می‌کند، بلکه اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل، از جمله مصونیت رؤسای کشورها را نیز نقض می‌کند و به منزله تشویق آشکار تروریسم دولتی است. علاوه بر این، کنوانسیون‌های بین‌المللی مبارزه با تروریسم و قطعنامه‌های متعدد سازمان ملل متحد، از جمله قطعنامه‌های مجمع عمومی سازمان ملل متحد و شورای امنیت، تأکید می‌کنند که تروریسم در تمامی اشکال و مظاهر، صرف نظر از انگیزه یا منشأ آن، مجرمانه و غیرقابل توجیه است.

ترورهای عمدی مقامات نظامی ایران، دانشمندان و اعضای خانواده آن‌ها در خارج از مداخلات فعال، نقض فاحش حقوق بین‌الملل است. این قتل‌ها اقدامات فراسرزمینی تروریسم دولتی هستند. طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی و همچنین ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، «هیچ فردی را نمی‌توان، از جمله در طول مداخلات مسلحانه، خودسرانه از حق حیات محروم کرد، مگر اینکه چنین محرومیتی قانونی و کاملاً ضروری باشد».

۱. عصر ایران، «اجرای مجروح شدن پزشک‌های در حمله اسرائیل»، <<https://www.asiran.com/fa/news/1076248/>>، (۱۴۰۴/۰۴/۲۲).

2. Aljazeera, "‘We wanted to eliminate Khamenei’: Israel’s Defence Minister Katz", <<https://www.aljazeera.com/news/2025/6/26/we-wanted-to-eliminate-khamenei-israels-defence-minister>>, (26.06.2025).

3. The Hill, "Trump says Iran leader is ‘easy target’ but safe ‘at least right now’", <<https://thehill.com/homenews/administration/5355000-trump-iran-supreme-leader-easy-target/>>, (17.06.2025).

حتی در چارچوب مخاصمات مسلحانه، هدف قرار دادن عمدی افرادی که خارج از جنگ هستند، از جمله فرماندهان نظامی که در درگیری‌های فعال شرکت ندارند و نیز غیرنظامیانی مانند دانشمندان و اعضای هیئت علمی، ممنوع است و ترور آن‌ها نقض فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه و جنایت جنگی محسوب می‌شود.

اصل تفکیک که به عنوان قاعده عرفی بین‌المللی الزام‌آور است و توسط دیوان بین‌المللی دادگستری (در نظر مشورتی سلاح‌های هسته‌ای) مورد تأیید قرار گرفته است،^۱ حمله به افرادی را که مستقیماً در مخاصمه مشارکت ندارند، ممنوع می‌کند. اکثر ترورشدگان، از جمله چهره‌های علمی و مشاوران، در زمان حملات در عملیات نظامی شرکت نداشتند. شهادت آن‌ها - به ویژه مواردی که در مناطق مسکونی رخ داده و اعضای خانواده را درگیر کرده است - به وضوح با آستانه قانونی برای هدف‌گیری قانونی در نبرد مطابقت ندارد.

شورای امنیت سازمان ملل متحد، در قطعنامه ۱۵۶۶ (۲۰۰۴)، تأیید می‌کند که اقدامات مجرمانه با هدف ایجاد مرگ یا آسیب جدی جسمی به غیرنظامیان یا غیررزمندگان، با هدف ارباب جمعیت یا وادار کردن یک دولت تروریسم محسوب می‌شود.^۲ اقدامات شرح داده شده، از جمله قتل هماهنگ رهبران و دانشمندان نظامی ایران در خانه‌هایشان یا در خارج از میدان نبرد، با اقدامات تروریسم دولتی که با هدف ایجاد ترس، بی‌ثبات کردن رهبری ملی و تضعیف ظرفیت حاکمیتی ایران انجام می‌شود، مطابقت دارد.

ترور افراد در خاک یک کشور، نقض جدی حقوق بین‌الملل، از جمله بند (۴) ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد (منع تهدید یا استفاده از زور) و اصل عدم مداخله است.

علاوه بر این، طبق مواد ۲ و ۸ طرح مسئولیت ناشی از اعمال متخلفانه بین‌المللی، این اقدامات به رژیم متجاوز اسرائیل منتسب و اعمال متخلفانه بین‌المللی محسوب می‌شوند. ماهیت سیستماتیک این قتل‌ها - همراه با پذیرش سیاسی و برنامه‌ریزی عمدی - تأییدکننده توصیف آن‌ها به عنوان تروریسم دولتی است.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در مورد اعدام‌های فراقضایی نیز اظهار داشت ترورهای هدفمند توسط هواپیماهای بدون سرنشین یا نیروهای عملیات ویژه غیرقانونی هستند، مگر اینکه هدف مستقیماً در مخاصمات شرکت داشته و حمله با اصول حقوق بین‌الملل بشردوستانه مطابقت داشته باشد.^۳

1. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1996, p. 226, at para. 78.

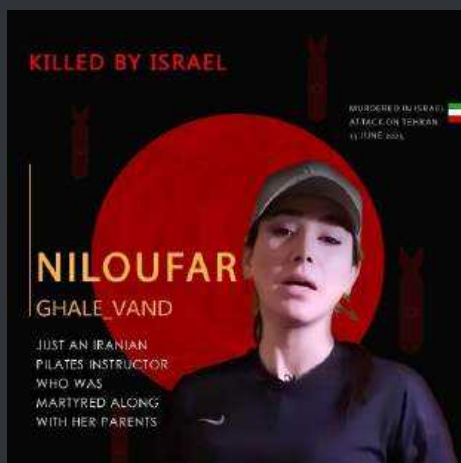
2. S/RES/1566 (2004), (8 October 2004), *Security Council Resolution 1566 (2004) [on international cooperation in the fight against terrorism]*, para. 3.

3. UN Special Rapporteur on Extrajudicial Executions Callamard, Agnès. *Report of the Special Rapporteur on Extrajudicial, Summary or Arbitrary Executions: Use of Armed Drones for Targeted Killings*, U.N. Doc. A/HRC/44/38 (15 August 2020), para. 35.

فارغ از موارد فوق، با توجه به ماهیت گسترده و وسیع حمله علیه جمعیت غیرنظامی، این اقدامات همچنین جنایت علیه بشریت محسوب می‌شوند، زیرا قتل عنصر اساسی در ترورهای انجام شده توسط رژیم اسرائیل بوده است که با الزامات جنایت علیه بشریت طبق ماده ۷ اساسنامه رم مطابقت دارد.

در نتیجه، ترورهای هدفمندی که در بالا شرح داده شد، از نظر قانونی غیرقابل دفاع بوده و کاملاً در تعریف تروریسم، هم در حقوق بین‌الملل کیفری و هم در چارچوب گسترده‌تر مسئولیت بین‌المللی، قرار می‌گیرند. ایران حق پیگیری جبران خسارت طبق حقوق بین‌الملل را محفوظ می‌دارد.

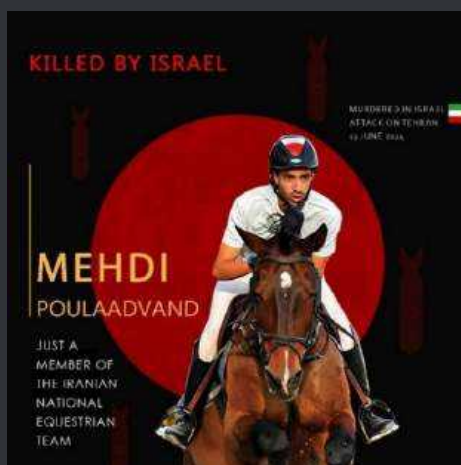
این نقض‌ها نه تنها از نظر حقوقی غیرقابل دفاع هستند، بلکه پیامدهای انسانی مخربی نیز در عمل داشته‌اند. در نتیجه این حملات کورکورانه و نامتناسب، بسیاری از غیرنظامیان از جمله زنان و کودکان شهید شدند – به چه گناهی؟ غیرنظامی بودن!

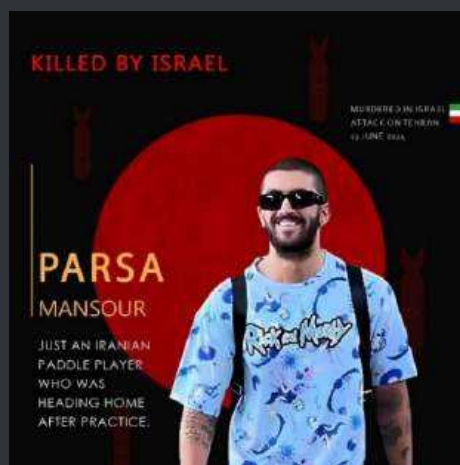
نیلوفر، تنها یک مربی پیلاتس ایرانی
که همراه با والدینش شهید شدند

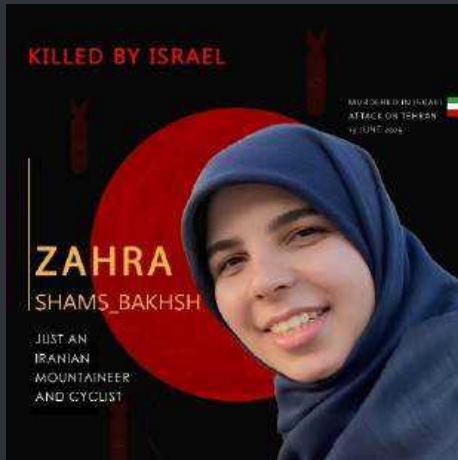
تارا، تنها یک دختر ۸ ساله ایرانی و
ژیمناست

مهدی، تنها یک عضو تیم ملی
سوارکاری ایران

پارسا، تنها یک بازیکن پدل ایرانی که
پس از تمرین راهی منزل شده بود

زهرا، تنها یک کوهنورد و
دوچرخه‌سوار ایرانی

منصوره، تنها یک نقاش و هنرمند
ایرانی

باران، تنها یک دختر ۹ ساله ایرانی که
همراه با پدرش شهید شدند

مهیا، تنها یک دختر ۷ ساله ایرانی

بخش پنجم: نقض حقوق بین الملل بشر

موارد نقض حقوق بین الملل که در بالا ذکر شد، منجر به نقض جدی طیف گسترده‌ای از حقوق بشر مردم ایران، از جمله حق حیات، حق امنیت شخصی، حق سلامت، حق حمایت از خانواده و زندگی خصوصی و حق داشتن محیط زیست امن، تمیز، سالم و پایدار شده است. این حقوق تحت حمایت اسناد اصلی بین المللی حقوق بشر بوده و به طور گسترده به عنوان حقوق اساسی بشر پذیرفته شده‌اند.

طبق حقوق بین الملل، این امر به خوبی تثبیت شده است که تعهدات مندرج در معاهدات حقوق بشری در زمان درگیری‌های مسلحانه متوقف نمی‌شوند. همانطور که دیوان بین المللی دادگستری در پرونده پیامدهای حقوقی ساخت دیوار در سرزمین اشغالی فلسطین (۲۰۰۴)^۱ تأیید کرده و در نظر مشورتی سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶)^۲ نیز تکرار شده است، حقوق بشر همچنان به موازات حقوق بین الملل بشردوستانه اعمال می‌شود. این شامل میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی می‌شود که در اعمال فراسرزمینی خود همراه با اعمال صلاحیت یا کنترل مؤثر بر افراد یا سرزمین، الزام‌آور باقی می‌ماند.^۳

حق حیات طبق ماده ۶ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، به طرز فاحشی از طریق حملات موشکی کورکورانه و نامتناسب که غیرنظامیان را هدف قرار می‌دهد، و همچنین از طریق ترورهای از پیش برنامه‌ریزی شده دانشمندان و اعضای خانواده که از هرگونه میدان نبرد دور هستند، نقض شده است. این اقدامات، به ویژه در مواردی که از نیروی کشنده در خارج از موقعیت‌های تهدید یا ضرورت مستقیم استفاده شده باشد، سلب خودسرانه حیات محسوب می‌شود. کمیته حقوق بشر بارها تأکید کرده که استفاده از زور باید با اصول ضرورت و تناسب مطابقت داشته باشد.^۴ ماهیت سیستماتیک و گسترده این قتل‌ها همچنین ممکن است در آستانه جنایت علیه بشریت طبق حقوق بین الملل عرفی قرار گیرد.

به همین ترتیب، حمله به بیمارستان‌ها و کادر پزشکی، از جمله بیمارستان‌های کودکان و آمبولانس‌ها، نه تنها نقض جدی حقوق بین الملل بشردوستانه است، بلکه نقض حق سلامت طبق ماده ۱۲ میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نیز محسوب می‌شود. کمیته حقوق

1. *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory*, Advisory Opinion, ICJ Reports 2004, p. 136, at para. 106.

2. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1996, p. 226, at para. 25.

3. Human Rights Committee, General Comment 31, *The Nature of the General Legal Obligation Imposed on States Parties to the Covenant*, U.N. Doc. CCPR/C/21/Rev.1/Add.13, (29 March 2004), para. 10.

4. Human Rights Committee, General Comment 36, *Article 6: Right to Life*, U.N. Doc. CCPR/C/GC/36, (03 September 2019), para. 12.

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل متحد تأیید کرده است که تخریب یا اختلال در تأسیسات و زیرساخت‌های پزشکی در طول درگیری‌های مسلحانه نقض ماده ۱۲ محسوب می‌شود.^۱

هدف قرار دادن روزنامه‌نگاران و تأسیسات رسانه‌ای، مانند ایستگاه تلویزیون دولتی ایران در حین پخش زنده ناقض آزادی بیان و آزادی مطبوعات طبق ماده ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی است. کمیته حقوق بشر تصریح کرده است که کشورها نباید تحت هیچ شرایطی روزنامه‌نگاران را هدف قرار دهند و حمله به زیرساخت‌های رسانه‌ای نه تنها مانع انتشار اطلاعات می‌شود، بلکه حق دسترسی عموم به اطلاعات را نیز، به ویژه در زمان درگیری، نقض می‌کند.^۲

علاوه بر این، حملات عمدی به زیرساخت‌های حیاتی غیرنظامی - از جمله سیستم‌های آب، تأسیسات انرژی، پالایشگاه‌های نفت و فرودگاه‌ها - حق برخورداری از سطح زندگی مناسب (ماده ۱۱، میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی) و حق برخورداری از محیط زیست سالم را که به طور فزاینده‌ای به عنوان عناصری از مواد ۱۲ و ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی و میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به رسمیت شناخته شده و توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در قطعنامه ۳۰۰/۷۶ (۲۰۲۲) به عنوان یک حق جهانی بشر به رسمیت شناخته شده است، تحت تأثیر قرار می‌دهد.^۳ این حملات همچنین مجازات جمعی و ایجاد وحشت علیه جمعیت غیرنظامی است که طبق حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل بشر ممنوع است.

حملات مکرر به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات نفتی و گازی، مراکز صنعتی و مناطق شهری، همچنین نقض فاحش حقوق بین‌الملل عرفی محیط زیست محسوب می‌شود که هم در زمان صلح و هم در حین مخاصمات مسلحانه قابل اعمال است. بر اساس هنجارهای عرفی و تعهدات قراردادی، دولت‌ها موظفند محیط زیست را از آسیب‌های جدی محافظت کنند و اصول احتیاط و ارزیابی اثرات زیست‌محیطی را در عملیات نظامی خود به کار گیرند. این تعهدات به عنوان اصول ۱۵ و ۱۷ اعلامیه ریو درباره محیط زیست و توسعه (۱۹۹۲) تدوین شده و همانگونه که دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده کارخانه‌های خمیر کاغذ (۲۰۱۰) به رسمیت شناخته، وضعیت عرفی یافته‌اند.^۴

علاوه بر این، دیوان بین‌المللی دادگستری در نظریه مشورتی خود درباره مشروعیت تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای (۱۹۹۶)^۵ تأکید کرده است که تعهدات کلی حفاظت از محیط زیست در جریان مخاصمات مسلحانه نیز قابل اعمال بوده و بخشی از حقوق بین‌الملل محسوب می‌شوند.

1. Committee on Economic, Social and Cultural Rights (CESCR), General Comment 14, *The Right to the Highest Attainable Standard of Health* (Art. 12), U.N. Doc. E/C.12/2000/4, (11 August 2000), paras. 34 & 50.

2. Human Rights Committee, General Comment 34, *Article 19: Freedoms of opinion and expression*, U.N. Doc. CCPR/C/GC/34, (12 September 2011), para. 12.

3. A/RES/76/300, (1 August 2022), *The human right to a clean, healthy and sustainable environment*.

4. *Pulp Mills on the River Uruguay (Argentina v. Uruguay)*, Judgment, ICJ Reports 2010, p. 14, at para. 204.

5. *Legality of the Threat or Use of Nuclear Weapons*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1996, p. 226, at paras. 30-33.

بخش ششم: حمله به تأسیسات هسته‌ای

در جریان حملات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی علیه زیرساخت‌های ایران از ۲۳ خرداد لغایت ۳ تیرماه ۱۴۰۴، حملات نظامی مستقیم تقریباً همه روزه علیه چند تأسیسات هسته‌ای ایران انجام شد. ایالات متحده نیز در ۱ تیرماه ۱۴۰۴ حملات نظامی علیه این تأسیسات هدایت کرد. این اقدامات مغایر با اصول تثبیت‌شده حقوق بین‌الملل بشردوستانه و حقوق بین‌الملل موجود است که در ادامه تشریح می‌شود.

تأسیسات ایران تحت پوشش پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار دارند و کاملاً با معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای، موافقتنامه پادمان جامع، اساسنامه آژانس و سایر اسناد مرتبط لازم‌الاجرا مطابقت دارند. بنابراین، در زمان حمله هیچ تردیدی وجود نداشت که این تأسیسات هیچ تهدیدی ایجاد نمی‌کردند. گذشته از آن، تجاوز مورد بحث در حالی رخ داد که مذاکرات بین ایران و ایالات متحده درباره فعالیت‌های هسته‌ای ایران و رفع تحریم‌های غیرقانونی در جریان بود. ناگفته پیداست رژیم صهیونیستی عضو اسناد کلیدی خلع سلاح، از جمله مهمترین آنها پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای نیست. رژیم صهیونیستی نه این پیمان را امضا کرده و نه به هیچ یک از قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در خصوص فعالیت‌های هسته‌ای خود احترام گذاشته است. به عبارت دیگر، آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هیچ راهی برای نظارت بر زرادخانه هسته‌ای رژیم صهیونیستی یا راستی‌آزمایی آن ندارد. این در حالی است که ذخایر کلاهک‌های هسته‌ای رژیم صهیونیستی بین ۷۵ تا ۴۰۰ کلاهک تخمین زده می‌شود. این وضعیت نگرانی‌های جدی در مورد گسترش سلاح‌های هسته‌ای در منطقه ایجاد می‌کند، زیرا برنامه هسته‌ای رژیم صهیونیستی مانند برنامه‌های سایر کشورها تحت نظارت بین‌المللی نیست. از جمله دیگر معاهدات کلیدی خلع سلاح که این رژیم جنایتکار آشکارا آنها را نادیده گرفته است، می‌توان به کنوانسیون سلاح‌های بیولوژیکی، کنوانسیون سلاح‌های شیمیایی و معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای اشاره کرد. رژیم صهیونیستی تا آنجا پیش می‌رود که پیوسته با هرگونه ابتکار عمل تحت این اسناد، از جمله قطعنامه‌های سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد که معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای را تأیید می‌کنند، مخالفت می‌کند.

در مقابل، ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران نیز بارها توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تأیید شده است که بیشترین تعداد بازرسی‌ها را در این زمینه انجام داده است. ایران در سال ۱۹۷۴ حامی پیشنهاد ایجاد منطقه عاری از سلاح هسته‌ای در خاورمیانه بوده و از آن زمان تاکنون به عنوان مدافع قوی آن باقی مانده است، پیشنهادی که صرفاً توسط رژیم صهیونیستی با حمایت ایالات متحده به طور معناداری مورد مخالفت قرار گرفته است.

الف) حمایت ویژه از تأسیسات هسته‌ای در حقوق بین‌الملل بشردوستانه

در حالی که حقوق بین‌الملل بشردوستانه تفکیک بین اهداف غیرنظامی و نظامی از جمله تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز را الزامی می‌داند (بطور مثال به نحو مندرج در ماده (۱) ۵۲ پروتکل الحاقی اول ۱۹۷۷ و نظر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در خصوص حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی)، چنین تأسیساتی از حمایت ویژه برخوردارند. حقوق بین‌الملل بشردوستانه مدون حکم می‌کند که کارها و تأسیسات حاوی نیروهای خطرناک نباید هدف حمله قرار گیرند و کمیته بین‌المللی صلیب سرخ نیز در صورتی که تأسیساتی مانند سدها، آب‌بندها و نیروگاه‌های تولید برق هسته‌ای و سایر تأسیسات در اهداف نظامی یا در نزدیکی آن‌ها قرار داشته باشند، احتیاط ویژه را ضروری می‌داند.

شایان ذکر است که از نظر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ در انجام عملیات نظامی، باید تمامی تدابیر احتیاطی ممکن برای جلوگیری از آسیب‌های اتفاقی به محیط زیست و در هر صورت به حداقل رساندن آن انجام شود. علاوه بر این، طبق نظر کمیته، استفاده از روش‌ها یا ابزارهای جنگی که با هدف ایجاد آسیب گسترده، بلندمدت و شدید به محیط زیست طبیعی در نظر گرفته شده‌اند یا انتظار می‌رود که چنین آسیبی وارد شود، ممنوع بوده و تخریب محیط زیست طبیعی نمی‌تواند به عنوان سلاح مورد استفاده قرار گیرد.^۱

حملات رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران، از جمله در نطنز، قم، اراک و اصفهان، نقض فاحش اصول مسلم حقوق بین‌الملل بشردوستانه است.

ب) قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت

قطعنامه ۴۸۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد که در سال ۱۹۸۱ صادر شد، ضمن محکوم کردن حمله رژیم صهیونیستی به رآکتور اوسیراک در عراق، در بند ۲ خود صراحتاً از این رژیم می‌خواهد که «در آینده از هرگونه اقدام یا تهدید به چنین اقداماتی خودداری کند»؛ بنابراین، حملات رژیم صهیونیستی به تأسیسات هسته‌ای ایران نقض آشکار قطعنامه الزام‌آور ۴۸۷ شورای امنیت می‌باشد که در سال ۱۹۸۱ صادر شده است.

شورای امنیت سازمان ملل متحد مسئول نظارت و پیگیری قطعنامه‌های خود بر کشورهای عضو سازمان ملل متحد از جمله قطعنامه مذکور است. در این مورد خاص، مسئولیت پاسخگو کردن رژیم صهیونیستی به دلیل نقض قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد، که عدم اجرای آن به طور جدی اعتبار آن را تضعیف می‌کند، نیز بر عهده شورای امنیت است.

1. Jean-Marie Henckaerts and Louise Doswald-Beck, Customary International Humanitarian Law, (Cambridge: Cambridge University Press, 2005), Vol. I, Rules 42-45, pp. 139-158.

ج) اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

حملات مسلحانه علیه تأسیسات هسته‌ای، ایجاد یا اتخاذ «استانداردهای ایمنی برای حفاظت از سلامت و به حداقل رساندن خطر برای جان و مال» را به عنوان یکی از وظایف آژانس بین‌المللی انرژی اتمی طبق جز ششم از ماده (الف) ۳ اساسنامه آن تضعیف می‌کند. تأسیسات هسته‌ای ایران که توسط رژیم صهیونیستی مورد حمله واقع شدند، همگی تحت توافقنامه جامع پادمان ایران ذیل پیمان عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای (INFCIRC/214, 1974) بودند تا فعالیت‌های ایران تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باشد. این حملات مأموریت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را مختل کرده، آن را با مانع مواجه کرده و تضعیف می‌کند؛ همچنین تلاش‌های ایران در اجرای تعهداتش را که با شفافیت کامل، همکاری و حسن نیت با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در جریان بوده است به خطر می‌اندازد. در زمان حملات، بازرسان آژانس در ایران حضور داشتند که نشان‌دهنده میزان بی‌ملاحظگی حملات تجاوزکارانه غیرقانونی رژیم صهیونیستی است.

د) قطعنامه‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی

قطعنامه‌های متعددی که طی سال‌های متوالی در کنفرانس‌های عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به تصویب رسیده‌اند، به ایمنی تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته‌اند، به ویژه قطعنامه شماره GC(XXIX)/RES/444 مورخ ۲۷ سپتامبر ۱۹۸۵ در خصوص «حفاظت از تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته به اهداف صلح‌آمیز در برابر حملات مسلحانه» و قطعنامه شماره GC(XXXIV)/RES/533 مورخ ۲۱ سپتامبر ۱۹۹۰ با عنوان «ممنوعیت هرگونه حمله مسلحانه علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص یافته به اهداف صلح‌آمیز، چه در حال ساخت و چه در حال بهره‌برداری». این بیانه‌ها با صراحت اعلام کرده‌اند که «هرگونه حمله مسلحانه و تهدید علیه تأسیسات هسته‌ای اختصاص داده شده به اهداف صلح‌آمیز، نقض اصول منشور ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس محسوب می‌شود».

بنابراین، حملات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی علیه تأسیسات هسته‌ای ایران که تحت پادمان‌های آژانس قرار دارد، ناقض قطعنامه‌های آژانس نیز می‌باشد.

ه) کاربرد زور علیه تأسیسات هسته‌ای به عنوان نقض بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد

هدف‌گیری عمدی تأسیسات هسته‌ای در فردو، نطنز، اصفهان و خنداب توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده، نقض آشکار بند (۴) ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد، یعنی جرم تجاوز است. این امر همچنین توسط ماده ۸ مکرر اساسنامه رم تأیید شده است که جرم تجاوز را به عنوان

«برنامه‌ریزی، آماده‌سازی، شروع یا اجرای یک عمل تجاوز کارانه توسط شخصی که در موقعیتی است که به طور مؤثر کنترل یا هدایت اقدام سیاسی یا نظامی یک دولت را بر عهده دارد، که [...] نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد است» تعریف می‌کند. هدف قرار دادن تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز با خطر بالا برای غیرنظامیان و محیط زیست، این آستانه را محقق می‌سازد.

علاوه بر این، چنین حملاتی را می‌توان به دلیل احتمال ایجاد آسیب گسترده، طولانی مدت و شدید به محیط زیست طبیعی، که هم در حقوق بین‌الملل بشردوستانه عرفی و هم در رژیم‌های معاهده‌ای ممنوع است، جنایات جنگی زیست‌محیطی نیز محسوب کرد. طبق حقوق بین‌الملل عرفی، دولت‌ها باید اصول پیشگیری، احتیاط و ارزیابی اثرات زیست‌محیطی را حتی در طول درگیری‌های مسلحانه رعایت کنند. دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده کارخانه‌های خمیر کاغذ (آرژانتین علیه اروگوئه) و نظر مشورتی در مورد قانونی بودن تهدید یا استفاده از سلاح‌های هسته‌ای این اصول را به رسمیت شناخته است که طی آن دولت‌ها متعهدند اطمینان حاصل کنند فعالیت‌های تحت صلاحیت‌شان موجب آسیب زیست‌محیطی فرامرزی قابل توجهی نمی‌شود.

افزون بر آن، کنوانسیون ممنوعیت استفاده نظامی یا هرگونه استفاده خصمانه از تکنیک‌های اصلاح محیط زیست (ENMOD)، که ایالات متحده عضو آن است، استفاده از تکنیک‌های اصلاح محیط زیست با اثرات گسترده، طولانی مدت یا شدید را ممنوع می‌کند. ممنوعیت‌های اصلی این سند وارد حوزه حقوق بین‌الملل عرفی شده است که همه کشورهای را ملزم به رعایت آن می‌کند. انتشار احتمالی مواد پرتوزا در اثر حمله به سایت‌های هسته‌ای دقیقاً همان نوع اصلاح محیط زیستی است که کنوانسیون قصد جلوگیری از آن را دارد.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد، در قطعنامه ۳۷/۴۷ (۱۹۹۲)^۱ و سایر اسناد بعدی، تأکید کرده است که حفاظت از محیط زیست حتی در طول مخاصمات مسلحانه نیز باید رعایت شود. پیش‌نویس اصول حفاظت از محیط زیست در رابطه با مخاصمات مسلحانه که توسط کمیسیون حقوق بین‌الملل سازمان ملل متحد در سال ۲۰۲۲ تدوین شده، اگرچه الزام‌آور نیست، منعکس‌کننده دیدگاه حقوقی در حال تکامل و رویه دولتی است که نشان می‌دهد ضرورت نظامی تخریب محیط زیست را توجیه نمی‌کند.

بر این اساس، حملات رژیم صهیونیستی و ایالات متحده به تأسیسات هسته‌ای ایران نه تنها استفاده غیرقانونی از زور است، بلکه جرایم زیست‌محیطی نیز محسوب می‌شود که متضمن مسئولیت بین‌المللی است. این اقدامات، هنجارهای آمره را نقض کرده و صلح، امنیت و تمامیت زیست‌محیطی منطقه‌ای و بین‌المللی را به خطر انداخته است.

1. A/RES/47/37, (9 February 1993), *Protection of the environment in times of armed conflict*.

بخش هفتم: تعهدات کشورهای ثالث و سایر موجودیت‌ها در حقوق بین‌الملل در قبال تجاوز

دولت‌ها از به رسمیت شناختن وضعیت‌های ناشی از نقض یک قاعده آمره حقوق بین‌الملل عام منع شده‌اند. این تعهد که در تشریح شده است، دولت‌ها را از مشروعیت بخشیدن به اعمال و وضعیت‌های غیرقانونی ناشی از چنین نقض‌هایی که تمامیت حقوق بین‌الملل مبتنی بر منشور را تضعیف می‌کند، منع می‌کند.

در پرونده فعالیت‌های نظامی و شبه‌نظامی در نیکاراگوئه و علیه آن (نیکاراگوئه علیه ایالات متحده آمریکا)، دیوان بین‌المللی دادگستری اظهار داشت که ممنوعیت توسل به زور شامل حمایت غیرمستقیم مانند تأمین سلاح، آموزش نظامی، مشاوره، تجهیز نیرو، پشتیبانی ترابری و پشتیبانی عملیاتی ارائه شده به کشور متجاوز نیز می‌شود.

اقدامات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده علیه ایران نقض قاعده آمره «منع تجاوز» است و به همین دلیل کشورهای ثالث مجاز به شناسایی قانونی آن‌ها و ارایه کمک یا مساعدت در حفظ چنین وضعیت‌هایی نیستند. بنابراین، هرگونه شناسایی صریح یا ضمنی تجاوز رژیم صهیونیستی یا ایالات متحده علیه ایران توسط برخی کشورهای غربی و ارایه هرگونه کمکی، مستلزم مسئولیت بین‌المللی آن کشورها است.

ماده ۴۱ پیش‌نویس کمیسیون حقوق بین‌الملل در خصوص مسئولیت دولت‌ها برای اعمال متخلفانه بین‌المللی به پیامدهای نقض جدی هنجارهای آمره می‌پردازد. این نقض‌ها که نقض اصول اساسی حقوق بین‌الملل محسوب می‌شوند، تعهدات خاصی را برای همه کشورها، نه فقط متجاوزانی که مستقیماً مسئول نقض هستند، ایجاد می‌کنند. این تعهدات شامل وظیفه همکاری برای پایان دادن به چنین نقض‌هایی از طریق ابزارهای قانونی و وظیفه عدم شناسایی وضعیت ایجاد شده توسط نقض یا ارایه کمک یا مساعدت در حفظ آن است.

یک) تعهد همکاری:

کشورهای ثالث موظفند برای پایان دادن به نقض جدی از طریق ابزارهای قانونی با یکدیگر همکاری کنند. این امر شامل توسل به منشور سازمان ملل متحد و اقدام از طریق شورای امنیت سازمان ملل متحد در صورت وجود هرگونه تهدید علیه صلح، نقض صلح یا اقدام تجاوزکارانه، مانند مورد حاضر، توصیه‌ها یا تصمیم طبق مواد ۴۱ و ۴۲ برای حفظ یا اعاده صلح و امنیت بین‌المللی می‌شود و در صورت لزوم باید با توسل به ماده ۵۱ در مورد دفاع مشروع جمعی تکمیل شود.

از زمان آغاز تجاوز رژیم صهیونیستی و آمریکا علیه ایران، علیرغم سه جلسه اضطراری شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۳ خرداد، ۱ و ۳ تیرماه ۱۴۰۴)، هیچ اقدام مشخصی صورت نگرفته و در مقابل متجاوزان به توجیهات واهی برای نقض قاعده آمره مورد بحث متوسل شده‌اند.

(دو) تعهد عدم شناسایی:

هیچ کشوری نباید وضعیتی را که ناشی از نقض جدی است، قانونی بداند. این یک جنبه حیاتی از حفظ تمامیت حقوق بین‌الملل و جلوگیری از عادی‌سازی نقض قواعد آمره است. وظیفه عدم شناسایی صرفاً به اعلامیه‌های رسمی محدود نمی‌شود، بلکه طبق آراء مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در پرونده‌های آفریقای جنوب غربی (۱۹۷۱) و دیوار حائل (۲۰۰۴)، عدم شناسایی شامل انزوا و امتناع فعالانه و همچنین ممنوعیت اعمالی است که دلالت بر شناسایی دارند.^۱ با وجود این، برخی از کشورهای غربی تعهد خود مبنی بر عدم به رسمیت شناختن وضعیت ناشی از تجاوز رژیم صهیونیستی یا ایالات متحده را نقض کرده‌اند که مغایر با قوانین بین‌المللی تثبیت‌شده است و در ادامه به آن می‌پردازیم.

(سه) تعهد عدم ارایه کمک:

کشورهای ثالث از ارایه کمک یا مساعدت به کشور(های) مسئول در حفظ وضعیت ایجاد شده در اثر نقض قاعده آمره ممنوعیت تجاوز منع شده‌اند. ناگفته پیداست که تعهدات فوق‌الذکر، مسئولیت جمعی دولت‌ها را در رعایت حقوق بین‌الملل و جلوگیری از عادی‌سازی نقض‌های فاحش برجسته می‌کند. این تعهدات این ذهنیت را تقویت می‌کنند که برخی از هنجارهای بنیادین حقوق بین‌الملل مورد توجه کل جامعه بین‌المللی بوده و تضمین حفاظت از آن‌ها مستلزم پاسخ جمعی است.

(الف) مصادیقی از رد و محکومیت تجاوز توسط کشورها و موجودیت‌های ثالث

در پی اقدامات تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی و ایالات متحده علیه ایران، جنبش عدم تعهد که نماینده بیش از نیمی از کشورهای جهان است صریحاً حملات مسلحانه غیرقانونی علیه ایران را محکوم کرد.^۲ جنبش عدم تعهد ضمن محکوم کردن هدف‌گیری عمدی تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز توسط رژیم صهیونیستی تأکید کرد این حمله نکوهیده نقض آشکار منشور سازمان ملل

1. *Legal Consequences for States of the Continued Presence of South Africa in Namibia (South West Africa) notwithstanding Security Council Resolution 276 (1970)*, Advisory Opinion, ICJ Reports 1971, p. 16, at paras. 117–121; *Legal Consequences of the Construction of a Wall in the Occupied Palestinian Territory*, Advisory Opinion, ICJ Reports 2004, p. 136, at paras. 87, 114–115, & 159–160.

2. “The Communiqué of the Non-Aligned Movement on the Recent Heinous Attack of Israel against the Islamic Republic of Iran”, (13 June 2025), <<https://voelkerrechtsblog.org/striking-irans-nuclear-facilities-international-law-scholars-warn-of-precedent-setting-violations/>>.

متحد، اصول اساسی حقوق بین‌الملل، از جمله حاکمیت، تمامیت سرزمینی و ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور علیه تمامیت سرزمینی کشورها است، ضمن اینکه حقوق بنیادین، به ویژه حق حیات و حق سلامت را به شدت نقض می‌کند. جنبش عدم تعهد همچنین نسبت به انفعال سازمان ملل متحد و جامعه بین‌المللی در مواجهه با چنین تجاوزاتی توسط رژیم اسرائیل در منطقه هشدار داد، چرا که این امر فقط موجب جسارت بیشتر این رژیم در ارتکاب چنین جنایاتی شده و اعتبار نظام چندجانبه را تضعیف می‌کند.

به همین ترتیب، سازمان همکاری اسلامی^۱ تجاوزات رژیم اسرائیل را محکوم کرد و این اقدامات را «حملات به ایران، از جمله حملات نظامی مکرر به زیرساخت‌های غیرنظامی، تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز و ترور دانشمندان، فرماندهان ارشد نظامی و غیرنظامیان بی‌گناه، از جمله زنان و کودکان، در نقض آشکار هنجارهای آمره حقوق بین‌الملل و اصول منشور سازمان ملل متحد، از جمله ممنوعیت تهدید یا استفاده از زور علیه حاکمیت و تمامیت ارضی سایر کشورها» توصیف کرد.

کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای^۲ چنین اقدامات تهاجمی علیه اهداف غیرنظامی، از جمله زیرساخت‌های انرژی و حمل و نقل، که منجر به تلفات غیرنظامیان شد را نقض فاحش حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد دانستند.

در همین راستا، گروه بریکس^۳ حملات نظامی علیه جمهوری اسلامی ایران را «نقض حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل متحد» دانست و «نگرانی جدی خود را در خصوص حملات عمدی به زیرساخت‌های غیرنظامی و تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز تحت پادمان جامع آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، که ناقض حقوق بین‌الملل و قطعنامه‌های مربوطه آژانس است» ابراز کرد.

گروه دوستان دفاع از منشور سازمان ملل متحد، حملات شنیع بدون تحریک و از پیش برنامه‌ریزی شده علیه جمهوری اسلامی ایران را با شدیدترین لحن ممکن محکوم و تقبیح کرد و تأکید نمود که این حملات «نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد و اساسی‌ترین اصول حقوق بین‌الملل و نقض آشکار اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» و حفاظت از تأسیسات هسته‌ای است. در بیانیه ویژه این گروه در خصوص حمله شنیع رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی

1. OIC Resolution No.69/51-POL, "the Recent Aggressions by the Israeli Regime against the Islamic Republic of Iran", (22 June 2025), <<https://new.oic-oci.org/Lists/ConferenceDocuments/Attachments/2731/Resolutions%20of%20the%20Political%20Affairs.pdf>>; Statement of the Independent Permanent Human Rights Commission of the Organization of Islamic Cooperation (OIC-IPHRC), (17 June 2025), <<https://oic-iphrc.org/home/article/606>>.

2. "Statement of the Shanghai Cooperation Organization Regarding Military Strikes on the Territory of the Islamic Republic of Iran", (14 June 2025), <<https://eng.sectesco.org/20250614/1861649.html>>.

3. "Rio de Janeiro Declaration: Strengthening Global South Cooperation for a More Inclusive and Sustainable Governance", (6 July 2025), <<http://brics.br/en/documents/presidency-documents/250705-brics-leaders-declaration-en.pdf/@download/file>>.

ایران، این گروه «تعهدات کشورها طبق حقوق بین‌الملل برای خودداری از هرگونه کمک یا مساعدت عمدی» به رژیم صهیونیستی در ارتکاب این اقدامات غیرقانونی را یادآوری کرد و همچنین حق ذاتی جمهوری اسلامی ایران برای دفاع از خود طبق حقوق بین‌الملل را برجسته نمود.^۱

در بیانیه مشترک کشورهای عربی و اسلامی،^۲ حملات رژیم صهیونیستی به جمهوری اسلامی ایران و همچنین هرگونه اقدامی که مغایر با حقوق بین‌الملل و اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد باشد، قاطعانه رد و محکوم شد. این کشورها همچنین بر لزوم احترام به حاکمیت و تمامیت سرزمینی کشورها، پایبندی به اصول حسن همجواری و حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات تأکید کردند.^۳

فارغ از مجامع بین‌دولتی فوق، گروه‌ها و کارشناسان غیردولتی نیز از چنین نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل انتقاد کرده‌اند. به عنوان مثال، کمیسیون بین‌المللی حقوقدانان، استفاده رژیم صهیونیستی از نیروی مسلح علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی ایران را به عنوان نقض فاحش منشور سازمان ملل و حقوق بین‌الملل و تهدیدی عمده برای صلح و امنیت بین‌المللی محکوم کرد. علاوه بر این، مدیر برنامه خاورمیانه و شمال آفریقا در این کمیسیون، اظهار داشت: «هیچ چیز طبق حقوق بین‌الملل نمی‌تواند این حملات مسلحانه و هدف قرار دادن عمدی غیرنظامیان تحت حمایت را توجیه کند».^۴

کارشناسان سازمان ملل متحد در بیانیه‌ای، حملات نظامی رژیم صهیونیستی به ایران را به شدت محکوم کرده و هشدار دادند «این حملات نقض آشکار اصول اساسی حقوق بین‌الملل، یک اقدام تجاوزکارانه آشکار و ناقض هنجارهای آمره است». این کارشناسان با اشاره به اشغالگری، آپارتاید و خشونت مداوم در کرانه باختری و غزه، تأکید کردند «به شدت نگران این هستند که حملات اخیر بخشی از الگوی گسترده‌تر اقدامات یکجانبه غیرقانونی اسرائیل باشد».^۵

1. "Group of Friends in Defense of U.N. Charter condemn Israeli attacks on Iran", (15 June 2025), <<https://en.irna.ir/news/85863562/Group-of-Friends-in-Defense-of-U-N-Charter-condemn-Israeli-attacks>>.

۲. شامل دولت قطر، جمهوری دموکراتیک خلق الجزایر، پادشاهی بحرین، برونئی دارالسلام، جمهوری چاد، اتحاد قمر (کومور)، جمهوری جیبوتی، جمهوری عربی مصر، جمهوری عراق، پادشاهی هاشمی اردن، دولت کویت، دولت لیبی، جمهوری اسلامی موریتانی، جمهوری اسلامی پاکستان، پادشاهی عربستان سعودی، جمهوری فدرال سوماتالی، جمهوری سودان، جمهوری ترکیه، سلطنت عمان، و امارات متحده عربی.

3. "Joint statement by Arab and Islamic countries affirms the necessity of halting Israeli hostilities against Iran and returning to the path of negotiations", (16 June 2025), <<https://mofa.gov.qa/en/latest-articles/statements/joint-statement-by-arab-and-islamic-countries-affirms-the-necessity-of-halting-israeli-hostilities-against-iran-and-returning-to-the-path-of-negotiations>>.

4. "Israel's attack on Iran violates international law, threatening peace and security", (13 June 2025), <<https://www.icj.org/israel-iran-israels-attack-on-iran-violates-international-law-threatening-peace-and-security/>>.

5. "UN experts condemn Israeli attack on Iran and urge end to hostilities", (20 June 2025), <<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/06/un-experts-condemn-israeli-attack-iran-and-urge-end-hostilities>>.

در بیانیه مشابه دیگری، این کارشناسان حمله نظامی ایالات متحده به سه تأسیسات هسته‌ای در ایران را به صراحت محکوم کردند و اظهار داشتند که «این حملات، اساسی‌ترین قواعد نظم جهانی از سال ۱۹۴۵ - ممنوعیت استفاده تجاوز کارانه از نیروی نظامی و تعهد احترام به حاکمیت و عدم مداخله قهری در کشور دیگر - را نقض می‌کند». کارشناسان همچنین تأکید کردند «ایران با سلاح هسته‌ای به ایالات متحده یا اسرائیل حمله نکرده است. هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد ایران قصد حمله قریب‌الوقوع به ایالات متحده یا اسرائیل با سلاح هسته‌ای را دارد». به گفته کارشناسان، «دفاع از خود پیشگیرانه یا پیشگیری‌انه در برابر تهدیدات فرضی آتی، نظیر اشاعه سلاح‌های هسته‌ای یا تروریسم، از زمان تصویب منشور سازمان ملل متحد در ۸۰ سال پیش، توسط حقوق بین‌الملل مجاز نبوده است».^۱

ب) نمونه‌هایی از کمک به تجاوز و تأیید آن توسط برخی کشورها

علیرغم اصول روشن و صریح حقوق بین‌الملل در خصوص تعهدات کشورها مبنی بر عدم شناسایی وضعیت‌های ناشی از نقض جدی یک قاعده تخطی‌ناپذیر حقوق بین‌الملل عام، یعنی «منع تجاوز»، و تعهد به عدم ارائه کمک یا مساعدت به متجاوز، برخی کشورها با حمایت از رژیم صهیونیستی و ایالات متحده به عنوان متجاوز، آشکارا این موارد را نقض کرده‌اند. در این بخش، نگاهی گذرا به چنین مواردی داریم.

جدا از حمایت آشکار از رژیم صهیونیستی در تجاوز به ایران و انجام حملات مسلحانه غیرقانونی علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز ایران، طبق گزارش‌ها، ایالات متحده فقط چند روز قبل از حملات، حدود ۳۰۰ موشک هلفایر به رژیم صهیونیستی تحویل داده است.^۲

اگرچه مارکو روبیو، وزیر امور خارجه ایالات متحده، ادعا کرد که رژیم صهیونیستی مستقل عمل کرده و اظهار داشت که ایالات متحده در این امر دخیل نبوده است، واقعیت‌ها خلاف این را نشان می‌دهند. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، حملات رژیم صهیونیستی را «عالی» و «بسیار موفق» خواند^۳ و هشدار داد ایران باید «همین حالا توافقی» بر سر برنامه هسته‌ای خود انجام دهد یا با «اقدام نظامی مخرب‌تر و مرگبارتر» روبرو شود. او افزود که «مرگ و ویرانی بزرگی» رخ داده است

1. "UN experts condemn United States attack on Iran and demand permanent end to hostilities", (26 June 2025), <<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/06/un-experts-condemn-united-states-attack-iran-and-demand-permanent-end>>.

2. Mizan Online News Agency, "Middle East Eye: U.S. secretly supplied Hellfire missiles to Israel", <<https://www.mizanonline.ir/en/news/1520/middle-east-eye-us-secretly-supplied-hellfire-missiles-to-israel>>, (14.06.2025); Middle East Eye "Exclusive: US quietly sent hundreds of Hellfire missiles to Israel before Iran attack", <<https://www.middleeasteye.net/news/exclusive-us-quietly-sent-hundreds-hellfire-missiles-israel-iran-attack>>, (13.06.2025).

3. BBC News, "Trump tells US media attack on Iran was 'successful'", <<https://www.bbc.com/news/live/c93ydcyqy71t?post=asset%3A3961f086-cd38-49f5-a7f9-fca4245b12a8#post>>, (13.06.2025).

و هشدار داد که حملات آینده «وحشیانه‌تر» خواهد بود. ترامپ از ایران به دلیل امتناع از چندین فرصت برای رسیدن به توافق انتقاد کرد و گفت «فقط این کار را انجام دهید»، اما آن‌ها «نتوانستند آن را انجام دهند». او متعهد به ادامه حمایت نظامی از رژیم صهیونیستی شد و اظهار داشت «اسرائیل از این [تسلیمات] زیاد دارد و خیلی بیشتر هم در راه است - و آن‌ها می‌دانند چگونه از آن استفاده کنند».^۱ او اظهار داشت این حملات با مذاکراتی که او انجام می‌داد هماهنگ شده بود: «ما به ایران ۶۰ روز فرصت دادیم تا به توافق برسد و امروز ۶۱ روز است، درست است؟»^۲ در حالی که ترامپ به نیروهای آمریکایی اجازه داد در رهگیری موشک‌های اولیه ایران کمک کنند، ایالات متحده به ایران در مورد حمله به منافع یا پرسنل آمریکایی هشدار داد و تأکید کرد در صورت وقوع چنین حملاتی، به صورت نظامی پاسخ خواهد داد.^۳

پس از این حمله، نیروهای آمریکایی به خاورمیانه نزدیک‌تر شدند.^۴ در ۲۶ خرداد ۱۴۰۴، گزارش شد که ایالات متحده در حال انتقال نیرو به خاورمیانه از طریق اقیانوس اطلس است، از جمله حداقل ۳۱ هواپیمای سوخت‌رسان به اروپا که به طور غیرمعمولی زیاد تلقی می‌شود.^۵ در ۲۷ خرداد ۱۴۰۴، گزارش‌ها حاکی از آن بود که ناو هواپیمابر یواس اس نیمیتز در راه منطقه آسیای غربی است.^۶ در ۲۷ خرداد ۱۴۰۴، دونالد ترامپ خواستار تخلیه کامل تهران شد.^۷ او همچنین ادعا کرد «ما اکنون کنترل کامل و مطلق آسمان ایران را در دست داریم» و در اظهار نظری وقیحانه خواستار

1. CBS News, "Trump urges Iran to 'make a deal, before there is nothing left' after Israeli strikes on nuclear sites", <<https://www.cbsnews.com/news/trump-urges-iran-make-a-deal-after-israeli-strikes-nuclear-sites/>>.

2. <<https://www.reuters.com/world/middle-east/trump-tells-reuters-its-unclear-if-iran-still-has-nuclear-program-2025-06-13/>>, (13.06.2025).

3. The Washington Institute for Near East Policy, "Israel Strikes Iran: Initial Assessments from Washington Institute Experts", <<https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/israel-strikes-iran-initial-assessments-washington-institute-experts/>>, (13.06.2025).

4. Politico, "US moves warships closer to Israel", <<https://www.politico.com/news/2025/06/13/pentagon-destroyer-israel-iran-00405019/>>, (13.06.2025).

5. U.S. News, "US Bolsters Trump's Middle East Military Options by Moving Refueling Aircraft, Officials Say", <<https://www.usnews.com/news/world/articles/2025-06-16/exclusive-us-bolsters-military-options-for-trump-with-refueling-aircraft-officials-say>>, (16.06.2025); The War Zone, "U.S. Air Force Fighters Deploy To Reinforce Middle East", <<https://www.twz.com/air/u-s-air-force-fighters-deploy-to-reinforce-middle-east>>, (17.06.2025).

6. Navy Times, "USS Nimitz heading to Middle East, defense official says", <<https://www.navytimes.com/news/your-navy/2025/06/16/uss-nimitz-heading-to-middle-east-defense-official-says/>>, (16.06.2025).

7. NDTV World, "'Everyone Should Evacuate Tehran': Trump Cuts Short G7 Visit with a Warning", <<https://www.ndtv.com/world-news/israel-iran-conflict-everyone-should-immediately-evacuate-tehran-says-donald-trumpamid-fierce-fighting-8686429>>, (17.06.2025); Reuters, "Trump calls for Iran's 'unconditional surrender' as Israel-Iran air war rages on", <<https://www.reuters.com/business/aerospace-defense/trump-urges-tehran-evacuation-iran-israel-conflict-enters-fifth-day-2025-06-17/>>, (18.06.2025).

«تسلیم بی قید و شرط» ایران شد و مقام معظم رهبری را شرورانه به ترور تهدید کرد.^۱ در همان تاریخ، معاون وی، جی دی ونس، اظهار داشت ایالات متحده ممکن است به جنگ علیه ایران بپیوندد.^۲

در ۳ تیرماه ۱۴۰۴، ترامپ رسماً اعلام کرد ایالات متحده «حمله موفقیت آمیزی» را به تأسیسات هسته‌ای فردو، نطنز و اصفهان انجام داده است.^۳

کمک و مساعدت فعال و مداوم ایالات متحده به رژیم صهیونیستی اسرائیل، طبق قوانین بین‌المللی، مسئولیت آن را به دنبال دارد و باید فوراً متوقف شود.

برخی کشورهای دیگر یا کمک‌هایی ارائه داده‌اند، یا تجاوز رژیم اسرائیل و ایالات متحده را در نقض آشکار قوانین بین‌المللی به رسمیت شناخته‌اند، اقدامی که مستلزم مسئولیت بین‌المللی آنها است و نظم حقوقی بین‌المللی را به طور جدی تهدید می‌کند.^۴

اظهارات مقامات سه کشور اروپایی - که آشکارا با بند (۴) ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد در تضاد است - نه تنها نقض یک هنجار آمره حقوق بین‌الملل را نشان می‌دهد، بلکه اصول بنیادین سازمان ملل متحد را نیز تضعیف کرده و حاکمیت قانون در سطح بین‌المللی را به خطر می‌اندازد.

آلمان خود را با اقدامات نادرست رژیم صهیونیستی همسو کرده است. صدراعظم این کشور، آقای فریدریش مرتس، تجاوز رژیم صهیونیستی را «کار کثیفی که اسرائیل برای همه ما انجام می‌دهد» توصیف کرد.^۵ این اعتراف آشکاری به همدستی آلمان در نقض حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی است و نشان می‌دهد آلمان از تعهد اساسی خود مبنی بر «دیگر هرگز» دست کشیده است. علاوه بر این، وزیر کشور آلمان، آقای الکساندر دوبریندت، در سفر به فلسطین اشغالی

1. The New York Times, "Israel Conducts New Strikes on Tehran and Trump Calls for Iran's 'Unconditional Surrender'", <<https://www.nytimes.com/live/2025/06/17/world/israel-iran-trump>>, (17.06.2025).

2. Politico, "Vance says Trump may 'take further action' on Iran as the president calls for 'UNCONDITIONAL SURRENDER'", <<https://www.politico.com/news/2025/06/17/vance-trump-iran-00410451>>, (17.06.2025).

3. BNC News, "U.S. bombs three Iranian nuclear sites; Trump warns against retaliation", <<https://www.nbcnews.com/world/middle-east/live-blog/israel-iran-conflict-rcna214241>>, (22.06.2025).

۴. آلمان، فرانسه، بریتانیا، کانادا، استرالیا، اوکراین، پاراگوئه و آرژانتین در بیانیه‌های رسمی خود از تجاوز رژیم اسرائیل حمایت کردند. فریدریش مرتس، صدر اعظم جمهوری فدرال آلمان، از «شجاعت» رژیم اسرائیل در انجام «کارهای کثیفی که به جای همه ما انجام می‌دهد» تمجید کرد. بنگرید به:

<<https://p.dw.com/p/4w2xN/>>

سباستین لکورتو، وزیر دفاع فرانسه، نیز اذعان کرد که در حمله به ایران از طریق رهگیری موشک‌های دفاعی ایران به رژیم متجاوز کمک شده است. بنگرید به:

<https://www.reuters.com/world/middle-east/france-says-it-intercepted-drones-targeting-israel-prior-iran-cease-fire-2025-06-26/>.

5. DW-TV, "G7 joint statement says Iran 'the principal source of regional instability'", <<https://p.dw.com/p/4w2xN/>>, (17.06.2025).

اظهار داشت: «ما صد در صد از اقدامات اسرائیل در روزهای اخیر، از جمله حمله به سایت‌های هسته‌ای، حمایت می‌کنیم».^۱

در همین حال، وزیر دفاع فرانسه، آقای سباستین لکونو، آشکارا با بیان اینکه «ارتش فرانسه با استفاده از هواپیما و موشک‌های زمین به هوا کمتر از ده پهپاد (ایرانی) را سرنگون کرده است»، به همدستی در دفاع از متجاوز و اختلال در اعمال حق دفاع مشروع ایران اعتراف کرد.^۲

همزمان، آقای کی‌یر استارمر، نخست‌وزیر بریتانیا، اعلام کرده است که برنامه هسته‌ای ایران (که همه می‌دانستند تحت پادمان‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی صد در صد صلح‌آمیز بوده و هنوز هم هست) تهدیدی جدی برای امنیت بین‌المللی است. او در ادامه ادعا می‌کند که ایالات متحده برای کاهش این تهدید اقداماتی انجام داده است.^۳

این اظهارات رسمی که اقدامات تجاوزکارانه آشکار رژیم صهیونیستی علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی ایران، از جمله حمله به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز را تأیید می‌کند، مسئولیت بین‌المللی را برای دولت‌های مرتبط به دنبال دارد.^۴

1. Daily Excelsior, "Dobrindt vows full support to Israel post talks with Israeli FM", <<https://www.dailyexcelsior.com/dobrindt-vows-full-support-to-israel-post-talks-with-israeli-fm/>>, (29.06.2025).

2. Reuters, "France says it intercepted drones targeting Israel prior to Iran ceasefire", <<https://www.reuters.com/world/middle-east/france-says-it-intercepted-drones-targeting-israel-prior-iran-ceasefire-2025-06-26/>>, (26.06.2025).

3. The Guardian, "Keir Starmer backs US strike on Iran but warns of wider escalation risk", <<https://www.theguardian.com/world/2025/jun/22/starmer-backs-us-strike-on-iran-and-calls-for-tehran-to-return-to-negotiations>>, (22.06.2025).

۴. کشورهای کانادا، استرالیا، اوکراین، پاراگوئه و آرژانتین نیز در بیانیه‌های رسمی خود از تجاوز رژیم اسرائیل حمایت کرده‌اند. این اقدام با تعهد آن‌ها مبنی بر عدم شناسایی وضعیتی که در نتیجه نقض قاعده آمره «ممنوعیت تجاوز» ایجاد شده، مغایرت دارد.

بخش هشتم: مسئولیت بین‌المللی و جبران خسارت

طبق حقوق بین‌الملل، ارتکاب یک عمل متخلفانه بین‌المللی، مسئولیت بین‌المللی به دنبال دارد و متخلف موظف به جبران خسارت است. تجاوز رژیم صهیونیستی و ایالات متحده نیز از این قاعده مستثنی نیست و به همین دلیل، مسئولیت بین‌المللی این دو را برای اقدام مسئولانه و انجام تعهد خود برای جبران کامل خسارت به دنبال دارد.

نقض فاحش حقوق بین‌الملل توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده، به ویژه تجاوز در مغایرت با بند (۴) ماده ۲ منشور ملل متحد، حملات هماهنگ آن‌ها علیه غیرنظامیان و اشیاء تحت حمایت در مغایرت با حقوق بین‌الملل بشردوستانه، همراه با نقض‌های فاحش حقوق بین‌الملل بشردوستانه، موجب مسئولیت بین‌المللی می‌شود. این اعمال، همانطور که در طرح کمیسیون حقوق بین‌الملل، و به طور عمده منعکس‌کننده حقوق بین‌الملل عرفی است، اعمال متخلفانه بین‌المللی قابل انتساب به هر دو متجاوز تلقی می‌شود.

طبق ماده ۱ طرح کمیسیون، هر عمل متخلفانه بین‌المللی مستلزم مسئولیت بین‌المللی است. رفتار نیروهای مسلح رژیم صهیونیستی و مأموران آن به وضوح طبق ماده ۴ این طرح به رژیم صهیونیستی قابل انتساب است، همانطور که مشارکت ایالات متحده - از طریق حملات مستقیم به تأسیسات هسته‌ای ایران و حمایت ترابری، اطلاعاتی و سایبری آن - به عنوان اعمال ارگان‌های دولتی قابل انتساب به آن تلقی می‌شود. این اقدامات نه تنها شامل مداخله مسلحانه، بلکه شامل توانمندسازی، هدایت یا تسهیل ارتکاب تخلفات توسط رژیم صهیونیستی نیز می‌شود. ترور هدفمند مقامات و دانشمندان ایرانی، حملات عمدی به غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی و خسارات مادی و معنوی ناشی از این حملات هماهنگ، علاوه بر جنایات جنگی، اعمال تجاوزکارانه نیز محسوب می‌شوند.

این نقض‌ها پیامدهای حقوقی مندرج در بخش دوم طرح کمیسیون را فعال می‌کند که شامل تعهد به توقف اعمال متخلفانه بین‌المللی (ماده (الف) ۳۰)، ارایه تضمین عدم تکرار (ماده (ب) ۳۰) و جبران کامل خسارات مادی و معنوی (ماده ۳۱) می‌شود. شدت و گستردگی نقض‌های رژیم صهیونیستی و آمریکا همچنین توجیه‌کننده توسل به مکانیسم‌های پاسخگویی بین‌المللی از جمله رسیدگی‌های کیفری بین‌المللی برای تعیین متجاوز است.

علاوه بر این، چندین مورد از اقدامات منتسب به رژیم صهیونیستی، به ویژه ترور مقامات عالی رتبه و دانشگاهیان ایرانی در خارج از مخاصمات فعال، مصداق تروریسم دولتی است و جنایت جنگی محسوب می‌شود. استفاده از نیروی فراسرزمینی در داخل خاک ایران، به ویژه علیه اهداف غیرنظامی، همچنین حاکمیت جمهوری اسلامی ایران را که یک اصل اساسی منشور سازمان ملل

متحد است، نقض می‌کند. هدف قرار دادن عمدی تأسیسات هسته‌ای ایران و حملات کورکورانه و نامتناسب علیه اهداف غیرنظامی و جمعیت غیرنظامی ایران، که ناقض اصول تثبیت شده حقوق بین‌الملل عرفی است، نقض فاحش حقوق بین‌الملل محسوب می‌شود.

رفتارهای غیرقانونی رژیم صهیونیستی از چنان شدتی برخوردار است که می‌توان بدون تردید آن را نقض سیستماتیک حقوق بین‌الملل بشردوستانه، حقوق بین‌الملل بشر و منشور سازمان ملل متحد دانست که باید مشمول سازوکارهای مسئولیت بین‌المللی باشد.

مکانیسم‌های پاسخگویی به همکاری بین‌المللی، به‌ویژه از طریق مجمع عمومی سازمان ملل تحت رویه «اتحاد برای صلح»^۱ (Resolution 377 A (V)) گسترش می‌یابد، آن‌گاه که شورای امنیت به دلیل ملاحظات سیاسی، فلج شدن ناشی از وتو یا سکوت از اقدام بازمی‌ماند. کشورهای عضو سازمان ملل مجازند مسئولیت بین‌المللی هر دو رژیم صهیونیستی و ایالات متحده را طبق ماده ۴۲ طرح کمیسیون احضار کنند، زیرا ایران قربانی نقض‌های جدی تعهدات عام‌الشمول (ارگا اومنس) است. جمهوری اسلامی ایران بنابراین تمام حقوق خود را برای پیگیری عدالت از طریق رویه‌های دیپلماتیک، حقوقی و قضایی بین‌المللی، از جمله محاکم و دادگاه‌های بین‌المللی محفوظ می‌دارد.

تعهد به تضمین پاسخگویی در قبال اعمال متخلفانه بین‌المللی - به ویژه آن دسته از اعمالی که ناقض هنجارهای تخطی‌ناپذیر حقوق بین‌الملل عام (قواعد آمره) هستند - مستقل از تعهدات معاهداتی مطرح می‌شود و همه کشورهای را طبق حقوق بین‌الملل عرفی ملزم می‌کند. بر این اساس، تجاوز رژیم صهیونیستی و ایالات متحده متضمن مسئولیت بین‌المللی، از جمله پیامدهای قانونی بالقوه در چارچوب مسئولیت دولت و همچنین حقوق بین‌الملل کیفری است.

طبق ماده ۴۰ طرح مسئولیت، نقض جدی تعهدات ناشی از قواعد آمره، مانند تجاوز، عواقب حقوقی خاصی را به همراه دارد. همانطور که در بالا توضیح داده شد، این عواقب شامل تعهد همه کشورهای به همکاری برای پایان دادن به وضعیت غیرقانونی (ماده ۴۱(۱))، تعهد به عدم شناسایی هرگونه وضعیت ایجاد شده توسط چنین نقض‌هایی به عنوان قانونی (ماده ۴(۲)) و وظیفه عدم ارایه کمک یا مساعدت در حفظ وضعیت می‌شود.

باید تأکید کرد که موضع ثابت جمهوری اسلامی ایران - به ویژه در جریان مذاکرات کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد در مورد کار کمیسیون حقوق بین‌الملل در خصوص قواعد تخطی‌ناپذیر حقوق بین‌الملل عام (قواعد آمره) - این است که هیچ ارگانی از سازمان ملل متحد، از جمله شورای امنیت، فراتر از قانون یا معاف از محدودیت‌های ناشی از قواعد آمره نیست. همانطور که در جریان بیانیه رسمی ایران در کمیته ششم مجمع عمومی سازمان ملل متحد - به ویژه در

1. A/RES/377 (V), (3 November 1950), Uniting for Peace.

هفتاد و هفتمین جلسه - بیان شد، «ماهیت الزام آور قواعد آمره به طور یکسان در مورد دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی، از جمله شورای امنیت، اعمال می‌شود» و «هرگونه اقدام یا عدم اقدام شورا که منجر به نقض یا تداوم نقض قواعد آمره شود، طبق حقوق بین‌الملل غیرقانونی است».

شکست مداوم شورای امنیت در شناسایی و محکوم کردن استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم اسرائیل و ایالات متحده به عنوان اقدامات تجاوزکارانه، هدف قرار دادن غیرنظامیان و تخریب زیرساخت‌های تحت حمایت در جمهوری اسلامی ایران توسط رژیم صهیونیستی و ایالات متحده، نه تنها یک شکست سیاسی، بلکه نقض وظایف قانونی آن طبق منشور ملل متحد نیز محسوب می‌شود. انفعال در مواجهه با نقض قواعد آمره - مانند تجاوز، شورا را در حفظ یک وضعیت غیرقانونی شریک می‌کند و اعتبار حقوق بین‌الملل را تضعیف می‌کند.

همانطور که در پیش‌نویس جمع‌بندی‌های کمیسیون حقوق بین‌الملل در رابطه با قواعد آمره (۲۰۲۲)، به‌ویژه جمع‌بندی ۱۱ تأیید شده است، «هیچ گونه تخطی‌ای توسط ارگان‌های سازمان‌های بین‌المللی» از قواعد آمره مجاز نیست. سکوت شورا، تحت فصل هفتم یا غیر آن، نقض قواعد آمره را مشروعیت نمی‌بخشد و تعهدات کشورها برای احترام و تضمین احترام به چنین قواعدی را تعلیق نمی‌کند.

بنابراین، جمهوری اسلامی ایران از کشورهای عضو می‌خواهد به یاد داشته باشند که هنجارهای آمره، تعهدات عام‌الشمول ایجاد می‌کنند و هرگونه نقض یا عدم اقدام بر اساس چنین تعهداتی - چه توسط دولت‌ها و چه توسط نهادهای بین‌المللی - مستلزم بررسی حقوقی و اخلاقی است. عدم اقدام شورای امنیت در این رابطه نباید به عنوان بی‌طرفی قانونی تلقی شود: این امر نشان‌دهنده نقض مسئولیت شورا طبق منشور برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی مطابق با حقوق بین‌الملل است.

همانطور که در قطعنامه ۶۰/۱۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در خصوص «اصول و دستورالعمل‌های اساسی در رابطه با حق جبران خسارت و غرامت» نیز به رسمیت شناخته شده است، قربانیان نقض فاحش حقوق بین‌الملل - از جمله در مواردی که ناشی از اقدامات تجاوزکارانه است - حق دسترسی به عدالت، راه‌حل‌های مؤثر و غرامت را دارند.^۱ جمهوری اسلامی ایران و ملت ایران، به عنوان قربانیان این نقض‌ها، از این حق قانونی برخوردارند تا در برابر نهادها و سازوکارهای بین‌المللی ذیصلاح، به منظور احیای حقوق بین‌الملل، حمایت از عدالت و جلوگیری از بی‌کیفرمانی، درخواست پاسخگویی و جبران خسارت کنند.

1. A/RES/60/147, (21 March 2006), Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation for Victims of Gross Violations of International Human Rights Law and Serious Violations of International Humanitarian Law.

جمع‌بندی

پنج دور مذاکره با هدف حل و فصل مسائل هسته‌ای به اصطلاح باقیمانده ایران و لغو تحریم‌های ناعادلانه و غیرقانونی در سال ۲۰۲۵ با ایالات متحده برگزار شد. قرار بود دور ششم در روز یکشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۴ برگزار شود. با این حال، رژیم صهیونیستی، در تجاوزی سبعانه، در بجهوحه یورشی همه‌جانبه علیه جمعیت غیرنظامی و زیرساخت‌ها، حملات بی‌سابقه‌ای علیه تأسیسات هسته‌ای تحت حفاظت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ایران انجام داد؛ و ایالات متحده، در تزویری آشکار، نه تنها از رژیم صهیونیستی پشتیبانی کرد، بلکه حملات تجاوزکارانه جداگانه‌ای را علیه این تأسیسات اعمال کرد.

استفاده غیرقانونی از زور توسط رژیم اسرائیل از ۲۳ خرداد تا ۳ تیرماه ۱۴۰۴ علیه حاکمیت و تمامیت سرزمینی جمهوری اسلامی ایران، همراه با اقدام تجاوزکارانه ایالات متحده در ۱ تیرماه ۱۴۰۴، نقض آشکار بند (۴) ماده ۲ منشور سازمان ملل متحد و جنایت تجاوز محسوب می‌شوند. حقوق بین‌الملل، از جمله هنجارها و اصول مندرج در منشور سازمان ملل متحد، رویه قضایی دیوان بین‌المللی دادگستری و همچنین رویه دولت‌ها، توجیهات سست برای تجاوز به بهانه دفاع مشروع پیش‌دستانه را نمی‌پذیرد.

تجاوز رژیم صهیونیستی و ایالات متحده علیه ایران، با اقدامات تروریستی علیه مقامات نظامی کشورها در خارج از مداخلات فعال آغاز شد و با نقض شدید اصول بنیادین حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از جمله تفکیک بین اهداف غیرنظامی و اهداف نظامی، تناسب و ضرورت و موارد دیگر همراه بود. این تجاوز منجر به شهادت و زخمی شدن صدها غیرنظامی از جمله زنان، کودکان، دانشمندان، استادان دانشگاه و کادر پزشکی و همچنین تخریب ساختمان‌های غیرنظامی از جمله بیمارستان‌ها و مخازن نفت و گاز و موارد دیگر شد که نقض آشکار حقوق بین‌الملل بشردوستانه بوده و جنایات جنگی تلقی می‌شود.

نقض جدی قاعده آمره حقوق بین‌الملل «منع تجاوز» کشورهای ثالث را ملزم می‌کند که خواستار محکومیت حملات و خودداری از رایه کمک یا مساعدت در اقدامات تجاوزکارانه شوند. بسیاری از کشورها و مجامع چندجانبه از جمله جنبش عدم تعهد، بریکس، سازمان همکاری شانگهای، سازمان همکاری اسلامی و سایر کشورها نیز همین کار را انجام دادند، در حالی که برخی کشورها برخلاف حقوق بین‌الملل تثبیت‌شده از انجام این کار خودداری کردند. جمهوری اسلامی ایران معتقد است که این امر می‌تواند منجر به بی اعتبار شدن هنجارها و اصول حقوق بین‌الملل و تضعیف نظم مبتنی بر منشور شود.

این تجاوزات همچنین با حملات مسلحانه علیه تأسیسات هسته‌ای ایران که تحت پادمان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بودند، همراه شد که باز هم برخلاف منشور سازمان ملل، اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، معاهده عدم اشاعه سلاح‌های هسته‌ای و قطعنامه‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بود. جای شگفتی و تعجب است که این حملات در جریان مذاکرات هسته‌ای بین ایران و ایالات متحده صورت گرفت و اعتبار ادعاهای اخیر مبنی بر حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات را تضعیف کرد.

با توجه به وقایع و ارزیابی‌های حقوقی مشروح در این گزارش، جمهوری اسلامی ایران بار دیگر از کشورهای عضو سازمان ملل متحد می‌خواهد که از ارزش‌ها، هنجارها و اصول مندرج در منشور ملل متحد حمایت کرده و از هرگونه حمایت از متجاوزان خودداری کنند.

جمهوری اسلامی ایران همچنین بر حق ذاتی خود برای دفاع مشروع طبق منشور ملل متحد تأکید می‌کند و از تمام ابزارهای حقوقی، سیاسی و دیپلماتیک موجود برای حصول اطمینان از عدم نقض حقوق مبتنی بر منشور خود و مردمش و جبران خسارات ناشی از اقدامات تجاوزکارانه و نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه به شیوه‌ای مقتضی استفاده خواهد کرد.

*محتوای این گزارش، به موضع دیرینه جمهوری اسلامی ایران مبنی بر عدم شناسایی رژیم صهیونیستی خدشه‌ای وارد نمی‌سازد. جمهوری اسلامی ایران همواره مشروعیت تشکیل چنین موجودیتی به‌عنوان یک موضوع حقوق بین‌الملل را زیر سؤال برده است. بی‌اعتنایی دهشتناک و بی‌سابقه رژیم اشغالگر صهیونیستی به هر یک از اصول بنیادین حقوق بین‌الملل، به طریقی، بار دیگر مشروعیت عضویت ادعایی آن در سازمان ملل متحد را مورد تردید قرار می‌دهد.

پیوست: نمونه‌های بیشتر نقض حقوق غیر نظامیان و تخریب زیر ساخت‌ها توسط رژیم صهیونیستی

تنها یک نفر برای حمل پیکرهایشان کافست... اما بارانده تا پایان عمر بر دوش می‌ماند

سی رویای خاموش شده پیش از موعد - هر چهره حکایتی ناتمام

ISNA PHOTO

Majid Khahi

**irna
images**

PHOTO: EHSAN NADERIPOUR

نمونه‌هایی از حمله عمدی به اهداف غیرنظامی

فارس
FARSNEWS

Farsnews

پیامدهای اصابت موشک به مرکز پرورش اسب در کرمانشاه

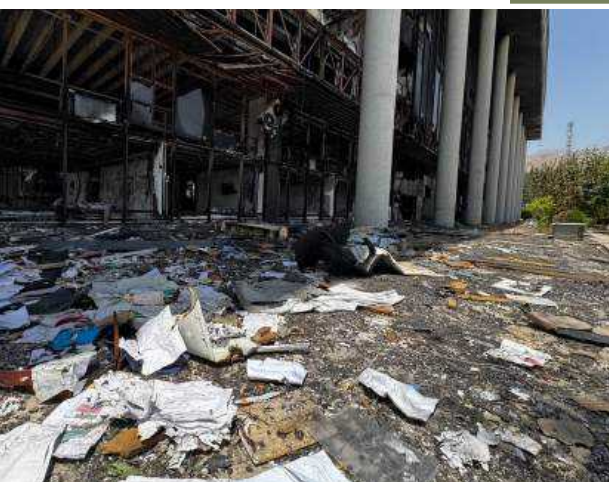
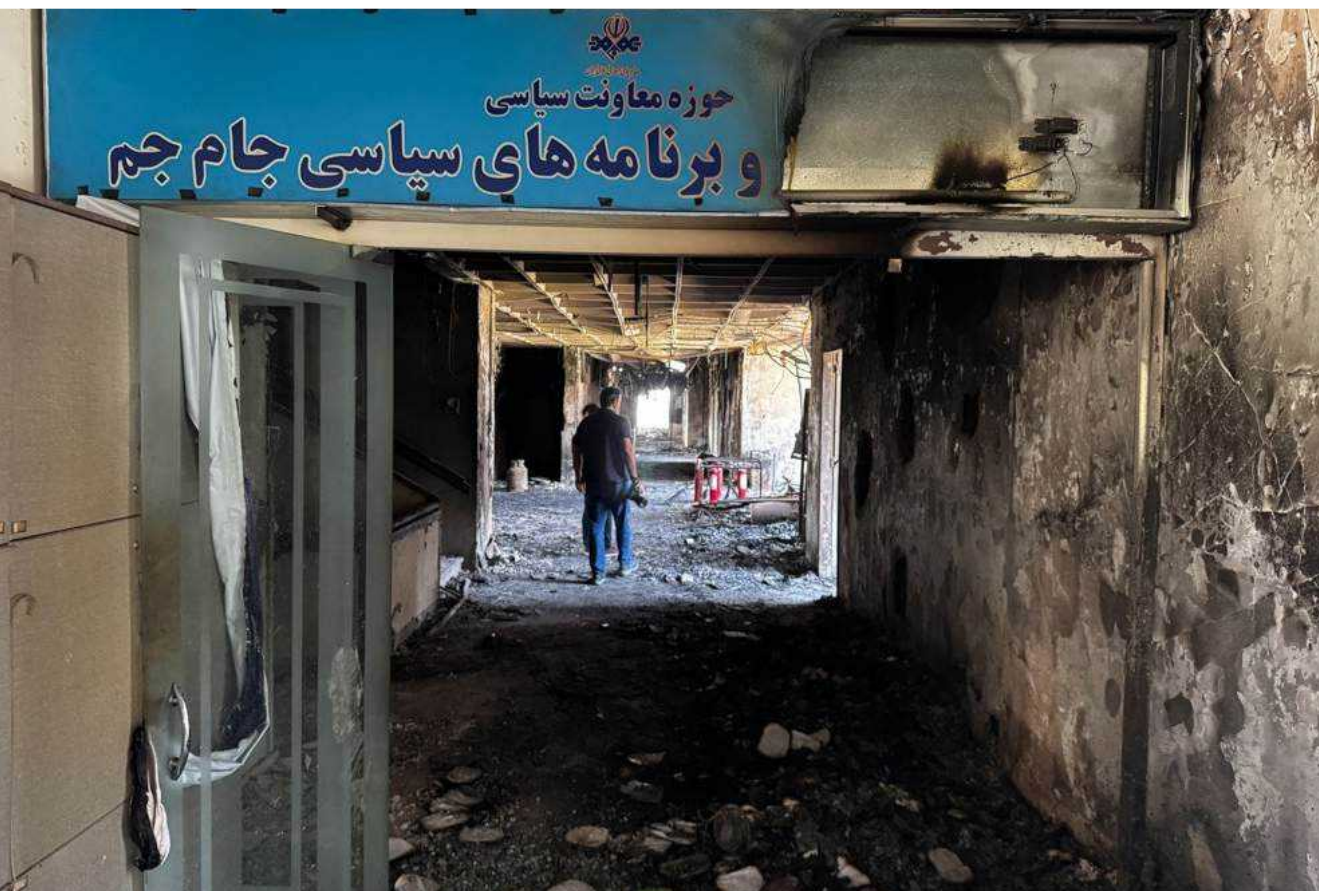

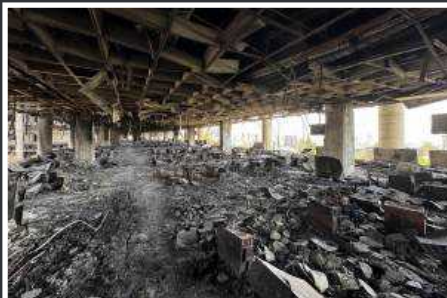

پیامدهای حمله به زندان اوین

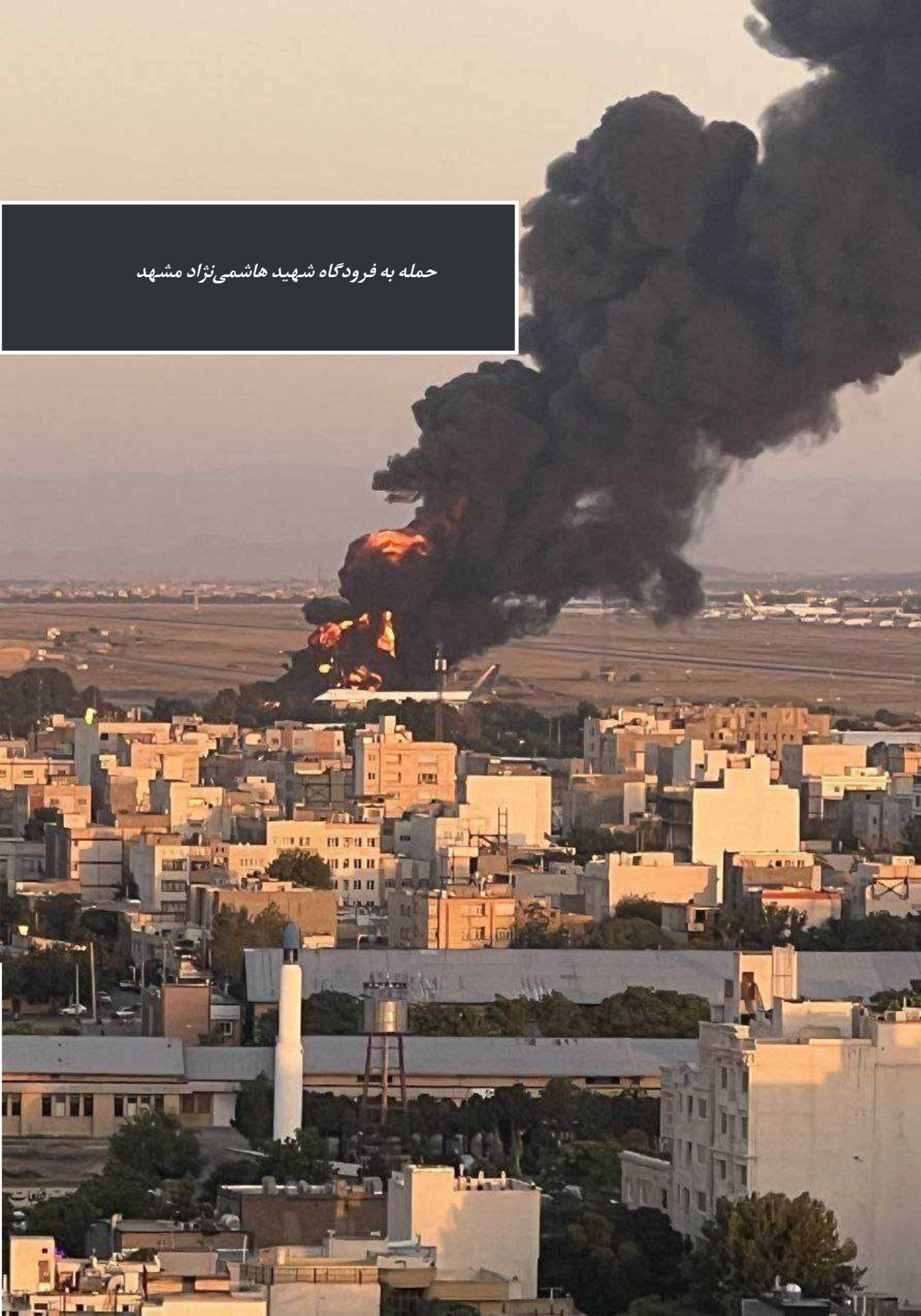
حمله به مخازن سوخت
در غرب تهران توسط
رژیم صهیونیستی

پیاپیهای حمله به فرودگاه تبریز

حمله به فرودگاه شهید هاشمی نژاد مشهد

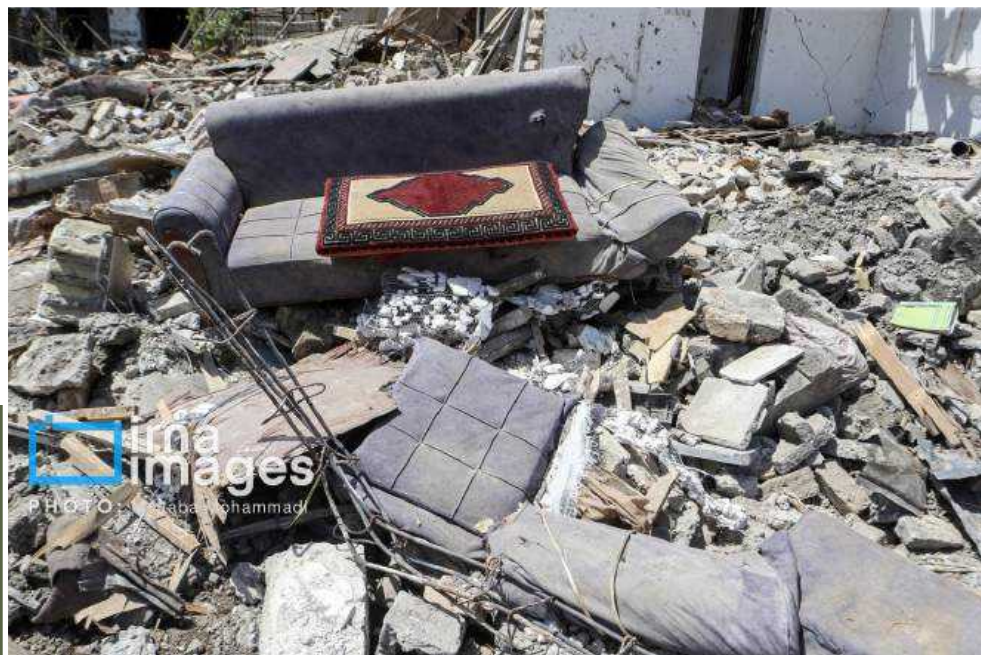

irna
images

©: Mojtaba Mohammadi

پیامدهای حمله به آستانه اشرفیه توسط رژیم صهیونیستی